

தமிழ் 11



தமிழ் அரிச்சுவடி

ஃ	அ	ஆ	இ	ஏ	உ	ஔ	எ	ஏ	ஐ	ஒ	ஓ	ஔ	ஓள
க்	க	தா	கி	கீ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கேள	
ங்	ங	நா	நி	ஙீ	ஙு	ஙூ	ஙெ	ஙே	ஙை	ஙொ	ஙோ	ஙெள	
ச்	ச	சா	சி	சீ	சு	சூ	செ	சே	சை	சொ	சோ	செள	
ஞ்	ஞ	ஞா	ஞி	ஞீ	ஞு	ஞூ	ஞெ	ஞே	ஞை	ஞொ	ஞோ	ஞெள	
ட்	ட	டா	டி	டீ	டு	டூ	டெ	டே	டை	டொ	டோ	டெள	
ண்	ண	ணா	ணி	ணீ	ணு	ணூ	ணெ	ணே	ணை	ணொ	ணோ	ணெள	
த்	த	தா	தி	தீ	து	தூ	தெ	தே	தை	தொ	தோ	தெள	
ந்	ந	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நே	நை	நொ	நோ	நெள	
ப்	ப	பா	பி	பீ	பு	பூ	பெ	பே	பை	பொ	போ	பெள	
ம்	ம	மா	மி	மீ	மு	மூ	மெ	மே	மை	மொ	மோ	மெள	
ய்	ய	யா	யி	யீ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யொ	யோ	யெள	
ர்	ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ	ரெள	
ல்	ல	லா	லி	லீ	லு	லூ	லெ	லே	லை	லொ	லோ	லெள	
வ்	வ	வா	வி	வீ	வு	வூ	வெ	வே	வை	வொ	வோ	வெள	
ழ்	ழ	ழா	ழி	ழீ	ழு	ழூ	ழெ	ழே	ழை	ழொ	ழோ	ழெள	
ள்	ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளெள	
ற்	ற	றா	றி	றீ	று	றூ	றெ	றே	றை	றொ	றோ	றெள	
ன்	ன	னா	னி	னீ	னு	னூ	னெ	னே	னை	னொ	னோ	னெள	

தமிழ்

A KUMARATHASAN
KALAIMAGAL R-40
AKITALAI WES.
JAFFNA

தரம் 11

தேசிய கல்வி நிறுவகம்
கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்கள்ம்

முதலாம் பதிப்பு	-	2000
இரண்டாம் பதிப்பு	-	2001
மூன்றாம் பதிப்பு	-	2002
நான்காம் பதிப்பு	-	2003

எல்லா உரிமையும் இலங்கை அரசினர்க்கே.

இந்துஸ்ரீ வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினால்
அரசாங்க அச்சகக் கூட்டுத்தாபனத்தில்
அச்சிடப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டது.

தேசிய கீதம்

சிறி வங்கா தாயே - நம்சிறி வங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நல்லெழில் பொவி சீரணி
நலங்கள் யாவும் நிறை வான்மணி வங்கா
ஞாலம் புகழ் வள வயல் நதி மலை மலர்
நறுஞ்சோலை கொள் வங்கா
நமதுறு புகவிடம் என ஒளிர்வாய்
நமதுதி ஏல் தாயே
நம தலை நினதடி மேல் வைத்தோமே
நமதுயிரே தாயே - நம் சிறி வங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதாரநுள் ஆணாய்
நவை தவிர் உணர்வாணாய்
நமதேர் வலியாணாய்
நவில் சதந்திரம் ஆணாய்
நமதினமையை நாட்டே
நகு மடி தண்ணோட்டே
அகமவறும் அறிவுடனே
அடல்செறி துணிவருளே - நம் சிறி வங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே.

நமதார் ஒளி வளமே
நறிய மலர் என நிலவும் தாயே
யாமெலாம் ஒரு கருணை அணைப்பயந்த
எழில்கொள் சேய்கள் எணவே
கீழவறு பிளவுகள் தமை அறவே
கீழவெள நீக்கிடுவோம்
ஈழ சிரோமணி வாழ்வறு பூமணி
நமோ நமோ தாயே நம் சிறி வங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே.

ஒரு தாய் மக்கள் நாமாவோம்
ஒன்றே நாம் வாழு மில்லம்
நன்றே உடலில் ஓடும்
ஒன்றே நம் குருதி நீறம்

அதனால் சகோதரர் நாமாவோம்
ஒன்றாய் வாழும் வளரும் நாம்
நன்றாய் கீவ் கில்லினிலே
நலமே வாழ்தல் வேண்டுமென்றோ

யாவரும் அங்பு கருணையுடன்
ஒற்றுமை சிறக்க வாழ்ந்திடுதல்
பொன்னும் மணியும் முத்துமல்ல - அதுவே
யான்று மழியாச் செல்வமன்றோ.

ஆண்த சமரகோன்
கவிதையின் பெயர்ப்பு

நூண்முகம்

இந் நூல் 11 ஆம் தரத்துக்கென மறுபதிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது.
இப்பதிப்பிற்குப் பல்வேறு வழிகளிலும் உதவிய சகலருக்கும்
உள்கணிந்த நன்றி உரித்தாகு.

எஸ். எல். குணவர்த்தன
கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளரும்
பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் நாயகமும்

கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம்,
“இசுருபாய்”,
பத்தரமுல்லை.

2003.08.20

முன்னுரை

தமிழ் - தரம் - 11 என்னும் இந் நூல் 1999 ஆம் ஆண்டு
தொடக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் புதிய கல்விச் சீர்திருத்த
நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் தேசிய கல்வி நிறுவகத்தினால் தயாரிக்கப்பட்டு
கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களத்தினால் வெளியிடப்படுகின்றது.

இது பாடசாலைகளில் பதினொராந் தரப் பிள்ளைகளுக்காக
2001 முதல் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பாடத்திட்டத்துக்கமைய
எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந் நூலை வெளியிட உதவிய அனைவருக்கும் எனது நன்றி
உரித்தாகும்.

ஆனந்த சிறிசேன
பதில் கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர்.

கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம்,
“இசுருபாய்”,
பத்தரமுல்லை.
2000.06.08.

பணிப்பாளர் நாயகத்தின் செய்தி

புதிய பாடத்திட்டங்கள், அப்பாடத்திட்டங்களுக்கு அமைவான பாட நூல்கள் ஆகியன தயாரிக்கப்பட்டுப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டியது கல்விச் சீர்திருத்தச் செயன்முறையின் முக்கியமான ஓர் அம்சமாகும். அச்செயன்முறைக்கு அமைவாகவே இப்பாடநூல் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய கல்விக் குறிக்கோள்களையும், அடிப்படைத் தகைமைகளையும் இலக்காகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டுள்ள இப்பாடநூல், மாணவர் மையக் கற்றல்-சற்பித்தல் செயன்முறைக்கு மாணவரை இசைவுபடுத்தக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

மாணவர் விருப்புக்களையும் பிரச்சினைகளையும் இனங்கண்டு, அவர்களைச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்திச் சூயமாகக் கற்க வழிநடாத்துவதன் மூலம் வாழ்நாட் கல்விச் செயன்முறையில் ஊக்கம் பெறக்கூடியவாறாக இப்பாடநூலை மாணவர் பயன்படுத்த வகைசெய்ய வேண்டியது ஆசிரியரின் முக்கிய பொறுப்பாகும்.

பெற்றோரும், முத்தோரும் தமது பிள்ளைகளின் அன்றாடக் கல்விக் கருமங்களில் கவனஞ் செலுத்தி, அவர்களுக்கு உதவி ஒத்தாசை பூரிய வேண்டியது அவசியமாகும். அதன் மூலம் பெற்றோரும், முத்தோரும் கல்விச் செயன்முறையில் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் துணை பூரியலாம்.

இந்நூலைத் தயாரித்து வெளியிடுவதில் அயராது உழைத்த அனைவருக்கும் எனது நன்றியறிதல் உரித்தாகும்.

பேராசிரியர் ஸகங்மன் ஜயதிலக

தேசிய கல்வி நிறுவகம்
இலங்கை.

பணிப்பாளர் நாயகம்.

அறிமுகம்

கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர (ஓதாரணதர) தேர்வுக்குத் தோற்றவிருக்கும் மாணவர்களுக்காக எழுதப்பட்ட நூல்கள் மூன்றாண்டுகள் தொகையில் ஒன்றாகும். பத்தாம் தரத்தில் தமிழ் 10, தமிழ் இலக்கியத் தொகைப்பு ஆசிய நூல்களைக் கற்றிருக்கிறீர்கள்.

இந்த நூல் 10 பாடங்களை மட்டும் உள்ளடக்கியுள்ளது. 10 அம் தரத் தமிழ் பாடநூலின் தொடர்ச்சியாகவே இந்நூல் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பாடம்பகுதியும் வாசிப்பு, கேட்டலும் பேசுதலும், மொழிவளம், இலக்கணம். எழுத்து ஆசிய பகுதிகளை தண்ணத்தெ கொண்டுள்ளது. மாணவர்களுக்கு வழங்கவேண்டிய செயற்பாடுகள் யாவும் ஆசிரியர்களுக்கான கைந்நாலில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

மாணவர் விருப்புடன் கயகற்றலில் ஈடுபடவேண்டும் என்ற நோக்கில் பாடம்பகுதிகள் யாவும் இலக்குவாகவே அமைக்கப் பட்டுள்ளன. மூலாக்கத்துக்கு உதவிய அணவருக்கும் எமது உள்ளங்களிந்த நன்றிகள் உரிந்தார்கள்.

பதிப்பாசிரியர்.

பணிப்பு

பேராசிரியர் வகுமன் ஜயதிவக, பணிப்பாளர் நாயகம், தே.க.நி.

ஆலோசனைக் குழு

பேராசிரியர் திரு.கா. சிவத்தம்பி, - ஸிறக்குப் பல்கலைக்கழகம்
திரு.கு. சோமசுந்தரம் - முன்னாள் உதவிப் பணிப்பாளர் நாயகம் தே.க.நி.
திரு.து. இராசேந்திரம் - விரிவுற்றரயாளர் திறந்த பல்கலைக்கழகம்
திரு.எம்பீ.ஏ.அவீஸ் - செயற்றிட்ட அதிகாரி, தே.க.நி.

எழுத்தாளர் குழு

திரு.எஸ்.சிவநிர்த்தாளந்தா - உதவிக் கணிப் பணிப்பாளர்
திருக்கோணமலை

திரு.ஏ.கிழ்ப்பால்-முன்னாள் வீரிவுரையாளர் ஆசிரிய கலாசாலை, அழுத்தம்.
திரு.என்.அருளானந்தம் - உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர், மாத்தளை
ஜனாப் எம்.எஸ்.ஏ. ரஹ்மீம் - பிரதம செயற்றிட்ட அதிகாரி, தே.க.நி.
செல்விடுண்ணியேஸ்வரி நாகவிஸ்கம் - பிரதம செயற்றிட்ட அதிகாரி,
தே.க.நி.

ஜனாபா எஸ்.எம். காசிம் - செயற்றிட்ட அதிகாரி, தே.க.நி.
செல்விவானதி ஏழுர்நாயகம் - உதவிக் கெயற்றிட்ட அதிகாரி, தே.க.நி.
திரு.எம்.எஸ்.ஏ.ம். இர்ஷாத் - உதவிக் கெயற்றிட்ட அதிகாரி, தே.க.நி.
செல்வினூனாம்பிகா வில்வநாதன் - உதவிக் கெயற்றிட்ட அதிகாரி, தே.க.நி.
திருமதிநிரஞ்சனி தூயமணி - உதவிக் கெயற்றிட்ட அதிகாரி, தே.க.நி.
திரு. எஸ். கணபதிப்பிள்ளை - ஆசிரிய ஆலோசகர், ஹற்றன்
திரு.கே.சிவநூனகந்தரம் - ஆசிரிய ஆலோசகர், கொழும்பு
திரு.ஐ. எல்.எம்.கிழ்ஸார் - ஆசிரிய ஆலோசகர், குளியாப்பிட்டி
திரு.ஏ.செல்வேந்திரன் - திட்ட அதிகாரி "சீடா" ஹற்றன்

பதிப்பாசிரியர்கள்

ஜனாப் எம்.எஸ். அப்துல் ரஹ்மீம், பிரதம செயற்றிட்ட அதிகாரி,
தே.க.நி

ஜனாப் வை.எல்.எம். ராவிக் - உதவி ஆணையாளர் க.வை.தி.

கணிப் பதிப்பு

திரு.வீ.கோபாலசண்முகபிள்ளை

தமிழ் மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ்கடல் வைப்பினுந் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!

எங்கள் தமிழ் மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே!

குழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஒங்கத்
துலங்குக வையகமே!

தொல்லை விளைதரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ் மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே!

வானம் அறிந்த தனைத்து மறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

கப்பிரமணிய பாரதியார்

61.

(1)
(2)
(3)
(4)

பாடம்	உள்ளடக்கம்	பக்கம்
1.	(1) இலக்கியம் (2) வடமொழி எழுத்துக்கள் (3) அருஞ்சொற்கள் (4) வாக்கிய இயை 1 (5) பொறிமுறையை அனுசரித்து எழுதுதல்	01 02 04 08 17
2.	(1) வழிப்படுத்தல் (2) தொனி வெறுபாடுகள் (3) மரபுத் தொடர்கள் (4) வாக்கிய இயை 2 (5) தொடர்கள்	29 30 33 37 45
3.	(1) மருதநிலத்தின் சிறப்பு (2) கேட்டு விமர்சித்தல் (3) இணை மொழிகள் (4) இயல்பு வழக்கும் தகுதி வழக்கும் (5) நயம் எழுதுதல்	56 57 62 67 71
4.	(1) கவிஞர்களும் கவிதைகளும் (2) கலந்துரையாடல் (3) உவமைத்தொடர் (4) பெயர்ச்சொல் வேற்றுமை உருபு ஏற்றல் (5) பேச்சு வழக்கை எழுத்து வழக்காக்கல்	80 83 85 88 97
5.	(1) கருந்துளை 2 (2) சொற்பொழிவுகள் 2 (3) தொடர் மொழிக்கு ஒரு மொழி 2 (4) விளைச்சொல் வகைகள் 2	99 101 107 111
6.	(1) தலையை சந்த வள்ளல் 2 (2) பாத்திரமேற்று நடித்தல் 2 (3) பழமொழிகள் 2 (4) தெரிந்தெல் விளைமுற்று காலங்காட்டுதல் 2 (5) செய்யுனுக்குப் பொருள் எழுதுதல் 2	114 125 126 130 135

பாடம்	உள்ளடக்கம்	பக்கம்
7.	(1) பூணையின் மீசை 2 (2) தொடர்பாடலில் பண்டு நலன் 2 (3) அணிகள் 2 (4) உரிச்சொற்கள் 1 (5) படிவங்கள் நிரப்புதல் 2	141 142 144 148 150
8.	(1) மனிதனும் குழல் மாசடைதலும் (2) நெர்முக வர்ணங்கள் (3) கலைச் சொற்கள் (4) எழுத்துக்களின் நிலை (5) அறிக்கை எழுதுதல்	154 155 157 159 165
9.	(1) சமுநாட்டில் தமிழ் வளர்ச்சி (2) தொடர்பாடல் பரிவர்த்தனையில் தொலைபேசி (3) தொகைப் பெயர்கள் (4) எழுத்தியல் (5) சிறுகதையாக்கம்	172 176 179 182 186
10.	(1) ஒரேஉலகம் (2) செவ்வி காணல் (3) ஒரு பொருள் பண்மொழி (4) புணரியல் (5) சுருக்கம்	209 213 215 217 222

1. இலக்கியம்

“லக்கியம்” என்னும் வடமொழியிலிருந்து இலக்கியமும் “லக்ஷணம்” என்னும் வட சொல்லிப்பிருந்து இலக்கணமும் வந்தது என அறிஞர் கூறுவர். தமிழ்மொழியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுவதுதான் இலக்கணமாகும். மொழியின் அச்சரங்களுக்குக் கூட லக்ஷணமுண்டு இலக்கியம். அது எழுந்த காலத்தின் சமூக வாழ்க்கையின் எல்லாப் பகுதிகளையும் முழுமையாகப் படம் பிடித்துக்காட்டும் வல்லமை யுடையது. இலக்கியம், பழைமை தந்த ஒப்பற்ற கோடையாகும். அது மட்டுமல்ல, வரலாற்றின் முக்கிய சாட்சியாகவும் அமைகின்றது. இலக்கியச் சான்றுகள் ஒரு நாட்டின், ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பறைசாற்றி நிற்பவை.

தமிழ் இலக்கியத்தில் சங்ககால இலக்கியங்கள் பண்டைக்காலத் தமிழர்களின் வாழ்க்கையை நுழைக்கமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. பண்டைத் தமிழர் வாழ்க்கையை எல்லாக் கோணங்களிலிருந்தும் கண்டறியும் வாய்ப்பை சங்க இலக்கியங்கள் நமக்களிக்கின்றன. அதிலிஸ்தாரமான தமிழகத்தில் வாழுந்த தமிழ்ச் சமூகம் அறநெறிகளில் கொண்டிருந்த அற்புதமான பற்றுதலுக்கு சங்க இலக்கியங்கள் விளக்கமளிக்கின்றன. இவ்விலக்கியங்களைப் படிப்பதே அதிர்ஷ்டம் தான். இவ்வாறாக சங்க காலம் முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள கால கட்டங்களின் மனித வாழ்க்கையை இலக்கியங்கள் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன.

இவ்வொரு காலப் பகுதியிலும் எழுந்த பல்வேறு இலக்கியங்கள் அவ்வக்கால கட்டத்தில் வாழுந்த மக்கள் சமூகம். அவர்களது சமயம், அரசியல் முதலியவற்றை அறிய உதவுகின்றன.

1. இலக்கியத்திற்குரிய வல்லமை என்ன?
2. இலக்கியச் சான்றுகள் தரும் விளக்கங்கள் யாவை?
3. சங்க இலக்கியங்களால் நாம் கண்டறிவதென்ன?
4. இப்பாடத்தில் கையாளப்பட்டுள்ள வடமொழி எழுத்துக்கள் உள்ள சொற்களை எழுதுக.

II. வட மொழி எழுத்துக்கள்

காலத்திற்குக் காலம் தமிழில் பிறமொழிக் கலப்பு இடம்பெற்று வந்துள்ளமையை நாமறிவோம். இவ்வாறு கலந்தவற்றில் ஆரிய மொழி அல்லது வட மொழி மிகவும் முந்தியது. தமிழில் பெருமளவிலான ஆரியச் சொற்கள் கலந்து அவை தமிழே போல பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நமது பழந்தமிழ் இலக்கண நூல்களும்கூட வடசொல் பற்றிக் கூறுகின்றன.

வடமொழி. தமிழூப் போலன்றி ஒவிப்பில் மிகுந்த பேதமுடையது. இயற்கை ஒவிகளைக் கொண்டமைந்த தமிழூப் பேசிப்பழகிய நமக்கு வடமொழி ஒவிகளை உச்சரிப்பதில், சில சமயங்களில் தவறு ஏற்பட்டு விடுகின்றது. இதற்குக் காரணம் வடமொழி உரப்பியும் எடுத்துங் கணத்தும் ஒவிக்கப்பட வேண்டிய மொழியாக அமைந்துள்ளமையாகும். இதன் காரணமாகவே வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் உள்ளாங்கிய போது அவற்றை நமது மொழியின் ஒவியமைப்புக்கு ஏற்றவாறு மாற்றியமைத்துக் கொண்டார்கள் நமது முன்னோர்கள். ‘நஷ்டம்’ என்பதை ‘நட்டம்’ என்றும், ‘ஸ்வர்க்கம்’ என்பதை ‘சொர்க்கம்’ என்றும் நாம் பிரயோகிப்பது இதனடிப்படையிலேயே. இதனை வடசொல்லாக்கம் என்கிறோம். செந்தமிழ் வழக்கை வழுவுவிடாது பேணுவதற்கு இது பெரிதும் உதவுகின்றது. ‘தமிழில் பிறமொழிச் சொற்கள்’ எனும் பாடத்தை தரம் 10 இல் கற்ற போது இதுபற்றி நிறையவே அறிந்து வைத்துள்ளீர்கள்.

வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழ் மொழியின் ஒவியமையப்படுக்கு ஏற்றவாறு மாற்றியமைத்துப் பிரயோகிக்கும் ஒருமுறை பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றபோதும் ஒருசில வடமொழி ஒவிகளை உள்ளவாரே தமிழிலும் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியப்பாடு அன்றமுதல் இன்று வரை இருந்து வருகின்றது. இதனாலேயே வடமொழி ஒவிகளில் தமிழுக்குத் தேவையெனக் கருதிய ஒவிகளுக்குத் தமிழ் வரிவடிவத்திற்குப் புறம்பாக சில சிரந்த எழுத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

சில சொற்களை வடசொல்லாக்கம் செய்யும் போது பொருத்தமற்ற செயற்கைத் தன்மை தொன்றுவதால் வடமொழிக்கென தனியான எழுத்துக்கள் அவசியமாயிற்று. தற்காலத்தில் வடமொழிச் சொற்களை வட சொல்லாக்கம் செய்யாமல் உள்ளவாரே பயன்படுத்தும் வழக்கும் அதிகரித்துள்ளது.

ஆரியமொழிச் சொற்களை மாத்திரமன்ற அரபு, ஆங்கிலம் போன்ற பிறமொழிச் சொற்களையும் தமிழோடு சேர்த்துப் பிரயோகிக்கின்ற போதும் வடமொழி எழுத்துக்கள் மிகவும் அவசியமாகின்றன.

தமிழில் நாம் ல, ள, மு, னை, னூ, ர, ற போன்ற எழுத்துக்களின் ஒலிப்புப் பேதத்தைச் சரியாகத் தெரிந்து பிரயோகிப்பது போலவே ஸ, ஜ, ஷ, யூ, ஷு ஆகிய எழுத்துக்களையும் சரியாக உச்சரிக்கவும் பிரயோகிக்கவும் பயின்று கொள்வது நல்லது.

செயற்பாடு

பின்வரும் சொற்களை உச்சரித்துப்பாருங்கள்

(அ) ஜெபம்	அபிஷேகம்	மத்தியஸ்தம்
ஜோதி	உஷணம்	சாஸ்திரம்
விஜயன்	விஷம்	நோமம்
ஷேஷம்	லக்ஷ்மணன்	கௌத்திரம்
ஸ்ரீமதி	ஸ்ரீரங்கன்	

(ஆ)	ஸ்க்காத்	ஸ்லவாத்	ஹதீஸ்
	ஏர்த்து	ஏயாத்	நதீஸ்
(இ)	பொலிஸ்	ஐப்பான்	ரிஸ்
	ஷேர்ட்	குளுக்கோஸ்	டிஸ்

III. மொழிவளம்

அருங்சொற்கள்

இன்றைய மொழிப்பயன்பாட்டிலே கிடுவரை காலமும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த சொற்களுடன் மேலதிகமாகப் பல புதிய சொற்கள் எமது மொழியிட புகுந்துள்ளன. இவை எமது நாகரிக வளர்ச்சியினாலும் விஞ்ஞான தொழிற்நுட்ப வளர்ச்சி யினாலும், மொழி வளர்ச்சியினாலும் ஏற்பட்டவை எனக் கூறுதல் பொருந்தும். இவ்வகையான சொற்களை அருங்சொற்கள் எனலாம். அவ்வாறான சொற்களும் அவற்றின் பொருளும் கீழே தரப்படுகின்றன அவற்றின் பொருளை நன்கு உணர்ந்து ஆக்கங்களில் பயன்படுத்துங்கள்.

அக்டி	-	கதியற்றவர்
அங்காடி	-	சந்தை, சடைத்தெரு, சடை
அணு/	-	நுண்மையானது
அறிவியல்	-	விஞ்ஞானம்
ஆணைக்குழு	-	அதிகாரம் பெற்ற குழு
ஆணையாளர்	-	அதிகாரம் பெற்றவர்
ஆர்ப்பாட்டம்	-	எதிர்ப்பு, ஆரவாரம், குழப்பம்
ஆன்மிகம்	-	இறைவனுக்கும்
இங்கிதம்	-	ஆன்மாவுக்குமுள்ள தொடர்பு
இயக்கம்	-	பண்பு
உச்சவரம்பு	-	பொது நோக்கின் பொருட்டுச் செயற்படுவது
	-	மேலெல்லை

- உயிரியல்
 எக்கணிப்பு
 எடுகோள்
 ஏகபோகம்
 ஏகாதிபத்தியம்
 ஒய்யாரம்
 கண்டனம்
 கணனி
 கருதுகோள்

 காப்புறுதி

 கான்முளை
 குடிப்பரம்பல்
 குடியரசு
 கூட்டுறவு
 கெழுத்தைக்கைமை
 பக்கவிளைவு

 சஞ்சீவி

 சர்வாதிகாரம்
 சன்நாயகம்
 சான்றிதழ்
 சரண்டல்

 சுற்றறிக்கை
 சுற்றுலா
 சூக்குமம்

 செயலகம்
- உயிரின விஞ்ஞானம்
 - செருக்குடன் கூடிய மகிழ்ச்சி
 - சான்றாக எடுத்துக்கொள்வது
 - தனியுரிமை
 - தனியரசாட்சி
 - உல்லாசம்
 - மறுப்பு, எதிர்ப்பு
 - கணிப்புப் பொறி
 - இப்படியிருக்கலாம் எனக்
 கொள்ளப்படுவது
 - இழப்பீட்டிற்கான
 உறுதிப்பத்திரம்
 - மகன், குழந்தை, தோன்றல்
 - சனச்செறிவு
 - மக்களாட்சி
 - பலரின் ஒத்துழைப்பு
 - நெருங்கிய நட்பு
 - ஒரு நோக்குக் கருதிப்
 பொருளைப் பயன்படுத்துக்கையில்
 எதிர்பாராது நிகழ்வது
 - உயிர்தரும் கிடைத்தற்காரிய
 மருந்து
 - முழு அதிகாரமுடைமை
 - மக்களாட்சி
 - அத்தாட்சிப் பத்திரம்
 - தன்னலத்துக்காகப் பிறர்
 சொத்தை அல்லது
 உழைப்பைப் பயன்படுத்தல்
 - சுற்றுநிருபம்
 - உல்லாசப் பயணம்
 - மேலோட்டமாகத் தெரியாத
 நுணுக்கம்
 - அரசுப்பணி நிலையம்

தட்டச்ச	-	கையச்சுப் பொறி	வடம்
தவிச	-	ஆசனம், இருக்கை	வடம்
தவிசாளர்	-	அவைத் தலைவர்	வடம்
தீண்ணக்களம்	-	அரசு இலாகா	வடம்
தீற்னாய்வு	-	நலனாய்தல்	வடம்
தீற்றேசரி	-	அரசாங்கப் பொக்கிழம்	வடம்
தெற்றம்	-	கணிதத்தில் நிறுவப்படத்தக்க விதிப்புறை தெளிவு	வடம்
நிதியம்	-	நிதிக்குவியல், செல்வம்	வடம்
நுழைவுச்சீட்டு	-	அனுமதிப்பத்திரம்	வடம்
நோன்பு	-	உபவாசம், தவம், விரதம்	வடம்
பட்டியல்	-	அட்டவணைத் தொகுதி	வடம்
பட்டாங்கு	-	உண்மை	வடம்
பணியகம்	-	அலுவல்கள் நிகழ்த்துமிடம்	வடம்
பதிவேடு	-	கூடாப்பு	வடம்
பற்றாக்குறை	-	செலவுத் தொகையை விட வரவு குறைவாக இருக்கும் தொகை	வடம்
பாதீடு	-	வரவு செலவுத்திட்டம்	வடம்
பித்தலாட்டம்	-	நிலை தடுமாற்றம்	வடம்
பிரேரணை	-	முன்மொழிவு	வடம்
புன்மை	-	கீழிவு, சிறுமை	வடம்
பேராளர்	-	பிரதிநிதி	வடம்
பொதுநலவாயம்	-	பிரித்தானிய பொதுநலவரசு களின் அமைப்பு	வடம்
மிடுக்கு	-	வலிமை, செருக்கு	வடம்
மூலவளம்	-	உற்பத்திக்கு அடிப்படையாக அமைவது	வடம்
முருகியல்	-	அழியல்	வடம்
மெய்யியல்	-	தத்துவ சாத்திரம்	வடம்
யாப்பு	-	அரசியல் அமைப்புச்சட்டம்	வடம்

வாரியம்

ஆட்சிச்சபை. மேல்விசாரணை
செய்யும் உத்தியோகம்
சிபாரிசு. சிறப்புக்கூற்று

விதப்புரை

பயிற்சி

அடைப்புக்குள் உள்ள பொருத்தமான சொல்லின் கீழ்க் கீற்றுக்.

1. வணிகத்துறையிலே சில பொருட்களின் விலையேற்றத்திற்குக் காரணம் ஏகபோகம் எனக்கூறின் மிகையாகாது. இங்கு ஏகபோகம் என்பது.
(வரிவிதிப்பு, தனியுரிமை, பணப்பெறுக்கம், போகவாழ்வு)
2. "பட்டாங்கில்" யானுமோர் பத்தினியே யாமாகில் என்பதிலே வரும் "பட்டாங்கு" என்பது.
(பாட்டு உரை, பொய், உண்மை)
3. உலகில் நிகழும் யுத்தங்கள் கணக்கற் அகதிகளை உருவாக்கியுள்ளன. அகதிகள் என்பது (யாருமற்றவர், கதியற்றவர், இடம் பெயர்ந்து வந்தவர், தாய்தந்தையற்றவர்) ஆகும்.
4. "திருகோணமலைக் கோட்டையில் இரட்டைக் கயல் இலச்சினையுண்டு" என்பதில் இலச்சினை (அடையாளம், கொடி, சிறப்ம, சிலை) எனப் பொருள்படும்.
5. தொடர்ந்து வரும் யுத்தத்தினால் இந்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் இலம்பாடு அடைவர் என்பது உறுதியாகி விட்டது. இலம்பாடு என்பது
(பங்கீடு, பொல்லாங்கு, வறுமை, வெளவல்)

6. கரணன் தண்டா ஈகை உடையவனாகத் திகழ்ந்தான் தண்டா ஈகை எனபது (குறைவற்ற நன்றி. நெஞ்சாாப்புகழிந்து. குறைவற்ற கொடை. ஒல்காப் பெரும்புகழ்)
7. நளனால் செலுத்தப்பட்ட இருதுபள்ளனை ஏற்றிச்சென்ற தேர் காற்றினுங் கடுகிச் சென்றது காற்றினுங் கடுகி எனபது (காற்றோடு. அழகாக. காற்றைவிட வேகமாக. மெதுவாக) என்ற பொருள் உடையது.
8. கீழே தரப்படும் கொற்களுக்கான பொருளை அகராதியைப் பயன்படுத்தி எழுதுங்கள்.
அகாலம். அத்துமீறி. அனுகலம். ஆவணம். பொச்சாப்பு. இடைச்செருகல்.

IV. வாக்கிய இயை

வாக்கியத்தின் பொருள் தெளிவாக உணர்த்தப்படுவதற்கு வாக்கிய உறுப்புக்கள் தினை. பால். எண். இடம் என்பவற்றில் மாறுபடாது நிற்பது அவசியமாகும். எழுவாடும் பயனிலையும் கொண்ட வாக்கியத்திலே எழுவாடும் பயனிலையும் இயைடுற அமைதல் வேண்டும். அதாவது தினை. பால். எண். இடம் என்பன பொருத்தமுற அமைதல் வேண்டும்.

உ + ம :

மாணவர்கள் கூட்டங் கூட்டமாகச் சென்றனர்.

இங்கே மாணவர்கள் என்னும் எழுவாயானது படர்க்கை, உயர்தினை, ஆண்பாற் பன்மையாக இருப்பதால், சென்றனர் என்னும் பயனிலையும் படர்க்கை, உயர்தினை, ஆண்பாற் பன்மையாக இடம்பெற்றுள்ளது. அதனால் இவ்வாக்கியத்தின் எழுவாடு, பயனிலை என்பள இயைடு பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு

வாக்கியத்தில் வரும் எழுவாயும் பயனிலையும் இயைடு பெறுதலே
வழாநிலை வாக்கியம் என்று கூறப்படும் இயைடு பெறாத
வாக்கியம் வழாநிலை வாக்கியம் என்று கூறுப்படும்.

உ + ம :

யானைகள் கூட்டங் கூட்டமாய் அவ்விடத்தில் நிற்கிறது
(எண்வழு)

யானைகள் கூட்டங் கூட்டமாய் அவ்விடத்தில்
நிற்கின்றன. (வழாநிலை)

எழுவாய் பயனிலை இயைடு

01. நான் அதைச்செய்தது.

இவ்வாக்கியத்தில் இடவழு உள்ளது. நான் என்னும்
தன்மைச் சொல் செய்தது என்னும் படர்க்கைச்
சொல்லோடு இயைடு பெறாது. ஆகையால் நானே
அதைச் செய்தேன் எனத் திருத்தி எழுதலாம்.

02. மாணாக்கர், “தான் அதனைச் செய்யவில்லை” என்றனர்

இங்கு மாணாக்கர் என்னும் பன்மைப் பெயர்ச்சொல், தான்
என்னும் ஒருமைப் பெயர்ச்சொல்லோடு இயையாது.
ஆகையால், மாணாக்கர், தாம் அதனைச் செய்யவில்லை
என்றனர் எனத் திருத்தி எழுதலாம்.

03. ஜந்து புலவர்கள் கவிதா நிகழ்விற் பங்குபற்றினர்.

இங்கு ஜந்து என்னும் அஃறினையானது புலவர்கள்
என்னும் உயர்தினையுடன் இயைடு பெறாது. ஆகையால்,
புலவர்கள் ஜந்து கவிதா நிகழ்விற் பங்கு பற்றினர்
எனத்திருத்தி எழுதலாம்.

04. பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆழமான பொருளுடையது” இங்கு எழுவாய் பண்மைக்குரியது. பயணிலை ஒருமையில் வந்துள்ளது. ஆகவே, “பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆழமான பொருளுடையவை” என்றோ பாடல் ஒவ்வொன்றும் ஆழமான பொருளுடையது என்றோ திருத்தி எழுத வேண்டும்.

பயிற்சிகள்

1. முற்பகுதிக்குப் பொருத்தமான முடிக்கும் பகுதியைத் தெரிவிசெய்க.
- (1) நீயும் நானும் அவனும் சற்றுலாச்
 - (1) சென்றாய் (2) சென்றேன் (3) சென்றனர் (4) சென்றோம்
 - (2) நீயோ அவனோ யார் இதைக.....
 - (1) கொடுத்தாய் (2) கொடுத்தான் (3) கொடுத்தார் (4) கொடுத்தீர்கள்
 - (3) விமலனா. கமலினியா அங்கே நிற்பவர்? என்னும் வினாக்குரிய விடை
 - (1) அங்கே நிற்பவள் விமலன் அல்லன். கமலினி. (2) அங்கே நிற்பவர் விமலன் அல்லன். கமலினி. (3) அங்கே நிற்பவன் விமலன் அல்லன். கமலினி (4) அங்கே நிற்பது விமலன் அல்லன். கமலினி.
 - (4) அவன் என்னிடம் வந்தாலன்றி நான் பணம்
- | | |
|----------------|-------------------|
| (1) கொடுத்தேன் | (2) கொடுக்கவில்லை |
| (3) கொடேன் | (4) கொடுப்பதின்று |

- (5) அழகை அனுபவிப்பதற்கு மதிநுட்பமும் நூற்பயிற்சியும்
- (1) இன்றியமையாததல்ல
 - (2) இன்றியமையாதவையன்று
 - (3) இன்றியமையாததன்று
 - (4) இன்றியமையாதவையல்ல
- (2) பின்வரும் வாக்கியங்களிலே எழுவாய் பயனிலை இயைபு தெளிவாகப் புலப்படுமாறு அவற்றினைத் திருத்தமாக எழுதுக.
- (1) அவனே அந்தக் கணக்கைச் செய்தது.
 - (2) பறவைகள் கூட்டங் கூட்டமாய் வானத்தில் பறந்தது.
 - (3) புத்தகத்தில் உள்ள படங்கள் ஒவ்வொன்றும் மிகவும் அழகானது.
 - (4) புலவர் அன்றைய கூட்டத்திற்குச் சமுகமளித்தனர்.
 - (5) மேசைகள் வரிசை வரிசையாக அடுக்கப்பட்டது.

மேலும் சில உதாரணங்களைக் கவனியுங்கள்.

- | | |
|------------------------|----------------------|
| (அ) ஆண்பால் எழுவாய் | + ஆண்பால் பயனிலை |
| கண்ணன் | குழல் ஊதினான் |
| (ஆ) பெண்பால் எழுவாய் | + பெண்பால் பயனிலை |
| கமலினி | நடனம் ஆடினாள் |
| (இ) பலர்பால் எழுவாய் | + பலர்பாற் பயனிலை |
| மாணவர்கள் | பாடங்களைப் படித்தனர் |
| (ஈ) ஒன்றன்பால் எழுவாய் | + ஒன்றன்பால் பயனிலை |
| மான் | துள்ளியோடியது |
| (உ) பலவின்பால் எழுவாய் | + பலவின்பாற் பயனிலை |
| எரு துகள் | வயலை உழுகின்றன |

(ஒ) தன்மை ஒருமை எழுவாய் + தன்மை ஒருஞ்சும் பயனிலை
நான் தினமும் கடவுளை
வணங்குவேன்

(எ) தன்மைப் பன்மை
எழுவாய் + தன்மைப் பன்மை
நாம் பயனிலை
பிறருக்கு உதவுவோம்.

(ஏ) முன்னிலை ஒருமை
எழுவாய் + முன்னிலை ஒருமைப்
நி பயனிலை
வருவாய்

(ஐ) முன்னிலைப் பன்மை
எழுவாய் + முன்னிலைப் பன்மை
நீங்கள் பயனிலை
காண்பீர்கள்

புறநடை

எழுவாய், பெயர்ப் பயனிலை கொள்ளுமிடத்து: இந்த
இயைடு: வேண்டப்படுவதில்லை.

உ - ம : அவன் ஒரு கோயில் மாடு.

உயர்தினை + அஃறினைப் பயனிலை
வாக்கிய வழுக்கனும் வழாநிலைகளும் வழுவுமைதிகளும்

(அ) வழுக்கள்

தொன்றுதொட்டுக் கூறப்பட்டுவந்த இலக்கண மரடுக்கு
மாராக வாக்கியங்களை இலக்கணப் பிழைகளுடன் எழுதுவது
வழு என்று கூட்டப்படும். சோம்பல், மறதி, தடுமாற்றம் முதலிய
காரணங்களால் வழு தோன்றும். இலக்கணகாரர் இவ்வழுக்களை
எட்டாக வகைப்படுத்துவார்.

அவை வருமாறு

1. திணைவழு
உ - ம : - ஒருதிணைச் சொல்லை மற்றொரு
வழாநிலை - திணையில் சொல்வது
கண்ணன் வந்தது.
கண்ணன் வந்தான்.
2. பால்வழு - ஒருபாற் சொல் ஏனைய
உ - ம - பாற்சொல்லோடு வருவது
வழாநிலை - அவள் வந்தான்
அவள் வந்தாள்.
3. எண்வழு - ஒருமைச் சொற்கள் பண்மைச்
சொற்களோடும் பண்மைச் சொற்கள்
ஒருமைச் சொற்களோடும்
பிறழ்ந்து வருதல்
உ - ம - மரங்கள் செழித்து வளர்ந்தது
வழாநிலை - மரங்கள் செழித்து வளர்ந்தன.
4. கீடவழு - தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை
எழுவாய்கள் வரும் வாக்கியங்களில்
பயனிலை கீடங்களை
மாறுபடக்கூறல்
உ - ம - நான் வந்தாய்
வழாநிலை - நான் வந்தேன்.
5. காலவழு - ஒரு காலத்துக்குரிய சொல்
தன்னோடு கீயையாத காலத் தோடு
(பயனிலையோடு) சேர்தல்
உ - ம - நேற்று வருவான்
வழாநிலை - நேற்று வந்தான்
6. வினாவழு - வினாவைப் பொருள் கீயையில்
லாமல் வழங்குங் குற்றம்

- உ - ம - பஞ்சபாண்டவர் ஜவகும் வந்தனரா?
 வழாநிலை - பஞ்சபாண்டவர் வந்தனரா?
 பாண்டவர் ஜவகும் வந்தனரா?
7. விடைவழு - விளாட்டன் இயைபில் வாமல்
 கூறப்படும் விடை
- உ - ம - "கண்டிட்கு வழி யாது?" என்று
 கேட்பொதுக்கு "காவி இங்கிருந்து
 தொன்னூறு மைல்" என்று
 விடையிறுப்பது
- வழாநிலை - கண்டிட்கு இப்பாதையால் செல்க.
8. மரடுவழு - தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் உலக
 வழக்கிற்கு முரணாகக் கூறுவது.
 யாளனையின் இளையதை யாளனைப்
 பிள்ளை என்று கூறுவது.
- வழாநிலை - யாளனையின் இளையது கன்று
 என்பதே மரடு நிலையாகும்.

(ஆ) வழாநிலைகள்

வாக்கியங்கள் இலக்கண விதியினின்றும் வழுவாது
 அமையுமிடத்து, அவை வழாநிலைகள் எனப்படும். ஏழுவாயும்
 பயனிலையும் திணை, பால், எண், இடம் என்பவற்றில்
 ஒத்திருத்தல் வேண்டும். கில எந்தர்ப்பங்களில் முடிக்குஞ் சொல்
 எவ்வாறிருத்தல் வேண்டும் என்ற ஜயம் நிகழ்க்கும். அத்தகைய
 ஜயங்களைப் போக்குவதற்கு இலக்கணகாரர் விதிக்கிரியங்களார்.

அவை வருமாறு

1. ஆண்பாலும் பெண்பாலும் வீரவி ஏழுவாயாக வரின்.
 பயனிலை பலர்பாலில் இருக்கும்.
- உ - ம : சந்திரமும் சாந்தினியும் பாடசாலைக்குச்
 சென்றார்.

2. திரண்டு முதலான அஃறினைப் படர்க்கைப் பெயர்கள் எழுவாயாக வரின் பயனிலை பலவின்பாலில் வரும்.
 உ - ம : மானும் முயலும் நிற்சின்றன.
3. எழுவாயாக முன்னிலைப் பெயரும் படர்க்கைப் பெயரும் அடுக்கி வரின் பயனிலை முன்னிலைப் பன்மையாக இருக்கும்.
 உ - ம : நீயும் அவனும் போன்ர்கள்.
4. எழுவாயாக. தன்மைப் பெயரோடு முன்னிலைப் பெயரேனும். படர்க்கைப் பெயரேனும் இருவகைப் பெயரேனும் அடுக்கிவரின் பயனிலை தன்மைப் பன்மையாக இருக்கும்.
 உ - ம : நானும் நீயும் போவோம்.
 நானும் அவனும் போனோம்.
 நானும் நீயும் அவனும் போவோம்.
 நீயும் அவனும் போன்ர்கள்.
5. (1) திணையில் ஜயந்தோன்றியவிடத்து 'உருவு' 'வடிவு' என்பன போன்ற பொதுச் சொற்களைப் பயன்படுத்தலாம்.
 உ - ம : மரக்குற்றியோ, மணிதனோ அங்கே தோன்றுகின்ற உரு
- (2) உயர் திணையில் ஜயந்தோன் றியவிடத்து உயர்திணைப் பன்மைச் சொல்லைப் பயன்படுத்த முடியும்.
 உ - ம : ஆண்மகனோ, பெண்மகனோ அங்கே தோன்றுகின்றவர்.

(3) அஃறினைப் பாவிள் ஜயந்தோன்றியவிடத்து
பால்பகா அஃறினைச் சொல்லைப் பயன்படுத்த
முடியும்.

உ - ம : ஒன்றோ பலவோ அங்கு நிற்கும்
குதிரை.

6. இருதினைகளில் ஒரு தினை துணிந்தவிடத்தும்.
மற்றொன்று அல்லாத தன்மையைத் துணிந்த
பொருண்மேல் வைத்துக் கூறுதல் வேண்டும். இவ்விதி
விடைக்குரியது.

(1) மரக்குற்றியோ மனிதனோ அங்கே தோன்றுகின்ற
உரு என்னும் வினாவுக்கு (மரக்குற்றி என்று
துணிந்த விடத்து) விடையளிக்கும்போது

* அவ்வரு மனிதன்று, மரக்குற்றி, என்றும்
(மனிதனென்று துணிந்தவிடத்து)

* அவன் மரக்குற்றியல்லன், மனிதன்.
என்றும் விடையளிக்கவேண்டும்.

(2) மகனோ, மகளோ அங்கே தோன்றுகின்றவர்?
என் னும் வினாவுக்கு (ஆண் என் று
துணிந்தவிடத்து)

* அங்கே தோன்றுகின்றவன் மகனல்வன்,
மகள் என்றும்

(பெண் என்று துணிந்தவிடத்து)

* அவன் ஆணமகனல்லன், பெண்மகள்
என்றும் விடைகூறுதல் வேண்டும்.

(3) ஒன்றோ பலவோ அங்குவந்த குதிரை என்னும்
வினாவுக்கு (ஒன்றெனத் துணிந்தவிடத்து)

* குதிரை பலவன்று ஒன்று என்றும்
(பலவெனத் துணிந்தவிடத்து)

குதிரை ஒன்றல் பல என்றும்
விடைக்குறுதல் வேண்டும்.

V. பொறி முறையை அனுசரித்து எழுதுதல்

நமது எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் வெளியிடுவதற்கு
எழுத்து நமக்குப் பயன்படுகிறது.

எழுத்துப் பொறிமுறை என்பது.

எழுத்தைத் தொடங்கவேண்டிய இடத்தில் தொடங்கி
முடித்தல், உறுப்பமைய எழுதுதல். எழுத்துக்களுக்கும்
சொற்களுக்கும் இடையில் ஏற்ற இடைவெளி விட்டு எழுதுதல்.
நிறுத்தக் குறியீடுகளை ஏற்ற இடத்தில் கையாளுதல் ஆகியவற்றைக்
கொண்டது.

பொருள் நன்கு புலப்படுவதற்கு குறியீடுகள் உரியவாறு
பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இக்குறியீடுகளை கடந்த வகுப்புகளில்
கற்றுள்ளீர்கள் எனினும் எல்லாக் குறியீடுகளையும் தொகுத்து
இங்கு நோக்குவோம்.

1. முற்றுப்புள்ளி அல்லது முடிப்பிளைக்குறி (.)

இக்குறியீடு கையாளப்படும் சந்தர்ப்பங்கள்.

- (அ) செப்பு, வியங்கோள், ஏவல் வாக்கியங்களின் இறுதியில்
1. கவிதைகள் புத்தக வடிவத்திலும் பத்திரிகை
களிலும் நாளுக்குநாள் பெரு கி வருகின்றன.
(செப்பு)
 2. வாழிய பல்லாண்டு. (வியங்கோள்)
 3. அவளை மறந்து விடு. (ஏவல்)

- (ஆ) ஒரு சொல்லைக் குறிப்பதற்கு அதன் முதலெழுத்தைக்
குறியீடாகப் பயன்படுத்தும் போது
இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம். இஒகூதா.

பாராஞ்சன்ற உறுப்பினர் பா.உ.
முற்பகல் முப.
திறிஸ்துவுக்குப் பின் கி.பி.
முனுசாமி வரதராசன் - மு.வ.

(இ) கடிதத்தில் முகவரி இருதியிலும் தேதி இருதியிலும்
உ - ம : 44. சிருல வீதி
நாரஹேண்பிட்டி.
1999. 12. 01.

2. வினாக்கள் அல்லது வினாவிசைக்குறி (?)

இக்குறியீடு கையாளப்படும் சந்தர்ப்பங்கள்

(அ) நேர்கூற்று வினா வாக்கியங்களின் இருதியில்
“நீ ஜந்து வீடுகளையேனும் கொடுக்கமாட்டாயா”?
அயற்கூற்று வினாவாக்கியங்களின் இருதியில் வினாக்கள்
வராது.

உ - ம : நான் அதைப் பார்த்தேனா, என்று அவன்
கேட்டான்.

(ஆ) ஜயத்துக்கிடமான யாதேனும் ஒரு கூற்றின் பின்
அடைப்புக்குள் வினாக்கள் இடப்படுகிறது.
ரண்யப்படைகள் செச்னியாவிலிருந்து வெளியேறும் (?)

3. மெய்ப்பாட்டுக்குறி அல்லது வியப்புக்குறி (!)

(அ) பல்வேறுவிதமான மன உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்ட
இக்குறி பயன்படுகிறது

புதுமை, மகிழ்ச்சி, இரக்கம், துக்கம், கோபம், பயம்,
விருப்பம், நோ, துன்பம், அருவருப்பு, வெறுப்பு

போன்ற உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துகிற இடைச் சொற்கள். சொற்றொடர்கள், வாக்கியங்கள் ஆகியவற்றின் பின்னர்

1. ஆகா! மலையில் வழிந்தோடும் நீராருவியின் அழகுதான் என்னே!
2. பாவம்! வாயில்லாப் பிராணி!
3. ஜயோ! எல்லாமே போய்விட்டனவே!

(ஆ) மறைந்துபோன அல்லது முன்னிலையில் இல்லாத ஒருவரை அல்லது ஒன்றை விளித்துச் சொற் பொழிவிலோ பாட்டிலோ சொல்லும் போது விளிப்பவருக்குப் பின்னர்,

அண்ணலே காந்தி! மக்கள் படும் பாட்டைக் காண நீங்கள் இல்லையே. மரண தேவதையே! என்னை உன்னுடன் இணைத்துக்கொள்.

காற்றுள்ளி அல்லது உறுப்பிசைக் குறி (,)

இங்குறி பயன்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பங்கள்.

(அ) தொடராக வருகின்ற சொற்களையும் சொற்றொடர் களையும் துணைவாக்கியங்களையும் பொருள் விளங்கும் வண்ணம் தனித்தனியாகப் “பிரித்துக் காட்டுவதற்குப் பயன்படும்.

1. தாய்மொழி, கணிதம், விஞ்ஞானம், சமயம், ஆங்கிலம், அழியல், தொழில்நுட்பம், சமூகக் கல்வி ஆகிய எட்டுப் பாடங்களும் கருப்பாடங்களாகும்.
2. உயர்ந்த நட்புக்கு குசேலனும் கண்ணலும், குகளும் கிராமங்களும், கர்ணங்களும் துரியோதனங்களும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாவர்.

3. மாணாக்ஸ் தாம் கேட்ட பரடஸ்களை நாடோறும் படித்தும், தாம் கேட்ட பொருள்கள் பற்றிப் பல தரம் சிந்தித்தும், ஆசிரியரை அடுத்து அவற்றின் குறைதீர்க் கேட்டும், சக மாணவர் களோடு பன்முறை பழகியும் தமது கல்வியை விருத்தி செய்ய வேண்டும்.

(ஆ) வாக்கியத்தில் எழுவாய் நெடுந்தொடராயிருப்பினும் பயளிலைக்குத் தொலைவிலிருப்பினும் அந்த எழுவாய்க்குப்பின்

1. நேர்மாராக இலக்கியத் தரம் வாய்ந்த களதகள், கருப்பொருளுக்கும், பாத்திரப்படைப்புக்கும், பாத்திரங்களின் உளவியலுக்கும் அழுத்தங் கொடுப்பதைப் பார்க்கிறோம்.
2. காகம், கண்டதைத் தின்னும் ஒரு பறவையான போதும், தனது உடம்பைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்கிறது.

(இ) வாக்கியங்களிலே விளக்கத்துக்காக வரும் இடைப் பிறவைப்பைப் பிரித்துக் காட்டுவதற்குக் காற்புள்ளி கள் முன்னும் பின்னும் இடப்படும்.

உ - ம : நாம் மக்களிடம், குறிப்பாக அநாதைகளிடம், இரக்கத்துடன் பழகவேண்டும்.

(ஈ) பொருள் மயக்கம் தேவன்றக்கூடிய இடங்களில் அம் மயக்கம் தோன்றாதவாறு தெளிவுபடுத்துவதற்குக் காற்புள்ளி இடப்படும்.

உ - ம :

1. கண்ணன், கர்ணனிடம் பாண்டவருக்காக தூது போயினான்.
2. கமலன், சாந்தன் புத்தகத்தில் ஒரு பகுதியை வாசித்து முடித்துவிட்டான்.

(ஒ) ஒருவரை அல்லது ஒன்றை விளித்துக் கூறுமிடத்து விளிப்பெயரை அடுத்து காற்புள்ளி இடப்படும்.

1. மாலிக். நீ ஏன் இன்று அதனைக்கொண்டு வரவில்லை.
2. கண்ணே. கலங்குவது ஏன்?
3. ஓடிவா. தம்பி
(விளிப்பெயர் வாக்ஷிய இருதியில் வந்தால் அதற்கு முன்பு காற்புள்ளி இடப்படும்.)

(ஒ) இணைப்பு இடைச் சொற்களான ஆதலால், ஆகையால், ஆகவே, ஆயினும், இனி, எனினும், என்றாலும், எனவே, போன்றவற்றின் பின்பும் காற்புள்ளி இடப்படும்.

உ - ம :

1. விதியை அறியாமல் வேள்வியை இசுமுகின்றாய் ஆதலால், பசுமகள் என்பதற்குப் பொருத்தம் உடையை.
2. எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் மற்ற வருக்குப் புலப்படுத்துவதற்காக நாம் எழுதுகின்றோம். ஆகவே, எமது எழுத்துக்கள் எழுத்துப் பொறிமுறையை அனுசரித்து எழுதப்பட வேண்டும்.
3. இனி, ஆகவேண்டிய சுருமங்களைக் கவனிப்போம்.

(ஏ) தொடர்வாக்ஷியம் ஒன்றில் உட்தொடர்கள் நீண்டிருந்தால் அவை பொருள் விளங்கக் காற்புள்ளியிட்டுப் பிரித்துக்காட்டப்படும்.

உ - ம :

1. கம்பர், வள்ளுவர் கண்ட வீரசிகரமான அமிர்த தாரையில் ஈடுபாடுற்று, அந்த வீரதீர் அமிர்த தாரையை ஒரு சற்பாத்திரத்தில் ஏந்தி எடுத்து, வெகு பக்குவஞ்ச செய்து, அந்த உண்மையை ஒர் அமிர்த கஞ்சீவியாக்ஷி இந்த உலகுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்.

(ஏ) பெயரடைகளும் வினையடைகளும் ஒன்றுக்கு மேல் அடுக்கி வரும்போது கடைசியாக நிற்கும் அடை தவிர்ந்த ஏனைய அடைகள் ஒவ்வொன்றும் காற் புள்ளியால் பிரித்துக் காட்டப்படும்.

உ - ம :

1. அவதானமாகக் கேட்டு, கிரகித்து, மனத்திருத்தி. எழுதி வெளியிடுவதானது பயன்தரத்தக்க உள்செயற்பாடாகும்.

(ஐ) ஒருவரின் நேர் கூற்று வாக்கியங்களை அப்படியே எழுதும்போது கூற்றுக்குமுன் காற்புள்ளி இடப்படும். சிறுவன், “என்னை இவ்வடக்குமுறையிலிருந்து காப்பாற்றுபவர் யாருமில்லையா” என அழுதான். இதே வாக்கியத்தை அயற்கூற்று வாக்கியமாக எழுதினால் காற்புள்ளி இடவேண்டியதில்லை. சிறுவன் தன்னை அவ்வடக்கு முறையிலிருந்து காப்பாற்றுபவர் எவருமில்லையா என அழுதான்.

(ஓ) ஆம். இல்லை என்ற சொற்களோடு வாக்கியம் ஆரம்பிக்கும்போது காற்புள்ளியிடவேண்டும்.

- (1) ஆம், நான் பரிபூரண ஒத்துழைப்பு நல்குவேன்.
- (2) இல்லை, என்னால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

(ஒ) கடிதம் எழுதும்போது வினிப்புக்குப் பின்னும் ஒப்பமிட முன்பும் முகவரி எழுதும்போது பெயர் முகவரி ஆகியவற்றின் பின்பும் காற்புள்ளி இடப்படும்.

உ - ம :

1. அன்புள்ள துணைவி, என்றும் மறவாத,
2. பணிப்பாளர் நாயகம்,
தெசிய கல்வி நிறுவகம்,
மகரகம்.

(ஒ) தேதித் தொடரின் பகுதிகளைக் காட்டுவதற்குக் காற்புள்ளி இடப்படும். 1999, மார்கழி 1.

5. முக்காற்புள்ளி அல்லது விளக்கிசைக்குறி (:)

(அ) பிரதான கூற்றுக்குப் பின்னே வரும் கூற்று, அதன் விளக்கமாக அமையுமிடத்து முக்காற்புள்ளி இடப்படும்.

- (1) இப்பாடவில் ஆசிரியர் கூறும் கருத்துக்கள் விழுமியம் மிக்கவை: அயலாரின் இரகசியங்களைக் கேட்டலாகாது; அவர்தம் மனைவியரைக் காம நோக்குடன் நோக்கக்கூடாது; பிறர் மீது தீயபழிச் சொற்களைக் கூறலாகாது என்பவையே அவை.
- (2) நூலகம் கவனிப்பாரின்றிக் கிடந்தது: நூல்களைச் செல்லரித்து நாசமாக்கிவிட்டது.

(ஆ) ஒரு பட்டியலை அறிவிப்பதற்குமுன் வரும், அவையாவன், உதாரணமாக, வருமாறு, என்பன போன்ற தொடர்களுக்குப்பின் முக்காற்புள்ளி இடப்படும்.

1. அந்த அறையில் காணப்பட்டவை: உடைந்த கதிரைகள், சிதைந்த மேசை, சிற்தப்பட்ட புத்தகங்கள், தூசு படிந்த கரும்பலகை என்பனவாகும்.
 2. வினைத்தொகைக்கு உதாரணங்கள்: கடிநாய், சுடுநீர், கொள்கலன், சுடுகலன் என்பனவாகும்.
- (இ) பட்டியல் அடுத்த வரியில் வந்தால் முக்காற்புள்ளியின் பின் ஒரு ஶிறுகோடுவரைய வேண்டும். நோபல் பரிசு வழங்கப்படும் துறைகளாவன :-
- இலக்கியம்
பொருளாதாரம்
மருத்துவம்

(ஏ) நீளமான மேற்கொட்டபகுதியோன்றை அறிமுகம் செய்வதற்கு முக்காற்புள்ளி இடப்படும்.

உ—ம : பிரதம விரிவிரயாளராக வந்தவரை அறிமுகம் செய்து தலைவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

“தங்கம் சிலவேளைகளில் புடம்போட்ட நிலையில் நமக்குக் கிடைத்துவிடுவதுண்டு. அதுபோலவே பல்களுக்கு கழகத்தில் நீண்ட காலம் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு பட்டம் பெற்ற நிலையில் நம்மத்தியில் உரையாற்றவந்துள்ள செல்வி மணிமொழி அவர்கள் இன்று

நான்

உங்களுக்கும் அவருக்குமிடையில் நந்திபோல நிற்காமல் விலகிக் கொள்கின்றேன். இனி அவர் உரையாற்றுவார்.

6. அரைப்புள்ளி அல்லது தொடரிசைக் குறி (:)

இக்குறியீடு பயன்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பங்கள்

(அ) ஓர் எழுவாய் பல பயனிலைகள் கொண்டமையும்போது ஒவ்வொரு பயனிலையின் பின்னும் இக்குறியீடு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

1. இராமன் கைகேயியின் கட்டளையைத் தலைமேற் கொண்டான்; காடேசினான்; வனவாசம் மேற்கொண்டான்; மனைவியை இழந்தான்; இராவணனோடு சமர் செய்தான்; மனைவியை மீட்டான்.

(ஆ) உட்டொடர்களை இணைப்பதற்கு அரைப்புள்ளி பயன்படுகிறது. சமரசம் உலாவும் மயானத்துக்கு ஆவி போன்பின் ஆண்டியும் வருகிறான்; அரசனும் வருகிறான்; அறிஞனும் வருகிறான்; அசடனும் வருகிறான்.

7. சிறுகோடு அல்வது விட்டிசைக் குறி (-)

(அ) உயிர்த்துடிப்பும் நாடக நயமும் தோன்ற எழுதும் போது முக்காங்களில் அல்லது அரைப்புள்ளி வர வேண்டிய இடத்தில் விட்டிசைக்குறி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

உ - ம : தீக்குளிப்பு நேரம் நெருங்கியது; எல்லோரது பார்வையும் கோயிலின் வெளிப்பிரகாரத்தில் நிலைத்திருந்தது; ஆலயமணி அடித்தது; அரோகராச் சத்தம் வானைப்பிளந்தது, பக்த கோடிகள் ஆலய முன்றவில் திரண்டனர்- ஒரே அமர்க்களமாக இருந்தது.

(ஆ) திழெரன கருத்து மாற்றத்தைக் காட்டுவதற்கு விட்டிசைக் குறி பயன்படுகிறது.

உ - ம : கள்ளமறியாது துள்ளித்திரிந்த எங்களது பள்ளிக்காலம் தான் எவ்வளவு பசுமையானது- என்று எங்களுக்குச் சொல்லிக் காட்டப்படுகிறது.

(இ) வேறு வேறாகக் கூறப்பட்ட பொருள்களைத் தொகுத்துக் கூறுவதற்கு விட்டிசைக்குறி பயன்படுகிறது.

உ - ம : பெளத்தர், இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர், இஸ்லாமியர்-எல்லோரும் அந்த விழாவில் கலந்துகொண்டனர்.

(ஈ) நேரிசை வெண்பாவின் இரண்டாம் அடியின் இறுதிச்சீர் இக்குறியால் பிரிக்கப்படும். சிந்துப்பாடவில் முதலாம் அடியின் இறுதிச்சீரும் முன்றாம் அடியின் இறுதிச்சீரும் இக்குறியால் பிரிக்கப்படும்.

(1) குஞ்சியழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும் மஞ்சளழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து நல்லம் யாம் என்னும் நடுவுநிலை மையால் கல்வி யழகே யழகு.

- (2) அக்தினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன், அதை ஆங்கோர் காட்டி லோர் பொந்திடை வைத்தேன்; வெந்து தனிந்தது காடு - தழல் வீரத்திற் குஞ்சென்று முப்பென்று முன்னோ?
- (2) சொற்கள் சுருக்கப்படும் போது இக்குறி பயன் படுத்தப்படும்.

உ - ம : இ - ள இதன்பொருள்
 ஆ - ர ஆசிரியர்
 உ - ம உதாரணம்
 'ஏ - 'ஏ எடுத்துக்காட்டு

- (ஊ) செய்யள்களின் பதவிகளை எழுதப்படும்போது இக்குறி பயன்படுத்தப்படும்.

உ - ம: குறுங்கண் - சாளரம்
 பொய்த்திருக்கு - பொய்மையாசிய
 கோட்டம் எத்திருக்கும் - எல்லாவிதமான
 மனக்கோணலும் பத்திருக்குப்பிரமாணம்-
 பத்துக் கற்பனை என்னும் பிரமாணம்.

8. தனிநிலைத் தொடர்குறி (- -)

இரண்டு விட்டிசைக் குறிகள் கொண்ட இக்குறியின் பயன்பாடுகள்

- (1) தயங்கித் தயங்கிப் பேசுவதைக் காட்ட.

உ - ம: நான் இங்கே வந்தது - என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள் - உங்களால் எனக்கொரு கருமம் ஆகவேண்டியிருக்கிறது.

- (2) உணர்ச்சிக் குழப்பத்தைக் காட்டுவதற்கு

2 - ம : எனக்கு வந்த பொபத்தில் - என்ன செய்வது என்பதைச் சூடப் பாராது அவன் கன்னத்தில் அறைந்தேன்.

(3) தொடராக உம் என்னும் இணைப்பிடைச் சொல் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக

உ - ம : சங்ககால அகத்திணைச் செய்யுள்களில், முதல் - கரு - உரி என்பவற்றை இலகுவில் கண்டு உணரலாம்.

9. அடைப்புக்குறி (.....)

சான்றாதாரம், வரைவிலக்கணம், விளக்கம், மாட்டேற்றுக் குறிப்பு, மொழிபெயர்ப்பு போன்றவற்றைக் காட்டுவதற்கு.

உ - ம :

- (1) செங்கயல் பழனம் எங்கும் திருமகள் உறையுள் எங்கும் சேக்கிழார் பெரியபுராணம் திருநாட்டுச்சிறப்பு செய்-30)
- (2) கட்டுரை (இருபொருள் பற்றி சிந்தித்து, கருத்துக்களை விரித்து எழுதுவது)
- (3) கொம்புளதற்கு ஐந்து முழும் (விலகவேண்டும்.)
- (4) கல்யாணசந்தரமுதலியார் (வி.க).
- (5) வியப்ப; முடிவ; (Surprise ending) ஆர்வநிலை ஊட்டுதல் (suspense) போன்ற உத்திகள் மேனாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டன.

10. மேற்கோட்குறி அல்லது அனுவாதக்குறி (".....")

(அ) ஒருவருடைய கூற்றை அப்படியே மேற்கொண்டு எடுத்தானும் போது மேற்கோட்குறி பயன்படும்.

உ - ம : “பெண்டிர் தமைட்டையீர்! பெண்பாவமன்றோ? பெரியவசை கொள்வீரோ”

(ஆ) புத்தகம், சங்கிலை, கட்டுரை முதலியவற்றைப் பெயர் கட்டிக் குறிப்பிடப் பயன்படும்.

2 - ம : பார்த்தசாரதி அவர்கள் எழுதிய “பொன் விலங்கு” நாவல் கற்பவரைக் கவரவல்லது.

குறிப்பு : இரட்டை மேற்கோட்குறி இடுவது “.....” அமெரிக்க முறையாகும். ஒற்றை மேற்கோட்குறியிடுவது ‘.... பிரித்தானிய முறையாகும். தமிழில் இரட்டை மேற்கோட்குறிக்குள் மேலும் ஒருநேர் கூற்று வருமானால் அதனைக் காட்ட ஒற்றை மேற்கோட்குறி பயன்படுகிறது.

“இக்கவிதை சிந்தனைக்கு விருந்தளிக்கும் புதுமையான அணிகளால் நமது அழகியற் கலை நயப்பை ஆழமுறச்செய்கிறது. ‘சுவை புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது, சொற்புதிது சோதிமிக்க கவிதை’ எனப் பாரதி கவிதைக்கு விமர்சனம் செய்திருப்பதைக் கவனியுங்கள்” என்றார் பேச்சாளர்.

2. வழிப்படுத்தல்

செய்கு அலாவுதீன் என்பார் காரைதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இலங்கைத் தமிழ்ப் புலவர். இவர் பிறவியிலே குருடர். இவர் இயற்றியுள்ள தமிழ் இலக்கியங்களுள் முக்கியமானது புலவராற்றுப்படை. செய்கு அலாவுதீனுடைய ஆற்றுப்படையில் கல்வி வல்லான் ஒருவன், பா, யாக்கவிரும்பி வர அவனைப் புலவர் தம் இல்லத்துக்குச் செல்லும் வழியை ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இலங்கையின் பொன்பரப்பி என்னும் பகுதியில் காரைதீவு அமைந்துள்ளது. இங்கு புலவராகிய செய்கு அலாவுதீனின் இல்லம் அமைந்துள்ளது. இவ்வில்லத்திற்கு வந்து சேருவதற்கான குறிகளையும் தகவல்களையும் புலவராற்றுப் படை விரிவாகக் கூறுகிறது.

கற்பிட்டி நகரின் 'நாளங்காடி' களில் மீன் கூறிவிற்கும் ஓசை ஒருபக்கம் கேட்கும்.

"கறா குடை சாளை வேளா
கெழிறு கிழிவரன் குறிப்பு கும்பளா
நெய்த்தொலி செப்பரி ஞஞ்சுடு திருக்கை
கட்டா ஓரா கணவாய் கொடுவா
கிளித்திரலி கிளாத்தி, கொச்சன், கெண்டை
மண்ணா பன்னா மணலை மறா
வாளை திரளி காலை கத்தாளை
கூரல் வாவல் கூனி வராலும்
கூடையிலேந்திக் குனித்த மேனியர்
கூறிக் கூறிக் கூவிடு மோதையும்"

என்று அவ்வோசையைக் கூறுகிறார். இவற்றையெல்லாம் கடந்து சென்றால் கண் மயங்கும் இயற்கைக் கோலமும், உப்பளத்து வளமும் காண்பாய். அவற்றைக் கண்டால் புலவன் செய்கு அலாவுதீனின் இல்லம் நெருங்குவதாய்க் கொள் எனப் பாவலனுக்குக் கூறுகிறார்.

“செல்வழிக் காண்குவை சொல்லினுக் கடங்கா
மாலை விதானம் மைவன்னை மேகம்
வெண்டுகிற சேலை விரித்தா வன்ன
கண்டுகளி ஆடியின் காட்டுமதுவே
உப்பளமென்பது தப்பாதுணருவை”

இவ்வாறு புத்தளப் பகுதியின் வரலாற்றுச் சிறப்பையும் இயற்கை வளத்தையும் மக்கள் இனத்தையும் ஆற்றுப்படை எழிலுறக் காட்டுகிறது.

பயிற்சிகள்

1. ..செய்கு அலாவுதீன் புலவர் இல்லம் நெருங்குகிறது என்பதை உறுதிப்படுத்தும் அடையாளங்களைவை?
2. ஆற்றுப் படையில் புத்தளப் பகுதியை டுலவர் எவ்வாறு வர்ணிக்கிறார்?
3. செய்கு அலாவுதீனால் ஆற்றுப்படுத்தப்படுவார் யார்?
4. நாளங்காடியில் கூவி விற்கப்படும் மீன்களின் பெயர்களைக் கூறுக.

II. தொனி வெறுபாடுகள்

மனிதனின் குரவில் மொழி வெளிப்பட்டொலிக்கும்போது, அது உயிர்ப்புடையதாயும் சுவைடையதாயும் அமைகின்றது. பேசுவோனுக்கும் கேட்போனுக்கும் உடன்டியான பயனைத் தருகின்றது. மொழியானது, அன்பு, கோபம், இரக்கம், நகைச்சுவை, கேவி, சின்டல், சோகம் எனப் பல்வேறு வகையான உணர்ச்சி களையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. இவ்வியல்புகள் வெறும் வார்த்தைகளில் மட்டும் தங்கியுள்ளனவாக இல்லை. அவ்வார்த்தைகள் தொனிக்கும் விதத்திலும் தங்கியுள்ளன.

‘இங்கே வாடா’ என்னும் வசனம். தனது மகனைப் பார்த்து தாய் கெஞ்சலுடன் அழைக்கின்ற போது பாசத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கலாம். இதே வசனத்தை ஒருவன் இன்னொருவனைப் பார்த்துக் கோபத்துடன் அழைக்கவும் பயன்படுத்தலாம். இதிலிருந்து பேசப்படும் மொழியின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடும் பயனும் அதனைத் தொனிக்கும் வேறுபாடுகளிலேயே தங்கியுள்ளது எனக் கொள்ளலாம்.

நமது குரல் நமது ஆளுமைக் கூறுகளில் ஒன்றே அப்படியாயின் அது நமது குரலினிமையில் தங்கியுள்ளதா? அல்லது நாம் பேசும் முறையில் தங்கியுள்ளதா? இதற்கு விடை இரண்டிலும் என்பதே. ஒருவர் தமது இயற்கையான குரலை மாற்றியமைத்துக் கொள்வது சிக்கலானது; சிரமமானது. ஆனால், நாம் பேசும் முறையை நன்கு செப்பனிட்டுக் கொள்ளலாய்.

நாம் நமது வழிபாட்டுத் தலங்களுக்குப் போகிறோம். அங்கே சில பெரியோர்களின் இறைஞானப் பேருரைகளைக் கேட்கிறோம். திரும்பி வரும்போது நம் மனதுள் பக்தியும் பரவசமும் நிறைந்து போகிறது. இதற்குக் காரணம் அப் பெரியார் பேசிய விதமேயாகும்.

வானொலியில் நாம் பல அறிவிப்பாளர்களின் குரல்களைக் கேட்கிறோம். ஆனால், ஒரு சில அறிவிப்பாளர்கள் தொகுத்து வழங்கும் நிகழ்ச்சிகளுக்காக நேரத்தை ஒதுக்கிக் காத்திருக்கிறோம்.

நாம், பலர் சொற்பொழிவாற்றவும் கவிதைகள் பாடவும் கேட்டிருக்கிறோம். இவற்றில் ஒரு சிலரின் சொற்பொழிவுகளோ அல்லது கவிதைகளோ உள்ளடக்கத்திலும் வடிவத்திலும் நன்றாக அமைந்திருப்பினும் அவற்றை அவர்கள் நிகழ்த்துகின்ற போது எடுப்பாமல் போதுவதுமுண்டு. ஆனால் ஒரு சிலரின் சாதாரணமான உரைகள்கூட, அவர்கள் அவற்றை ஆற்றுகின்ற விதத்தினால் பெரும் வரவேற்பைப் பெறுவதுமுண்டு. இவை இவ்வாறு அமைவதேன?

நமது உள்ளுணர்வின் வெளிப்படுகளைத் தெளிவாக வார்த்தைகளில் கொண்டு வரும்போதே நமது பேச்சு பயனுடைய தாகின்றது. நம உணர்வுகளை வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்துவது எவ்வாறு? அதற்குத் தெளிவான் உச்சரிப்பு மட்டும் போதுமானதா? இவ்வாறு சிந்தித்தால், நாம் பேசும் போது தொனி வேறுபாடுகள் பற்றியும் விளங்கிகொள்ள வேண்டிய அவசியத்தை உணர்வின்றோம். நாம் பேசும் போது, பேசும் பகுதியை மெய்ப்பாட்டுணர்வு தோன்ற ஏற்றியும், இறக்கியும், அழுத்தியும், உரப்பியும், நிறுத்தியும் பேசுவதால் கேட்போரிடத்து அதிக தாக்கத்தை உண்டுபண்ணலாம்.

நாம் பேசும்போது மட்டுமல்ல, பிறர் பேசுவதைக் கேட்கின்ற போதும் பேசுபவரின் தொனி வேறுபாடுகளை ஆழந்துணரும் நுட்பங்களை அறிந்து கொள்வது பயனுள்ளது. இதனால் பேசுபவரின் மனோநிலை, பேசும் விடயத்தில் அவர் உணர்த்துகின்ற குறிப்புப் பொருள் என்பதற்கை உடனே ஊகித்துக் கொள்ளமுடியும்.

இத்தீரன்களை நம்மில் வளர்த்துக்கொள்ளப் போதுமான பயிற்சிகள் நமக்கு அவசியமாகும்.

செயற்பாடு - 1

பின்வரும் உரையாடலை பாத்திரங்களின் உணர்வுகளுக்கேற்பத் தொனி வேறுபாடுகளுடன் பேசிப் பாருங்கள்.

வெலைக்காரர் - ஜயா! முன்று நாட்களாக என் பிள்ளைகள் அன்ன ஆசாரம் கூட இல்லாமல் இருக்கி நார்கள். கொஞ்சம் கருணை காட்டுங்கள் ஜயா!

முதலாளி - சும்மா சிட. உனக்கு ஒரு தரம் சொன்னால் விளங்காதோ?

வெலைக்காரர் - ஜயா! ஒரு நூறு ரூபா மட்டுந் தாருங்கள். என் சம்பளத்தில் கழித்துக்கொள்ளுங்கள்.

- முதலாளி - இங்கே பணமென்ன சிகாட்டியா சிடக்கிறது?
போ. போ. போய் வேலையைப்பார்
- வேலைக்காரர் - ஜயா! ஒரு ஜம்பது ரூபாயாவது தாருங்கள்
உங்களுக்குப் புண்ணியமாகப் போகும்.
- முதலாளி - இங்கே பார்! எனக்கு இந்தப் புண்ணியங்கள்
ஒன்றும் வேண்டாம். உனக்கு இஷ்டமென்றால்
இங்கு வேலை செய். இல்லையென்றால்
வேண்டாம்.
- வேலைக்காரர் - பரவாயில்லை ஜயா! நான் வேலை
செய்கிறேன். ஏதோ பார்த்துச் செய்யுங்கள்.

செயற்பாடு - 2

சீழே பாடல் ஒன்று தரப்பட்டுள்ளது. இப்பாடல் இடம்பெறும்
சந்தர்ப்பத்தை ஆசிரியிடம் கேட்டறிந்து பாடல் தரும் பொருளையும்
உணர்வையும் கருத்திற்கொண்டு பாவை ஒதிப்பாருங்கள்.

தமிழரு பெருங்கணவன் தழைலரி யகரும்கக்
கைம்மைகூர் துறைமுழுங்குங் கவலைய மகளிரைப்போல்
கைம்மையின் இகந்தகோல் தென்னவன் தவறிழைப்ப
இம்மையும் இசையோரீஇ இனைந்தேங்கி அழிவலோ
சிலப்பதிகாரம் - துன்பமாலை

III. மரபுத்தொடர்கள்

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்கள் தொடர்ந்து நின்று.
நேர்ப்பொருளை உணர்த்தாமல், குறிப்பான பொருளை உணர்த்தி
வழங்கப்படுவன மரபுத்தொடர்கள் எனப் பத்தாந்தரத்தில்
கற்றிர்கள். அவ்வகுப்பில் நீங்கள் கற்றவை உடலுறுப்புகள்
தொடர்பான மரபுத் தொடர்களாகும். இங்கு வேறும் சில
மரபுத்தொடர்கள் தரப்படுகின்றன.

உதாரணம்:

இடித்துரைத்தல் - பிறன்மனைவியை விநும்புதல் தர்மமாகாது எனக் கும்பகர்ணன் பலமுறை இடித்துரைத்துக் கூறியபோதும் இராவணன் அதனைக் கேட்டான் அல்லன்.

இந்த வாக்கியத்தில் இடம்பெற்ற மரடுத் தொடர் நேரடிப் பொருளையன்றிக் குறிப்புப் பொருளையே உணர்த்துகின்றது.

கீழேயுள்ள மரடுத்தொடர்களின் குறிப்புப் பொருளை அறிந்து அவற்றை வாக்கியங்களில் அமைக்கப் பழகுங்கள்.

- | | |
|------------------------|--|
| அரைப்படிப்பு | - நிரம்பாத கல்வி |
| அள்ளியிறைத்தல் | - மிகைச் செலவு |
| அவசரக்குடுக்கை | - பதறநக்காரர் |
| அறுதியிடுதல் | - முடிவுகட்டுதல் |
| ஆழம்பார்த்தல் | - ஒருவரின் தகுதிபற்றி ஆராய்தல் |
| ஆட்கொள்ளுதல் | - அடிமைகொள்ளுதல் |
| இரண்டறக்கலத்தல் | - முத்தியடைதல் |
| இருதலைக்கொள்ளி | - இருபக்கமும் துண்பம் |
| இலைமறைகாய் | - வெளிப்படாது மறைந்திருத்தல் |
| இளநாக்கடித்தல் | - உடன்படாதது போல நடித்தல் |
| உதவாக்கரை | - பயனற்ற |
| எடுத்துச் சொல்லுதல் | - சிறப்பித்துச் சொல்லுதல் |
| எடுப்பார் கைப்பிள்ளை | - யாவருக்கும் வசப்படக்கூடியவர் |
| எழுத்தெண்ணிப்படித்தல்- | ஓன்றும்விடாது படித்தல் |
| ஏட்டுச்சுரைக்காய் | - பயன்படாத கல்வியறிவு; |
| ஒற்றைக்காலில் நிற்றல் | - விடாப்பிடியாய் நிற்றல் |
| ஒருகைபார்த்தல் | - வெல்லமுயலுதல் |
| ஒட்டைவாயன் | - மறைபொருளை வெளியிடுவோன் |
| ஒட்டைக்கையன் | - செலவாளி |
| கங்கணங்கட்டுதல் | - பெருமுயற்சி செய்தல்,
உறுதியாயிருத்தல் |

- கசகரணம்போடுதல்
- கச்சைகட்டுதல்
- கட்சிகட்டுதல்
- கட்டியடித்தல்
- கண்காட்டிவிடுதல்
- கண்ணொடுத்துப் பார்த்தல்
- கண்ணோடுதல்
- கண்முடித்தனம்
- கண்ரயேறுதல்
- கள்ளேடுவிடுதல்
- கிள்ளுக்க்கீரை
- குரங்குப்பிடி
- கைதவறுதல்
- கையடித்தல்
- கையறுதல்
- கையாலாகாதவன்
- கையைக்கடித்தல்
- கொட்டமடித்தல்
- கோமாளிக்கூத்து
- தட்டிக்கழித்தல்
- தட்டிக்கொடுத்தல்
- தலைக்கீழாய் நிற்றல்
- தலைமேற்கொள்ளுதல்
- திறுந்துபோகதல்
- துறைபோதல்
- நடுத்தெருவில் விடுதல்
- நிறுத்துப் பார்த்தல்
- நீறுபூத்த நெருப்பு
- நுனிப்புல் மேய்தல்
- பசையடித்தல்
- பஞ்சாய்ப் பறத்தல்
- படியளத்தல்
- பெருமுயற்சி செய்தல்
- செயலைமுடிக்க முனைந்து நிற்றல்
- முரணி நிற்றல்
- தலையிற் சுமத்தல்
- சாஸ்டகாட்டுதல்
- அருள்செய்தல்
- இரங்குதல்
- அறியாமை
- உய்வடைதல்
- அரைகுறையாக வேலைசெய்தல்
- மிகவும் எளியது
- பிடிவாதம்
- தொலைந்துபோதல்
- உறுதிதருதல்
- செயலற்றுப்போதல்
- வேலை செய்யும் தீர்மையற்றவன்
- பொருள் நட்டமடைதல்
- குறும்புசெய்தல்
- நகைப்பு விளைவிக்கும் செயல்
- சாக்குப்போக்குச் சொல்லுதல்
- உற்சாகப்படுத்தல்
- மிகச்செருக்குக் கொள்ளுதல்
- பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்
- மனம்விட்டுச் சொல்லுதல்
- நிரம்பக்கற்றல்
- ஆதரவின்றிக் கைவிடுதல்
- மதிப்பிடுதல்
- சினத்தை வெளிக்காட்டாமை
- மேலைமுந்தவாரியாகப் படித்தல்
- வசப்படுமாறு பேசதல்
- நிலைகுலைந்திறுத்தல். கில்லாமல் போதல்
- சீவனத்துக்கு வழிசெய்தல்

பதம்பார்த்தல்	- பரிசீலித்தல்
புரட்டியடித்தல்	- உண்மையை மறைத்தல்
புனிப்புத்தட்டுதல்	- அலுப்புத்தட்டுதல்
மட்டையடித்தல்	- வேலையின்றி அவைதல்
மல்லுக்கட்டுதல்	- மோதிக் கொள்ளதல்
வயிற்றிலடித்தல்	- சீவனத்தைக் கெடுத்தல்
வாயில் மண்போடுதல்	- கேடு விளைவித்தல்
விழலுக்கிறைத்தல்	- வீண்பாடுபடுதல்

பயிற்சி

1. அடைப்புக் குறிக்குள் தரப்பட்டுள்ள சொற்களுள் பொருத்த மானதைத் தெரிந்து வாக்கியத்தை நிறைவுசெய்க.
- (அ) கழுத்தில் கட்டுதல் என்ற மரபுத் தொடரின் பொருள், (தாவிகட்டுதல், விலங்கினங்களைப் பிணைத்தல், வற்பு, ருத்திப் பொறுப்பாளியாக்குதல், தந்திரமாகப் பேசுதல்)
- (ஆ) பஞ்சாய்ப்பறத்தல் என்னும் மரபுத் தொடர், (நிலை குலைந்திருத்தல், குற்றத்தை மறைக்கப்பார்த்தல், அருவருத்துப் பேசுதல், அலைந்து திரிதல்) என்று பொருள் தரும்.
- (இ) கதைகட்டுதல் என்னும் மரபுத்தொடர் குறிப்பது, (கதைகளை ஒன்று சேர்த்தல், குறுமடி செய்தல், முற்றாக அழித்தல், பொய்ச் செய்தி கிளப்புதல்)
- (ஈ) பொடிவைத்தல் என்னும் மரபுத் தொடர், (தூளாக்கி வைத்தல், தந்திரமாகப் பேசுதல், சித்தி யடைதல், பெருமுயற்சி செய்தல்) என்னும் பொருள் தரும்.
- (உ) நடுத்தெருவில் விடுதல் என்னும் மரபுத் தொடர் தரும் பொருள் (வீண்பாடுபடுதல், கட்டாயப்படுத்தல், கிளமையில் முதுமையடைதல், ஆதரவின்றிக் கைவிடப் படல்)

2 பின்வரும் மரபுத் தொடர்களை வைத்து வாக்கியங்கள் அமைக்குக.

கச்சைகட்டுதல்
சிள்ளுக்கீர
கைதவறுதல்
கோமாளிக்கூத்து
துறைபோதல்
பதம்பார்த்தல்
புரட்டியடித்தல்
மல்லுக்கட்டுதல்
விழலுக்கீறாத்தல்
மட்டையடித்தல்

IV. வாக்கிய இயை; 11

வழுவமைதி

இலக்கண விதிக்கு அமையாவிட்டனும் குறிப்பிட்ட சில குழநிலைகளிலே. அதாவது, உலக வழக்கில் நீண்ட காலம் பயின்று வந்திருந்தால் அந்த வழுக்களையும் விதிவிலக்காக ஏற்று ஆன்றோர் அமைதி கண்டனர். அதனை வழுவமைதி என்பர். இவ்வழுவமைதிகளாவன.

1. திணை வழுவமைதி
2. பால் வழுவமைதி
3. எண் வழுவமைதி
4. இட வழுவமைதி
5. கால வழுவமைதி

(1) திணை வழுவமைதி

1. மகிழ்ச்சி, உயர்வு, கோபம், இழிவு காரணமாக ஒரு திணைப் பொருள் வேறு திணைப் பொருளாகவும் ஒருபாற் பொருள் வேறு பாற்பொருளாகவும் சொல்லப்படும்.

உ - ம -

மகிழ்ச்சி - ஒரு பூனையைப் பார்த்து என்னம்மை வந்தாள் என்று மகிழ்ச்சி காரணமாக அஃறிணையை உயர்திணையாகக் கூறியது திணை வழுவமைதி.

உயர்வு - “நாயார் வந்தார்” என்பது உயர்வினால் அஃறிணையான நாய் ஆர் என்னும் உயர் திணைக்குரிய மரியாதைப் பண்மை விருதி பெற்று உயர்திணைப் பலர்பாற் பயனிலையும் பெற்றது திணைவழுவமைதி

சிறப்பு - “எங்கள் சொத்து எங்கள் பிள்ளைகள் தாம்” சிறப்பினால் உயர்திணை அஃறிணையாகக் கூறப்பட்டது திணை வழுவமைதி

கோபம் - ‘இவன் ஒரு கழுதை’ கோபம் காரணமாக உயர்திணை அஃறிணையாயிற்று.

2. (1) தன்மைச் சொல்லும் அஃறிணைச் சொல்லும் சேர்ந்து வரும்போது உயர்திணை முடிபு கொள்ளும்.

உ - ம - நானும் ஏருதுகளும் வயலை உழுதோம்.

(2) உயர்வு காரணமான அஃறிணைப் பொருளை உயர் திணைப் பொருளோடு சேர்த்து உயர்திணை முடிபு கூறலாம்.

உ - ம - திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்.

திங்கள் அஃறிணை ஆயினும் சான்றோர் திங்கள்போல் மறுத்தாங்க மாட்டாமை சிறப்பு. எனவே உயர்திணை முடிபு.

(2) பால் வழுவமைதி

- (1) கோபம் - 'இவன் ஆண்மையில்லாப் பெண்' கோபங் காரணமாக ஆண்பாலைப் பெண்பாலாகக் கூறியதும் பால்வழுவமைதி.
- (2) இழிவு- பெண்வழிச் செல்வானை நோக்கி இவன் பெண்' என்று கூறினால் இழிவினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று. பால்வழுவமைதி.
- (3) மகிழ்ச்சி- தன் மகனை 'என் இராசாத்தி வந்தான்' என்று மகள் போலப் பாவித்தல் பால்வழுவமைதி.
- (4) உயர்வு- ஒருவனை மதிப்பினால் 'அவர் வந்தார்' என்று பாவித்தல் பால் வழுவமைதி.
- (5) இழிவு; காரணமாக உயர்த்தினைப் பொருளும் அஃறினைப் பொருளும் சேர்ந்து வருமிடத்து அஃறினைப் பன்மை முடிவினைப்பெறும்.

உ- ம : 'மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா' இங்கே இழிவு; காரணமாக உயர்த்தினைப் பொருளும் அஃறினைப் பொருளும் அஃறினைப் பன்மை முடிவு; கொண்டன.

(3) எண் வழுவமைதி

ஒருமைப் பாவில் பன்மைச் சொல்லையும் பன்மைப் பாவில் ஒருமைச் சொல்லையும் கொண்டு முடிதல் எண் வழுவமைதியாகும்.

உ- ம

1. இரு கண்ணுரு சிவந்தது.
இங்கே இரண்டு கண்ணும் பன்மையாகவும் சிவந்தது என்பது ஒருமையாகவும் வந்தது.
2. வெயில் எல்லாம் மறைத்தது வேகம்
இங்கே வெயில் ஒருமையாகவும் எல்லாம் பன்மையாகவும் சேர்ந்து நிற்பது ஒருமை பன்மை மயக்கம்.

(4) இட வழுவமைதி

ஓரிடத்துக்குரிய சொல் பிற இடத்துச் சொல்லுடன் மயங்கி வருவது.

1. மதிப்பட்டக்காரணமாக முள்ளிலை இடத்தாறைப் படர்க்கை யிடத்தாராகக் கூறுவது.

உ - ம:

1. தங்கள் வரவு; நல்வரவாகுக.

தாங்கள் என்ற படர்க்கைப் பண்மையின் திரிபே தங்கள் என வந்தது.

உ - ம:

2. நீயோ, அவனோ, நானோ யார் இது செய்தார்?

(5) கால வழுவமைதி

விரைவு, மிகுதி, தெளிவு ஆகிய காரணங்களினாலும் வழக்குக் காரணத்தினாலும் ஒரு காலத்துக்குரியதை வேற்றா ருகால் வாய்பாடு கொண்டு கூறுவது காலவழுவமைதி.

- (1) விரைவு - இன்னும் வராதிருப்பவன், விரைந்து வருவேன் எனும் கருத்தில் 'வந்துவிட்டேன், வந்துவிட்டேன்' என்று கூறுதல்.

- (2) மிகுதி - பெரும்பாலும் ஒரு செயல் நிகழும் சூழ்நிலையைக் கருதி அந்திகழ்வு நிகழ்ந்துவிட்டது என்று கூறுதல்.

உ - ம: அவனோடு கூடினால் முடிந்தாய்ஏலவே, பெரும்பாலானோர் அவனோடு சேர்ந்து கெட்டனர்.)

- (3) தெளிவு - 'நீ சரியாகச் செய்யாவிட்டால் கெட்டாய்' கெடுவது உறுதி என்ற காரணமாக எதிர்காலம் இறந்த காலமாகக் கூறப்பட்டது.

(6) மேலும் சில வழுவுமைதிகள்

- (1) வழக்கு - "நாம் முன்னர் இந்த விளையாட்டு மைதானத்தில் தான் விளையாடுவோம்". வழக்கு காரணமாக இறந்தகாலம் எதிர்காலமாகக் கூறப்பட்டது.
- (2) முக்காலத்தும் அழியாதிருக்கும் பொருளினை நிகழ் காலப்படுத்திக் கூறுவது.
- உ - ம : மலை நிற்கின்றது.
தெய்வம் இருக்கின்றது.
- (3) நாடகம், நாவல், சிறுக்கதை ஆகியவற்றிலும் கதைச்கவைக் காக இறந்த காலத்தை நிகழ்காலத்திற் கூறுவதுண்டு.

வாக்கிய ஆக்கத்தில் இணைப்பிடைச் சொற்களின் பயன்பாடு

வாக்கியங்களின் கருத்துக்களை இணைத்துக்காட்டுவதற்கு வாக்கியத்தினுள்ளும் வாக்கியங்களுக்கிடையும் இணைப்புச் சொற்கள் இடம் பெறுகின்றன. இடைச்சொற்களே இவ்வாறு இணைப்பதற்குரிய இணைப்பிடைச் சொற்களாகப் பயன்படுகின்றன.

வாக்கியங்கள் இவ்வாறு இணைக்கப்படுவதற்கு அவ்விடைச் சொற்கள் உணர்த்தும் பொருளும் இயைபுபடுவது அவசியமாகும்.

1. அதனால், அதன் காரணமாக என்பன காரணப் பொருளில் வரும்.
உ - ம :
மழை நன்றாகப் பெய்தது, அதனால், வயல்கள் வெள்ளத்தில் மூழ்கியுள்ளன, மழை நன்றாகப் பெய்தது, அதன் காரணமாக, வயல்கள் வெள்ளத்தில் மூழ்கியுள்ளன.
2. அல்லது, ஆதல், ஆவது, இல்லாவிட்டால், ஓ என்பன மாற்றுப் பொருளில் வரும்.

- உ - ம: (1) அவனுக்கு இந்த உதவியை நீ அல்லது நான்செய்ய வேண்டும்.
- (2) நீயாதல், நானாதல் அவனுக்கு இந்த உதவியைச் செய்ய வேண்டும்.
- (3) சுஞ்சியாவது, கூழாவது குடித்தால் மட்டுமே எனது உடம்பு சீராகும்.
- (4) நீ இதனைச் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நான் செய்ய வேண்டும்.
- (5) சோறோ, பண்மோ எனக்குத் தந்துதவு முடியுமா?

குறிப்பு : மாற்றுப் பொருளில் 'ஓ'கார இடைச்சொல் வருமிடங்களில் அல்லது என்பது இடம் பெறக் கூடாது.

3 ஆயின் (ஆயினும்), ஆனால் (ஆனாலும்), எனினும் என்பன மறுத்துக் கூறுவதற்கு உதவும் இணைப்புச் சொற்களாய் வரும்.

உ - ம:

அவன் இந்த வேலையை நேற்று முடித்திருப்பான் என என்னினேன். ஆயின் (ஆயினும்) அவன் முடிக்கவில்லை.

அவன் இந்த வேலையை நேற்று முடித்திருப்பான் என என்னினேன் ஆனால் (ஆனாலும்) அவன் முடிக்கவில்லை. அவன் இந்த வேலையை நேற்று முடித்திருப்பான் என என்னினேன். எனினும் அவன் முடிக்கவில்லை.

4. ஆயினும், ஆனாலும், ஆனபோதிலும், இருந்தாலும். இருந்த போதிலும், இருப்பினும், எனினும், என்றாலும் என்பன இணக்கப் பொருள் உணர்த்தும் இணைப்புச் சொற்களாய் வரும்.

உ - ம:* நிமலன் ஒழுங்காகப் பாடசாலைக்கு வருவ தில்லை. ஆயினும் பரீட்சைக்குத் தோற்ற அனுமதிக்காது விடலாமா?

- * கமலா கண்டப்பட்டுப் படித்தாள். ஆனாலும் பரிட்சையில் சித்தியடையவில்லை.
 - * நாதன் கடமையை ஒழுங்காகச் செய்வதில்லை. ஆன்போதிலும் வேலையிலிருந்து நீக்கலாமா?
 - * பிரியாவினால் சரியான தொல்லை. இருந்த போதிலும் அவளை ஏச மனம் வரவில்லை.
 - * மாணவர்கள் ஒழுங்காகப் பயிற்சிகளைச் செய்யவில்லை. இருந்தாலும் அவர்களைத் தண்டிக்கலாமா?
 - * வைத்தியர் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். என்றாலும் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் கடமையாற்றினர்.
5. என், என்று, என்பன நேர்கூற்று வாச்சியத்தில் இணைப்புச்சொற்களாய் வரும்.
- “நாளை நான் அமெரிக்காவுக்குப் பயணமாவேலா” என அதிபர் கூறினார்.
- “நாளை நான் அமெரிக்காவுக்குப் பயணமாவேன்” என்று அதிபர் கூறினார்.
6. ஒழிய, தவிர, அன்றி, அல்லால் என்பன நீக்கப் பொருளில் வரும்
- உன்னையொழிய ஒருவரையும் நம்பமாட்டேன்.
 உன்னைத் தவிர ஒருவரையும் நம்பமாட்டேன்.
 உன்னை அன்றி எவரையும் தெரிவுசெய்யமாட்டேன்.
 உன்னை அல்லால் இனி எவரையும் தெரிவு செய்யமாட்டேன்.

7. வரை, மட்டும் என்பன கால எல்லை. இட எல்லை என்பவற்றை உணர்த்தும்.

அமைச்சர் வரும் வரை இசை நிகழ்ச்சியை நடத்தினார்கள் எங்களுடைய காணியில் அந்த மாமரம் மட்டுமே பயன்தரும் மரமாக உள்ளது.

கீரிட்ட இடங்களில் பொருத்தமான இணைப்புச் சொற்களை வைத்து வாக்கியங்களைப் பூர்த்திசெய்க.

(எனினும், ஆயினும், ஒழிய, அதனால், ஆனாலும், இருந்தாலும், என்று, ஆனால், அல்லது, இருந்தபோதிலும்)

1. வாசகி இந்தப் பாடத்தை நேற்றுப் படித்திருப்பாள் என நினைத்தேன். அவள் படிக்கவில்லை.

2. “நான் நாளை உங்கள் பெற்றோர்களைச் சந்திக்க விரும்புகின்றேன்” அதிபர் கூறினார்.

3. வாக்சன் வீட்டு வேலைகளைச் செய்வதில்லை. அவனைத் தணிடிக்கலாமா?

4. ஒருநாள் உணவை வேறு எதையும் கொடுக்கமாட்டேன்.

5. இந்தியாவில் வெப்பம் நிலவியது. பல சிறுவர்கள் இறந்தனர்.

6. மருந்தே விருந்தோடு உண்.

7. கடும் மழை பெய்தது குளம் நிரம்பவில்லை.

8. கடுகதிப் புகையிரதம் வேகமாக வந்தது. அலுவலகத்திற்கு நேரத்திற்கு வரமுடியாமல் போய்விட்டது.

9. நீ நான் தான் இதனை எழுதி முடிக்க வேண்டும்.

10. ரமேஷ் பாடசாலைக்கு ஒழுங்காக வருவதில்லை. பாடசாலையிலிருந்து இடைநிறுத்தலாமா?

V. தொடர்கள்

ஒரு சொல்லை இன்னொரு சொல் தொடர்ந்து வரும்போது அத்தொடர் இரண்டு விதமாக அமைந்து பொருளை உணர்த்தி நிறப்பதைக் காணலாம்.

நான் சோறு உண்டேன்.

நான் சோற்றை உண்டேன்.

இவ்விரண்டு வாக்கியங்களும் உணர்த்தும் பொருள் ஒன்றாய் இருப்பினும், அமைப்பில் இரண்டும் வெறுபட்டுள்ளன. 'சோறு' என்னும் சொல்லுடன் 'ஐ' உருபு சேர்ந்து வராமல் முதலாம் வாக்கியம் உணர்த்திய அதே பொருளை இரண்டாம் வாக்கியம் சோறு என்னும் சொல்லுடன் 'ஐ' உருபு சேர்ந்து உணர்த்தியுள்ளது. இவ்வாறு சோறுண்டேன், சோற்றை உண்டேன் என்னும் இரண்டு தொடர்களையும் நோக்குமிடத்து முதலாவது தொடர் தொகை நிலைத் தொடராகவும் இரண்டாவது தொடர் தொகை நிலைத் தொடராகவும் வருவதைக் காணலாம்.

தொகை நிலைத் தொடர் தொகை நிலைத் தொடர் என்பன பற்றி இங்கு நோக்குவோம்.

தொகை நிலைத் தொடர்கள்

ஒரு சொல்லை இன்னொரு சொல் தொடர்ந்து வரும்போது உருபுகளோ சொல் உருபுகளோ மறையாமல் (தொகாமல்) நிற்கும் தொடர் தொகை நிலைத் தொடர் எனப்படும். தொகை நிலைத் தொடர்களை ஒன்பது வகைகளுள் அடக்கலாம். அவையாவன

1. எழுவாய்த் தொடர்
2. விளித் தொடர்
3. வேற்றுமைத் தொடர்
4. வினைமுற்றுத் தொடர்
5. பெய்ரெச்சத் தொடர்

6. வினையெச்சத் தொடர்
7. இடைச்சொற்றொடர்
8. உரிச்சொற்றொடர்
9. அடுக்குத் தொடர்

1. எழுவாய்த் தொடர்

இர் எழுவாயைத் தொடர்ந்து பயனிலைச் சொல் ஒன்று, இயல்பாகவே தொடர்வது எழுவாய்த் தொடர் ஆகும்.

உ - ம : குமார் படித்தான்
பிரியா விளையாடினாள்.

2. விளித் தொடர்

விளி வேற்றுமையைப் பெற்ற பெயர்ச் சொல்லை அடுத்து இயல்பாகவே இன்னொரு வினைச்சொல் வருவது விளித் தொடர் ஆகும்.

உ - ம : மைதிலி, எழும்பு
மாணவர்களே, எழுதுங்கள்

3. வேற்றுமைத் தொடர்

இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஏழாம் வேற்றுமை வரையுள்ள ஆறு வேற்றுமை உருபுகளும் தொக்கு நிற்காமல் விரிந்து நிற்கும் தொடர் வேற்றுமைத் தொடர் ஆகும்.

உ - ம : படத்தைப் பார்த்தான்
(இங்கு இரண்டாம் வேற்றுமை 'ஐ' உருபு ஏற்ற பெயர்ச் சொல்லுடன் வினைச்சொல் தொடர்ந்து வந்தது)

அகதிகளுக்குக் கொடுத்தான்
(இங்கு நான்காம் வேற்றுமை 'கு' உருபு ஏற்ற பெயர்ச் சொல்லுடன் வினைச்சொல் தொடர்ந்து வந்தது)

வீட்டில் நீங்கினான்.

(இங்கு ஜந்தாம் வேற்றுமை தீல் உருபு ஏற்ற பெயர்ச் சொல்லுடன் வினைச்சொல் தொடர்ந்து வந்தது.)

எனது புத்தகம்.

(இங்கு ஆறாம் வேற்றுமை 'அது' உருபு ஏற்ற பெயர்ச் சொல்லுடன் பெயர்ச் சொல் தொடர்ந்து வந்தது.)

மேசைமேல் உள்ளது.

(இங்கு ஏழாம் வேற்றுமை 'மேல்' உருபு ஏற்ற பெயர்ச் சொல்லுடன் வினைச்சொல் தொடர்ந்து வந்தது.)

4. வினை முற்றுத் தொடர்

ஒருவினைமுற்றறைத் தொடர்ந்து இன்னொரு பெயர்ச்சொல் வருவது வினை முற்றுத்தொடர் ஆகும்.

உ-ம் : வந்தது மாடு.

அழுவியது அம்மலர்.

5. பெயரெச்சத் தொடர்

ஒருபெயரெச்சத்தைத் தொடர்ந்து பெயர்ச்சொல் ஒன்று வருவது பெயரெச்சத் தொடர் எனப்படும்.

உ-ம் : உண்ட வீடு.

சிறந்த. புத்தகம்.

எழுதாத கவிதை.

6. வினையெச்சத் தொடர்

வினையெச்சத்தை தொடர்ந்து ஒருவினைச்சொல் வருவது வினையெச்சத் தொடர் ஆகும்.

உ-ம்: கண்டு களித்தனர்

மெல்லப் போனாள்.

ஓயாது பெய்தது.

7. இடைச்சொற்றொடர்

இடைச்சொல்லைத் தொடர்ந்து ஒரு பெயர்ச்சொல்லோ
வினைச் சொல்லோ வருவது இடைச்சொற்றொடர் ஆகும்.

உ- ம : வேறு பொருள்
இனி வருவேன்

8. உரிச்சொற்றொடர்

உரிச்சொல்லைத் தொடர்ந்து ஒரு பெயர்ச்சொல்லோ
வினைச்சொல்லோ வருவது உரிச்சொற்றொடர் எனப்படும்.

உ- ம : சாலச் சிறந்தது.
உறுதுணை
கூர் வாள்

9. அடுக்குத் தொடர்

ஒரு சொல்லின் பொருளை வலியுறுத்துவதற்காக, அதே
சொல் மீண்டும் (அடுக்கி) வருவது அடுக்குத் தொடர்
எனப்படும்.

உ- ம : ஓடு ஓடு
நன்று நன்று.

தொகை நிலைத் தொடர்கள்

சொற்கள் தொடரும்போது அவற்றிடையே வேற்றுமைப்
பொருளோ அல்லழிப் பொருளோ தோன்றும். ஒரு சொல்லை
இன்னொரு சொல் தொடரும்போது இரண்டாம் வேற்றுமை
முதல் ஏழாம் வேற்றுமை ஈராகவுள்ள ஆறுவகை வேற்றுமைப்
பொருள்களும் உணர்த்தப்படுமாயின் அதைதொடர் வேற்றுமைத்
தொடர் எனப்படும். இவ் ஆறுவகைப் பொருளும் அல்லாத
வேறு பொருள்களை உணர்த்தும் தொடர் அல்லழித் தொடர்

எனப்படும். வேற்றுமைத் தொடர் வேற்றுமை உருபு வெளிப்பட்டு நிற்கும்போது அது வேற்றுமைத் தொகா நிலைத் தொடர் (வேற்றுமைவிரி) எனப்படும். வேற்றுமை உருபு மறைந்து (தொக்கு) நிற்கும்போது அது வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர் (வேற்றுமைத்தொகை) என்று சொல்லப்படும். இவ்வாறே அலவழியிலும் தொகா நிலைத் தொடர்நும் உண்டு. தொகை நிலைத் தொடர்நும் உண்டு.

தொகை நிலைத் தொடர்ப் பாருபாடு

தொகை நிலைத் தொடர் ஆறு வகைப்படும்.

அவையாவன-

1. வேற்றுமைத் தொகை
2. வினைத் தொகை
3. பண்புத் தொகை
4. உவமைத் தொகை
5. உம்மைத் தொகை
6. அன்மொழித்தொகை

1. வேற்றுமைத் தொகை

இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஏழாம் வேற்றுமை வரையுள்ள உருபுகள் தொடரிலே இடம்பெறாமல் மறைந்து நின்று அவ் வேற்றுமைப் பொருளை உணர்த்தும் தொடர் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத் தொடர் எனப்படும். இது வேற்றுமைத் தொகை எனவும் கூறப்படும்.

2 - ம :

- | | |
|--------------------------|---------------------|
| இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை | - சோறு உண்டான் |
| முன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை | - தலைவணங்கினான். |
| நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை | - தசரதன் மைந்தன் |
| ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொகை | - நாடு நீங்கினான். |
| ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை | - மணியோசை |
| எழாம் வேற்றுமைத் தொகை | - குறிஞ்சிக் குமரன் |

இவ வாக்கியங்களில் வேற்றுமை உருட்டள் தொக்கி நிற்கின்றன. சில வேளைகளில் காட்டுக்கோழி, பட்டுச்சேலை என்னும் தொடர்கள் காட்டின் கண்ணுள்ள கோழி என்றும் பட்டு நூலால் ஆக்கப்பட்ட சேலை எனவும் உருடு மட்டுமன்றி பொரு ஞும் தொக்கு நிற்பதுண்டு. இவ்வாறு வருவன உருடும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை எனப்படும்.

2, வினைத் தொகை

ஒரு பெயரெச்சத் தொடரில் பெயரெச்சத்தின் விகுதியும் காலம் காட்டும் இடைநிலையும் மறைந்து நிற்கின்ற தொடர் வினைத் தொகை எனப்படும்.

உ-ம் :

ஏஃகணை

கொள் கலன்

சுடு சோறு

நிறை குடம்

இவை பின்வருமாறு விரிந்துநிற்கும்

ஏஃகணை - ஏவிய கணை

ஏஃகின்ற கணை

ஏஃம் கணை

கொள்கலன் - கொண்ட கலன்

கொள்கின்ற கலன்

கொள்ளும் கலன்

சுடுசோறு - சுட்டசோறு

சுடுகின்ற சோறு

சுடும் சோறு

நிறைகுடம் - நிறைந்த குடம்
நிறைகின்ற குடம்
நிறையும் குடம்

3. பண்டித்தொகை

ஒரு பொருளின் பண்பையும் அப்பொருளையும் இணைக்கும் 'ஆகிய' என்னும் உருபு மறைந்து நிற்கும் தொடர் பண்புத் தொகை எனப்படும்.

உ - ம : கருங்கல்
வட்ட மேசை
முக்காலம்

இவை கருமையாகிய கல் எனவும் வட்டமாகிய மேசை எனவும் முன்றாகிய காலம் எனவும் விரியும்.

பண்பையும் பொருளையும் இணைக்காமல் பொதுப் பெயரோடு சிறப்புப் பெயராயினும் சிறப்புப் பெயரோடு பொதுப் பெயராயினும் ஒரு பொருள்தரும் வகையில் இணைந்து நிற்கும் பொருள்களும் உண்டு. அவை இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை எனப்படும்.

உ - ம :

- | | |
|-----|-----------------------|
| (அ) | 1. ஆசிரியர் சண்முகம் |
| | 2. புவர் கோவிந்தன் |
| | 3. திருவாளர் மாறன் |
| (ஆ) | 1. நாக பாம்பு |
| | 2. சுப்பையா வைத்தியர் |
| | 3. பங்குனித் திங்கள் |

முதல் முன்று உதாரணங்களிலும் பொதுப் பெயரோடு சிறப்புப் பெயரை இணைக்கும் 'ஆகிய' என்னும் பண்புருபு மறைந்து நின்றது இறுதி முன்று உதாரணங்களிலும் சிறப்புப் பெயரோடு பொதுப் பெயரை இணைக்கும் 'ஆகிய' என்னும் பண்புருபு மறைந்து நின்றது.

4. உவமைத் தொகை

போல. புரைய. அனன. நிகர்ப்ப. ஒப்ப முதலிய உவம உருபுகள் மறைந்து நிற்க. உவமானச் சொல்லோடு உவமேயச் சொல் தொடருவது உவமைத் தொகை எனப்படும்.

உ - ம :

வாணியின் தென் மொழியால் சபையோர் மசிழ்ந்தனர். மலர்க் கை சிவந்தது.

இங்கு தென் மொழி என்பது தென் போன்ற மொழி என விரிந்து இளிமையை உணர்த்துகிறது. மலர்க்கை என்பது மலர் போன்ற கை என விரிந்து மென்மையை உணர்த்துகிறது.

5. உம்மைத் தொகை

எண்ணுப் பொருளில் வரும் 'உம்' உருபு மறைந்து நிற்க வரும் தொடர். உம்மைத் தொகை எனப்படும்.

உ - ம : எண்ணென்முத்து இசமேல்

அவன் வெயில் மழை பாராது அலைந்தான் இங்கு எண்ணென்முத்து என்பது எண்ணும் எழுத்தும் எனவும் வெயில் மழை என்பது வெயிலும் மழையும் எனவும் விரியும்.

6. அன்மொழித் தொகை

வேற்றுமைத் தொகை முதலிய ஐந்து தொகை நிலைத் தொடரும் நிலைமொழியின் பொருளையோ வருமொழியின் பொருளையோ உணர்த்தாமல் அவற்றுக்குப்புறத்தே வேறொரு சொல்லின் பொருள்படத் தொக்கு நிற்கும் தொடர் அன்மொழித்தொகை எனப்படும்.

உ - ம : பூங்குழல் வந்தாள்

இத்தொடர் பூவை அணிந்த கூந்தலையுடையவளைக் குறித்து நிற்கிறது. அதாவது பூவையோ குழலையோ (கூந்தல்) உணர்த்தாமல் அதனை அணிந்த ஒரு பெண்ணையுணர்த் துவதால் இது இரண்டாம் வேற்றுமைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை எனப்படும்.

பொற்றொடி பாடினாள்

பொண்னாலாகிய ஆபரணத்தை அணிந்த பெண்ணைக் குறிப்பதால் இது மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை எனப்படும்.

கவியிலக்கணம் இவ்வாறு கூறியுள்ளது.

இங்கு கவிக்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்ட நூலைக் குறிப்பதனால் இது நான்காம் வேற்றுமைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை ஆகும்.

மணிமாலை ஆடினாள்

இங்கு மணியினாலாகிய மாலையை அணிந்த பெண்ணைக் குறிப்புதால் இது ஐந்தாம் வேற்றுமைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை ஆகும்.

கூட்டத்தில் செஞ்சட்டை இவ்வாறு தெரிவித்தான்.

இங்கு செஞ்சட்டையை உடையவன் எனப் பொருள்படுவதால் இது ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழிதொகை

வகுப்பிலே ஆசிரியர் “முண்வாங்கு” எழும்பிறில் எனக் கூறினார்.

இங்கு முன் வாங்கு என்பது முன் வாங்கின் கண உள்ளவர்களைக் குறிப்பதால் இது ஏழாம் வேற்றுமைப் புறத்துப் பிறந்தஅன்மொழிதொகை.

கருங்குழல் நிரிக்காள்

இங்கு கருங்குழல் என்பது கருமையாகிய கூந்தலையுடைய வளைக் குறிப்பதால் இது பண்புத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

கொடியிடை நடவடிகாரன்

இங்கு கொடியிடை என்பது கொடிபோலும் இடையினை ஏடையவளைக் குறித்து நிற்பதால் இது உவமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

தமிழிலுள்ள எழுத்துக்களுள் உயிர் மெய் 216 ஆகும்.

இங்கு உயிர் மெய் என்பது உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்து உண்டாகும் எழுத்தைக் குறிப்பதால் இது உம்மைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழிதொகை.

பயிற்சி

(அ) பொருத்தமான விடையைத் தெரிவிசேய்க்.

1. பின்வருவனவற்றுள் தொகா நிலைத் தொடராக அமைவது எது?

- (1) கமலா படம் பார்க்கச் சென்றாள்.
- (2) கமலா படத்திற்குப் போனாள்
- (3) கமலா படம் பார்க்கவில்லை.
- (4) கமலாவுக்குப் படம் பார்ப்பது பிடிக்காது.

2. பின்வருவனவற்றுள்ளே பண்புத் தொகையாக அமைந்த தொடர் எது?
- (1) வாழைப்பழம்
 - (2) விரிகதீர்
 - (3) இன்சோல்
 - (4) கிளி மொழி
3. பின்வருவனவற்றுள் உரிச்சொற்றொடர்
- (1) வாளைமீன்
 - (2) விளைமீன்
 - (3) விண்மீன்
 - (4) உறுமீன்
4. கதவி வாழை என்பது
- (1) இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை
 - (2) பண்புத் தொகை
 - (3) விளைத்தொகை
 - (4) வேற்றுமைத் தொகை
5. பின்வருவனவற்றுள் முன்றாம் வேற்றுமை
- (அ) தொகாநிலைத் தொடர்
- (1) சட்டியை வளைந்தான்
 - (2) வாளால் வெட்டினான்.
 - (3) இரப்போர்க்குக் கொடுத்தான்
 - (4) மலைமேலேறினான்.
- (ஆ) பின்வரும் தொடர்களுக்கு மும்முன்று உதாரணங்கள் எழுதுங்கள்.
- (1) பெயரெச்சத் தொடர்
 - (2) வினையெச்சத் தொடர்
 - (3) அடுக்குத் தொடர்.
 - (4) வினைத் தொகை
 - (5) அன்மொழித்தொகை

3. மருத நிலத்தின் சிறப்பு

கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன் இயற்றிய கம்பராமாயணத்தின் பால காண்டத்தில் மருத நிலத்தின் சிறப்பினை இப்பாடவில் காணலாம்.

“தண்டலை மயில்கள் ஆடத்
தாமரை விளக்கம் தாங்கக்
கொண்டல்கள் முழுவின் ஏங்கக்
குவளை கண் விழுத்து நோக்கத்
தெண்டிரை எழினி காட்டத்
தேம்பிழி மகர யாழின்
வண்டுகள் இனிது பாட
மருதம் வீற்றிருக்கு மாதோ”

மருத நிலம் அரசனாக உருவகிக்கப்பட்டுள்ளதை இப்பாடவில் காணலாம்.

தாமரைப் பொய்கையின் அருகே உள்ள பகுமையான சோலைகளில் மயில்கள் நடனம் ஆடுகின்றன. தாமரை மலர்கள் விளக்குகளை ஏந்தி நிற்கின்றன. மேகங்கள் முழங்குகின்றன. குவளை மலர்கள் நங்கையர் விழிகளைப்போல் மலர்ந்து நோக்குகின்றன. தெளிந்த நீரலைகள் திரைச்சீலை என நயமுடன் அசைகின்றன. இனிய தேனையொத்த மகரயாழின் இசை போன்று வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்கின்றன. மருதம் எனும் அரசன் இனிது வீற்றிருக்கின்றான்.

உவமை, உருவகம், உயர்வுநவிற்சி, தற்குறிப்பேற்றம் என முப்பத்தைந்தனிகள் செய்யுள்களுக்கு அலங்காரம் செய்பவை. இவற்றில் முக்கியமான சில அணிகளை அறிதல் கவிதைகளை நயப்பதற்கும் முதற்பொருள் மேலும் அழகைப் பெறுவதற்கும் உதவும்.

- (1) மருதம் எனும் அரசன் காணும் காட்சியினைக் கூறுக.
- (2) பாடவிலுள்ள உருவக அணிகளைத் தருக.

II. கேட்டு விழர்சித்தல்

நாம் நமது அறிவைப் பெருக்கிக்கொள்ளும் நோக்குடன் பல நூல்களை வாசிக்கின்றோம். பலவற்றை உசாவியறிகின்றோம். அவைபோலவே பிறரின் பெறுமதியிக்க கருத்துரைகளை நாம் செவிமடுப்பதன் மூலமாகவும் நமது அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம்.

இரு நபர் ஏதாவது ஒரு விடயம்பற்றி ஓர் உரையை ஆற்ற வீழையும்போது அதற்கான பல முன்னாயத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பார். பேசுகின்ற விடயந் தொடர்பாகப் பல தகவல்களை உசாவியறிந்திருப்பார்; காலத்திற்கேற்றவாறான புதுமைகளைக் கையாண்டிருப்பார்; பல எடுகோள்களை முன்வைப்பார்; தனது அனுபவக் கருத்துக்களை இணைத்துக் கொண்டிருப்பார். இவ்வாறான பல பயன்தரு அம்சங்களை நாம் ஒரு சொற்ப நேரத்தில் அனுபவித்துக்கொள்ளலாம். ஆனாலும் ஒருவரின் கருத்துரையை அப்படியே நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுமில்லை.

“எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்டினும்

அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு”

எனும் வள்ளுவர் வாய்மொழி இதனையே உணர்த்துகின்றது. மற்றவர்களின் கருத்துரைகளை அவதானித்துக் கேட்பதுடன் அவற்றை விழர்சனக் கண்ணோட்டத்துடன் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து, நாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியனவற்றை உள்வாங்குவது பயன்தரும். இதனால் காலத்தால் வேறுபடக்கூடிய கருத்துக்களாலும் உரையாளரின் கயவிருப்பு, பாரபட்சங்கள் என்பவற்றாலும் நாம் பாதிக்கப்படமாட்டோம்.

இருவரின் கருத்துரையை விழர்சன நோக்கில் ஆராய்வதற்குப் போதிய பயிற்சி அவசியம். அதனைப் பல வழிகளிலும் நாம் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கீழே பயிற்சிக்காக ஓர் உரைப்பகுதி தரப்பட்டுள்ளது. இதனை ஒருவர் தொனி ஏற்ற இறக்கங்களுடன் வாசிக்க, மற்றவர் கேட்டு, தரப்பட்ட செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுங்கள்.

பாஞ்சாலி சபதத்தில் தேர்ப்பாகன்

பாரதியார் படைத்த பாஞ்சாலி சபதத்தில் காட்டப் பட்டிருக்கும் ஒரு சின்னங்களிறு பாத்திரமே தேர்ப்பாகன். இவன் ஊர். பேர்கூடக் கதை நிகழ்ச்சியில் கூறப்படவில்லை. ஆயினும், ஒரு சிறந்த பண்டுடைய பாத்திரமாகவே அவன் படைக்கப் பட்டிருக்கின்றான்.

பாரதி.தேர்ப்பாகன் பாத்திரத்தைப் படைத்திருக்குந் தீரன் வியக்கத்தக்கதாக உள்ளது. பயிலுவோர் உள்ளத்தில் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய ஒரு பாத்திரத்தைப் படைப்பதற்கு. அப்பாத்திரத்தின் முழுமையான வரலாற்றைக் கூறவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. வரலாற்றால் நிலைபெறும் பாத்திரம் வேறு. பண்பு நலத்தால் நிலைபெறும் பாத்திரம் வேறு. பண்பு நலத்தால் - அறிவு நலத்தால் - திறமையால் நிலைபெறும் பாத்திரம் தன் வரலாற்றால் சிறப்புறுவதில்லை. எனவேதான். பாரதியார் தேர்ப்பாகன் பாத்திரத்தைப் படைத்தாரேயன்றி. அவன் வரலாற்றைக் கூறினாரல்லர்.

குதிலே தன்னைத் தோற்ற தருமன். திரெளபதையையும் தோற்றுவிடுகின்றான். அதனால் அவளைச் சபைக்கு அழைத்து வருமாறு துரியோதனன் இட்ட கட்டளையை மறுத்த விதுரன், துரியோதனனை எச்சாத்துப் புத்திமதி கூறுகின்றான். சீற்றம் கொண்ட துரியோதனன், சினமிகு மொழிகள் பேசி விதுரனை அவமானப்படுத்துகின்றான். அந்தச் சீற்ற நிலையில் “யாரடா தேர்ப்பாகன்” என்று அழைத்து, இரண்டு நொடிப்பொழுதிலே திரெளபதையை அழைத்து வருமாறு அவனுக்குக் கட்டளையிடுகின்றான். இவ்வாறு துரியோதனன் வாயிலாக நமக்குத் தேர்ப்பாகன் பாத்திரம் அறிமுகஞ் செய்யப்படுகின்றது. கதை நிகழ்ச்சியில் இவ்விடத்திலேயே தேர்ப்பாகன் தோன்றுகின்றான்.

துரியோதன மன்னன். காலால் இட்டதைத் தலையால் செய்துமுடிக்க வேண்டிய ஏவலாளன் தேர்ப்பாகன். கொடுஞ் செயல் புரியும் ஓர் அதிகார பீடத்தின் கீழ் பணிபுரிந்தவன்

சமுதாயத்தின் மேற்றட்டில் - அரச மரபில் - அரசனுக்குத் தம்பியானவன் துச்சாதனன். துரியோதனன் இத்துச்சாதனனைப் பார்த்து, திரெளபதையை அழைத்து வருமாறு கூறியிட்டன். அவன் விலங்குபோல் விரைந்து சென்று திரெளபதையைக்கண்டு. “ஆடி விலைப்பட்ட தாதி” என இழித்துப் பேசி, அவளது கூந்தலைப் பற்றி இழுத்து வந்து விடுகின்றான். துச்சாதனனின் பண்பற்ற. கொடுரோமான இழிசெயல் இது.

ஆனால் சமுதாயத்தில் கீழ்த்தட்டில் பிறந்த தேர்ப்பாகன், அதிகாரம் பற்றியோ அறிவுபற்றியோ அனுபவமில்லாதவனானாலும் அவன், துச்சாதனன் போன்று கொடுரோமான முறையில் இழிசெயல் ட்ரியத் துணியவில்லை. துரியோதனன் அவளிடம் திரெளபதையை அழைத்துவரச் சொன்னதும் அவளிடம் சென்று துயரம் நிரம்பித் துடித்து, வருந்திய குரவில் “அம்மனே போற்றி! அறங்காப்பாய் தாள் போற்றி!” என விளித்தான். தருமன் குதிலே தோற்ற நிகழ்ச்சியனைத்தும் எடுத்துக்கூறினான். தருமன் அவளை இழுக்க நேர்ந்தமையையும், இழுந்துவிட்ட நிகழ்ச்சியனையும், துரியோதனன் சபைக்கு அழைத்து வரச்சொன்னதையும்,

“வெம்மையுடைய விதியால் யுதிட்டிரனார்
மாமன் சகுனியோடு மாயச்சு தாடியதில்
பூமியிழந்து பொருளிழந்து தம்பியரைத்
தோற்றுத் தமது சுதந்திரமும் வைத்திழந்தார்
சாற்றிப் பண்யமெனத் தாயே உனனவைத்தார்
சொல்லவும் நாவு துணியவில்லை; தோற்றிட்டார்
எல்லாருங் கூடி மிருக்குஞ் சபைதனிலே
நின்னை யழைத்துவர நேயித்தான் எம்மரசன்”
என்று உள்ளம் வருந்திக் கூறினான்.

அதைக் கேட்ட திரெளபதையோ பெருஞ்சீற்றம் கொண்டவாலி,
“யார் சொன்ன வார்த்தையடா
குதர் சபைதனிலே தொல்சீர் மறக்குலத்து
மாதர் வருதல் மரபோடா? யார் பணியால்
என்னை யழைக்கின்றாய்?”
என விண்வெளாள்.

திரெளபதையோ தேர்ப்பாகணன் 'அடா எனாத் தரக்குறை வாகப் பேசினாள். அதற்குத் தேர்ப்பாகன் சினங்கொண்டிருக்கலாம். அவனை இழிவாகப் பேசியிருக்கலாம். ஆனால் அவன் அவ்வாறு நடந்துகொள்ளவில்லை. "அழைத்து வரச் சொன்னது துரியோதனன்" எனக் கூறுகின்றான்.

அதைக்கேட்ட திரெளபதை மரியாதையாக "நல்லது நீ சென்று நடந்த கலை கேட்டுவா" எனக்கூறி தருமன் முதலில் தன்னையா அல்லது திரெளபதையையா இழந்தான் என அறிந்துவரக் கேட்கிறாள்.

தேர்ப்பாகன் அரசவைக்குச் சென்று அவன் கேட்டவற்றை அச்சமின்றிக் கூறுகிறான். பாஞ்சாவியை "அந்தமாதரசி" என்று விளிக்கின்றான். பாண்டவர்கள் வாயடைத்து இருக்கிறார்கள். அவன் அவ்வாறு 'மாதரசி' என்று பாஞ்சாவியைக் குறிப்பிட்டது அவனுடைய சீர்மையைக் காட்டுகின்றது; பண்பு நலத்தை உணர்த்துகின்றது. அவனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்ட துரியோதனன் அவனில் பெருஞ் சினங்கொண்டவனாகி,

"உன்னைச் சினமுறச் செய்குவேன்டா - கணங்கு
சென்றவளைக் கொணர்வாய்"
எனக் கீறுகிறான்.

துரியோதனனது சீற்றத்தால் தேர்ப்பாகன் தடுமாறவில்லை; பண்மிழக்கவில்லை; திரெளபதியிடம் திரும்பிச் சென்று நடந்தலைகளைக்கூறி வணங்கி நின்றான்.

'அடா' என்று முன்பு அவனை அழைத்த பாஞ்சாவி சிறிது நேரத்திற்குள் அவனது பண்புணர்ந்து அவனைத் 'தம்பி' என்று அன்போடு அழைக்கிறாள். அன்பு, அறம், சாத்திரம் பற்றியெல்லாம் அவனோடு பேசுகின்றாள். குதிலே தன்னைத் தோற்ற தருமன் அதன் பிறகு அவனை வைத்திழக்கும் உரிமை இல்லை என்ற விளக்கம் கூறுகிறாள். தன் வினாவை மீண்டும் அவனிடம் கூறி முழுவதும் தெளிவாகக் கேட்டுவரச் சொல்கிறாள்.

அவற்றை கேட்ட தேர்ப்பாகன்.

“..... என்னைக்

கொன்று விட்டாலும் பெரிதில்லை - இவள்
கூறும் விளாவிற் கவர்விடை - தாரி
னன்றி யிவளை மறுமுறை - வந்
தழைத்திட நானங் கிசைந்திடேன்”

என்று தன் மனத்திலே முடிவு செய்துகொண்டான்.
துரியோதனன் சபைக்குச் சென்று அவள் கேட்டுவரச்
சொன்னதைக் கூறினான். அவனைந்து கொண்ட அளவில்
நீதியறியாத துரியோதனன் கொதிப்புடன்.

“ஏழு கணத்தில் வரச்சொல்வாய் - உன்னைச்

சாக மிதித்திடு வேண்டா!”

என்று கூறுகின்றான். தேர்ப்பாகன்

படைக்கவில்லை; அவனின் கோபத்தைப் பொருட்படுத்தவில்லை;
ஷமையர்களாய் வீற்றிருந்த வேந்தர்களைப் பார்த்து, நெஞ்சத்
துணிவுடன்,

“..... அவர் (திரெளபதை)

ஆறுதல் கொள்ள ஒரு மொழி - சொல்லின்
அக்கணமே சென்றழைக்கின்றேன்”

என்று கூறுகின்றான்.

அறங்கொன்ற துரியோதனன் அவையிலே திரெளபதை
எழுப்பிய விளாவிற்கு விடை கிடைக்குமா? நீதிக்கு வழியில்லாத
அந்த அவையிலே வீரமிலா நாயாகவோ, வாயடைத்த
ஷமையாகவோ நில்லாத உண்மை மனிதனாக - பண்புடைப்
பாகனாக அவன் தெரிகிறான். இவ்வளவில் இப்பாத்திரம்
முடிவுறுகின்றது.

பாரதியார் படைத்த இத்தேர்ப்பாகன் பாத்திரம் தோன்று
மிடம் சிறிய அளவினதாயினும், அறிவிலும் பண்பிலும் பெரிய
பாத்திரமாகவே அமைந்து விளங்குகின்றதல்லவா?

- வசந்தா இராமநாதன்-

செயற்பாடு (1)

- (1) பாரதிப்படைத்த தேர்ப்பாகன் என்னும் கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ளவை உங்களில் ஏற்படுத்திய உணர்வுகளை விவரியுங்கள்.
- (2) சாதாரண குடிமகனாகிய தேர்ப்பாகன், நீதியனரப் பெற்றவனாக பாரதியாரால் புனையப் பெற்றிருப் பதற்கு என்னென்ன காரணங்கள் இருந்திருக்கலாம்?
- (3) மேற்படி பகுதியை வாசித்தபின் தேர்ப்பாகனின் குண நலன்கள் பற்றி உரை நிகழ்த்துக்.

செயற்பாடு (2)

நீங்கள் பார்த்த திரைப்படம் அல்லது நாடகம் ஒன்றிலிருந்து நீங்கள் இரசித்த கதாபாத்திர குணநலன் பற்றி எழுதுங்கள்.

III. இணைமொழிகள்

பத்தாம் தரத்தில் கமார் எழுபதுக்கு மேற்பட்ட இணைமொழி களையும் இணைமொழிகள் பற்றிய விளக்கத்தையும் பெற்றிர்கள். இங்கு வேறு சில இணைமொழிகள் தரப்படுகின்றன.

- (அ) இராவணன் சீதையை அபகரித்துச் செல்லும்முன் தாங்செய்யும் காரியம் நீதியானதா என ஆறுஅயர யோசித்திருப்பின் அவன் உயிர் துறக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்காது.
- (ஆ) கொடுரே யுத்தத்தினால் இடம் பெயர்ந்து கண்ணீரும் கம்பலையுமாக வாழும் மனித மாணிக்கங்களுக்கு விடிவு ஏற்படுமா என்பது இன்று கேள்விக் குரியாகிவிட்டது.

மேல் வந்த வாக்கியங்களில் ஆரஅமர. கண்ணீரும் கம்பலையும் என்னும் சொற்றொடர்கள் அவ்வாக்கியங்களைப் பொருட் செறிவும் உயிர்ப்பும் உடையனவாக ஆக்குசிள்ளன. இவ்வாறு பயன்பட்ட சொற்றொடர்களே இணைமொழிகள் எனப்படும். இந்த இணைமொழிகளை முன்று வகையாக வகுத்து நோக்கலாம்.

1. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புபட்ட பொருளுடைய இரு சொற்கள் இணைந்துவருதல்
உ - ம : ஆசையும் பாசமும்
2. மாறுபட்ட பொருள் குறிக்கும் இரு சொற்கள் இணைந்து வருதல்
உ - ம : ஆதி அந்தம்
3. ஒரை நயம் கருதி அமைபவை. இவ்வாறு அமைபவற்றுள் ஒன்று மட்டுமே பொருளுடையதாக அமையும்.
உ - ம : அந்தி சந்தி
4. தொடர்புபட்ட இரு சொற்களாக அமைந்தவை.

ஆய்ந்து ஓய்ந்து
ஈடும் எடுப்பும்
ஈடு; சோர்வு
உற்றார் உறவினர்
ஏமம் சாமம்
ஒளிப்பு மறைப்பு
கள்ளங் கபடு
கட்டுக் காவல்
கல்வி கேள்வி
கண்ட துண்டம்
காய்ந்து கருசி
கிண்டிக் கிளரி
குப்பை கூளம்
குலங் கோத்திரம்
கொஞ்சிக் குலாவி

கோட்டை கொத்தளம்
சண்டை ச்சரவு
சழிவு நெழிவு
சீராட்டிப் பாராட்டி
தட்டுத் தடக்கி
பட்டம் பதலி
பழக்க வழக்கம்
பாயும் படுக்கையும்
பின்னிப் பிளைந்து
புல் பூண்டு
பேரும் புசுமும்
பொற்றிப் புகழ்ந்து
மந்திர தந்திரம்
முட்டி மோதி
முட்டை முடிச்சு
வழிதுறை
வற்றி வறண்டு
வாடி வதங்கி

2. மாறுபட்ட பொருள் குறிக்கும் வகையில் அமைந்த
இணைமொழிகள்

அங்கும் கீங்கும்
அல்லும் பகலும்
அடி முடி
ஏறு மாறாய்
ஏறக் குறைய
ஓட்டமும் நடையும்
கீரியும் பாம்பும்
மேலும் கீழும்
குன்றும் குழியும்
குறுக்கும் நெடுக்கும்
கொடுக்கல் வாங்கல்
நல்லது பொல்லாதது
மலையும் மடுவும்
வாழ்வும் தாழ்வும்

விண்ணும் மண்ணும்
 விதி விலக்கு
 விருப்பு வெறுப்பு
 தொகுத்து வகுத்து
 தொகை வகை
 குறை நிறை

3. ஒன்று மட்டுமே பொருளுடையதாக அமைந்து ஒளசந்யம் கருதி வருவன.

அகட விகடம்
 அமளி துமளி
 அரை குறை
 அல்லவ தொல்லவ
 அல்லோல கல்லோலம்
 அறக்கப் பறக்க
 கண்டதும் கடியதும்
 கிட்டத் தட்ட
 கொஞ்ச நஞ்சம்
 கோணல் மாணல்
 கோயில் குளம்
 சந்து பொந்து
 சப்புச் சவறு
 சின்னா பின்னம்
 தட்டு முட்டு
 தாறு மாறு
 திக்கு முக்கு
 தில்லு முல்லு
 துணி மணி
 நகை நட்டு
 பச்சைப் பசேல்
 பயிர் பச்சை
 மிச்ச சொச்சம்
 வாட்ட சாட்டம்

பயிற்சி 1

1. பின்வரும் வாக்கியங்களை நிறைவு செய்யப் பொருத்தமான இணைமொழிகளைத் தெரிந்து எழுதுக.

- (1) கொடுர யுத்தத்தினால் மனித உயிர்கள் கொலை செய்யப்படுகின்றன
(விரக்கமின்றி, கணக்கு வழக்கற்று, குறைநிறையின்றி)
- (2) வேட்பாளர்கள் தேர்தல் காலங்களில் எல்லாம் நுழைந்து வாக்குக் கெட்பார்கள்.
(முலைமுடுக்கு, சந்துபொந்துகள், பட்டி தொட்டிகள்)
- (3) புலம் பெயர்ந்த தமிழரினார் பலர் பல இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளார்கள்.
(விருப்பு வெறுப்பு இன்றி, தங்கு தடையின்றி, கணக்கு வழக்கின்றி.)

பயிற்சி 2

பின்வரும் இணைமொழிகளை வைத்து வாக்கியங்கள் அமைக்க.

- (அ) பாடும் படுக்கையும்
- (ஆ) கட்டுக் காவல்
- (இ) சீராட்டிப் பாராட்டி
- (ஈ) பயிர் பச்சை
- (ஊ) புல் பூண்டு
- (ஏ) ஏழை எளியவர்

செயற்பாடு

எமது நாளாந்த நடைமுறையில் பயன்படுத்தப்படும் இணைமொழிகள் சிலவற்றைச் சேர்த்து எழுதுக.

IV. இயல்புவழக்கும் தகுதிவழக்கும்

சொற்கள் வழங்கிவரும் முறைமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயல்புவழக்கு. தகுதிவழக்கு என இரண்டுவகைகளாகப் பிரித்து நோக்கலாம்.

(அ) இயல்புவழக்கு

எப்பொருளை உணர்த்துவதற்கு எச்சொல் உரியதோ அப்பொருளை அச்சொல்லாற் கூறுதல் இயல்புவழக்கு எனப்படும். இயல்பு வழக்கு மூன்று வகைப்படும். அவையாவன.

- (1) இலக்கணமுடையது.
- (2) இலக்கணப்போலி
- (3) மருங்.

(1) இலக்கணமுடையது.

பெரும்பாலான சொற்கள் இயல்பாகப் பொருளை யுணர்த்தி இலக்கண நெறிக்கு உட்பட்டதாய் அமைகின்றன. இத்தகைய சொற்கள் இலக்கணமுடையவை எனப்படும்.
(ம் + ம்) மண், சோறு, நிலம், நீர், காடு முதலியன

(2) இலக்கணப்போலி

நுனிநர்

புறநகர்

வாயில்

ஆசிய சொற்கள் இயல்பாகப் பொருளை உணர்த்துவனவாயினும் இலக்கண நெறிக்குட்பட்டவையாக அமையவில்லை. நுனிநா என்பது நாவின் நுனியைக் குறிப்பதால் அது நாநுனி என்று அமைவதே இலக்கண முறைமையாகும். இவ்வாறே புறநகர் என்பது நகரின் புறத்தைக் குறிப்பதால் நகர்ப்புறம் என்றும், வாயில் என்பது இல்லத்தின் வாயாக இருப்பதால் இல்வாய்

என்றும் அழைக்கப்படுதலே பொருத்தமானதாகும். இவ்வாறான சொற்கள் இலக்கண முறைமைக்கும் புறம்பாக அமைந்தாலும் இலக்கணமுடையனபோலச் சான்றோர்களால் தொன்று தொட்டு வழங்கப்பட்டு வருவதால் இவை இலக்கணப் போலி என அழைக்கப்படுகின்றன.

இலக்கணப் போலியாக அமைந்துள்ள வெறுசில சொற்களுக்கு உதாரணங்கள் ஏற்றுமாறு:

இலக்கண முறைமையானது	இலக்கணப் போலி
இல்முன்	முன்றில்
கணம் (கண்ணின் மேற்குறம், புருவம்)	மீகண்
கால்வாய்	வாய்க்கால்

(எழுத்துப் போலியாக வரும் சொற்களான நிலம் - நிலன், சாம்பல் - சாம்பர் என்பன வேறு; இலக்கணப் போலியாக இங்கு தரப்பட்டவை வேறு என்பதைக் கருத்திற் கொள்க.)

(3) மருஉ

சில இயல்பு வழக்குச் சொற்கள் இலக்கணம் சிதைந்து, சொல்லுருவம் கெட்டு, சான்றோரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வழக்கில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவ்வாறு மருவி அமைந்துள்ள சொற்களை மருஉ சொற்கள் என அழைப்பர்.

உ - ம்:

இலக்கணமுடையது	மருஉ
யானை	ஆனை
யாவர் (குறிப்புவினை)	ஆர்
யாவர் (வினாப்பெயர்)	யார், ஆர்
எவன்(குறிப்புவினை)	என், என்னை, என்ன
பெயர்	பேர்

திகதி	தேதி
யாறு	ஆறு
புத்தூர்	புதூர்
சுருதி	சுதி
பாண்டியனாடு	பாண்டினாடு
சோழனாடு	சோனாடு
வாழ்நாள்	வாணாள்
அருமருந்தன்ன	அருமந்த

(ஆ) தகுதிவழக்கு

இரு பொருளை அல்லது ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிடுவதற்கு கியல்பான சொல் கிருந்தபோதிலும். அவ்வாறு சொல்லது தகுதியன்று எனக்கருதி வேறொரு சொல்லால் சொல்லதே தகுதிவழக்கு எனப்படும். கிடூஷம் மூன்று வகைப்படும்.

- (1) கிடக்கரடக்கல்
- (2) மங்கலம்
- (3) குழக்குறி

(1) கிடக்கரடக்கல்

சபையிற் சொல்லத் தகாத் சொல்லை மறைத்து வேறொரு சொல்லால் சொல்லது கிடக்கரடக்கல் எனப்படும்.

(ஒ - ம) கியல்பானது தகுதி
 மலங்கழுவி வருவேன் - கால் கழுவி வருவேன்
 மலங்கழித்தல் - கொல்லைக்குப் போதல்

(2) மங்கலம்

அமங்கலமானதைத் தவிர்ந்து மங்கலமாகச் சொல்லுதல் மங்கலம் எனப்படும்.

மங்கலமில்லாதது

மங்கல வழக்கு

தாவி அறுந்தது
சடுகாடு
நச்சப் பாம்பு (நாகம்)
செத்தார்

தாவி பெருகிற்று
நன்காடு
நல்லபாம்பு
துஞ்சினர், காலமானார்
இறையடி சேர்ந்தார்.

(3) குழக்குறி

இரு கூட்டத்தார் ஏதாவதோரு காரணம் பற்றி ஒரு சொல்லைக் குறிக்கும் இயல்பான சொல்லைத் தலிர்த்து, வேறொரு சொல்லாற் குறிப்பது குழக்குறி எனப்படும்.

உ - ம:

முட்டை, வியாபாரக் குழவினால் கொக்கு என அழைக்கப்படுகின்றது. குறிப்பிட்ட ஒரு குழவினர் 'புராக்குஞ்சு' என கள்வண அழைக்கிறார்கள்.

பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்குச் சுருக்கமான விடை தருக.

1. வழக்கு என்றால் என்ன? அது எத்தனை வகைப்படும்?
2. இலக்கணப்போவி என்றால் என்ன? சில உதாரணங்களை எழுதுக.
3. பின்வருவனவற்றின் மருட வழக்குகளை எழுதுக.

புத்தார்

அருமருந்தன்ன :

அரைஞான்கொடி

வாழ்நாள்

திகதி

4. தகுதி வழக்கென்றால் என்ன? அதன் வகைக்கள் முன்றினையும் குறிப்பிட்டு விளக்குக.
5. பின்வருவளவற்றுள்ளே இடக்காடக்கலாய் அமைவது.
- (1) நகர்ப்புறம்
 - (2) வளம் படைத்தார்
 - (3) முகம் துடைத்தார்
 - (4) கால் கழுவினார்

V. நயம் எழுதுதல்

தவிதைகளை இரசித்தல் தனியானதொரு கலையாகும். இலக்கியக் கலையின் முக்கிய பகுதியாக அமைவது கவிதைக்கலை. எந்த ஒரு முயற்சியையும் அழகுணர்ச்சியோடும் கற்பனை வளத் தோடும் திறம்படவும் நயம்படவும் செய்வது தான் கலையாகும்.

சொற்களை அழகுற வாசித்து கருத்துக்களைப் பிறர் இலகு வில் நயக்கும் வண்ணம் வெளிப்படுத்துவதே கவிதைக் கலையாகும்.

கவிதையொன்றை நயக்கும்போது பின்வரும் கூறுகளைக் காணலாம்.

- அவையாவன:
1. உணர்ச்சி
 2. கற்பனை
 3. வடிவம்
 4. சொல்லாட்சி
 5. அணிகள்
 6. நடை

கவிதைகள் பல விதமான சுவைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டவை. இங்கே நாம் மகிழ்ச்சி, அழகை, கோபம், இழிவு, பயம், வியப்பு ஆகிய சுவைகளைத் தரும் சில கவிதைகளை நோக்குவோம்.

மகிழ்ச்சி

“அள்ளி அணைத்திடவே என் முன்னே
ஆடிவருந் தேனே!”

என்ற பாடல் அடிகளில். தாய் தனது பிள்ளையை எப்படி அழைக்கிறாள்? அவ்வாறு அழைக்கும்போது அவள் உள்ளத்தில் தோன்றும் உணர்ச்சி எத்தகையது?

கோசலை, இராமனை அழைப்பதை பகழிக்குத்தர் பின்வருமாறு பாடுகிறார்.

எந்தை வருக! ரகுநாயக வருக!

மெந்த வருக! மகனே ! இனி வருக!

என் கண்வருக! எனதாருயிர் வருக! அபிராமா

இங்கு வருக! அரசே வஞ்சு! முலை

உண்க வருக! மலர் குடிட வருக!

என்று பரிவினொடு கோசலை புகலவருமாயன். இங்கே குழந்தை தட்டித் தள்ளாடி நடந்து வருகிறது. தளர்ந்தையிட்டு ஆடி அசைந்து வருகிறது. தண்டை வெண்டயம், சிண்கினி, சதங்கை குலுங்க வருகிறது. குறுகுறு நடந்து சிறு கை நீட்டி வருகிறது. அதனைப் பார்க்கின்ற தாயின் உள்ளம் பரவசம் அடைகிறது. தாய் மகிழ்ச்சியின் சிகரத்தில் உலாவுகிறார். அப்படியே வா! வா! என்று வாரி அணைத்துக்கொள்ளத் துடிக்கும் தன்மையைக் காணலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கந்துக வரிப்பாடலொன்றின் பொருளில் மகிழ்ச்சி காட்டப்படுகிறது.

மகளிர் அக்காலத்தில் கைப்பந்தாட்டம் நிகழ்த்தினர். தளிர்போலும் தமது மென்மையான விரல்களால் இளம் பெண்கள் பந்து நிலத்திலே வீழ்ந்து விடாது எற்றி எற்றியடித்து தமது அங்கங்களும் ஆபரணங்களும் குலுங்க விளையாடுகின்றனர்.

அந்தரத்திலே துள்ளித் டைக்ளஸால் ஏற்றப்பட்டு அங்கும் இங்கும் பந்து ஓடும்போது அவர்களது புருவங்கள் வில்போல் வளையும். கண்களோ அங்கும் மிங்கும் பறந்து பந்தைப் பின் பற்றிச் செல்லும். கைகள் குறிதவறாது பந்தை எறிந்து பிடித்துக் கொண்டிருக்கும். இதனால் பெண்களின் குதுகலும் எல்லையற்று நீரும். அதனைப் பின்வரும் பாடல்களைப் படித்து உங்கள் மனக்கண்முன் தொன்றும் காட்சியைக் காணுங்கள்.

பொன்னிலங்கு பூங்கொடி பொலஞ்செய் கோதைவில்லிட
மின்னிலங்கு மேகலைகளார்ப்ப வார்ப்ப வெங்கணுந்
தென்னன் வாழ்க வாழ்கவென்று சென்று பந்தடித்துமே
தேவார மார்பன் வாழ்கவென்று பந்தடித்துமே
பின்னு முன்னு மெங்கணும் பெயர்ந்து வந்தெழுந்துலாய்
மின்னு மின் விளங்கொடி வியனிலத் திழிந்தெனத்
தென்னன் வாழ்க வாழ்கவென்று சென்று பந்தடித்துமே
தேவார மார்பன் வாழ்கவென்று பந்தடித்துமே.

அழுகை

அந்தணன் வீட்டிலே அடிமைத் தொழில் புரியும் சந்திரமதி தன் மகன் இறந்த செய்திகேட்டுத் துடிக்கின்றாள். துயரத்தை மனத்துள் அழுத்தி அனைத்து வேலைகளையும் செய்து முடிக்கிறாள். மறையவன் முன்னே கைகட்டி வாய்ப்பதைத்து நிற்கிறாள். “ஐயா விடியுமுன் வருவேன், சென்றுவர விடை தருக” என்றிரக்கிறாள். “அடிமைக்கும் மகனா” எனச் சீருக்கிறாள் கொடியவன் அந்த வேலையில் சந்திரமதி கூறுவதாக அமைத்த கவிதையை நோக்குங்கள்.

“அடிமையே எனினும் ஐயா அந்தரத்திறந்தா னென்றாற் கொடியனேன் றன்குப் பெற்ற வயிறுதான் கொதித்தோதோ படியின் மேல் இறந்தான் றன்னைப் பார்த்தெடுத் தடக்கிக் கங்குல்
விடியுமுன் வருவேன் நல்கு விடையெனத் தொழுது வீழ்ந்தாள்”

இலக்கியத் தொகுப்பு நூலின் 19 ஆவது பாடத்தில் வரும் 3, 4, 5. ஆம் பாடல்களைப் படித்து அவற்றில் காட்டப்படும் கவவயைக் கண்டறியுங்கள்.

கோபம்

சடலைகாத்து நிற்கின்றான் அரிச்சந்திரன். நேரமோ நள்ளிரவு; ஒருத்தி தன் பிள்ளையின் உடலை எரிக்க முயலுகிறான். முழுத்துண்டும் காற்பணமும் கொடுக்காது அவள் செய்தும் வேலை அரிச்சந்திரனுக்குக் கோப உணர்ச்சியை உண்டு பண்ணு வதாக அமைந்துள்ளது.

இப்பாடல்:-

ஆரடி கள்ளி நீதான் அடாத இவ்விருளிற்றானே
பேரிடி மழையில் வந்தே. பிணந்தனைச் சடவுமானாய்
கூறடி உந்தன் பேரும் கொணுத்துமிப் பிணத்தின்வாறும்
பாரடி தண்டத்தாலே பதைத்திட மாட்டுவேனே.

இழிஃ

பாண்டி நாட்டை அடுத்துக் காணப்பட்ட சிற்றார் ஒன்றின் வெட்டுவத் தலைவனின் அழகான மகளை ஓர் அரசன் மணமுடிக்க விரும்பி ஒலை கொடுத்து விடுகிறான். அது கண்டு தலைவனுக்கு கோபம் கிளருகின்றது. அப்போது மன்னர்களை இழிஃபடுத்திப்பாடும் கவிதையொன்றைப் பாருங்கள்.

விற்றதார்? கலைபாதியோடு.
வனத்திலே அழவிட்டதார்?
வெஞ்சிறைப்புக் விட்டதார்?
துகில் உரியவிட்டு விழித்ததார்?
உற்ற தாரமும் வேண்டும் என்று இளி
மன்னர் பெண்கொளல் ஒக்குமோ?
உமியடி மணம் என்ற வாய் விழித்து;
ஒலை காற்றில் உருட்டா.

வெற்றியாகிய முத்தி தநதிடும்
 வெங்கை மாநகர் வேடர் யாம்
 விமலரானவர் எமையடுத்து இனிது
 எங்கள் எச்சில் மிசைந்ததால்
 பெற்ற வேலன் தனக்குநாம் ஒரு
 பெண்வளர்ப்பினில் ஈந்தனம்
 பெற்ற பெண்ணைக் கொடுப்பமோ இஃதென்
 பேய்பிடித்திடும் தூதரே.

பயம்

பின்வரும் பாடல் ஒரு மிருகத்தைச் சுட்டிப்பாடப்பட்டது.
 அதில் எச்சவை மேலோங்கியிருக்கிறது எனக்காணுங்கள்.

பந்தம் ஏரியு - தோடி - கண்களைப்
 பார்க்க நடுங்குதடி
 குந்தம் வாள் ஈட்டி யெல்லாம் - கூடவே
 கொண்டு திரியுதடி
 வாயைப் பிளக்குதடி - கையுறை
 வானும் உருவுதடி
 பேயைப் படைத்த பின்னோ - இதனையும்
 பிரமன் படைத்தானடி.

வியப்பு

காட்சியொன்றை கண்டு இன்புறுசின்ற தன்மையை
 வியப்புச் சவையென்போம். பின்வரும் பாடலைப் படித்து அதில்
 காட்டப்படும் சவையைக் காணுங்கள்.

அடிவான்த்தேயங்கு பரிதிக்கோலம்
 அளப்பரிய விரைவினோடு சழவுக்காண்பாய்
 இடிவானத் தொளி மின்னல் பத்துக்கோடி
 யெடுத்தவற்றை யொன்றுபட வுருக்கிவார்த்து
 முடிவான வட்டத்தைக் காளியாங்கே
 மொய்குழலாய் சழற்றுவதன் மொய்ம்புகாணாய்
 வடிவான தொன்றாகச் தகடிரண்டு
 வட்டமுறச் சழலுவதை வளைந்து காண்பாய்.

கவிதைக் கலையின் கூறுகள்

1 உணர்ச்சி

கவிதையைக் கற்கும்போது கவிஞர், கதாபாத்திரம், படிப்பவர் ஆகிய முவரது உணர்ச்சிகளும் ஒன்றுபடுதல் வேண்டும் உணர்ச்சிகள் பலவகைப் படும்.

கோப உணர்ச்சி:

குதித்தனன் பாரிடைச் சுவடு நீறைழ
மிதித்தனன் இராமனை விரைவின் எய்தினான்
மதித்திலன், பரதன் நின்மேல் வந்தான், மதில்.
மதிப் பெருஞ் சேணையின் பரப்பினான் எனா?

(கம்பராமாயணம்)

அவல உணர்ச்சி:

காவி உகுநீரும் கையிற் தனிச்சிலம்பும்
ஆவி குடிபோன அவ்வருவம் (சிலப்பதிகாரம்)

பாச உணர்ச்சி:

கண்ணே வேண்டும் எனினும் சயக்கடவேன்
உன்னே ராவி வேண்டினும் இன்றே நினதன் ரோ
பெண்ணே வண்மைக்கேகயன் மானே பெறுவாயேல்
மண்ணே கொள்ளி மற்றையதொன்றும் மறவென்றான்
(கம்பராமாயணம்)

காதல் உணர்ச்சி:

இன்னிழவின்மையால் வருந்திய மடப்பினைக்குத்
தன்னிழல். கொடுத்தளிக்கும் கலை.

2. கற்பனை

கலைக்குக் கற்பனை முக்கியம். உள்ளதை உள்ளவாறு காணபது அறிவியல். உணர்ந்தவாறு காணபது. கற்பனை. கற்பனை புதுமை உணர்ச்சியையும் உள்ளக்கிளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்துவது.

கற்பனை முவகைப்படிம்.

1. வெறும் கற்பனை - பயனில்லாதது.
2. படைப்புக் கற்பனை - ஆக்கமுறைக்கு உதவ்வது.
3. கருத்து விளக்கக் கற்பனை - நற்கவிஞர் காணபது.

இதில் முன்றாவதை உணர்வதன் மூலம் கவிஞரின் அனுபவத்தை நமதாக்கிக் கொள்ளமுடியும்.

உ + ம -

மஞ்சள் குளித்து முகமினுக்கி
மாயுப் பொடி வீசி நிற்கும் நிலை
கஞ்சமகள் வந்து காணில் சிரிக்குமோ
கண்ணீர் உகுக்குமோ யாரறிவார்

(தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை)

3. வடிவம்

கவிதைக்கு வடிவம் தருவது யாப்டு. சிறந்த கவிஞர் யாப்பை தனது உணர்ச்சி அனுபவத்துக்கு ஏற்ப ஏவல் கொள்வான். நல்ல கவிதையிலே கவிஞரின் உணர்ச்சியும் சொற்களும் ஒத்து நடக்கும். உள்ளக்கிளர்ச்சியும் ஒத்திசையும் ஒத்து நடக்கும்.

உ - ம:

நித்தம் நித்தம் நீராடில்
நெடுமால் அருளைப் பெறலாமேல்
தத்தும் தவளை மீனினமும் - அத்
தவப்பேறடைய வேண்டாமோ

(தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை)

4. சொல்லாட்சி

பொருத்தமான சொல்லைப் பொருத்தமான அளவில்
பொருத்தமான இடத்தில் கையாளுவது கவிதையின் சிறப்பியல்பு.

உ - ம :

காணலாம் மலர்ந்த மூல்லை
கணமீதமுந்த தெள்ள
வாணலாம் வயங்கு தாரை
நிறைநிரை மலர்ந்து தோன்ற
வேணிலான் விழவின் வைத்த
வெள்ளிவெண் கும்ப மென்னத்
தூநிலா மதியம் வந்து
குணத்திசைத் தோன்றிற்றம்மா

(தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை)

5. அணிகள்

பத்தாம் தரத்தில் அணிகள்பற்றி விரிவாகக் கற்றுள்ளீர்கள்.
கவிஞரின் உள்ளக் குறிப்பைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள
அணிகள் பற்றிய அறிவு அவசியம். அணிகளின் புதுமை,
பொருத்தம், நோக்கம், பயன் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து காண்பது
கவிதை நயப்பின்முக்கிய அம்சமாகும்.

6. நடை

கவிதையின் நடை கவிஞரின் ஆளுமையைக் காட்டவல்லது.
கூறவந்த பொருள், சந்தர்ப்பம், உணர்ச்சி என்பவற்றுக்கு ஏற்ப
நடை வேறுபடும்.

உ - ம :

உறங்குகின்ற கும்பகண்ண உங்கண் மாய வாழ்வெலாம்
இறங்குகின்றதின்று காண எழுந்திராய் எழுந்திராய்
கறங்குபோல விற்பிடித்த காலதூதர் கையிலே
உறங்குவாய் உறங்குவாய் இனிக்கிடந்து றங்குவாய்.

முன்மாதிரிக்காக ஒரு கவிதையின் நயம் காணபோம்.

“வாவு மிளமான்காள் மயில்காள் மடப்பிடிகாள்
கூவும் கரியகுமில்காள் மென்புள்ளினங்காள்
ஆவியென மேவி அகலேமென வகன்ற
காவலன் தான் போனவழியெனக்குக் காட்டமரே”

(நெடதம்)

சந்தர்ப்பம் : கவியின் குழஞ்சியால் நாடுநகர் செல்வம் யாவு மிழந்த நள்ள கானகஞ் சென்றான். நடுக்காட்டிலே நள்ளிரவிலே நித்திரையில் தமயந்தியைக் கைவிட்டு நீங்கிவிட்டான். அதிகாலை துயில் விட்டெடுமந் தமயந்தி கணவன் சென்ற வழிகேட்டு அழகிறாள்.

நயம் : இங்கே தமயந்தியின் அவலநிலை காட்டப்படுகிறது. அரசன் மகளாகப்பிறந்து மற்றோர் அரசனை மணந்து மக்களையும் பெற்று வாழ்ந்து கணவனே கணக்கூட தெய்வம் என அவனோடு காட்டுவழி வந்தவன் தமயந்தி. இங்கே கணவனைப் பிரிந்த நிலையில் வழிதெரியாது தடுமாறுகிறாள்.

காட்டில் பலவகையான பறவைகளும் மிருகங்களும் இருக்கின்றபோதிலும் பெண்களுக்கு உவமிக்கப் படும் உயிரினங்களையே அவள் உதவிக்கழைக் கிறாள். தாவிச்செல்லும் இளமான்கள், அழகிய மயில்கள், பெண்யாளைகள், கூவுசின்ற குமில்கள், மென்மையான பறவையினங்கள் ஆசியவற்றையே அழைக்கின்றாள். தன் துயரத்தை வெளிக்காட்ட என்னை உயிர் என்னும் வண்ணம் காத்துஇன்பத் திலும் துன்பத்திலும் பிரிய மாட்டேன் என்று உறுதிமொழி தந்தவர் இப்போது பிரிந்து சென்று விட்டார் என்று கூறும்போது தமயந்தியின்மீது இரக்கம் பிறக்கிறது. அவள் அழைக்கிற அனைத் துமே பெண்ணினம்தான். பெண்தான் பெண்ணுச்சு இரங்குவாள் என்பதன் வெளிப்பாடும் இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளமை நயக்கத்தக்கது.

4. கவிஞர்களும் கவிதைகளும்

நமதே
நான்

பரதனும் சத்துருக்களும் இராமனைத் திரும்பவும் நகருக்குக் கூட்டிச் செல்வதற்காகக் காட்டுக்கு வருசின்றனர். குகளைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பத்தைக் கவிஞர் வாலி தனது 'அவதாரபுருஷன்' எனும் புதுக் கவிதை இராமாயணத்தில் கூறுவதை வாசித்துப் பாருங்கள்.

வட கரைக்கு ஓர் இடத்தில்
வந்தான் குகன்.

கை கூப்பினான், மரவுரி தரித்த
கைகேயியின் மகன்.

பரதனையும் சத்துருக்களையும்
தவக் கோலத்தில் பார்த்த குகன்

பின்வருமாறு எண்ணினான்

எம்பிரான் பிற் பிறந்தோர்
இழைப்பரோ பிழை?

இழைப்பார் என்று
எண்ணுவதே பிழை!

உடனே

விழுந்து வணங்கினான்
பரதனை, வரதனும்.

ஆரத் தழுவினான்
அன்பு சால் குகனை!

கவிஞர் வாலி சூறியள் இப்புதுக் கவிதையை, கம்பன் மரபுக் கவிதையில் சூறியிருக்கும் அழகை வாசித்துப் பாருங்கள்

"நம்பியும் என் நாயகனை ஒக்கின்றான். அயல் நின்றான் தம்பியையும் ஒக்கின்றான். தவவேடம் தனைக் கொண்டான்

துன்பமொரு முடிவில்லை. திசைநோக்கித் தொழுகின்றான்.
எம் பெருமான் பின் பிறந்தார் இழைப்பரோ! பிழைப்பு
என்றான்.

வந்தெத்திரேதொழுதானே வணங்கினான் : மலர் இருந்த
அந்தனாலும் தனை வணங்கும் அவனும் அவள்
அடிலீழ்ந்தான்.

தந்தையினும் களிக்காத் தழுவினான். தகவட்டையோர்
சிந்தையினும் சென்னியினும் வீற்றிருக்கும் கீர்த்தியான்."

கம்பனது இவ்விரு செய்யுள்கள் தரும் செய்திகளையும்
கவிஞர் வாலி மிகக் கச்சிதமாய் தற்கால நடையில் புதுமை
செய்துள்ளார். தற்காலத்தில் வெளிவரும் புதுக் கவிதைகள்
உவமை. உருவகம். குறியீடு என்பளவற்றை ஏந்தி வருவதைக்
காண முடியும். கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் இவற்றையெல்லாம்
வைத்து எழுதிய 'மரமும் மனிதனும்' எனும் புதுக் கவிதையை
வாசித்துப்பாருங்கள்.

மன் மனிதனுக்குப் புதைகுழி
மரத்திற்கோ கருவறை
மரங்கள் சாய்ந்தால்
காட்டிலிருந்து வீட்டிற்கு வரும்
மனிதன் சாய்ந்தால்
வீட்டிலிருந்து காட்டுக்குப் போகிறான்!
மரம் புழுதியில் பூக்களையும்
கழிவு நீரில் கணிகளையும் தருகிறது.
மனிதன் பூக்களில் புழுதியையும்
கண்களில் கழிவு நீரையும் செய்கிறான்.
மரம் மனிதனுக்கு ஒரே சிபி. ஒரே சீதக்காதி
மரங்களில் எல்லாமே சிபிகள்; சீதக்காதிகள்
மரம் கொடுப்பதற்காகவே கைகளை நீட்டுகிறது.
மனிதன் வாங்குவதற்காகவே
கைகளை நீட்டுகிறான்

மரம் அத்தனை கைகளாலும் கொடுக்கிறது.
மரம் வானத்தை நோக்கியே வளர்கிறது.
மனிதன் புழுதியிலே புரஞ்சிரான்.

மரமாகத் தான் முடியவில்லை.
மரங்களைப் படைக்கவாவது
மனிதனுக்குத் தெரிகிறதா?
இதோ அவன் படைத்த மரங்கள்
தூக்கு மரங்கள், சிலுவை மரங்கள்
கழு மரங்கள் கொடிமரங்கள்
மலர்களைத் தின்று முட்களை
உற்பத்தி செய்யும் மரங்கள்
மரம் உயர்தினையா? அஃறினையா?

இப்பாடவில் சங்காலத்து இலக்ஷியக் குறியிடான் சிபிச்சக்கரவர்த்தி. பிற்காலத்துக் கொடை வள்ளலான சீதக்காதி என்போர் பேசப்படுவதை நோக்கலாம். அவர்களது கொடைத் திறமையை விளங்கலாம். சிபிச் சக்கரவர்த்தி புறாவுக்காகத் தன்னுடைய சதையைக் கொடுத்த கதை. சீதக்காதி சந்து சிவந்த கையையடையவர் எனும் கதை இப்பாடவில் குறியீடுகளாகின்றன. புதுக்கவிதைகளில் இலக்ஷியக் குறியீடுகள், சமயக் குறியீடுகள், சரித்திரக் குறியீடுகள், சார்புநிலைக் குறியீடுகள் வருவது இயல்பு.

1. கம்பளின் பாடநூலிலுள்ள ஒப்புவமையை எடுத்துக் காட்டுக.
2. வாலியின் பாடவிலுள்ள குகளின் ஏண்ணத்தை எடுத்துக் காட்டுக.
3. மரத்தினதும் மனிதனதும் குண இயல்புகளைக் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானின் பாடவிலிருந்து எடுத்துக்கூறுக.
4. அப்துல் ரகுமானின் பாடவில் குறியீடுகளாகக் காட்டப்படும் கொடைவள்ளல்கள் யாவர்?

II. கலந்துரையாடல்

இன்று எல்லோராலும் விரும்பப்படுகின்ற செயற்பாடாக கலந்துரையாடல் காணப்படுகின்றது. இரு சாராரிடையே நல்லுறவையேற்படுத்துவதிலும் எந்தவாரு விடயத்திலும் மற்றவர் கருத்தை மதித்து சனநாயகப் போக்குடன் முடிவெடுப்பதிலும் கலந்துரையாடல் முறை பயன்படுகிறது. ஒருவரின் தனிப்பட்ட முடிவிலும், சிலரோ அல்லது பலரோ கலந்துரையாடி கருத்துக்களைப் பண்புடன் பரிமாறி இறுதியில் சனநாயக ரீதியாக பொருத்தமாக எடுக்கும் முடிவுகள் மிகுந்த பயனைத் தரவல்லன. ஆதலால், கலந்துரையாடல் முறை பின்பற்றத் தக்கதொரு சிறந்த அணுகுமுறை எனலாம்.

இன்று கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாடு முதல் கம்பணி நிருவாகம் வரை கலந்துரையாடல் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. குடும்ப விவகாரங்கள் முதல் பாராளுமன்ற விவகாரங்கள் வரை கலந்துரையாடல் முறையே பின்பற்றப்படுகின்றது. பாரிய மூலதனையிடும் தனியார் நிறுவனங்கள், அரசு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றிலேல்லாம் நிர்வாகம் சார்ந்த பல்வேறு தீர்மானங்களுக்கு முன்பும் கலந்துரையாடல் முறையே அணுகுமுறையாக உள்ளது.

இத்தகைய கலந்துரையாடல் நிகழ்வுகளில் நாம் பங்குபற்று நராகவோ, தலைமை வசித்து நடத்துபவராகவோ பங்குகொள்ளும் வாய்ப்பு நம் வாழ்வில் ஏற்படலாம். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் சில பண்புகளை நாம் பின்பற்றுவது விரும்பத்தக்கதாகும்.

கலந்துரையாடலுக்குரிய திகதி, நேரம், இடம், விடயங்கள் என்பன சந்தப்பட்டவர்களுக்கு முன்கூட்டியே தெரியப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். பொருத்தமானவர்களே பங்குபற்ற வேண்டும். எடுத்துக்கொண்ட விடயம் பற்றி படிப்படியாக ஒழுங்கு முறையில் கலந்துரையாடல் நடத்தப்பட வேண்டும். முடிவில் தொகுத்து அறிக்கைப்படுத்தப்படலாம்: குழுவில் பங்குபற்றுகின்ற அனைத்து அங்கத்தவர்களும் தமது கருத்தை வெளியிடுவதற்கு

சம சந்தர்ப்பமளித்தல் வேண்டும் நாளாந்த தொடர்பாடவில் பண்டுநலன் பேணப்படவேண்டும் என்பதற்கு கலந்துரையாடும் சந்தர்ப்பம் நல்லதோர் உதாரணம் எனலாம். மற்றவர் மதிக்கப் படவேண்டும். மனித நேயம் மென்மேலும் வளர்க்கப்பட வேண்டும். என்ற வாதங்களைல்லாம் இத்தகைய கலந்துரையாடல் சந்தர்ப்பங்களினாடே நிறைவேற்றப்படலாம்.

கலந்துரையாடல் இன்று கற்றல். கற்பித்தல் செயற்பாட்டிலும் பின்பற்றப்படுகின்ற ஓர் அனுகுமுறையாகும். பாடசாலையில் வகுப்பறைகளில் மாணவர் குழுவாகக் கலந்துரையாடிக் கற்பது, பங்கேற்றுக் கற்பது போன்றவற்றில் இது மிகுந்த பயனைப் பெற்றுத்தரவல்லது. ஒருவரது கருத்தை மற்றவர் தெரிந்து கொள்வதன் மூலம் பாட அடைவு மட்டத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளவும், தமது கருத்தை முன்வகுக்கவும் இங்கு சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதே இதற்குக் காரணமென்னாம். மாணவர்- மாணவியர் மட்டுமன்றி, ஆசிரியர், மாணவர் என்போருக்கிடையேயும் கலந்துரையாடல் இடம்பெறலாம்.

மாணவரின் திந்தனைக்கிளறவைத் தூண்டி, கற்றல் குழலை ஏற்படுத்தவும் இம்முறை பயன்படுகிறது. எனவே, ஏனைய துறைகளில் போன்று வகுப்பறையிலும் வகுப்பறைக்கு வெளியிலும் கற்றலைத் தூண்ட இக்கலந்துரையாடல் முறை பின்பற்றப்படலாம்.

கலந்துரையாடல் நிகழ்வொன்றின்போது குறிப்பிட்ட ஒரு வரின் கருத்துமட்டுமே செல்வாக்குப் பெறுமாயின் அக் கலந்துரையாடல் பயனற்றதாகும். எனவே கலந்துரையாடல் என்பது குறிப்பிட்ட குழுவில் ஒவ்வொரு அங்கத்தவருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படவேண்டிய செயற்பாடேயாகும். மேலும், கலந்துரையாடல் ஒன்றின்போது குறை, நிறைகள் கட்டிக்காட்டப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் பண்புடன் ஏற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இருவர் தமது கருத்தை பண்போடு மற்றவர் முன்னிலையில் எடுத்துக் கூறவேண்டும். குறைகளை விமர்சிக்கவோ, எடுத்துரைக்

கவோ வெண்டிய தேவை ஏற்படுமிடத்து நிறைகளை முன் வைத்து, குறைகளை உடன்பாடாகச் சுட்டிக் காட்டுதல் பண்பான பழக்கமாகும். அவ்வாறு பண்புடன் அளவளாவுவதனால் நல்லுறவு, நல்லினைக்கம், மனிதனேய வழியமைந்த தொடர்பாடல் என்பனவற்றினுடே குறிப்பிட்ட விடயத்தைச் சிறப்பாகச் செயற்படுத்த முடியும்.

செயற்பாடு

1. குறிப்பிட்ட சில தலைப்புக்களைத் தெரிந்து கலந்துரையாடுங்கள்.
2. கலந்துரையாடல் முடிந்தபின் முக்கிய விடயங்களை தொகுத்து எழுதுக.

III. உவமைத் தொடர்

அணிகளிலே தலையாயது உவமை. செய்யுள்களிலும் உரை நடைகளிலும் பொருளை விளக்குவதற்கு அது பெருந்துணை புரியும். தமிழ் இலக்கியங்களில் பெரிதும் பயின்றுவரும் உவமைத் தொடர்கள் சில கீழே கொடுக்கப்படுகின்றன. பத்தாம் தரத்தில் பல உவமைத் தொடர்களைக் கற்றீர்கள்.இங்கேயும் சில உவமைத் தொடர்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்குப் பொருத்த மான உவமேயங்களை இணைத்து அழுகுந் தெளிவுமுள்ள வாக்கியங்களை எழுதிப் பழகுக.

1. அத்தி பூத்தாற் போல,
2. அடுத்து காட்டும் பளிங்கு போல
3. அழலருகே சேர்ந்த மலர் போல
4. ஆலையிலகப்பட்ட கரும்பு போல
5. ஆற்றில் கரைத்த புளிபோல
6. இரண்டு தோணியிற் கால்வைத்தது போல
7. இலை மறை காய் போல
8. உழிரும் உடலும் போல
9. ஊசி வழிப் பின் தொடரும் நூல் போல

10. எரிகிற புண்ணீல் கட்டி நுழைந்தாற் போல
11. எலியும் பூணையும் போல
12. கட்டுக் கடங்காக் காளைபோல
13. கண்ணேக் கட்டி காட்டில் விட்டது போல
14. கல்லிலே நார் உரிப்பது போல
15. கன்யிருக்கக் காய் கவர்வது போல
16. காந்தம் இரும்பைக் கவர்ந்தது போல
17. கிணறு வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டது போல
18. கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்தாற் போல
19. குழந்தையையும் சின்னிலிட்டுத் தொட்டிலையும் ஆட்டுவது போல
20. சிங்கத்தின் காட்டைச் சிறு நரி வளைத்தாற் போல
21. சுழல் காற்றில் அகப்பட்ட துரும்பு போல
22. சேற்றிலே முளைத்த செந்தாமரை போல
23. தழுவது கண்ட மெழுகது போல
24. தாமரையிலைத் தண்ணீர் போல
25. நல்ல மரத்தில் புல்லுருவி பாய்ந்தது போல
26. நீரொழியிப் பாலுண் குருகு போல
27. பழமரம் நாடிய பறவை போல
28. பாம்புக்குப் பால் வார்த்தது போல
29. பால் நினைந்தாட்டும் தாய்போல
30. புளியம் பழமும் ஓடும்போல
31. மண் குதிரை நம்பி ஆற்றில் இறங்கியது போல
32. மயிலைக் கண்டு வான்கோழி ஆடினாற் போல
33. மழை முகம் கண்ட பயிர்முகம் போல
34. மலையும் மலையும் மோதினாற் போல
35. முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்டது போல
36. முயற் கொம்பு போல
37. வளையிற் சிக்கிய மான் போல
38. வளர்த்த கடா மார்பிற் பாய்ந்தது போல
39. வாடும் பயிருக்கு வான் மழைபோல
40. விளக்கிலே மொய்த்த விட்டில் போல

பின்வரும் வாக்கியங்களை நிறைவேசெய்யப் பொருத்தமான உவமைத் தொடரின் கீழ்க் கீறிடுக.

- (அ) உத்தியோகத்தில் இருந்துகொண்டு வியாபாரத் துறையிலும் ஈடுபட்ட அவன், (ஆலையில் அகப்பட்ட சுரும்பு போல, இரண்டுதோன்னிழிற் கால் வைத்தது போல, இனம் பிரிந்த மான் போல, எட்டாப் பழத்திற் குக் கொட்டாவி விட்டதுபோல) இடர்ப்பட்டான்.
- (ஆ) இராவணன் தனது தம்பியும் பெருந்துணைவனுமான கும்பகர்ணனைப் போரிலே இழந்து, இடியேறுகேட்ட நாகம்போல, சமூல்காற்றில் அகப்பட்ட துரும்பு போல, சிறசிழந்த பறவைபோல, அடியற்ற மரம்போல) வருந்தினான்.
- (இ) இராம இராவண மோதல் (கிணறு வெட்டப்பூதம் புறப்பட்டது போல, கல்விலே நார் உரிப்பது போல, மலையும் மலையும் மோதினாற் போல, பாம்புக்குப் பால் வார்த்தது போல) இருந்தது.
- (ஈ) ஒன்றைப் பல நாட்களாக எதிர்பார்த்திருந்து ஏமாற்றமடைவது (கரும்பிருக்க இரும்பு கடித்தாற் போல, கிணறு வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டது, போல, இலவு காத்த சிளிபோல, தேடிய பூண்டு, காலில் மிதிபட்டது போல) அமையும்.
- (உ) பயனற்ற முயற்சியொன்றில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவது; (ஆனை வாயிற் கரும்புபோல, ஆற்றிலே கரைத்த சுளிபோல, உமிகுற்றிக்கை சலித்தாற்போல, கல்விலே நார் உரிப்பது போல) இருக்கும்.

3. "அ" பகுதியை "ஆ" பகுதியுடன் தொடர்புபடுத்துங்கள்.

"அ"	"ஆ"
1. அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல	1. கோதரர் இருவரும் விளங்கினர்.
2. கலங்கரை விளக்கம்போல	2. மிகத் தெளிவாக இருந்தது.
3. கண்ணே இமை காப்பது போல	3. அவனது அகம் முகத்திலே தொரிந்தது.
4. ஒரச்சில் உருக்கி வார்த்தாற்போல	4. அரசன் குடிகளைக் காத்தான்.
5. வெள்ளிடை மலைபோல	5. ஆசிரியர் அவனுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தார்.

IV பெயர்ச்சொல் வேற்றுமை உருபு ஏற்றல்

தமிழிலுள்ள எல்லாப் பெயர்ச்சொற்களும் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும் போது, ஒரே மாதிரி அமைவதில்லை. பெரும்பாலானவை விகாரப்படாமல் வேற்றுமை உருபை ஏற்கின்றன.

உ - ம : (1)	மலை + ஜி	-	மலையை
	மலை + ஆல்	-	மலையால்
	மலை + கு	-	மலைக்கு
	மலை + இன்	-	மலையின்
உ - ம: (2)	கடல் + ஜி	-	கடலை
	கடல் + ஆல்	-	கடலால்
	கடல் + கு	-	கடலுக்கு
	கடல் + இன்	-	கடலின்
	கடல் + அது	-	கடலது

இவ்வாறு பெரும்பாலான பெயர்க்கொற்கள் விகாரப்படாமல் வேற்றுமையிருப்பை ஏற்பிலும் சில பெயர்க்கொற்கள் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும்போது மாற்றம் அடைந்தபின்னரே ஏற்கின்றன தன்மை, முன்விலைப் பெயர்கள் இவ்வாறு மாற்றமடைந்த பின்னரே வேற்றுமை உருபை ஏற்கின்றன.

தன்மைப் பெயர்கள்

உ - ம : நான் → என் + ஜி - என்னை
 → என் + ஆல் - என்னால்
 → என் + இடம் - என்னிடம்

நாம் → எம் + ஜி - எம்மை
 → எம் + ஆல் - எம்மால்
 → எம் + இடம் - எம்மிடம்

முன்விலைப் பெயர்கள்

நி → உன் + ஜி - உன்னை
 → உன் + ஆல் - உன்னால்
 → உன் + கு - உனக்கு

(பழைய வழக்கு)

நி → நின் + ஜி - நின்னை
 → நின் + ஆல் - நின்னால்
 → நின் + கு - நினக்கு

நீங்கள் → உங்கள் + ஜி - உங்களை
 → உங்கள் + கு - உங்களுக்கு
 → உங்கள் + அது - உங்களது

படர்க்கைப் பெயர்களுட் சில

பெரும்பாலான படர்க்கைப் பெயர்கள் விகாரமின்றி வேற்றுமை உருபை ஏற்றாலும் சில பெயர்க்கைகள் வேற்றுமை உருபை ஏற்குமுன் விகாரப்படுகின்றன.

1. மகர ஈற்றுப் பெயர்க்கைகள்:

மகர ஈற்றுப் பெயர்க்கைகள் மகர ஈறுகெட்ட பின் அத்துச் சாரியைபெற்ற பின்னரே வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும்.

உ-ம :

குளம் + ஜ - குள + அத்து + ஜ	- குளத்தை
நகம் + கு - நக + அத்து + கு	- நகத்துக்கு
மரம் + ஆல் - மர + அத்து + ஆல்	- மரத்தால்

2. அகர ஈற்றுக்கைகள்:

சில, பல, பின்வருவன முதலிய அகர ஈற்றுக்கைகள் வேற்றுமை உருபை ஏற்கும் போது அற்றுச் சாரியை பெற்ற பின்னரே வேற்றுமை உருபை ஏற்கும்.

உ-ம :

சில + ஜ - சில + அற்று + ஜ	- சிலவற்றை
பல + ஆல் - பல + அற்று + ஆல்	- பலவற்றால்
பின்வருவன + கு - பின்வருவன + அற்று + கு	
- பின்வருவனவற்றுக்கு	

3. தான், தாம் என்பன

தான், தாம் என்னும் படர்க்கைப் பெயர்க்கைகள் வேற்றுமை உருபை ஏற்கும்போது முறையே தன், தம் எனக் குறுசி வேற்றுமை உருடுகளை ஏற்கின்றன

தான்	தன் + ஜி	- தன்னை
	தன் + ஆல்	- தன்னால்
	தன் + கு	- தனக்கு
தாம்	தம் + ஜி	- தம்மை
	தம் + ஆல்	- தம்மால்
	தம் + கு	- தமக்கு
	தம் + அது	- தமது

சில குற்றியலுகரச் சொற்கள்

நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகர ஈற்றுச் சொற்களும், சில உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகர ஈற்றுச்சொற்களும் வெற்றுமை உருபை ஏற்கு முன்னர் இறுதியிலுள்ள உயிர் மெய்யெழுத்தின் மெய் இரட்டித்த பின்னரோ வெற்றுமையை ஏற்கின்றன.

உ - ம :

சோறு	→ சோற்று + ஜி	- சோற்றை
	சோற்று + கு	- சோற்றுக்கு
மாடு	→ மாட்டு + ஜி	- மாட்டை
	மாட்டு + கு	- மாட்டுக்கு
	மாட்டு + ஆல்	- மாட்டால்
ஆறு	→ ஆற்று + ஜி	- ஆற்றை
	ஆற்று + ஆல்	- ஆற்றால்
பேறு	→ பேற்று + கு	- பேற்றுக்கு
	பேற்று + ஜி	- பேற்றை
கழிறு	→ கழிற்று + ஜி	- கழிற்றை
	கழிற்று + கு	- கழிற்றுக்கு
	கழிற்று + ஆல்	- கழிற்றால்

உருபு மயக்கமும் பொருள் மயக்கமும்

பத்தாம் தரத்தில் எட்டு வகையான வேற்றுமை உருபுகள் பற்றியும் வேற்றுமைப் பொருளின் வகைகள் பற்றியும் கற்றோம். பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் பெயர்ச் சொற்களில் வேற்றுமை உருபுகள் இவ்வாறு அமையினும் சில வேளைகளில் உருபுகளும் பொருள்களும் மாறி வருவதும் உண்டு.

ஒருவேற்றுமை உருபு நிற்றற்குரிய இடத்தில் மற்றொரு வேற்றுமை உருபு மாறி வருதல் உருபு மயக்கம் எனப்படும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் உருபைக் கொண்டு வேற்றுமையைக் கொள்ளாமல், உணர்த்தப்படும் பொருளைக்கொண்டே வேற்றுமையைக் கொள்ளல் பொருத்தமாகும்.

உ - ம : அவன் காட்டுப் பாதையாற் சென்றான்.

இங்கே 'ஆல்' என்னும் முன்றாம் வேற்றுமைக்குரிய உருபு பாதை என்னும் பெயர்ச் சொல்லுடன் சேர்ந்து வந்தபோதும் பாதையால் என்பது முன்றாம் வேற்றுமைக்குரிய கருவிப் பொருளை உணர்த்தாமல் ஏழாம் வேற்றுமைக்குரிய இடப்பொருளையே உணர்த்தி நிற்கிறது.

கண்டியால் வந்தான்

இங்கு 'ஆல்' என்னும் முன்றாம் வேற்றுமை உருபு தனக்குரிய வேற்றுமைப் பொருளை உணர்த்தாமல் 'கண்டியிலிருந்து' என ஜந்தாம் வேற்றுமை நீங்கற் பொருளையே உணர்த்துகின்றது.

ஒரு வேற்றுமைக்குரிய பொருள் வேற்றொரு வேற்றுமைக்குரிய உருபோடும் தகுதியாக வருதல் பொருள் மயக்கம் எனப்படும்.

உ - ம : I. ஊரில் நீங்கினான்
ஊரை நீங்கினான்.

இங்கு ஜந்தாம் வேற்றுமைக்குரிய 'இல்' உருபு நீங்கற் பெர்நுளைத் தருகிறது. அதே நீங்கற் பொருள்,

ஊரை நீங்கினான் என்பதில் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபோடும் தகுதியாய் வந்துள்ளது.

உ - ம : II. அரிசியைச் சோறாக்கினான்
அரிசியாற் சோறாக்கினான்.

இங்கு அரிசியைச் சோறாக்கினான் என்பது இரண்டாம் வேற்றுமைக்குரிய செய்ப்படுபொருளைத் தருகிறது. இதே பொருள் அரிசியாற் சோறாக்கினான் என்பதில் வரும் ஆல் உருபோடும் தகுதியாய் வந்துள்ளது.

ஆ. வினைச்சொல்

மொழிக்கு இன்றியமையாத உறுப்பு வினைச் சொல்லாகும். ஒரு பொருளினது செயல் நிகழ்ச்சியை உணர்த்தும் சொல் வினைச் சொல்லாகும். ஒரு சொல்லால் ஒரு வாக்கியம் அமைக்கப்பட வேண்டும்கூயின் அதற்கு வினைச் சொல்லே பயன்படும்.

வாருங்கள், படிப்பங்கள்
வா, போ

என்பன ஏவற்பொருளை உணர்த்தும் வினைகளாகும். இச்சொற்கள் தனித்தனி வாக்கியங்களாகவும் அமையவல்லன. வினைச்சொல்லின் முக்கிய இயல்பு காலம் காட்டுதலாகும். இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகிய காலங்களுள் ஏதாவது ஒரு காலத்தை வினைச்சொல் உணர்த்தி நிற்கும்.

உ - ம :

நிகழ்காலம்	இறந்த காலம்	எதிர்காலம்
உழுவிறான்	உழுதான்	உழுவான்
செய்கிறான்	செய்தான்	செய்வான்
ஆடுவிறான்	ஆடினான்	ஆடுவான்

செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்ப்படுபொருள் என்னும் ஆறும் காரணமாகவோ, இவற்றுள் பல காரணமாகவோ

வினை நிகழ்வதனால் நால்வகைச் சொற்களுள்ளும் மொழியின் முதுகெலும்பாய் வினங்குவன வினைச் சொற்களாகும். ஒரு வாக்கியத்தில் அமைந்துள்ள வினைச்சொல்லைச் சார்ந்தே எழுவாய். செயப்படுபொருள் முதலிய உறுப்புகள் இடம் பெறுகின்றன. இதனால் வாக்கிய ஆக்கத்திலும் வினைச் சொல்லின் முக்கியத்துவம் மிகுதியாக உள்ளது.

சுருங்கக் கூறின் வேற்றுமை உருபை ஏற்காது காலத்தைக் காட்டுவதே வினைச்சொல்லின் சிறப்பியல்பு ஆகும். இவ்வினை காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டும்போது தெரிநிலைவினை எனவும், குறிப்பாகக் காட்டும்போது குறிப்புவினை எனவும் வழங்கப்படும்.

வினைச்சொல்லாக்கம்

தயிழில் தெரிநிலை வினைச்சொற்கள் எவ்வாறு ஆக்கப்படுகின்றன என்பதை நோக்குவோம்.

1. பெரும்பாலான வினைச்சொற்கள் நட, வா, போ, பார் முதலான வினையடிகளிலிருந்து பிறக்கின்றன.

நட —	நட	+	ப்	+	ஆன்	-	நடப்பான்.
வா —	வா	+	சிறு	+	ஆன்	-	வருசிறான்.
போ —	போ	+	இன்	+	ஆன்	-	போனான்.
பார் —	பார்	+	த்	+	ஆன்	-	பார்த்தான்.

சிறுபான்மை பெயர், இடை, ஆகிய சொற்களின்மியாகவும் பிறப்பதுண்டு. சித்திரம், கதை முதலிய பெயர்ச்சொற்கள் வினை ஆக்கத்திற்கு உதவுகின்றன.

சித்திரம் > சித்திரித்தான் > சித்திரிக்கின்றது.

கதை > கதைத்தனர் > கதைத்தான்.

போல, நிகர், இடைச்சொற்களும் வினை ஆக்கத்திற்கு உதவுகின்றன.

போல > போன்றது, போலும், போன்றன

நிகர > நிகர்த்தான், நிகர்த்தது, நிகர்க்கின்றது.

3. வடமொழிச் சொற்கள் சிலவும் வினை ஆக்கத்திற்கு உதவி யுள்ளன. கோபம். வந்தனை. நிந்தனை. வஞ்சனை. யாசகம். சிந்தனை போன்ற சொற்கள் காலம் காட்டும் கிடைநிலை. பால்காட்டும் விகுதி என்பவற்றை ஏற்று வினைவடிவம் ஆக்கப்படும்.

கோபம்	>	கோபித்தான்
வந்தனை	>	வந்தித்தான்.
நிந்தனை	>	நிந்தித்தான்
வஞ்சனை	>	வஞ்சித்தான்
யாசகம்	>	யாசித்தான்.
சிந்தனை	>	சிந்தித்தான்

வினையாக்கத்தின் போது ஒருவினையடி. தன்மை. முன்னிலை. படர்க்கை ஆகிய மூலிடங்களிலும் முக்காலங்களையும் உணர்த்தும் வகையிலும் தினை பால்களைக் காட்டும் வகையிலும் கிருபத் தேழு வினைமுற்று வடிவங்களை ஆக்குவதற்குப் பயன்படு மென்பதைப் பின்வரும் அட்டவணை விளக்குகின்றது.

வினையடி - பார்

இடம்	இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
தன்மை ஒருமை	பார்த்தேன்	பார்க்கிறேன்	பார்ப்பேன்
தன்மைப் பண்மை	பார்த்தோம்	பார்க்கிறோம்	பார்ப்போம்
முன்னிலை ஒருமை	பார்த்தாய்	பார்க்கிறாய்	பார்ப்பாய்
முன்னிலைப் பண்மை	பார்த்தீர்கள்	பார்க்கிறீர்கள்	பார்ப்பீர்கள்
படர்க்கை ஆண்பால்	பார்த்தான்	பார்க்கிறான்	பார்ப்பான்
படர்க்கைப் பெண்பால்	பார்த்தாள்	பார்க்கிறாள்	பார்ப்பாள்
படர்க்கைப் பலர்பால்	பார்த்தார்கள்	பார்க்கிறார்கள்	பார்ப்பார்கள்
படர்க்கை ஒன்றங்பால்	பார்த்தது	பார்க்கிறது	பார்க்கும்
படர்க்கைப் பலவின்பால்	பார்த்தன	பார்க்கின்றன	பார்க்கும்

4. குறிப்புவினைச் சொற்களை ஆக்குவதற்கு பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்ச் சொற்களின் அடியாகவும் பிறக்கும்

- பொருள் - குமரன் பெருஞ் செலவன்
 இடம் - அவன் இலங்கையன்
 காலம் - மன்மதன் வேணிலான்
 சினை - காக்கையன் என்னும் மன்னன் கூழைக்கையன்
 குணம் - கண்ணன் அனைவரிலும் நல்லவன்
 தொழில் - பிடிபட்ட திருடன் பயங்கரக் கொலைஞன்

குறிப்பு வினைச்சொற்கள் அல், இல் என்னும் எதிர்மறைப் பண்படியாகவும் பிறக்கும்.

அல்லன், அல்லள், அல்லர், இலர், இன்று முதலியன்.

குறிப்புவினைப் பகுதங்களுக்கு அ, இ, எ என்னும் இடைச்சொற்களும் பகுதியாய் வரும்.

அ + ற + று = அற்று (அத்தன்மையது)

இ + ற + று = இற்று (இத்தன்மையது)

எ + ற + று = எற்று (எத்தன்மையது)

பயிற்சிகள்

- வினைச்சொல்லின் சிறப்பியல்டு யாது?
- தெரிந்தெலவினை, குறிப்புவினை இரண்டையும் உதாரணங்களுடன் வேறுபடுத்திக் காட்டுக.
- பெயரடியாகப் பிறந்த வினைச்சொல்லுக்கு இரு உதாரணம் தருக.
- பின்வரும் வினைச் சொற்களின் பகுதிகள், விகுதிகள் இடைநிலைகள் என்பவற்றை எழுதிக் காட்டுக.

சொல்

கண்டான்

வருந்தினான்

உண்டான்

பாடினாள்

ஆடினாள்

பகுதி + இடைநிலை + விகுதி

.....

.....

.....

.....

.....

V. பேச்சு வழக்கை எழுத்து வழக்காக மாற்றி எழுதுதல்

நமது மொழி பேச்சுவழக்கு, எழுத்து வழக்கு என்கிறுவதை வழக்குகளைக் கொண்டது. இவ்விரு வழக்குகளினதும் சிறப்பி யல்புகள், பயன்பாடுகள் என்பவை பற்றி தரம் 10 இல் விரிவாகக் கற்றோம்.

பேச்சுவழக்கில் அவரவர் பிரதேச மொழியை கவைய்னர் வோடும் ஈடுபாட்டோடும் நேயத்தோடும் ஒவ்வொருவரும் பயன்படுத்துவது இயல்பானது. இதன் காரணமாக அவ்வப்பிரதேச மொழியைப் பேசுவோராலேயே அதனதன் சிறப்புத் தன்மைகளை பூரணமாக விளங்கிகொள்ள முடியும். ஒரு பிரதேசத்தின் பேச்சுவழக்குடன் பரிச்சயப்படாத ஒருவரால், அவ்வழக்குக்கு உரித்துடையவர் விளங்கும் அளவுக்கு உணர்வுபூர்வமாக விளங்க முடியாத நிலைமையும் இருக்கலாம். இதற்குக் காரணம் பேச்சு மொழியானது, வார்த்தைகளுக்குப் புறத்தே அவ்வப்பிரதேச, சமூக, பண்பாட்டுச் சூழ்நிலைக்கேற்ற கருத்தைக் கொண்டிருப்பதாகும்.

நடைமுறையில் நாம் பல்வேறு பிரதேசத்தவர்களுடன் கலந்துரையாடு சின்றோம். தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக தொடர்பாடுகிறோம். இந்நிலையில் பல்வேறுபட்ட பிரதேச வழக்குகள் பற்றியும் அறிந்து வைத்திருப்பது பயன்தரும்.

நாம் கலந்துரையாடிய விடயங்கள் பலவற்றையும் நாம் செவி மடுத்த விடயங்கள் பலவற்றையும் எழுதுகின்ற சந்தர்ப் பங்களும் அதிகம் உள். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் பல்வேறு பட்ட பிரதேச பேச்சு வழக்குகள் பற்றி நுணுக்கமாக அறிந்திருப்பது அவசியமே.

பேச்சு வாழ்க்கை எழுத்து வழக்காக மாற்றி எழுதப்போது கவனிக்க வேண்டிய ஒரம்சம், பேச்சு வழக்கின் பிரயோகக்குஇல் வார்த்தைகள் நேரடிப் பொருள் தராத சந்தர்ப்பங்கள் பல உள்ளன என்பதாகும். பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் இவ்வாறான பிரயோகங்கள் பல உள்ளன.

கீழே தரப்பட்டுள்ள உதாரணங்களை அவதானியுங்கள்.

(அ) நான் உங்கள மதிக்கல்ல

மதிக்கல்ல - (மதிக்கவில்லை) அடையாளங் காண முடியவில்லை.

(ஆ) அவர் எனக்கு கொழும்பில் அம்பிட்டார்

அம்பிட்டார் - (அசப்பட்டார்) - சந்திக்கக் கிடைத்தார்

(இ) நான் அவன் நிலையைப்பாத்து மேலப்போய்ட்டேன்

மேலப்போய்ட்டேன் - (மேலே போய்விட்டேன்) ஆச்சரியப்பட்டேன்.

(ஈ) நீ அங்க இருந்துக் கொரடாம் இங்கே வா.

கொரடாம் - (குரல்விடாமல்) சத்தம் போடாமல்

இவ்வுதாரணங்களிலிருந்து பேச்சு மொழியில் அமையும் வார்த்தைகளை மாத்திரம் நியமப்படுத்துவது போதுமானதன்று என்பதை உணரமுடிசின்றது. எனவே பேச்சு மொழியை எழுத்து மொழிக்கு மாற்றும் போது உட்பொருளுக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்குவது அவசியமாகும்

பயிற்சி

பின்வரும் பேச்சு வழக்கில் அமைந்த வசனங்களை எழுத்து வழக்கிற்கு மாற்றுங்கள்.

1. நான் இப்பவே சொல்லிப்போட்டன். கடைசியல் போறது நான்.
2. மம்பட்டிய வச்சிட்டு, இங்க வந்து தேத்தண்ணியக் குடி.
3. புட்டு அவிச்சாச்சடா மோனே, போய் முஞ்சியைக் கழுவிற்றுவா.
4. ஆளுக்கிட்ட காசில்லாததால் யாவார மெல்லாம் படுத்துப்போச்சி.
5. முள்ளுக்குத்தும் மம்முதனே! ஓம் முழியிரண்டும் எம் மேலே
6. நீ ஒரு ஆம்பிள்ளைச் சகோதரன்னு கிட்டத்திலே இருந்து என்னடா புரோசனம்?
7. ஞாபகமிரிக்காடா மனே? அண்டெய்க்கி உங்கெ வாப்பால்லாம் பேசாமே வாயைப் பொத்திட்டாங்கெ.

5. கருந்துவொ

நீங்கள் விமானம் ஒன்றில் பயணம் செய்து கொண்டு ருக்கிறீர்கள். திடீரென விமானம் குலுங்குகிறது. இனந் தெரியாத மிகப் பாரிய விசையொன்றினால் விமானம் இழுத்துச் செல்லப் படுகிறது. கண்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாத நிலையில் விமானம் அதிவேகமாக வெகு தூரத்திற்கு இழுத்துச் செல்லப் படுகிறது. என்பதை மட்டுமே உங்களால் உணர முடிகிறது. நீங்கள் எல்லாக் கடவுள்களையும் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறீர்கள். மனைவி. பிள்ளைகளை நினைத்து கவலை கொள்கிறீர்கள். இவ்வாறாக விமானத்தை ஒரு மணித்தியாலமாக அங்கும் இங்கும் அவைக் கழித்துவிட்டு அந்த இனம் புரியாத விசை அகன்று விடுகிறது. விமானத்தில் இருக்கின்ற அனைவரும் "அப்பாடா" என்று பெருமுச்ச விட்டுக் கொள்கிறார்கள். பயணம் தொடர்கிறது. விமான நிலையத்தில் விமானம் இறங்குகின்றது. இனிமேல்தான் அதிசயமே ஆரம்பிக்கிறது. விமான நிலையத்தில் உங்களை வரவேற்க யாருமே இல்லை! விமான நிலையத்தின் மனிதர்களின் நடை, உடை, பாவணை எல்லாமே மாறி விட்டிருக்கின்றன. விமானத்தில் வந்த அனைவருக்குமே இதே அனுபவம் தான். கார் ஒன்றை வாடகைக்குப் பிடித்து வீடு வந்து சேர்கிறீர்கள். முழு நகரமுடை முற்றாக மாறிவிட்டிருக்கிறது. வீட்டிற்குள் ஒரு அந்நியனைப்போல் நுழைகிறீர்கள். வாசலில் உங்களின் படம் வைத்து அதற்கு மாலையிடப்பட்டிருக்கிறது. மனைவியைக் கூப்பிடுகிறீர்கள். இளம் மனைவியாய் இருந்தவள் நரைத்த தலையுடன் வருகிறாள். உங்களைக் கண்டவுடன் அதிர்ந்து நிற்கிறாள். கைக்குழந்தையாயிருந்த மகளின் கைகளில் இப்போது ஒரு குழந்தை! என்ன நடந்தது? எவ்வாறு இது சாத்தியம், வெறும் ஒரு கிழமை மட்டுமே வேறிடத்துக்குப் போய்விட்டு வந்த உங்களுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. கண்ணாடியில் உங்களைப் பாக்கிறீர்கள். அதே மிடுக்கான தோற்றம் பழைய மாதிரியே இருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு ஒரு கிழமை அவர்களுக்கு சுமார் இருபத்தெந்து வருடங்களாகி இருக்கிறது.

இவவளவும் எமது விஞ்சோன உலகிலே கருத்தியல் ரீதியாக சாத்திய மானதொன்று. நிஜத்திலே இவ்வாறு நடக்காது. எனினும் இது நடக்க கூடியதுதான் எனக் கொள்கை ரீதியாக திருபிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

எமது பிரபஞ்சத்திலே (BLACK HOLES) கருந்துளை கருமைத் துவாரங்கள் என அழைக்கப்படுகின்ற பொருள்கள் இருக்கின்றன. இவற்றின் அருகே செல்பவர்களுக்கு நேரம் மெதுவாகவே நகரும். ஆனால் இங்கே பூமியில் இருப்ப வர்களுக்கோ நேரம் வழைய மாதிரியே ஒடும். இவ்வாறான கருமைத் துவாரத் துக்கருகே உங்கள் விமானம் சற்று நேரம் தரித்து நின்று விட்டுத்திரும்பி வந்திருக்கிறது. உங்களுக்கு ஒரு மணித்தியாலமாக இருந்த நேர இடைவெளி பூமியிலே நிறைய வருடங்களுக்குச் சமமாக இருந்திருக்கின்றது.

கருமைத்துவாரங்கள் எவ்வாறு உருவாகின்றன? பிரபஞ்சத் தில் ஏராளமான நட்சத்திரங்கள் இருக்கின்றன. எமது குரியனும் ஒரு நட்சத்திரமே. நட்சத்திரங்கள் பல பில்லியன் வருட காலத் துக்கு வாழுகின்றன. இறுதியில் அவற்றுக்கும் அழிவு காலம் வருகின்றது. தனது அணுச்சக்தி முழுதும் முடிவடைந்ததும் ஈரப்புச்சக்திக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது நட்சத்திரமானது சுருங்கத் தொடங்குகிறது. இவ்வாறு சுருங்கும்போது மூன்று வித விளைவுகள் ஏற்படச் சாத்தியமுண்டு.

அ. சுருங்குதலினால் ஒரு வெள்ளைக் குள்ளன்) WHITE DWARF ஆக மாறலாம்.

ஆ. இன்னமும் சுருங்கி ஒரு (நியுத்திரன் நட்சத்திரம்) NEUTRAN STAR ஆகலாம்.

இ இன்னமும் அதிகமாகச் சுருங்கி மாபெரும் அடர்த்தியுடன் கூடிய ஒரு புள்ளிப் பொருளாகலாம். இதுவே கருமைத் துவாரமாகும். கருமைத்து வாரத்தை நீர்ச்சூழி ஒன்றுக்கு

ஒப்பிடலாம் இதனைச் சுற்றி நீரானது வெகு வேகமாகச் சுழன்று அடித்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தூரத்தில் வரும் பொருள்களை இழுத்து மையத்தை நோக்கி விரைவாக அனுப்பும்.

நன்றி: நூட்பம் 4/1999

- (1) ஒரு சிழமைக்குள் நடந்த புரியாத புதிர்களைக் கூறுக.
- (2) ஒரு சிழமை, இருபத்தெத்தந்து வருடங்களாகியதெப்படி?
- (3) நமது பிரபஞ்சத்தில் நேரம் மெதுவாக நகரும் இடமெது?
- (4) கருந்துளை எவ்விதம் உண்டாகின்றது?

II. சொற்பொழிவுகள்

நமது பாடசாலைகளில் நடக்கும் கூட்டங்களிலும் மன்றங்களிலும் பெருமளவிலான சொற்பொழிவுகள் இடம்பெறுகின்றன. நாம் கலந்துகொள்கின்ற பல விழாக்களிலும், வானெனாவி, தொலைக்காட்சி ஆகியவற்றிலும் எத்தனையோ பெரியோர்களின்றும் அறிஞர்களின்றும் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டிருக்கிறோம்.

ஒரு சிறந்த சொற்பொழிவு எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும் என்பது பற்றி நாம் தரம் 10 இல் கற்றோம். சொற்பொழிவு ஒன்றைச் செலிமடுப்பதன் மூலம் நாம் பல பயன்களைப்பெறலாம். அவ்வாறு பயன்பெறுவது எவ்வாறு என்பதை இங்கு நோக்கலாம்.

ஒருவர் ஒரு கூட்டத்திலோ, விழாவிலோ, விவாதத்திலோ, கருத்தரங்கிலோ அல்லது வானெனாவி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியிலோ பேசும்போது, அவர் என்ன தலைப்பில் அல்லது என்ன விடயந் தொடர்பில் பேசுகிறார் என்பதை முன்கூட்டியே தெரிந்து வைத்துக் கொள்வது நல்லது.

அவ்வாறு தெரிந்து வைத்துக்கொண்டால் அவர் கூறும் விளக்கங்கள், எடுத்துக்காட்டுகள், ஆதாரங்கள் என்பவற்றை நாம் தொடர்புடையது அறியலாம். இல்லையென்றால் “அவர் பேசினார், நன்றாகப் பேசினார், ஆனால் எதைப்பற்றிப் பேசினார் என்றுதான் தெரியவில்லை.” என்றாகிவிடும்.

பெரும்பாலும் சொற்பொழிவாற்றுபவர்கள் சபையைக் கவர்வதற்காகப் பல உத்திகளைக் கையாள்வது வழக்கம். அவை, நகைச்சுவையான அம்சங்களைக் கூறுவது, சொந்த அனுபவங்களைக் கூறுவது, கதைகள் கூறுவது எனப் பல்வேறாக அமையும். சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கும் நாம் இவ்வாறான கவர்ச்சிக்குரிய அம்சங்களை இரசித்தல் வேண்டுமேயன்றி அவற்றில் இலமித்துப் போய்விடுதல் கூடாது. அவ்வாறு இருந்து விடுவோமெனில், நாம் செயிமடுக்கும் சொற்பொழிவால் முழுமையான பயனைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதுபோகும்.

இருவரின் உரையில் காணப்படும் உபயோகமான தகவல்களைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பெடுத்துக் கொள்வதும் நன்மை தரும்.

நமக்கு மிகவும் அவசியமானதெனக் கருதும் சொற்பொழி வொன்றை மனதில் மீண்டும் ஒரு தடவை அசைபோட்டுப் பார்ப்பது பயன்தரும். இதற்குப் பயிற்சி அவசியம்.

இங்கே, வானோலி உரையொன்று தரப்பட்டுள்ளது. அதனை ஒருவர் வாசிக்க மற்றவர் கேட்டு அதன் கருத்துக்களைச் சுருக்கிக் கூறுங்கள்.

மனிதரில் நிறைகளைக் காண்போம்.

சிலர் வாழ்க்கையில் குறைகளை மாத்திரமே தேடிக் கண்டுபிடித்து, பிறருக்கு எடுத்துக் கூறிக்கொண்டே இருப்பார்கள். இவர்கள் மனிதர்களின் நிம்மதியைக் கெடுக்கிறோமே என்ற

உணர்வு இல்லாதவர்கள். மனிதர்களிடம் நிறைவுகளும் உண்டு என்பதை இத்தகையோர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அந்த நிறைவுகளைக்கண்டு. அவற்றைப் போற்றுவேண்டும், பாராட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம் சிறிதும் இருப்பதில்லை. மற்றையோரின் குறைகளைக் கண்டுபிடித்து, அவற்றைப் பெரிதுபடுத்தி, தூற்றித் திரிவதில் நயம் காண்பவர்களாக உள்ளனர். சமூகத்தில் இப்படியா னவர்கள், பிரச்சினைகளுக்கு வழிபகுக்கிறார்களே தவிர, வேறு பயன்தரக்கூடிய விஷயங்களில் ஈடுபடுவதில்லை.

சமூகத்தில் குறைபாடுகள் இல்லாதவர்கள் இல்லை. உடற்குறைபாடுகள், புத்திக்குறைபாடுகள், பண்புக்குறைபாடுகள், நடத்தைப் பிறழ்வுகள், ஒழுங்கீணங்கள் இவ்வாறு குறைபாடுகள் பலவகையாக உண்டு.

இந்தக் குறைகளையெல்லாம், சம்பந்தப்பட்டவர்களின் முன்னிலையில், நேருக்கு-நேராகச் சொல்லமாட்டார்கள். நாலுபேர் சேர்ந்து அரட்டை அடிப்பதென்றால், பிறரின் குறைகளைப் பற்றிப் பேசுவதே, பேசப்படும் தலைப்பாக இருக்கும். இது புறங்கூறுதல் எனுங் குற்றமாகும் என்பது உணரப்படவேண்டியது. இதனால் பிறருக்குத் தீவ்கு ஏற்படுகின்றது.

பிறரில் காணப்படுகின்ற குறைபாடுகள் சட்டிக்காட்டப் படாவிட்டால், அவர்களைத் திருத்துவது எப்படி என்ற கேள்வியைப் பலர் எழுப்பலாம். அதுவும் நியாயமான கேள்விதான். தங்களிடம் உள்ள குறைபாடுகளைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்களும் உண்டு. அதேவேளை, தெரிந்தும் தெரியாதவர்போல் நடிப்பவர்களும் நிறைய இருக்கின்றனர். உலகம் பலவிதம் என்பதை எப்போதோ கண்டுபிடித்து விட்டார்கள். உலகில் பலவிதமானவர்கள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள் அது உலக இயல்பு.

சரி, குறைகள் சட்டிக்காட்டப்படத்தான் வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொண்டால், ஒன்றைமட்டும் ஞாபகத்தில் கொள்ள வேண்டும் அதுதான் ஒருவரின் குறைகளை அவர் இல்லாத

விடத்துப் பலர் முன்னிலையில் பழித்துவரக்கூடாது என்பதாகும். சில்வாறு செய்வதால் சம்பந்தப்பட்டவர் திருந்தப்போவதில்லை. எனவே, அந்த ஆணுகுமுறை புறங்கூறல் சார்ந்தபடியினால் பயனற்றாகி விடுவின்றது.

குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவது. ஒருவரைத் திருத்து வதற்காகவே என்றால். அந்தக் குறைபாடு உள்ளவரைத் தனிமையில் அழைத்து. அன்படினும், பண்படினும் குறைபாடுகளை எடுத்துக்கூறி. திருந்துவதற்கான புத்திமதிகளையும் சொல்லி அவர் ஏற்கத்தக்க விதத்தில் நடந்துகொள்வதே விவேகமானதும் பண்பானதுமான செயல். குறைபாடுகளை உணரச்செய்தால், திருந்தி விடுவர். குறைபாடுகளைப் பசிரங்கப்படுத்தினால், சமூகத்திற்குப் பயப்படுந் தன்மை குறைந்துவிடும். “அறநன்னந்தவனுக்குக் குளிர் என்ன கூதல் என்ன?” என்பது போன்ற நிலை ஏற்பட்டுவிடும். அதனால் திருந்தவேண்டிய தேவை அற்றுப்போகிறது. திருந்தி நடக்கக் கூடியவர்களும் திருந்தமாட்டார்கள்.

ஒருவரின் நிறைவுகளைப் பசிரங்கமாகப் பேசுதல் வரவேற்கத் தக்கது. அதனால் அவர் மேலும் பல நிறைவுகளை அடைய வழியேற்படுகிறது. குழந்தையைத் தாலாட்டுதல், ஓராட்டுதல், சீராட்டுதல் மூலம் தாய் வளர்க்கிறாள்.. குழந்தையின் வளர்ச்சிக்கு விதம் விதமான உணவுகள் மரத்திரம் அல்ல, தாலாட்டும், சீராட்டும் அவசியம் என்பதை உணர்ந்தவள் தாய்.

நிறைவுகள் மேலும் நிறைவுகள் ஆவதற்குப் பாராட்டுதல் அதுவும் பலர் முன்னிலையில் பசிரங்கமாகப் பாராட்டுதல் மிக மிகத் தேவையானது. ஆனால், உளமார ஒருவரைப் பாராட்டுதல், தற்காலத்தில் அருகிக்கொண்டு வருவதைக் காணமுடிகிறது. அதனாலோ என்னவோ நிறைவுகள், நன்மைகள் என்பன வளர்ச்சியாவதும் அருகிக்கொண்டு வருகின்றன. இன்று நடைபெறுகின்ற பாராட்டல்கள், போற்றுதல்கள் என்பன போலிகளாகத் தென்படுகின்றன. அவை முகமன்கள், முகஸ்துதிகள் ஆகிவிட்டன. காரியம் ஆவதற்காக நடைபெறுவன.

ஒருவரின் உண்மையான நிறைகளை உளமாறப் பலர்முன் போற்றவேண்டும். ஒருவரின் குறைகளைச் சட்டிக்காட்டுவதானால் அவரைத் தனிமையில் அழைத்து அதைச் செய்யவேண்டும். இவ்விரண்டும் நன்மை பயக்கும்.

-- குமாரசாமி சோமசுந்தரம் -

ஆ. சபையோரை மகிழ்விக்கும் வண்ணம் கவர்ச்சிகரமாகப் பேசுதல்.

“சபையோரை மகிழ்விக்கும் வண்ணம் கவர்ச்சிகரமாக பேசுதல்” எனும் மேற்கூறப்பட்டுள்ள தலைப்பு சொற்பொழிவு அல்லது உரை நிகழ்த்துதல் என்பதையே குறித்து நின்றபோதும் கவர்ச்சிகரமாகப் பேசுதல் என்பது எல்லோருக்கும் கைவந்த கலையல்ல. இவ்வாற்றலை வளர்த்துக்கொள்ள ஒரு பேச்சாளர் சில உத்திகளைக் கைக்கொள்வது மிக முக்கியமாகும்.

முதலில் அவையறிந்து பேசுதல் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். அவ்விடத்துக்கு பொருத்தமாகவே தனது பேச்சை நிகழ்த்துதல் வேண்டும்.

ஒரு பேச்சாளர் சபையோரை விளிப்பதிலிருந்தே சபையோர் பேச்சாளரை எளிதாக இனங்கள்டு கொள்வர் எனக் கூறலாம். பதவியை, பெயரைக்கூறி விளிக்கலாம். நாம் விளிக்கும்போது சபையிலிருப்போர் அனைவரும் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும் (குழந்தைகள் முதல் பெரியவர் வரை)

பேச எடுத்துக்கொண்ட விடயத்திற்கு ஏற்றவாறு பேச்சின் ஆரம்பம் அமையவேண்டும். கட்டுரை வாசிப்பதுபோன்று அன்றி சபையோரை இடைக்கிடை முன்னிலைப்படுத்தியே பேசவேண்டும். எடுத்த எடுப்பிலேயே உரத்த தொனியிலோ வேகமாசவோ விடயங்களை முன்வைப்பது பொருத்தமானதன்று.

தொனியெய்த தாழ்த்தி சபையோருக்கு அடங்கி, முகமலர்ச்சி யுடன், இனிமையாக, பண்புடன் பேச்சை ஆரம்பித்தல் வேண்டும். எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கேற்ப உணர்வு வெளிப்பட. மெய்ப்பாட்டு வெளிப்பாடுகள் பேச்சாளரிடம் காணப்பட வேண்டும். மிகையான மெய்ப்பாட்டு அசைவுகள் பொருத்தமற்றன.

பேச்சு ஒன்றை நிகழ்த்தும்போது பேச்சாளன் நிதானமாகவும், தாமதித்து பேசும் போக்கு இல்லாமலும் சொற்பொழிவை நிகழ்த்திச் செல்ல வேண்டும். பேச்சை நீட்டிச் செல்வது தவிர்க் கப்படவேண்டிய ஒன்று. சருங்கச்சொல்லி விளங்கவைப்பது அவசியம். அழசிய இனிய சொற்றொடர்கள், பழமொழிகள், பொருத்தமான மேற்கோள்கள், மரபுத் தொடர்கள் என்பனவற்றை பொருத்தமான இடங்களில் கையாண்டு பேச்சை நிகழ்த்துவது சருத்துச் செறிவுவையும், கவர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தும்.

நிகழ்த்தப்படுகின்ற பேச்சுக்குரிய பொருத்தமான உள்ளடக்கம் படிப்படியாக எனிமையான சொற்களால் முன்வைக்கப்படலாம்.

உச்சரிக்கும்போது முறையான உச்சரிப்பு இடம்பெறவேண்டும். தெளிவற்ற உச்சரிப்பு பேச்சின் இனிமையைக் கெடுத்துவிடும். உச்சரிப்பு நன்றாக இருக்குமாயின் கேட்போருக்குத் தெளிவையும் இலயிப்பையும் கொடுக்கும்.

எடுத்துக்கொண்ட பொருளை நன்குணர்ந்து தடுமாற்ற மடையாது தங்குதடையின்றிப் பேசும் ஆற்றொழுக்குப் போன்ற நடை பேச்சாளரிடத்தில் இடம்பெறவேண்டிய முக்கிய அம்சங்களை வொன்று. இத்தகைய ஆற்றொழுக்குப் போன்ற நடை கவர்ச்சியை ஏற்படுத்த சபையோரை மகிழ்ச்சிப்படுத்துவது தின்னனம்.

பேச்சாளன் தயார் நிலையில் பேசமுகம் கொடுக்க வேண்டும் உப்புச்சப்பில்லாத பேச்சு சபையில் அமைதியின்மையைக் கூட ஏற்படுத்தி விடக்கூடும். சபையோரைப் பிணிக்குந்தன்மை பேச்சாளனிடம் இருக்கவேண்டும். தனது பேச்சில் சபையோருடன் உறவாட வேண்டியவன் பேச்சாளன். மேற்கூறப்பட்ட பல்வேறு

அம்சங்களையும் மனதிற்கொண்டு பேச்சை நிகழ்த்துவதனாலேயே சபையோரைக் கவரவும் மகிழ்ச்சிப்படுத்தவும் முடியும்.

சிறந்ததொரு பேச்சாளராக வர மாணவர்களாகிய நீங்கள் பாடசாலை வாழ்க்கையில் அனுபவமும் பயிற்சியும் பெற்றுக்கொள்ள முயற்சியுங்கள்.

செயற்பாடு

- (1) ஒவ்வொரு மொழிப் பாடவேளையின் முன்னும் 3- 4 மாணவர்கள் இரு நிமிட பேச்சை நிகழ்த்துதல்.
- (2) மாணவர் மன்றம், விஞ்ஞானச் கழகம், இலக்கிய மன்றங்கள் போன்றவற்றில் சொற்பொழிவாற்றுதல்.
- (3) நல்ல பேச்சாளர்களின் பேச்சைச் செவிமடுக்கச் செய்தல்.

III. தொடர் மொழிக்கு ஒரு மொழி

நீண்ட தொடர் ஒன்றின் பொருளை ஒரு மொழியில் சுருக்கமாக உணர்த்துவது தொடர் மொழிக்கு ஒரு மொழியாகும். மொழிநடைக்கு திட்பம், செறிவு, வனப்பு, ஆகியவற்றை அளிக்கும் இச்சொற்கள் பற்றிய அறிவு, சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்க வும் சுருக்கம் எழுதவும் பயன்படும். ஏற்கெனவே பத்தாம் தரத்தில் இத்தகைய தொடர் மொழிக்கு ஒரு மொழிச் சொற்களைக் கற்றிருக்கிறீர்கள். இங்கு மேலும் சில சொற்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

அசகாயகுரன் -	யாருடைய துணையின்றித் தானே தனியனாக நின்று காரியத்தை முடிக்கும் திறமையுடையவன்.
அநாதர் -	தாய் தந்தையரை இழந்தோர்
அவிச(அவி) -	வெள்வியிலே தேவர்க்குச் சமரப்பிக்கும் உணவு, உப்பின்றிச் சமைத்த பச்சையரிசிச் சாதம்.

- அறம்பாடுதல் - பிறருக்குத் தீங்கவிளைக்கக் கூடியனவருன் சொற்களையும் சொற்றோட்டர்களையும் சேர்த்துக் கவிபாடல்.
- ஆவணம்(உறுதி) - உரிமை கொண்டாடுவதற்குச் சான்றாக எழுத்துருவில் அமைந்த பத்திரம்.
- உலோகாயுதன் - உலகமும் உலக இன்பங்களும் மாத்திரமே மெய்யென்றும் கடவுளோ மறுமையோ இல்லையென்றும் வாதிப்பவன்.
- கட்டியம் - கடவுளர், அரசர், என்போர் உலாவரும் போது அவரது விருதுப்பெயர் வெற்றி முதலியவற்றை எடுத்துக்கூறல்.
- காவற்காடு - கோட்டையைச் சூழ்ந்து அரணாக அமைந்துள்ள பெருங்காடு
- குரவர் - அரசன், உபாத்தியாயன், தாய் தந்தை, தமையன், என்போர்
- சங்கநிதி - இலட்சங்கோடி அளவுடைய நிதி
- செய்குன்று - அரசர்களுக்குரிய சோலையில் செயற்கை யாக அமைக்கப்பட்ட சிறு குன்று
- தற்பவம் - ஆரியத்துக்குரிய சிறப்பெழுத்துக்கள் தமிழ் எழுத்துக்களாக விகாரப்பட்டுத் தமிழில் வழங்கும் வடசொல்
- தேவராளன் - வேண்டியபோது தெய்வம் ஏறப்பெற்று ஆடுவோன்
- நாளங்காடி - காலையிலாயினும் பகலிலாயினும் கூடும் சந்தை
- நிறைமொழி - அருளிக் கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப் பயன்களைப் பயந்தே விடும் அருணமொழி

- நூல்கம் - வாசிப்பதற்காக நூல்களைத் தொகுத்து வைத்து இருக்கும் இடம்.
 நெட்டிகண் - ஆயுள் முழுவதும் பிரமச்சரியம் காத்து வாழ்வோன்
 நொதுமலர் - பகையுமின்றி நட்புமின்றி நடு நிலையில் நிற்போர்
 பதுமநிதி - தாமரை உருவிலான திரவியமளிக்கும் பொருள் சங்கநிதியின் ஆயிரம் மடங்கு நிதி
 பாலவீதி - வானத்தின் ஒரு புறத்தில் வெண்ணிற நீட்சியாகத் தோன்றும் நட்சத்திரத் திரளின் ஒளி
 புனைந்துரை - இல்லது இனியது நல்லதைப் புனைந்து கூறுதல்
 பொதுவியல் - பொது மக்களுக்காக அரங்கிலே ஆடப்படும் கூத்துவகை
 பொன்விழா - ஜம்பதாவது ஆண்டு முடிவிலே எடுக்கும் விழா
 போலி - ஒன்றுபோல இருக்கும் வேறொன்று
 பெளராணிகர் - புராணக் கதைகளை சுவைபடப் பிரசங்கம் செய்வோன்
 மந்திரம் - நிறை மொழி மாந்தர் ஆணையில் கிளந்த மறைமொழி
 மஞ்சரி - ஒரு தண்டிலே பல மலர்கள் சேர்ந்துள்ள பூங்கொத்து
 மணிவிழா - அறுபதாம் ஆண்டின் இறுதியில் எடுக்கப் படும் விழா (வெரலிழா)
 மரபு - தொன்று தொட்டு வழங்கிவரும் முறைமை

- மாராயம் - மன்னர்களால் செய்யப்படும் சிறப்பு
 மாணியம் - அரசர்கள் தமக்குக்கீழ் வாழ்வோருக்குச் சன்மானமாக விடும் நிலம். அரசு மக்களின் நலம் கருதி வழங்கும் உதவித் தொகை
 முற்றுகை - ஒரு நாட்டுக்கு வெளியேயிருந்து உணவு முதலிய எவ்விதப்பொருளும் விடைக்காத வாறு தடுத்து அந்நாட்டைப் படைகொண்டு நாற்புறமும் சூழ்ந்து நிற்றல்
 மெய்க்கீர்த்தி - கல்லிலேனும் செப்பேட்டிலேனும் பொறிக் கப்படும் ஒருவருடைய புகழ்
 மெய்ப்பாடு - மனதில் நிகழும் நகைப்பு முதலான எட்டு வகைச் சுவைகளையும் புறத்துள்ளார்க்கும் புலப்படுமாறு தோற்றுவித்தல்
 மோனை - செய்யுட் சீர்களின் முதலெழுத்து ஒன்றிவர அமைப்பது
 வடக்கிருத்தல் - உயிர் துறக்கும் துணிவுடன் வடத்தைச் சோக்கி உண்ணாதிருத்தல்
 வஞ்சிப்போர் - மன்னாசை கொண்டு ஒரு மன்னன் மற்றொரு மன்னன் மீது தொடுக்கும்போர்
 விகடகவி - நகையும் பரிகாசமும் சேர்ந்துவர கவிபுளை யும் ஆற்றல் படைத்தவன்.
 வெள்ளிவிழா - இருபத்தைந்தாவது ஆண்டின் இறுதியில் எடுக்கப்படும் விழா
 வெள்ளோட்டம் - புதிதாகச் செய்த கப்பல் போன்றவற்றை முதன்முதலில் செலுத்திப் பார்த்தல்

பயிற்சி

பொருத்தமான சொல்லின் கீழ்க் கீறிடுக.

1. பகையரசருக்குக் கொடுக்கப்படும் திறைப்பொருள்,
(ஒலக்கம், ஆவணம், கப்பம், வாரியம்)
2. பிற்காலத் தேவைக்காகச் சேமித்து வைக்கப்படும் பொருள்,
(கையுறை, எய்ப்பில் வைப்பு, அநாதர், பன்னசாலை)
3. அரசருஞ் செல்வரும் தமக்குக் கீழ்ச் சேவைடுரிவோர்க்கு
சன்மானமாக வழங்கும் நிலம்,
(சுயம்பு, சுருங்கை, அங்கதம், மாணியம்)
4. கட்டுக்கடங்காத இளைஞர்,
(சிறுபட்டி, யாக்கம், சாயல், தபுதாரன்)
5. வேண்டும்போது தெய்வம் ஏறப்பெற்று ஆடுவோன்,
(நெட்டிகள், தேவராளன், ஆத்திகன், சதாவதானி)

IV. வினைச்சொல் வகைகள்

வினைச்சொல்லை முன்று வகைப்படுத்தலாம்.

1. வினைமுற்று
2. பெயெரச்சம்
3. வினையெச்சம்

1. வினைமுற்று

பகுதி. இடைநிலை, பால்காட்டும் விகுதி முதலான உறுப்பு
சளோடு வாக்கியத்திலே பயனிலையாக வரும் சொல் வினை
முற்றாகும். வினைமுற்றே ஒரு செயலின் இயல்பை முழுமை
யாகக் காட்டவல்லது. இவ்வினைமுற்றை,

தெரிநிலை வினைமுற்று

குறிப்பு வினைமுற்று

என இரண்டாக வகுக்கலாம்.

தெரிநிலை வினைமுற்று

செய்பவன், செயல், காலம் ஆசியன வெளிப்பொத் தோன்றி
முற்றுப்பெற்று நிற்கும் சொல் தெரிநிலை வினைமுற்று ஆகும்.

உ - ம : உண்டான், செய்தான்

உண்டான் என்பதை நோக்கினால், 'உண்' என்னும் பகுதியையும் என்னும் இறந்த கால இடைநிலையையும் 'ஆன்' என்னும் படர்கை ஆண்பால் ஒருமை வினைமுற்றையும் உணர்த்தி நிறசினந்து. இவ்வாறு பகுதியால் உண்ணுதலாகிய செயலும் இடைநிலையால் இறந்த காலமும், விகுதியால் செய்பவனும் வெளிப்படக் காட்டுவது தெரிந்தெல வினை முற்றின் முக்கிய இயல்பாகும்.

குறிப்பு வினைமுற்று

செய்பவனை மட்டும் வெளிப்படக் காட்டி நிறகும் வினைச் சொல் குறிப்பு வினைமுற்றாகும். இது காலத்தைச் சந்தர்ப்பத் திற்கேற்ப குறிப்பாகவே காட்டுகின்றது.

உ + ம : கரியன்

2. பெயரெச்சம்

பால் காட்டும் முற்று விகுதி பெறாத குறைச்சொல்லால் பெயரைக் கொண்டு முடியும் வினைச்சொல் பெயரெச்சமாகும்.

உ + ம : படித்த மாணவன்

படிக்கின்ற மாணவன்
படிக்கும் மாணவன்

இவ்வாறு பெயரெச்சங்கள் செயலை உணர்த்தும் பகுதியையும் காலம் காட்டும் இடைநிலையையும் அல்லது விகுதியையும் பெற்று அமைவன்வாகும். இதனால் பெயரெச்சங்கள் முக்காலங், களையும் உணர்த்தும்.

3. வினையெச்சம்

வினையெச்சமாவது பால்காட்டும் முற்று விகுதி பெறாத குறைச் சொல்லாய் வினைச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும் சொல்லாகும்.

உ + ம: செய்து வந்தான்.

செய்ய மகிழ்ந்தான்
செய்யின் வருவான்.

உடன்பாடும் எதிர்மண்ணயும்

தொழிலினது நிகழ்ச்சியை உணர்த்தும் வினை உடன்பாட்டு வினை அல்லது விதிவினை எனப்படும்.

உ - ம : நடந்தான் - தெரிநிலைவினை முற்று

நடந்த - பெய்ரெச்சம்

நடந்து - வினையெச்சம்

எதிர்மறை வினையாவது தொழில் நிகழ்மையை உணர்த்தும் வினையாகும். இது மறைவினை எனவும் பெயர் பெறும்.

உ - ம நடவான் - முற்று

நடவாத - பெய்ரெச்சம்

நடவாது/ நடவாமல் - வினையெச்சம்

குறிப்பு: நடவாது என்பது அஃபிளே ஒன்றன்பாலுக் குரிய எதிர்மறை தெரிநிலை வினைமுற்றாக்கும் வரும்.

வினையாலனையும் பெயர்

ஒரு தெரிநிலை வினைமுற்றோ குறிப்புவினைமுற்றோ பெயரின் சிமப்பியல்பாகிய வேற்றுமை உருபினை ஏற்றல் என்னும் பண்பினைப் பெற்றுவந்தால் அது வினையாலனையும் பெயர் எனப்படும்.

உ - ம :

அவன் நடந்தான் - தெரிநிலைவினை முற்று

நடந்தானைக் கண்டேன் - தெரிநிலைவினையாலனையும் பெயர்

நடந்தானை என்பது நடந்தவனை என விகாரப்பட்டும் வரலாம்.

அவன் கரியன் - குறிப்புவினை முற்று

கரியனுக்குப் பரிசு கிடைத்தது - குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர்.

கரியன் என்பது கரியான், கரியவன் என்றும் விகாரப்பட்டு வினையாலனையும் பெயராக வரும்.

6. தலையை ரந்த வள்ளல் (நாடகம்)

காட்சி - 1

- கிடம் : முதிரமலை அரசனை
- பாத்திரங்கள் : குமணன், அமணன், புலவர், மந்திரி, பிரதானிகள்
- (அரண்மனை அரியனையில் முடிதரித்துக் குமணன் அமர்ந்திருக்கிறார். அருகில் தமிழ் அமணன் அமர்ந்துள்ளார். மந்திரி, பிரதானிகள், அவரவர் இருக்கையில் இருக்கின்றனர்)
- வாயில்காப்போன் : (உள்ளே நுழைந்து அரசனை வணங்கி) அரசே! கையில் ஒலைச் சுவடியுடன் தமிழ் மணக்கமழும் புலவர் பெருமகன் ஒருவர் தங்களைச் காணவேண்டுமாம்.
- குமணன் : உள்ளே விடு அப்பெருமகனை
- புலவர் : (உள்ளே வந்துகொண்டே) தமிழ் மணக்கும். நல்லுகமெல்லாம் போற்றுகின்ற பெருமகனே! தங்களைப் புகழ்ந்து வாழ்த்திக் கவிதை செய்துள்ளேன்.
- குமணன் : எங்கே (மகிழ்ச்சியுடன்) படியுங்கள் பார்ப்போம்.
- புலவர் : வள்ளல் குமண, நீ வாழி! நல்வாழி! தள்ளற் காரிய பெருங்குணத்தோன் வாழி! மாரியே உலகுக்கு மாண்புமிகு கொடையாளி பாரிய

கொடையானால் பட்டுவிடும் உயிர்க்குலமே
மாரிதரும் மசிமீச்சியைப் போல பலமடங்கு
ஏராளம் கொட்டிவிடும் ஏற்றமுடை
வள்ளலே! குமணப்பேரரசே, நீடுழி எமனும்
நெருங்காத ஏற்றமிகு வாழ்வுபெறு

குமணன்

ஓ! பெருமை தரும் பாடலிது இப்பாலுக்
கீடாக இந்த நாட்டையே தந்து விடலாம்
என்றாலும், எனியேனின் அன்புப் பரிசை
ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். (குறிப்பறிந்த
வீரனொருவன் பொற்காசுகள் நிரமபிய
தட்டை குமணனிடம் நீட்டுகிறான் தன்
கழுத்தில் அணிந்திருந்த முத்துமாலையைக்
கழற்றி அந்தத் தட்டில் வைக்கிறார்
குமணன் தட்டைப் புலவரிடம் தருகிறார்.)

புலவர்

: (பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டு) வள்ளலே!
கொடையில் தங்களை நிகர்த்தவர் யார்?
அரசனே மதிக்கும் அருஞ் செல்வந்தனாக
என்னை ஆக்கிவிட்டார்கள்! இவ்வுலகம்
அழிவற்றாலும் தங்கள் புகழ் நிலைத்து
நிற்கும்.

அமணன்

: (கோபத்துடன்) அன்னா!

குமணன்

: என்ன தம்பி?

அமணன்

: தங்கள் செய்கையைப் பார்த்துப் பார்த்து
அலுத்துவிட்டேன்? வந்தவர்க்கெல்லாம்
வாரிவழங்கி எம்மை ஒட்டாண்டியாக்கப்
பார்க்கிறீர்கள்.

குமணன்

: புகழே நிலையானது தம்பி!. அதைப் பெற
உயிரையே உதறிவிடலாம்! புகழ் பெற
மிக எனிய வழி கொடைதான். என்னை

- நாடிவருபவரை நான் வெறுக்கையுடன்
 அனுப்ப மாட்டேன்.
 அமணன் : அதற்கும் ஓர் எல்லை வேண்டும்: கருவுலத்
 தைக் காலியாக்கும் வேலை அவசியமா?
 குமணன் : வள்ளலின் வழங்கல் கணக்குப் பார்த்துக்
 கொடுப்பதில்லை.
 அமணன் : நமக்கில்லாமல் வாரி வழங்குகின்றீர்கள்
 இந்த ஆட்சி தங்களுக்கும் எனக்கும் உரியது.
 தட்டிக்கேட்காவிட்டால் நானும் சோற்றுக்
 கலைய வேண்டும்.
 குமணன் : தம்பி! என் நிலை தெரிந்துமா இப்படிப்
 பேசுகிறாய்? வறுமைப்பட்டு வாழும்
 புலவர்கள், பாணர்கள், தமிழின் தொண்டர்
 கள் என்னை நாடி வருசிறார்கள்.
 அவர்களுக்கு வாரி வழங்கா விட்டால்
 நான் அரசனாக இருந்து என்ன பயன்?
 அமணன் : இவ்விதம் கூறி அரசின் கருவுலத்தையே
 நீங்கள் காலியாக்கிவிட்டர்கள். இனிமேலும்
 என்னால் இதைப் பார்த்திருக்க முடியாது.
 எஞ்சியிருப்பதை அழிக்க விடமாட்டேன்!
 குமணன் : தம்பி! என்னை நாடிவருவோரை வெறுக்
 கைட்டன் அனுப்ப மாட்டேன். வாரி
 வழங்கியே அனுப்புவேன். அந்த வாய்ப்பு
 இனிமேல் இல்லாவிட்டால் ஆட்சியைத்
 துறந்து இன்றே காட்டுக்குப் போகிறேன்.
 நீயே அரசனாக விருந்து இந்த முதிர்
 மலையை ஆட்சிசெய்.

- அமைச்சர் : (ஏழாண்து நின்று) அரசே கிளவரசர் அறியாமல் பேசுகிறார். இந்தச் சூழலில் பொறுமை காப்பதே சிறப்பு
- குமண்ண : அமைச்சரே! சிந்தித்தே இந்த முடிவுக்கு வந்துள்ளேன். என் தமிழி அவனுரிமையைக் கேட்கிறான். அதில் என்ன தவறு? இதுவரை யாரும் என்னிடம் கேட்டு நான் கிள்ளை என்று சொன்னதில்லை. என் தமிழிக்கு 'மட்டும் மறுப்பேணா என்ன? என்னை விட என் தமிழி நன்றாக ஆட்சி செய்வான். அவன் ஆட்சியில் மக்களுக்கு எந்தக் குறையும் இருக்காது. தமிழி! நான் செல்வதற்கு முன் உனக்கு நான் கூறும் ஓர் அறிவுரை. புகழுக்கு இணையானது உலகில் எதுவுமில்லை. புகழ்பெற எளியவழி கொடைதான். (தனது சிரீடத்தை சமுற்றித் தமிழின் தலையில் குட்டிவிட்டு அங்கி ருந்து குமண்ண செல்கிறார். சபையினர் வியப்புடன் நிற்கின்றனர்.)

காட்சி - 2

- இடம் : முதிரமலை எல்லை
- பாத்திரங்கள் : பெருந்தலைச் சாத்தனார், வழிப்போக்கள், முரசறைபவன். (பெருந்தலைச் சாத்தனார் குமண்ணை அடைந்து தனது வறுமையைத் தீர்க்க முதிரமலை வருகிறார். அதன் எல்லையில்)
- முரசறைபவன் : குமண்ணைக் கொன்று, தலையைக் கொண்டு வருபவருக்கு ஆயிரம் பொற்காக்கள் பரிசளிக்கப்படும். இது முதிரமலை

அரசன் அமணன் ஆனே. (இவ்விதம் நாடெல்லாம் பறைசாற்றப் படுகிறது)

பெருந்தலைச் : என்ன அநியாயமிது! தருமவானுக்கு
சாத்தனார் நேர்ந்த தண்டனையா இது! அநியாயம்!
அநியாயம்! (என்று அங்கலாய்க்கிறார்)

வழிப்போக்கன் : அநியாயம் பற்றி அங்கலாய்க்கும்
பொரியவரே! தாங்கள் யாரோ!?

பெருந்தலைச் : நானெனாரு புலவன். பெருந்தலைச்
சாத்தனார் புலவர்களை அனுசரிக்கும்
கொடைவள்ளல் குமணனைச் சந்திக்க
வந்தேன். இங்கே இந்த அவலம் யாரிடம்
கூறி அழுவது? குமணப் பெருமான் எங்கே
தங்கியுள்ளார்?

வழிப்போக்கன் : இந்த எல்லையிலுள்ள பெருங்கானகத்தில்
தான் வாழ்கிறார் என அறிகிறேன்.

பெருந்தலைச் : நிச்சயம் நான் அந்த வள்ளலைக் கண்டு
சாத்தனார் தான்செல்வேன். (பெருந்தலைச்சாத்தனார்
கானகத்துள் நுழைகிறார்)

காட்சி - 3

இடம் : கானகம்

பாத்திரங்கள் : பெருந்தலைச்சாத்தனார், குமணன்

பெருந்தலைச் : இக்காட்டுக்குள் இவ்வளவு நடுந்தூரம்
சாத்தனார் வந்துவிட்டேனே! மனித நடமாட்டமே
இல்லையே! குமணன் எங்கிருப்பார்?
அதோ, என்னைப்போல் வாட்டமுடன்
ஒருருவம் வருகிறதே? எல்லாம் நன்மைக்

குத்தான். (வந்தவரை நோக்கி) ஐயா! வள்ளல் குமண்ணை நாடி வந்தேன். அவர் இந்தக் காட்டில் எங்கோ தங்கியிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவர் இருக்கு மிடம் தங்களுக்குத் தெரியுமா?

- வந்தவர் : ஐயா! தாங்கள் யாரோ? எதற்காக குமண்ணைத் தேடுகிறீர்கள்?
- பெருந்தலை சாத்தனார் : நான் புலவன் என் பெயர் பெருந்தலைச் சாத்தனார். குமணவள்ளவிடம் பரிசு பெறுவதற்காக வந்தேன். இந்தக் காட்டில் அவர் இருப்பதாக அறிந்து தேடி வந்தேன்.
- வந்தவர் : (மசிமீச்சிபொங்க) பெரும்புலவர் பெருந்தலைச் சாத்தனாரா தாங்கள்? தங்களின் பாடல்களைக் கேட்டு மசிமீந்துஇருக்கிறேன்.
- பெருந்தலைச் சாத்தனார் : வள்ளல் குமணன் இருக்கும் இடத்தைத் தெரிவித்தால் (சாத்தனார்) எனக்கு உதவியாக இருக்கும்.
- வந்தவர் : புலவரே! தாங்கள் தேடிவந்த குமணன் நான் தான்.
- பெருந்தலைச் சாத்தனார் : தாங்களா வள்ளல் குமணன்? தங்களைக் காணும் பெரும்பேறு பெற்றேன். (இருவரும் கட்டித்தழுவிக் கொள்கின்றனர்)
- குமணன் : நெடுந்தொலைவிலிருந்து என்னைத் தேடி வந்துள்ளீர்கள். வறுமையின் வடிவமாக காட்சி தருகிறீர்கள். சில நாட்களுக்கு முன் என்னைச் சந்தித்திருந்தால்.....
- பெருந்தலைச் சாத்தனார் : சந்திருந்திருந்தால்?

- குமணன் : எனது களஞ்சியத்தையே தங்களுக்குக் காட்டியிருப்பேன். விருப்பம்போல் விலையு யர்ந்த பொன்னும் மணியும் எடுத்து மசிழ்ந்திருக்கலாம். அரசரைப்போல யானையின் மேல் அமரவைத்து ஆரவாரமாக அனுப்பி வைத்திருப்பேன்.
- பெருந்தலைச் சாத்தனார் : அரசே! தங்கள் பெயருக்கும் புகழுக்கும் உரியதைச் சொன்னீர்கள். என்வறுமை நீங்கும் என்ற எண்ணத்தில் தான் தங்களை காண வந்தேன். இப்பொழுது தங்களைச் சந்தித் ததையே பெருஞ் செல்வம் பெற்றததாகக்கருதி மசிழ்சிரேன். அந்தப் பேறு ஒன்றே எனக்குப் போதும்!
- குமணன் : புலவரே! என்னைச் சந்திக்க வந்தவர் எவரும் வெறுங்கையுடன் சென்றதில்லை. என்னிடமிருந்து விலையுயர்ந்த பொருட்களையெல்லாம் வழியில் சந்தித்தவர்களுக்கு அளித்துவிட்டேன். இப்பொழுது என்னிடம் எப்பொருளும் இல்லையே! நான் என்ன செய்வேன்?
- பெருந்தலைச் சாத்தனார் : அரசே! வருந்தாதீர்கள். தங்களைச் சந்திப்பதற்காகவே நான் வந்தேன். பரிசு பெறுவதற்காக அல்ல.
- குமணன் : ஆ! வழியைக் கண்டுபிடித்துவிட்டேன் தம்பி என் தலைக்கு ஆயிரம் பொற்காகக் கள் விலை வைத்திருக்கிறான். இறந்தும் என்னால் தங்களுக்கு உதவமுடியும். புலவரே! இதோ என்வாள் என் தலையை வெட்டி எடுத்துச்சென்று அமனைனிடம் காட்டுங்கள். ஆயிரம் பொற்காககள் பரிசாகப் பெறுவங்கள்.

- பெருந்தலைச் : அரசே! புலவனாகிய என்னைக்
 சாத்தனார் கொடியவனாகவே கருதி விட்டார்களா?
 தங்கள் தலையை வெட்டி எடுத்துச் சென்று
 பரிசு பெறுமளவிற்கு கல்நெஞ்சனா நான்?
- குமணன் : புலவரே! இந்தஉடவில் என்றும் உயிர்
 நிலைத்திருக்க முடியுமா? என்றேனும் ஒரு
 நாள் இந்த உடலை விட்டு உயிர் நீங்கத்
 தானே செய்யும். புலவருக்குத்தவி செய்யாத
 நிலையில் இந்த உடவில் உயிர்கிருந்து
 என்ன பயன்? தங்களுக்கு அச்சமாக
 இருந்தால் நானே என்தலையை வெட்டிக்
 கொள்கிறேன். (வாளை உருவி குமணன்
 தன் தலையை வெட்டிக் கொள்ள^{முயல்கிறார்)}
- பெருந்தலைச் : இப்பொழுது இதற்கு ஒப்புக்கொள்ளா
 சாத்தனார் விட்டால் வேறு யாராவது இவர் தலையை
 வெட்டி எடுத்துச் சென்று பரிசு (தனக்குள்)
 பெறுவார்கள்.
- குமணன் : புலவரே! என் தலையை வெட்ட என்
 தீண்ணும் தயக்கம்? இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த
 பேறு யாருக்குக் கிடைக்கும்? தாமதம்
 செய்யாதீர்கள்.
- பெருந்தலைச் : அரசே! இனி தங்கள் உயிர் எனக்குச்
 சொந்தம். தேவைப்படும்போது தலையை
 வெட்டி எடுத்துச் செல்வேன். எனக்குச்
 சொந்தமான உங்கள் உயிரைத் தங்களுக்கே
 அடைக்கலமாகத் தந்தேன். (வானுடன்
 பெருந்தலைச் சாத்தனார் அங்கிருந்து
 செல்விறார்)

- கீடம் : முதிரமலை அரசலை
- பாத்திரங்கள் : அமணன், பெருந்தலைச்சாத்தனார், அவையினர் (அமணன் அயியணையில் அமர்ந்து உள்ளான். அமைச்சரும், அவையினரும் அவரவர் இருக்கைகளில் அமர்ந்து இருக்கின்றனர். வீரன் ஒருவன் உள்ளே நுழைந்து பணிவாக வணங்குகின்றான்.)
- வீரன் : அரசே ! புலவர் ஒருவர் குருதி தோய்ந்த வாளுடனும் கையில் கூடையுடனும் வந்துள்ளார். அனுமதிவேண்டி வாயிலில் நிற்கிறார்.
- அமணன் : அவரை வரச்சொல் (பெருந்தலைச்சாத்தனார் ஒருக்கையில் குருதி தோய்ந்த வாளுடனும் இன் னொரு கையில் கூடையுடனும் நுழைகிறார். கூடைக்குள் மனிதத் தலை ஒன்று இருப்பது தெரிகிறது).
- பெருந்தலைச்சாத்தனார் : அரசே! வள்ளல் குமணனைக் கொன்று விட்டேன். என் கையிலிருப்பது குமணனின் வாள். கூடைக்குள் இருப்பது அவரது தலை.
- அமணன் : (அதிர்ச்சியடன்) ஆ! அண்ணன் இறந்து விட்டாரா?
- பெருந்தலைச்சாத்தனார் : அரசே! என் வறுமையைப் போக்குவதற் காகவோ பரிசு பெறுவதற்காகவோ நான் இந்தக் கொடிய செயலைச் செய்யவில்லை. வள்ளல் குணமன் தாமே முன் வந்து தலையைத் தந்தார்.

- அமனன் : பரிசுக்காக என் அண்ணனைக் கொல்ல வில்லையா? என் அண்ணனை தலையைத் தந்தாரா? என்ன சொல்கிறீர்?
- பெருந்தலைச் சாத்தனார் : அண்ணவின் தலைக்கு விலை வைத்து இகழ்வைத் தேடிக் கொண்மார். ஆனால் தங்கள் அண்ணனோ புலவரின் வறுமை யைத் தீர்க்கத் தம்முயிரையே தந்து பெரும் புகழ்பெற்றார். உயர்ந்த உள்ளத்தின் சிறப்பி ணைத் தீய உள்ளம் கொண்ட உம்மால் எப்படி அறியமுடியும்? பிறர்க்கென வாழ்பவரின் பெருமையைத் தன்னலமே உருவா வெரால் எப்படி உனர் முடியும்?
- "புலவரே சாகும்போதும் நான் வள்ளலா கவே சாகிறேன். என் தலைக்கு ஆயிரம் பொற்காசகள் தம்பி நிரணயித்திருக்கிறான். என் தலையைத் தந்து பரிசைப் பெறுங்கள். இந் நல் வாய்ப்பைத் தந்த தம்பிக்கு நன்றி தெரிவியுங்கள்" என்றும் உன் அண்ணன் சொன்னார்.
- அமனன் : ஜயோ! என் அண்ணன் தம் கழுத்தைத் தாமே வெட்டிக் கொண்டாரா? என்ன தவறியைத்து விட்டேன்! ஆ! அண்ணா! தாங்கள் பெற்ற புகழைவிட மிகத் தாழ்வான பழிக்கு நான் ஆளாகிவிட்டேனே! இந்தப் பழியிலிருந்து நீங்க நான் - என் பிராயச்சித்தம் செய்வேன்! நம் குலப் பெருமை என்னால் அழிந்ததே! நான் உயிர் வாழ்வதே தவறு. அண்ணா நானும் தங்களுடன் வருகிறேன். (தன் வாளை உருவுகிறான்)
- பெருந்தலைச் சாத்தனார் : அரசே! நில்லுங்கள்! குமணவள்ளால் உயிருடன் இருக்கிறார்.

- அமண்ண : புலவரே! என்ன சொல்கிறீர்? என் அண்ணன் உயிருடன் இருக்கிறாரா? அப்படியானால் என் அண்ணனின் வாளிம் வடியும் குருதி....? கூடைக் குள்ளிருக்கும் தலை.....?
- பெருந்தலைச் சாத்தனார் : குமண வள்ளவின் தம்பி தீயவனாக இருக்க முடியாது ஏதோ அறியாமையால் தான் இத்தவறு நடந்திருக்க வேண்டும் உணர்த தினால் திருந்துவார் என்பதால் செய்த குழ்ச்சி, தான் இது.
- அமண்ண : (அதிர்ச்சியடன்) குழ்ச்சியா? புலவரே! நான் நல்லறிவு; பெற்றுவிட்டேன். பெரும் பழியிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றினீர்கள். அண்ணன் இருக்குமிடத்துக்கு என்னை அழைத்துச் செல்லுங்கள். அவர் அடியில் வீழ்ந்து மன்னிப்புக் கேட்கிறேன்.
- பெருந்தலைச் சாத்தனார் : ஆ! இவ்வளவு எளிதில் இனிதாக முடியுமென நான் நினைக்கவேயில்லை. (அனைவரும் செல்கின்றனர்)

பயிற்சி

1. புலவர்கள் குமணனைப் புகழ்ந்து பாடுவதேன்?
2. குமணனின் தம்பி அமணனுக்கு குமணன் மீது கோபம் ஏற்பட்டதேன்?
3. குமணன் ஆட்சி செய்த நாடு எது?
4. பெருந்தலைச்சாத்தனார் குமணனைச் சந்திக்க வந்ததேன்?
5. அமண்ண குமணனின் தலைக்கு விதித்த விலை என்ன?
6. பெருந்தலைச்சாத்தனார் அமணனின் தவறை எவ்வாறு உணரவைத்தார்?

II. பாத்திரமேற்று நடித்தல்

நம் தாய்த்தமிழை கீயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத் தமிழ் என வகுத்துக் காண்பது நமது மரபு. நாடகம் இசை தமுஹிய கூத்தாய் ஆரம்பித்து இன்று பல வளாச்சிப்படிகளைத் தாண்டியுள்ளது.

கண்ணேச் செவியைக் கருத்தைக் கவர்ந்து நமக்கு என்னரிய போதனைகள் ஈவதற்கு - நண்ணுமிந்த நாடகசாலை யொத்த நற்கலாசாலை யொன்று நீடுலகில் உண்டோ நிகழ்த்து.

என்று நாடகத்தின் நல்லியல்பைப் பாடுகின்றார் கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை அவர்கள். நாடகம் பல்வேறு வகைகளிலும் நமக்கு உதவக்கூடியது. இதனை யுணர்ந்து நாடக்கலையை நம்மில் வளர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

நாடகத்தில் நடிப்பு பிரதானமானது. நடிப்பென்றால் என்ன?

“உய்ப்போன் செய்தது
காண்போர்க்கு எய்துதல்”

என ஒருமுதறிஞர் இதனை வரையறை செய்கின்றார். இன்று நாம் கையாளும் வகையில் மொழியைப் பயன்படுத்தத் தெரியாத ஒரு காலகட்டத்திலும் மனிதன் வாழ்ந்தேயிருக்கிறான். அவ்வாறான காலத்தில் தனது கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் அவன் எவ்வாறு மற்றவர்களோடு பரிமாறிக்கொண்டிருப்பான்? சைகைகளாலும், ஒழுங்குபடுத்தப்படாத கூச்சசல்கள், அனுங்கல்கள், சின்னங்கள் களாலும், முகபாவங்களாலும் என்றே அறிகிறோம். நமக்கென்று விருத்தியடைந்த ஒரு மொழியைப் பிரயோகிக்கின்ற நாம், இப்போதும் கூட நமது வார்த்தைகளுக்கு மேலதிகமாக, சைகைகளையும் முகக்குறிப்புக்களையும் கையாண்டே நமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றோம்.

இது என் என் ஆராய்வோமானால் நமது கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தவும் மற்றவரின் கருத்தில் தாக்களும் செலுத்தவும் வெறும் வார்த்தைகள் போதுமானவையன்று. என்பதை உணர்கிறோம். நாம் வார்த்தைகளை உச்சரிக்கும் விதம், அதோடுகூடிய முகக்குறிப்புகள் அங்கு அசெவுகள் என்பனவும் நமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த இன்றியமையாதவை. நாம் பேசுகின்ற வார்த்தைகளோடு மேற்சொன்ன அம்சங்களையும் கையாண்டே நவரசங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றோம். இத்திறன் இயல்பாகவே நம்மில் விருத்தி பெற்றுள்ளது.

இரு சில சந்தர்ப்பங்களில், மற்றவர் காட்டிய மெய்ப்பாடுகளையும் இன்னொருவருக்கு விளக்கிக்காட்ட முனைகிறோம். அங்கேயே நடிப்புத் தோன்றுகிறது. நமது உணர்வுகளையும் கருத்துக்களையும் இன்னொருவருக்கு முன்வைக்க விழையும்போது மெய்ப்பாடுகள் எம்மில் இயல்பாக ஏற்படுகின்றன. ஆனால், இன்னொருவர் செய்தது போல, பேசியது போல, உணர்வுகளை வெளிக்காட்டியது போல நாம் அபிநியம் செய்யும்போது அதற்கென ஒரு முயற்சி அவசியமாகிவிடுகின்றது. இந்த முயற்சிக்குப் பயிற்சி அவசியமாகிறது. ஆதலின், நடிப்புத்திறன் பயிற்சியாலேயே ஏற்படக்கூடியது என்பதை நாம் உணரலாம். அந்தப் பயிற்சியைப் பெற்றுக்கொள்ள, நாம் நமது மாணவர் மன்றத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

செயற்பாடு

தலை ஈந்த வள்ளல் நாடகத்தைப் பாத்திரமேற்று நடியுங்கள்.

III. பழமொழிகள்

சமுதாயத்தின் அனுபவங்களின் திரட்டாக அமைவன பழமொழிகளாகும். யாரால்? எப்போது? அவை ஆக்கப்பட்டன என வரையறையிட்டுக்கூறமுடியாது. கற்றவர்களும் கல்லாத வர்களும் என்றும் இலகுவாகப் பயன்படுத்துவன பழமொழிகளாகும்.

அவற்றுள் சில செம்மையான மொழிந்டையிலும் சில பேச்சுவழக்கு மொழிந்டையிலும் அமைந்திருக்கும். பெரும்பாலும் வாய்மொழி வழக்காகவே அவை பயின்று வருகின்றன. எனவே பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் அவை வேறுபடலாம். எடுத்துக்கொண்ட பொருளை அழகுறக் கூறுவதற்கும், உயிர்ப்புள்ளதாக்குவதற்கும் பழமொழிகள் பயன்படுகின்றன. பத்தாம் தரத்தில் பழமொழிகள் பற்றிக் கற்றீர்கள். கீழே சில பழமொழிகள் தரப்படுகின்றன.

1. அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்.
2. அணை கடந்த வெள்ளம் அழுதாலும் வாராது.
3. அரசன் எவ்வழி குடிகளும் அவ்வழி.
4. அலை மோதும் பொழுதே தலைமுழுகு
5. அழுத பிள்ளை பால் குடிக்கும்.
6. அறையில் ஆடியல்லோ அம்பலத்திலாட வேண்டும்.
7. அன்னமிட்டவர் வீட்டில் கண்ணம் தீடாதே.
8. ஆசை வெட்கம் அறியாது.
9. ஆபத்துக்குப் பாவமில்லை.
10. ஆற்றிலே போட்டாலும் அளந்துபோடு.
11. ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி.
12. இரக்கப் போனாலும் சிறக்கப்போ
13. இலையும் பழுப்பும் எங்கும் உண்டு.
14. இனம் இனத்தைச்சேரும்.
15. உண்ணாச் சொத்து மன்னாய்ப் போகும்.
16. உப்பிட்டவரை உள்ளவும் நினை.
17. உருட்டும் புரட்டும் சிரட்டையும் கையும்.
18. உலை வாயை மூடலாம் ஊர்வாயை மூடலாமா?
19. ஊர் குழம்பினால் உடையாருக்கு வேட்டை.
20. ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன் பிள்ளை தானே வளரும்.
21. ஊரோச்சம் வீடு பட்டினி.
22. ஊரோடு ஒத்து வாழ்.
23. எதார்த்த வாதி வெகுசன விரோதி.

24. எருமை வாங்குமுன் நெய்விலை பேசாதே. 88
 25. எரிகிற வீட்டில் பிடிங்சினது லாபம். 89
 26. எவி வளையானாலும் தனி வளை வேண்டும். 90
 27. எறும்பூரக் கற்குழியும். 91
 28. ஏட்டுச்சரைக்காய் கறிக்குதவாது. 92
 29. கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார். 93
 30. கண்டது கற்கப் பண்டிதனாவான். 94
 31. கழுதை அறியுமா? கற்பூரவாசனை? 95
 32. காக்கைக்குந் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு. 96
 33. காமாலைக் கண்ணலுக்குக் கண்டதெல்லாம் மஞ்சள். 97
 34. காவோலை விழக் குருத்தோலை சிரிக்குமாம். 98
 35. குற்றமுள்ள நெஞ்சு குறுக்குறுக்கும். 99
 36. குறைகுடம் தளம்பும் நிறைகுடம் தளம்பாது. 100
 37. கெடுகுடி சொற் கேளாது. 101
 38. கொடிக்குக் காய் பாரமில்லை. 102
 39. சாண் பாம்பானாலும் முழம் தயிகொண்டடி. 103
 40. குடு கண்ட பூனை அடுப்பங்கரையை நாடாது. 104
 41. தருமம் தலைகாக்கும். 105
 42. தலையிடியும் காய்ச்சலும் தனக்கு வந்தால் தெரியும். 106
 43. தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரையும் நினை. 107
 44. தான் ஆடாவிட்டாலும் தன் தசை ஆடும். 108
 45. துணைபோனாலும் பினைபோகாதே. 109
 46. துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு. 110
 47. திக்கற்றவனுக்குத் தெய்வமே துணை. 111
 48. தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும். 112
 49. நக்குவிற் நாய்க்குச் செக்கென்ன, சிவலிங்கமென்ன? 113
 50. நன்று கொழுத்தால் வளையிலே தங்காது. 114
 51. நல்ல மரத்துக்கு ஒரு புல்லுருவி. 115
 52. நாயைக் கண்டால் கல்லைக் காணோம் கல்லைக் கண்டால் நாயைக் காணோம். 116
 53. பகலிற் பக்கம் பார்த்துப் பேசு, இரவில் அதுவும் பேசாதே. 117
 54. பணம் பாதாளம் மட்டும் பாயும். 118
 55. பழகப் பழகப்பாலும் புளிக்கும். 119
 56. பாட்டு வாய்த்தாற் கிழவியும் பாடுவாள். 120
 57. பாடம் ஏறினும் ஏடது, கைவிடேல். 121

58. பானையில் உண்டானால் அகப்பையில் வரும்
59. புத்திமான் பலவான்.
- 60 புலியைப் பார்த்துப் பூனை குறிச்ட்டதாம்.
61. பெண்ணென்றால் பேழும் இரங்கும்.
62. பெற்ற மனம் பித்து பின்னை மனங் கல்லு.
63. பேச்சுப் பல்லக்கு தம்பி கால்நடை.
64. பொரிமாவை மெச்சினான் பொக்கைவாயன்
65. பொன்னின் குடத்துக்குப் பொட்டிடவேண்டுமா?
66. போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து
67. மழைகால் இருட்டென்றாலும் மந்தி கொப்பிழக்கப் பாயாது.
68. முக்காலும் காகம் முழுகிக் குளித்தாலும் வெள்ளைக் கொக்காகுமா?
69. முடவன் கொம்புத் தெலுக்கு ஆசைப்படலாமா?
70. வல்லவனுக்கு வல்லவன் வையகத்தில் உண்டு.
71. வேவிக்கு வைத்த முன் காலிலே ஈத்தத்து.

பழிற்சி

1. தரப்பட்ட கூற்றுக்குப் பொருத்தமான பழமொழியின் கீழ்க் கீறிடுக.
- (அ) நாம் செய்கின்ற நற்செயல்கள் என்றோ ஒரு நாள் எமக்கு மிக உதவும் என்ற கருத்தைத்தரும் பழமொழி.
- (1) மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை
 - (2) நாக்கில் இருக்கிறது நன்மையும் தீமையும்
 - (3) தருமம் தலைகாக்கும்.
 - (4) தன்னுயிர் போல் மன்னுயிரையும் நினை.
- (ஆ) நாம் ஒரு காரியத்தைச் செய்துபோது, அதன் தகுதி கண்டே செய்தல் வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தரும் பழமொழி.
- (1) முயற்சியடையார் இகழ்ச்சியடையார்.
 - (2) பாத்திரமறிந்து பிச்சை இடு
 - (3) கெடுவான் கேடு நினைப்பான்
 - (4) முத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம்

- (இ) எவற்றை எவன் செய்கிறானோ அவற்றின் நன்மை தீமைகளை அவனே அனுபவித்தல் என்ற கருத்தைத் தரும் பழமொழி.
- (1) வெள்ளம் வருமுன் அணை போடவேண்டும்.
 - (2) முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்.
 - (3) முன்னேர் எவ்வழி பின்னேர் அவ்வழி
 - (4) நாமொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைக்கும்.
- (ஈ) அச்சமின்றி உண்மை கூறுவோன் பலரது வெறுப்புக்கும் ஆளாவான் என்ற கருத்தைத் தரும் பழமொழி.
- (1) அச்சமில்லாதவன் அம்பலம் ஏறுவான்.
 - (2) தன் குற்றம் தனக்கே தெரியும்.
 - (3) எதார்த்தவாதி வெகுசன விரோதி.
 - (4) குற்றம் பார்க்கிற சுற்றமில்லை.
- (உ) மனிதனுக்கு மனநிறைவைப் போன்ற சுகமளிக்கும் செல்வம் வேறொன்றுமில்லை, என்பதை விளக்கும் பழமொழி
- (1) பேராசை பெருந்தரித்திரம்
 - (2) பொறுத்தார் பூமியாள்வார் பொங்கினார் காடாள்வார்.
 - (3) குறைகுடம் தளம்பும் நிறைகுடம் தளம்பாது.
 - (4) போதுமென்ற மனமே பொன்செய்யும் மருந்து.

IV. தெரிநிலைவினைமுற்று காலங் காட்டுதல்

தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் பெரும்பாலும் இடைநிலை களைக் கொண்டும் சிறுபான்மை விகுதிகள், பகுதிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டும் காலத்தைக் காட்டுகின்றன.

(அ) இடைநிலைகள் காலங்காட்டுதல்-

இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்பவற்றைக் காட்டுவதற்கு வெவ்வேறான இடைநிலைகள் உள்ளன.

(1) இறந்த கால இடைநிலைகள் த, ட், ற், இன் என்பனவாகும்.

உ - ம -

த - பெய்தது - பெய் + த + அ + து

ட் - உண்டான் - உண் + ட் + ஆன்

ற் - கற்றான் - கல் + ற் + ஆன்

இன் - தொடங்கினான் - தொடங்கு + இன் + ஆன்

குறிப்பு

போனது - என்பது போ + இன் + அ + து இங்கு 'இன்' என்பதன் 'ன்'கரம் கெட்டது.

ஓடியது - ஓடு + இன் + அ + து இங்கு 'இன்' என்பதன் 'ன்'கரம் கெட்டது.

(2) நிகழ்கால இடைநிலைகள் சின்று, சிறு என்பனவாகும்.

உ - ம -

சின்று - வாழ்கின்றனர் - வாழ் + கின்று + அன் + அர்
சிறு - படிக்கிறாள் - படி + கிறு + ஆள்

(3) எதிர்கால இடைநிலைகள் ப், வ் என்பனவாகும்.

உ - ம -

ப் - உண்பான் - உண் + ப் + ஆன்

வ் - நடுவான் - நடு + வ் + ஆன்

(ஆ) பகுதி இரட்டித்து இறந்த காலம் காட்டுதல்

சில விளைமுறைக்களில் பகுதி இரட்டித்து இறந்த காலத்தை மட்டும் காட்டும் ஏனைய காலங்களை இடைநிலைகளே காட்டும்.

உ - ம -

நகு - நக்கு + ஆன் - நக்கான்

புகு - புக்கு + ஆன் - புக்கான்

விடு - விட்டு + ஆன் - விட்டான்

பெறு - பெற்று + ஆன் - பெற்றான்

தொடு - தொட்டு + ஆன் - தொட்டான்

தனிக்குறிலுடன் வரும் வினையடியின் ஈற்று
உயிர்மெய்யில் அமைந்துள்ள மெய் இரட்டித்து வந்து
காலம் காட்டிற்று.

(இ) விகுதியாற் காலம் காட்டுதல்

(1) 'உ-ம்' என்னும் விகுதி நிகழ்காலம், எதிர்காலம்
இரண்டையும் காட்டும்

உ - ம

பறவைகள் பறக்கும்

சேவல் கூவும்

குரியன் உதிக்கும்

மலை நிற்கும்

காற்று வீசும்

அறிப்பு : நிலையாக நிற்கும் இயல்பு கொண்ட நிகழ்வுகளை
சூறுசின்ற போது நிகழ்காலத்தில் சூறுவது
வழக்கம்.

(2) வியங்கோள் வினை விகுதிகள் எதிர்காலம்
காட்டி நிற்கும்

இய, இயர், அல், க முதலியன வியங்கோள்
விகுதிகளாகும்.

உ - ம -

இய - வாழிய

இயர் - வாழியர்

அல் - எனல் (என்க)

க - வெல்க

(3) செய்யுள் வழக்கில் பின்வரும் விகுதிகள் இடம்
பெற்றுள்ளன.

இறந்தகாலம் காட்டும் விகுதிகள்

ஒருமை - து, டு, று

பன்மை - தும், டும், றும்

உ - ம :

வந்து (வந்தேன்) - து
 வந்தும் (வந்தோம்) - தும்
 உண்டு (உண்டேன்) - டு
 உண்டும் (உண்டோம்) - டும்
 சென்று (சென்றேன்) - று
 சென்றும் (சென்றோம்) - றும்

எதிர்காலம் காட்டும் விகுதிகள்

ஓருமை - து, று
 பன்மை - கும், தும், றும்

உ - ம :

உண்கு (உண்பேன்) - கு
 உண்கும் (உண்போம்) - கும்
 வருது (வருவேன்) - து
 வருதும் (வருவோம்) - தும்
 சேறு (செல்வேன்) - று
 சேறும் (செல்வோம்) - றும்

காலம் காட்டும் ப்டர்க்கை வினைமுற்று விகுதிகள்

ப, மார் பலர்பாலுக்குரியனவாகும்.
 ப, இறந்த காலமும் எதிர்காலமும் காட்டும்
 உ + ம : என்ப (என்பர், என்றனர்) - ப
 மார் - எதிர்காலம் காட்டும்
 உண்மார் (உண்பார்) - மார்
 இவை இக்கால வழக்கில் அருகி வருகின்றன.

இக்கால வழக்கு

இக்காலத்தில், காலத்தை உணர்த்துவதில் பருமட்டாக இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என வரையறுத்தாலும் அவற்றிற்குள்ளும் நுட்பமான வேறுபாடுகளை உணர்த்தும் வினை வடிவங்கள் உள்ளன. இவை வடிவங்கள் துணைவினைசள் சேர்ந்து காலவேறுபாடுகளை உணர்த்துகின்றன. அவை வருமாறு.

1. இறந்த காலம்

1. தனி இறப்பு - செய்தான்
2. இறப்பு நிறைவு - செய்திட்டான், செய்திருந்தான்.
3. இறப்பில் நிகழ்வு - செய்திருக்கிறான்.
4. இறப்பில் எதிர்வு - செய்திருப்பான்
5. இறப்புத் தொடர்ச்சி - செய்யா நின்றான், செய்து கொண்டிருந்தான்

2. நிகழ்காலம்

- தனி நிகழ்வு - செய்கிறான்.
 நிகழ்வு நிறைவு - செய்திருக்கின்றான்.
 நிகழ்வுத் தொடர்ச்சி - செய்யா நிற்கின்றான்
 செய்து கொண்டிருக்கின்றான்.

3. எதிர்காலம்

- தனி எதிர்வு - செய்வான்
 எதிர்வுத் தொடர்ச்சி - செய்யா நிற்பான்
 செய்து கொண்டிருப்பான்.

பயிற்சி

1. 'இன்' என்னும் இறந்த கால தீடைநிலை காலங்காட்டுவதற்கு முன்று உதாரணங்கள் தருக.
2. ப.வ என்னும் எதிர்கால தீடைநிலைகள் காலங்காட்டுவதற்கு இவ்விரண்டு உதாரணங்கள் தருக.
3. பின்வருவனவற்றுள் எந்த உறுப்புக்கள் காலங்காட்டும் எண்பதைக் கூறுக.

பெற்றாள்
 இருப்பான்
 தொட்டான்
 ஒடும் / பாடும்
 வருக

4. தற்கால வழக்கிற்கேற்ப பின்வரும் வினைச்சொற்களை
வகைப்படுத்துக.

1. வந்திருப்பான்
2. படித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.
3. போய்க் கொண்டிருப்பார்
4. சேர்ந்திருப்பார்.
5. வந்துற்றான்./ வந்துவிட்டான்.

V. செய்யுள்க்குப் பொருள் எழுதுதல்.

காலத்துக்குக்காலம் மொழியினது பாவனை இலகுவாக்கம்
பெற்று வந்துள்ளது. தேவைகள் வசதிகள், தொழில்நுட்பம்,
சிந்தனை, மாற்றங்கள் என்பனவும் இதில் தாக்கஞ் செலுத்தியுள்ளன.
இன்று கையாளப்படும் உரைநடை ஆக்கங்கள் அன்று போலக்
கடினமானவையன்று. இன்று ஆக்கப்படுகின்ற செய்யுள்களும்
அன்று போலல்லாமல் இலகுவில் யாவராலும் பொருளாறியக்
கூடியன. இவற்றுக்குப் பரிச்சயப்பட்ட நம்மால், நமது முன்னோர்கள்
படைத்தளித்த செய்யுள் இலக்கியங்களுக்கு இலகுவில் பொருளாறிய
முடிவுதில்லை. அவை யாவும் அரிதுணர் கடின நடையில்
அமைந்தலை. என்றாலும் நம் முன்னோரின் அரும் பெரும்
இலக்கியச் செல்வங்களை நாம் ஆழந்து அனுபவிக்க வேண்டு
மேனில் பழங்கு செய்யுள்களுக்குப் பொருளாறியும் நுட்பங்களைக்
கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தேர்வுகளிலும் மாணவரது விளங்கும்
ஆற்றல், ஆக்கத்திறன், விளக்கும் திறன் ஆகியவற்றை அளவிட,
செய்யுள்களின் பொருளை மாணவர் தம் உரைநடையில்
தரவேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மாணவர் தம் மொழியாற்றலை விருத்திசெய்து கொள்ளவும்
இலக்கிய ஆர்வத்தை வளர்த்துக்கொள்ளவும் செய்யுள்களை
நடைமாற்றி எழுதுந்திறன் உதவும்.

செய்யுள்களுக்குப் பொருள் எழுதுவது என்பது, கடின
நடையிலமைந்ததை இலகுவான் நடையில் ஆக்கி எழுதுவதைக்
குறிக்கும்.

செய்யுள்களுக்குப் பொருள் காணும் முறை.

- (அ) செய்யுள் ஒன்றுக்கோ அல்லது ஒரு செய்யுள் தொகுதிக்கோ பொருள் எழுத முனையுமின் அதனை நன்கு விளக்க மாகவும் முழுமையாகவும் வாசித்தல் வேண்டும்.
- (ஆ) செய்யுளில் இடம்பெறும் கடின பதங்களுக்குப் பொருள் காணல் வேண்டும். ஒசை நயத்திற்காகவும் யாப்பமைதிக் காகவும் செய்யுளின் பொருள்களைக்காகவும் புலவர்கள் செய்யுள்களில் கடினமான திரிசொற்களைக் கையாண சிறுப்பர். இயற்சொற்களை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டும் திரிசொற்களுக்கான இலகுவான சொற்களையும் காணவேண்டும்.
- (இ) பழஞ் செய்யுள்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல சொற்கள் புணர்ந்து எழுதப்படுவதைச் சாதாரணமாகக் காணலாம். புணர்ந்து அமைந்த சொற்களுக்குப் பொருளநிலையில் அவற்றைச் சந்தி பிரித்துப் பொருளநிலைத் தீவிரவானதாகும்.
- (ஈ) செய்யுள்களை மீளவும் படிக்கும்போது எழுவாய் பயனிலைகளை இனங்கண்டு கொள்ளமுடியும். செய்யுளில் எழுவாய் பயனிலை மாறியமைந்து இருந்தாலும் கொண்டு கூட்டு முறையில் செய்யுளை அமைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.
- (உ) புலவர்கள் பல்வேறு விதமான அணிகளைக் கையாண்டே செய்யுள் புணர்ந்துள்ளனர். அணிகள் பற்றிய விளக்கத்துடன் செய்யுளுக்குப் பொருள்காண முனைவதே பொருத்தமானதாகும்.
- (ஊ) செய்யுள்களுக்குப் பொருள்காண முனையும் போது அச்செய்யுள்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட பின்னணிகளையும் பாடப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களையும் சம்பந்தப்படுகின்ற பாத்திரங்களையும் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதும் உதவும்.

2. செய்யுள்களுக்குப் பொருள் எழுதும் போது கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியவை.

(அ) புலவர் செய்யுளில் கூறாத விடயங்களைப் புனைந்தும் சேர்த்தும் கூறக் கூடாது.

(ஆ) புலவர் செய்யுளில் பொதிந்துள்ள உட்பொருளைச் சிதைக்கும் வண்ணம் குறைத்துக் கூறக்கூடாது.

(இ) புலவர் பல அணிகளை, வருணானாகளைப் பயன் படுத்திப் புனைந்திருப்பினும் செய்யுளின் உட்கருத் துக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும்.

3. செய்யுளில் மையக் கருத்தும் துணைக்கருத்தும்

செய்யுள்களில் புலவர்கள் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்தக் கருதி, அக்கருத்தை வலிமையூட்டும் வகையில் வேறு பல கருத்துக்களையும் சேர்த்துக்கூறுவர். இவையே துணைக்கருத்துக்களாகும். பாடல் மூலம் புலவர் வலியுறுத்த விரும்பும் கருத்து பிரதான அல்லது மையக்கருத்தாகும்.

இப்பாடலைக் கவனியுங்கள்:

கல்லா ஒருவர்க்குத் தம் வாயின் சொற் கூற்றம் மெல்லிலை வாழைக்குத் தானீன்ற காய் கூற்றம் அல்லலை செய்வார்க் கறம் கூற்றம், கூற்றமே இல்லத்துத் தீங் கொழுகுவாள்.

(கூற்றம் - எமன், கொடிய எதிரி)

இப்பாடவின் பிரதான கருத்தானது ஓர் இல்லத்துக்கு தீயாழுக்கம் மிக நஷ்டக (இல்லாள்) நாசத்துக்குக் காரணியாவாள் என்பதாகும்.

பிரதான கருத்தை வலியுறுத்துவதற்காகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள துணைக் கருத்துக்கள்.

கல்லாதவர்க்கு அவர் கூறும் கருத்துக்கள் எமனாகும் வாழைக்கு அது ஈனும் தார்க்குலை) எமனாகும். கூடாத செயல் புரிவோருக்கு அறம் எமனாகும்.

சீழ்க்கோடிட்ட பகுதிகளை மட்டும் எடுத்தால் செய்யவின் பொருளாக அமையும்.

1. கற்றோர்க்குக் கல்வி நலனே நலனல்லால்
மற்றோர் அணிகலம் வேண்டாவாம்- முற்ற முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா யாரே அழுகுக் கழகு செய் வார்.

(கல்வி நலன் - அறிவு, கலன் - ஆபரணம் முழுமணிப் பூண் - குற்றமற்ற இரத்தின ஆபரணம்)

2. காப்பவிழந்த தாமரையோ கழுநீர் மலர்த்தொடையோ மாப்பிள்ளையாய் வந்தவர்க்கு வாய்த்த மலரெதுவோ காப்பவிழந்த மலருமல்ல கழுநீர்த் தொடையுமல்ல கூப்பியகைக் காந்தளடி கோமகனார் வேண்டுவது.

(காப்பு அவிழந்த -கட்டவிழந்த, மலர்த்தொடை - மலர்மாலை மாப்பிள்ளை - மிக உயர்ந்தவர், கழுநீர் - செங்கழுநீர், காந்தள் - கார்த்திகைப்பூ, கோமகன் - தலைவன், கடவுள்)

பொருள்- மிக உயர்ந்தவளாசிய கடவுளுக்கு உகந்தவை தாமரை மலருமல்ல, செங்கழுநீர் மாலையுமல்ல, அவரால் விரும்பப்படுவன வணங்கிய கைகளாசிய கார்த்திகைப்பூக்களே.

3. வண்டார் இருங்குஞ்சி மாலைதன் வார்குழல்மேல் கொண்டாள், தழீகீக் கொழுநன்யால் காலைவாய் புண்தாழ் குருதி புறம்சோர மாலைவாய்க் கண்டான் அவன் தன்னைக் காணாக் கடுந்துயரம்.

(வண்டு ஆர் - வண்டுவிக்கும், இருங்குஞ்சி-கோவலனின் கரியமுடி, வார்குழல்-நீண்ட கூந்தல், கொழுநன்- கணவன், காலைவாய் - காலையில்)

புண்தாழ்-புண்ணிலிருந்து பாயும். புறம்சோர-புறமெல்லாம் நன்னக்க, மாலைவாய் - மாலையில்

பொருள் :

காலையில் தனது கணவனைத் தழுவி அவனது கரியமுடியில் குட்டிமிருந்த மாலையைத் தன் நீண்ட கூந்தலில் வாங்கிச்குடிக் கொண்டவள் மாலையில் குருதி வழிந்தோடிய உடலே கண்டாள். அவனைக் காணாத கடும் துயரம் கொண்டாள்.

பயிற்சி

பின்வரும் செய்யுள்களுக்கு இலகுவான நடையில் பொருள் எழுதுங்கள்.

1. மெய் வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்துஞ்சார் எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார் - செவ்வி அருமையும் பாரார் அவமதிப்படுங் கொள்ளார். கருமமே கண்ணாயினார்.
2. தொட்டனைத்தூறும் மனற்கேளி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்தூறும் அறிவு.
3. விருந்தினமும் வறியவரும் நெருங்கி உண்ண மென் மேலும் முகம் மலரும் மேலோர் போலப் பருந்தினமும் கழுவினமும் தாமே உண்ணப் பதுமமுகம் மலர்ந்தாரெப் பார்மின் ! பார்மின்!
4. வாங்கும் கவளத்து ஒரு சிறிது வாய்தப்பின் தூங்கும் களிறோ துயருநா - ஆங்கதுகொண்டு ஊரும் ஏறும்பு ஒருகோடி உய்யுமால் ஆரும் கிளையொடு அமின்று.
5. பேரோளி பரப்பிப் பொங்கும் பெருசிய அழகு வெள்ளக் கார்பினில் கதீஜாவென்னும் தையல் தன்கரிய வாட்கண்

கூருடைக் கயல்க ளோடிக் குதித்தன
 குதித்துத் தேக்கி
 வாரிய வதனஞ் சோர்ந்து
 மறுக்கமுற்றிருந்த தன்றே.

6. பொல்லா ஒட்டைக்கலத்துக் கூழ்
 புறத்தே ஒழுக, மறித்துப்பார்த்து
 எல்லாம் கவிழ்த்துத் திளகத்திருக்கும்
 இழுதைப் பேய்க்கு வாரீரோ
7. “வாயிலோயே வாயிலோயே
 அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து
 இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே
 கீணயாரிச் சிலம்பொன்றேந்திய கையள்
 கணவனை யிழந்தாள் கடையசுத்தாளென்
 அறிவிப்பாயே அறிவிப்பாயே”

7. பூணையின் மீசை

விலங்குலசில் முதுகெலும்புள்ளதும் பாலூட்டி வகுப்பைச் சேர்ந்ததும். ஊனுண்ணி வரிசையிலுள்ளதுமான பெருங் குடும்பங்களில் பூணைக் குடும்பமும் ஒன்று, சிங்கம், புலி, சிறுத்தை போன்ற வளவிலங்குகளும் கீக்குடும்பத்தில்லடங்கும். பூணையுடைப்பெற இவ்விலங்குகள் யாவும் நல்ல வேட்டை விலங்குகளே.

இருட்டில்கூடப் பூணையின் கண்கள் நன்றாக விரிந்து சிடைக்கும் சிறிதளவு ஒனிசையும் முழுமையாகச் சர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் இயங்குகின்றன. அப்படியிருந்தும் இரவில் பூணை இரையைத் தேடியலையும்போது கண்களாலோ, காதுகளாலோ உணர முடியாத நிலையேற்பட்டால், அதன் மீசையிலுள்ள தொடு உணர்மயிர்கள் அதற்கு மிகவும் உதவிசெய்யும். சுற்றுப் புறச் சூழலில் ஏற்படும் சிறு அசைவினைக் கூட, மீசை மயிர்களால் அது உணரும். பூணையின் மீசையை ‘அன்றனா’ என்று வர்ணிப்பார்கள். அந்தளவு உணர்ந்திமுக்கும் சக்தி பூணையின் மீசைக்குண்டு.

பூணை கடும் இருட்டில் எவிவளைக்குள் புகுந்து எவி வேட்டையாடும்போது மீசை மயிர்களின் தொடு உணர்வால் வளையின் அமைப்பையும், அளவையும், எனிதில் புரிந்துகொள்ளும். எவி, சண்டெலி ஆகியவற்றின் உடல்மீது இவ்வண்ர மயிர்கள் பட்டால், பூணை திடீரெனக் கவ்வி அந்த இரையைப் பிடித்துவிடும்.

பூணையின் கண், காது போன்ற புலனுறுப்புகள் செயல்பட்டு உதவமுடியாத வேளைகளில் அதன் மீசை மயிர்கள் புலனுறுப்பாக நின்று பெரிதும் உதவகின்றன. இவ்வித அமைப்பை பூணை கொண்டிருந்தாலும், அதன் செவிப்புலனும், பார்வைப் புலனும் மிகவும் கூர்மையானவை. பூணையின் கண்கள் இருட்டில் நன்றாகப் பார்ப்பதற்கேற்ற தகவமைப்புக்களைக் கொண்டுள்ளன.

பயிற்சி

1. பூணைக் குடும்பத்திலுள்ள ஏனைய மிருகங்கள் எவை?
2. பூணைக்குக் கண்கள், காதுகள் உணர முடியாத விடத்து அது உணர்வைப் பெற என்ன செய்யும்?
3. பூணைக்கு மீசைபோல விசேட இயல்பு கொண்ட வேறொரு விலங்கின் உறுப்புப் பற்றி நீங்கள் அறிந்தவற்றை விவரியுங்கள்.

II. தொடர்பாடலில் பண்பு நலன்

இன்றைய கால கட்டத்தில் தொடர்பாடல் என்பது மிகப் பிரபல்யமானதும் அவசியமானதுமானாலும் செயற்பாடாகிவிட்டது. இன்று முழு உலகுமே ஒரு சிராமம் என்ற வகையில் சுருங்கி விட்டமைக்கும். நெருங்கி விட்டமைக்கும் இத் தொடர்பாடல் விருத்தியே அடிப்படைக் காரணமாகிவிட்டது எனலாம்.

பழமை மிக்க தொடர்பாடல் முறையான கடிதம் முதல் தொலைபேசி, தொலைநகல் (பக்ஸ்), தொலைப் பதிவு (டெலக்ஸ்), இலத்திரன் தபால் (ஈ மெயில்) போன்ற பல்வேறு ஊடகங்களும் அகில உலகத்தையுமே ஆட்டிப்படைக்கின்றன. மேற்கூறப்பட்ட பல்வேறு வகையான சாதனங்கள் தோற்றம் பெற்றுவிட்ட போதும், மனிதப் பண்பும் நேயமும் மிக்க நேரடித் தொடர்பானது எல்லாவற்றிலும் மேலானது என்று கூறலாம். உயர்ந்த அறிவும் ஆற்றலும், விஞ்ஞானத்தில் வியத்தகு சாதனைப் போக்கும் மிக்க மனிதன் தனது நாளாந்த தொடர்பாடலை பண்புடனும் சிறப்புடனும் மேற்கொண்டு ஊடாடும், உறவாடும் தன்மைகளைத் தன்னுள் வளர்த்துக்கொள்ளல் மிக அவசியமாகும்.

எமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களின் போதும், தேவைகளின் போதும் நாம் பல்வேறு வகைப்பட்டவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அத்தகைய தொடர்பாடலானது பல்வேறு மட்டங்களில் கிடம்பெறக் கூடும். வயதில் கூடியோருடனே குறைந்தோருடனே

சமவயது உடையோருடனோவாகவும் இருக்கலாம்: நம்மைவிட அறிவிலும், ஆற்றலிலும், கல்வியிலும், செல்வத்திலும் சிறப்புப் பெற்றவர்களுடனாகவும் இருக்கலாம். நமது நாட்டவர்களுடன் மட்டுமன்றி வேறு நாட்டவர்களுடனாகவும் இருக்கலாம். ஓவ்வாறு பல்வேறு வகைப்பட்டவர்களுடனும் நாம் தொடர்பாடல் கொள்ளக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் நிகழ்காலத்தில் மட்டுமன்றி, வருங்காலத்திலும் ஏற்படலாம். இதற்கு இசைவாக நாம், தொடர்பாடலைத் திறன்பட மேற்கொள்ளும் ஆற்றல், பண்பு என்பவற்றை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

உதாரணமாக நாம் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லும் சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அவ்விடத்தில், நாம் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி பண்புடன் நடந்து கொள்ளவில்லை யெனின் கண்டிப்புக்கும் தண்டனைக்கும் ஆளாக நேரிடலாம்.

ஒரு வைத்தியரிடம் செல்லும் சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். பண்பாக எப்படிப் பேசுவது, நடந்துகொள்வது என்பனவெல்லாம் இங்கு முக்கிய விடயங்களாகின்றன. எத்தகைய ஒழுங்கில் நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதைத் தெரிந்து நடத்தல் வேண்டும். அமைதியாக அடக்கமாக பண்புடன் எம்மிடம் வைத்தியர் விணவும் வினாக்களைச் செவிமடுத்துக் கருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் விடைக்கறுதல் மிக முக்கியமாகும். வேறு பல நோயாளிகளும் காத்திருப்பதனை மனதிற்கொண்டு நேரத்தைப் பயன்படுத்துவது நற்பண்பாகும். தூய்மையாகச் செல்லலும் அவசியமாகும். முடிவில் நன்றி கூறுவதும் நற்பண்பே.

எமது தேவையொன்றை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக ஒரு பெரியாரிடம் செல்லவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். போன்றுடன் எடுத்த எடுப்பிலேயே நமது தேவையை எடுத்துக்கூறாமல் பொருத்தமான வேளையில் அமைதியாகவும் பணிவாகவும் நயமாகவும் எடுத்துக் கூறலாம்.

கடைக்குச் சென்று ஒரு பொருளை வாங்கும் சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். எமக்குத் தேவைப்படும் பொருளைத் தெட்டத்தெளிவாக விளங்குமாறு கூறிக்கேட்க வேண்டும். பேரம்

பேசும் சந்தர்ப்பங்களில் நியாயத்தை எடுத்துக் கூறிக் கவர்ச்சியாகவும் இனிமையாகவும் உரையாடுவது விரும்பத்தக்கதாகும்.

இரு நண்பர்களுக்கிடையே அல்லது உறவினருக்கிடையே சமரச முயற்சியை ஏற்படுத்தும் பொறுப்பை நீங்கள் ஏற்றுச் செயற்படும் வாய்ப்பு ஏற்படலாம். இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் இரு வருக்கிடையில் மனம் டுண்படாதபடி நியாயங்களை நயம்பட எடுத்துக்கூறி இணக்க நிலையை ஏற்படுத்த முயற்சித்தல் வேண்டும். இவைபோன்று பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களை நாம் எதிர்நோக்கலாம். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களின் போதெல்லாம் நாம் பொருத்தமுற நம்மை இயைபாக்கி பண்டுடனும் முறைட்டனும் தொடர்பாடலை மேற்கொள்வதும் பேணுவதும் மிக அவசியமாகும்.

செயற்பாடு

மாணவர்கள் குழுக்களாகப் பிரிந்து கீழே தரப்படும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுக.

- | | | |
|------------|---|---|
| 1 ஆம் குழு | - | மாதிரி நீதிமன்றம் அமைத்து நடத்துதல். |
| 2 ஆம் குழு | - | பொலிஸ் விசாரணையோன்றில் இருவர் பங்குபற்றல். ஏனையோர் அவதானித்தல். மாறி மாறிப் பங்குபற்றல். |
| 3 ஆம் குழு | | வைத்தியருடன் உரையாடுதல். இருவர் பங்குபற்றுதல். ஏனையோர் கவனித்தல். மாறிமாறிப் பங்குபற்றல். |

III. அணிகள்

(அ) உவமை அணி

இவ்வணிபற்றிப் பத்தாந் தரத்தில் படித்தீர்கள். அதற்கு மேலதிகமாக உவமை அணி பற்றிப் பார்ப்போம். ஒரு பொருளை இன்னொரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுவது உவமை அணி எனப்படும். உவமை அணியில் உவமானம், உவமேயம், பொதுத்

தன்மை, உவமையுடும் ஆசிய நான்கும் அமைந்திருக்கும். சில வேளை இவற்றில் குறைஷம் ஏற்படலாம்.

1. பவளம் போன்ற வாய்
2. சிங்கம் போன்ற வீரமுடையோன்
3. முகில் போல் வரையாது கொடுப்போன்.

"பவளம் போன்ற வாய்" இத்தொடர் விளக்குவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட பொருள் யாது? வாய். அதற்கு ஒப்பான பொருள் யாது? பவளம். இரண்டையும் ஒப்புமை காட்டும் சொல் யாது? சிவப்பு, எனவே இங்கு

உவமானம்	- பவளம்
உவமேயம்	- வாய்
பொதுத்தன்மை	- சிவப்பு நிறம்
உவமை உருடு	- போன்ற

இங்கு முதற்றொடர் பண்புவமை எனப்படும்.

இரண்டாவதில் வலிமைச் செயலுக்குச் சிங்கம் உவமையாக வந்ததால் இத்தொடர் தொழிலுவமை எனப்படும்.

முன்றாந் தொடர் உலகத்துக்குப் பயன்படுமுறையில் முகில் உவமையாக வந்ததனால் இத்தொடர் பயனுவமை எனப்படும். இவ்வாறு பண்பு, தொழில், பயன் என்பவை காரணமாக ஒரு பொருளுடன் மற்றொரு பொருளைச் சேர்த்து ஒப்புமை தோன்றக் கூறுவது; உவமையனி ஆகும் என்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்வோம்.

பின்வரும் உவமைத் தொடர்களில் உள்ள உவமானம், உவமேயம், பொதுத்தன்மை உவமை உருடு என்பவற்றை எடுத்துக் காட்டுக்.

1. "கரையறியாக்காட்டாற்று வெள்ளம் போலக் கல்பொழிந்தார் வான்மீகி.
2. தாமரை போல் திருமுகம்.
3. சிலைபோன்ற புருவம்.
4. கொடி போன்ற பெண்.
5. நெருப்புப் போல் சினம்.

(ஆ) உருவக அணி

தரம் 10 இல் நாம் கற்றதற்கு மேலதிகமாக சில விளக்கங்களையும் பயிற்சியையும் பார்ப்போம்.

உவமானம் இது, உவமேயம் இது என்று கலபமாக வெறுபடுத்திக் கூறுமுடியாத வகையில் உவமானத்தின் தன்மையை உவமேயத்தின் மேலேற்றிக் கூறுவது உருவக அணியாகும். அதாவது உவமையையும் பொருளையும் வெற்றுமையின்றி வெறுபடுத்தாது ஒன்றென்க் கூறுவது உருவகம் எனலாம்.

(1) “மன்னர் விழித்தாமரை பூத்த மன்றபம்”

(2) “வதனமதிக் குடைக்கீழ்”

இங்கு தாமரை போன்ற விழி என்பது விழித்தாமரை என்றும், மதி போன்ற வதனம் என்பது வதனமதி என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. கூறப்பட்டுள்ளது. உவமையில் போல என்பது உருபாக வருவது போன்று உருவகத்தில் ஆகிய என்பது பண்பு உருபாக வரும்.

தாமரை விழி - உவம உருபு மறைவு	}	உவமை
தாமரை போன்ற விழி - உவம உருபு வெளிப்படை		அணி

விழித்தாமரை - உருபு மறைவு	}	உருவக
விழியாகிய தாமரை - பண்பு உருபு வெளிப்படை		அணி

வதனமதி - உருபு மறைவு	}	உருவக
வதனமாகிய மதி - பண்பு உருபு வெளிப்படை		அணி

இவ்வாறு உவமையையும் பொருளையும் வெறுபாட்டின் ஒன்றோடொன்று உருவகித்துக் கூறுவது உருவகமாகும்.

உவமையில் உவமானம் முன்னும் உவமேயம் பின்னும் அமைந்திருக்கும்.

உருவகத்தில் உவமேயம் முன்னும் உவமானம் பின்னும் அமைந்திருக்கும்.

பின்வரும் உருவக அணிகளை வாசித்துப் பாருங்கள் அவற்றை வாசித்த பின் உருவக அணி ஒவ்வொரு சொல்லிலும் எவ்வாறு அமைகிறது என்பதை அறிந்துகொள்வீர்கள்.

முகமதி	குணச்சுன்று	ஞானவிளக்கு
கைம்மலர்	கண்ணம்பு	நுதற்பிறை
தமிழ்த்தெள்	முகத்தாமரை	பிறவிக்கடல்
வானவீதி	முகமலர்	கைக்காந்தள்
உள்ளக்கமலம்	வதனமதி	மேகத்திரை

(இ) உயர்வு நவிற்சி அணி

குதிரை வேகமாகப் பாய்ந்து ஓடிற்று.

குதிரை காற்றிலும் வேகமாகப் பறந்து சென்றது.

முதலாம் வாக்கியத்தில் குதிரை ஓடியது இயற்கைக்கு மாறுபடாமல் உள்ளபடியே கூறப்படுகிறது. இது தன்மை நவிற்சியாகும்.

இரண்டாம் வாக்கியத்தில் குதிரையின் வேகம் அளவுக்கு அதிகமாகப் புகழ்ந்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது உயர்வுநவிற்சி அணியாகும். இங்கு காற்றைவிட வேகம் கூடியது குதிரை எனக் கூறப்பட்டுள்ளதை, அதாவது இயற்கைக்கு மாறுபடக் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

கீழே தரப்பட்டுள்ள உயர்வு நவிற்சி அணிக்கான உதாரணங்களைப் படியுங்கள். தெளிவு ஏற்பட்ட மின்பு எவ்வாறு இவை அமைகின்றன என விளங்கிக்கொள்ளுங்கள்.

திங்கள் முடிகுடும் மலை.....

திருக்குறளில் இல்லாத பொருள் வேறேங்கும் இல்லை இவங்கை மாநகரின் மதில்கள் வானை முட்டுவன் மீகாரின் கொடிமடக்கி

(F) தமிழ்நாடுப் பேர்மூல அவை

இயல்பாகவுள்ள ஒரு நிகழ்வின்மீது குவர் தமிழ்நடையகருத்தை ஏற்றிக் கூறுதல் தற்குறிப்பேற்றமாகும்.

“போருமந்தெடுத்த ஆரையில் நெடுங் கொடி வாரல் என்பனபோல் மறித்துக் கைகாட்டி”

இங்கு கோவலன் மதுரை நகருட் சென்று கொல்லப்படப் போகிறான் எனக் கருதும் டுலவர். "நீ வராதே" என்ற அநந்தர் மதின்மீதுள்ள கொடிகள் மறித்துக் கைகாட்டித் தெரிவிப்பனபோல் அசைந்தாடுவதாகத் தன்கருத்தைக் கொடிகளில் ஏற்றிக்கூறுகிறார் இது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும்.

கீழே தரப்பட்டுள்ள உதாரணத்தை வாசியுங்கள். தெளிவு பெற்ற பின் அதற்கு விளக்கம் கூறுங்கள்.

வான நெடுவீதி செல்லும் மணித்தேரோன்
 தான மடந்தைக்குத் தார் வெந்தன் - போனநெறி
 காட்டுவான் போவிருள்போய்க் கைவாங்கக் கானுாடே
 நீட்டுவான் செங்கரத்தை நின்று (நளவெண்பா.)

IV. ଉତ୍ତରିକ୍ଷଶୋଭକଳ୍ପ

பின்வரும் வாக்கியங்களிலே தடித்த எழுத்தில் உள்ள சொற்களை அவதானியுங்கள்.

“ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று ”
“ஒடக் காண்பது உறுபுனவு வெள்ளாம்”
“எம் அம்பு கடி விடுதும்.”

முதலாம் வாக்கியத்தில் 'சால்' என்பது மிகுதி என்னும் பொருளைத் தந்து நன்று என்னும் விளைமுற்றை விசேஷித்து நிற்கிறது.

இரண்டாம் வாக்கியத்தில் “உறுபுள்ள” என்பதில் “உறு” என்பது மிகுதிப் பொருளை உணர்த்திப் புனல் (நீர்) என்னும் பெயர்ச் சொல்லை விசேடித்து நிற்கிறது.

முன்றாம் வாக்கியத்தில் ‘கடி விடுதும்’ என்பதை நோக்கின் கடி என்பது விரைவுப் பொருளை உணர்த்தி விடுதும்(விடுவோம்) என்னும் விணைச்சொல்லை விசேடித்து நிற்கிறது.

முன்று வாக்கியங்களிலும் இடம்பெற்ற சால், உறு, கடி என்னும் சொற்கள் ஏனைய சொற்கள் போலன்றித் தனித்துவம் மிக்கவையாக உள்ளன. பெயர், விணைச் சொற்களைச் சார்ந்து அவற்றின் பண்டுகளை உணர்த்துவதற்கு என்றே அமைந்த சொற்கள் உரிச்சொற்கள் எனப்படும். பெயர், விணைச் சொற்களைச் சார்ந்து அவற்றின் பண்பை உணர்த்தும் உரிமை உடையவைக்கூடால், அவை “உரிச்சொற்கள்” எனப் பெயர் பெற்றன.

உரிச்சொற்கள் சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்ப பயன்படுத்தப்படும்.

உ - ம : சாலச் சிறந்தோன்

கழி மலிழ்வெய்தினர்.

நனி வருந்தினேன்.

அன்பு கூர் மனம் உடையவராயினர்.

இவை ஒரு குணம் தழுவிய உரிச் சொற்களாகும்.

ஒரே உரிச்சொல் பல்வேறு பண்டுகளை உணர்த்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவது இன்னொரு வகையாகும். இவை பல குணம் தழுவிய உரிச் சொற்கள் ஆகும்.

உ - ம :

கடிமலர் குடினாள் (வாசனை எனும் பண்பை உணர்த்திற்று) கடிநகர் கடந்தனர். (காவல் எனும் பண்பை உணர்த்திற்று) அம்பு கடிவிடுதும் (விரைவு எனும் பண்பை உணர்த்திற்று) கடிமுரசு (ஒலித்தல் என்னும் பண்பை உணர்த்திற்று) கடிநுணைப் பகழி. (கூர்மை என்னும் பண்பை உணர்த்திற்று)

பின்வரும் வசனங்களில் வந்துள்ள உரிச்சொற்களின் கீழ் கோடிடுக.

1. சோலை எங்கும் கடிமணம் வீசிற்று.
2. பூங்காவிள் அழகு எமக்குக் கழி பேருவகையைத் தந்தது.
3. உறுதவஞ் செய்வோரும் நனிபேதையரும் கூர்மதி யினரும்கூட மன்றதினைத்து நின்றனர்.
4. நளன் தமயந்தியைக் கடிமணம் புரிந்தான்.
5. சாலப்பகைத்த அரசன் போர் முரசம் எழுப்பினான்.

V. படிவங்கள் நிரப்புதல்

நடைமுறைத் தேவைகளுக்காக எழுதுவதில் படிவங்கள் நிரப்புதல் முக்கிய தீடம் பெறுகிறது. நிர்வாக வசதி கருதி பல்வேறு அலுவலகங்களிலும் பல்வேறு படிவங்களை வழங்கி வருகிறார்கள். தங்களுக்கு வேண்டிய தகவல்களை மட்டும் பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்குடன் படிவங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பாடசாலை நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில்

1. பிரவேச விண்ணப்பப் படிவம்
2. விடுகை விண்ணப்பப் படிவம்
3. லீவு விண்ணப்பப் படிவம்
4. கழகங்களில் உறுப்புரிமை பெறும் படிவங்கள்
5. நூலகங்களில் உறுப்புரிமை பெறும் படிவங்கள் போன்றனவும்,

அன்றை அலுவலகங்களைப் பொறுத்தவரையில்

1. தந்திப் படிவம்
2. காகக் கட்டளைப் படிவம்
3. தபால் அடையாள அட்டைப்படிவம்
4. முகவரி மாற்றம் பற்றிய படிவம் போன்றனவும்.

வங்கிகளைப் பொறுத்தவரையில்

1. சேமிப்புக் கணக்கை ஆரம்பிக்கும் படிவம்
2. நடைமுறைக் கணக்கை ஆரம்பிக்கும் படிவம்
3. பண வைப்புச் செய்யும் படிவங்கள்
4. காசோலை வைப்புச் செய்யும் படிவங்கள்
5. கடனுக்கு விண்ணப்பிக்கும் படிவங்கள்.

இவற்றைவிடவும் / பொதுவாக

1. வேலைகோரி விண்ணப்பிக்கும் படிவங்கள்
2. தேர்வுக்கு விண்ணப்பிக்கும் படிவங்கள்
3. பதிவுப் பத்திரங்களைத் தேடும் படிவங்கள்

போன்ற பல்வேறு படிவங்களை பூரணப்படுத்துவதற்கான பயிற்சி களைப் பெறுதல் வேண்டும்.

படிவங்களைப் பூரணப்படுத்தும்போது கவனிக்கவேண்டிய அம்சங்கள்

1. தூய்மையாகத் தனித்தனி உறுப்பெழுத்துக்களில் நிறைவு செய்யவேண்டும்
2. வினவப்படும் விடயங்களை மட்டும் எழுதுதல் வேண்டும்.
3. விபரங்கள் சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.
4. படிவத்தில் நிரப்பப்படவேண்டிய இடங்களில் எப்பகுதி யையும் வெறுமடனே விடுதல் கூடாது.
5. பொருத்தமற்றவை கேட்கப்பட்டிருந்தால் பொருத்தமற்றது எனக் குறிப்பிட வேண்டும்.

பின்வரும் மாதிரிப் படிவத்தை நிரப்புக்கள்.

1. விண்ணப்பிக்கும் பதவி: -
2. முழுப் பெயர் : -
3. முகவரி: -
4. பிறந்த திகதி: -
5. விண்ணப்ப முடிவு; திகதியன்று வயது: -
6. தேசிய இனம் : -
7. பால்: -
8. கல்வித் தகைமை: -
9. தொழில் தகைமை: -
10. தொழில் முன் அனுபவம்: -
11. ஏற்கனவே தொழில் புரிசிர்ரா? : -
12. ஆம் எனின் பதவிப் பெயரும், சேவையாற்றிய காலமும்: -

13. விராமசேவையாளரின் சான்றிதழ்ப்படிவம்
இணைக்கப்பட்டுள்ளதா?
14. உம்மைப்பற்றி விசாரித்து அறியக்கூடிய உமது உறவினரல்லாத சிபார்சு செய்யக்கூடிய இருவரது பெயர் முகவரிகள் : -

என்னால் மேலே தரப்பட்ட அனைத்து விபரங்களும் உண்மையானவை என உறுதிப்படுத்துகிறேன்.

திகதி

ஓப்பம்

லீவு விண்ணப்பப் படிவம்

1. பெயர் : -
2. பதவி : -
3. தொழிலாற்றும் பிரிவு : -
4. லீவு தேவையான நாட்கள் : -
5. லீவு தொடங்கும் நாள் : -
6. மீளப் பணிக்குத் திரும்பும் நாள் : -
7. லீவுக்கான சாரணம் : -

திகதி
ஓப்பம்

இதுபோன்ற படிவங்களை மேலும் தேடிப் பெற்றுப் பயிற்சி
பெறுங்கள்.

8. மனிதனும் சூழல் மாசடைதலும்

அறிவியல் சாதனங்களையும், தொழில் நுட்பத் திறன்களையும் மனிதன் வளர்த்து மகிழ்ச்சியுடன் வாழும் யுகம் இது. அதே நேரம் இயற்கைச் செல்வங்களின் அழிவு, ஆற்றல் பற்றாக்குறை, நாம் சுவாசிக்கும் வாய்வின் தூய்மையற்ற தன்மை, பருகும் நீரில் பல்வேறு நச்சுப் பொருட்கள் கலந்திருத்தல் என்பவற்றால் மனித வாழ்க்கையே நரகமாகி வருவதையும் உணரலாம். அறிவியல் மாற்றங்களால் ஏற்படும் சூழல் பாதிப்புக்குக் காரண கர்த்தாவே மனிதன்தான்.

காற்றிலும் நீரிலும் கலக்கும் அசத்தங்களை அறிந்து கொள்ளாமலிருத்தலும், இரைச்சல் சத்தங்களினால் ஏற்படும் கேடுகளைத் தெரிந்து கொள்ளாமலிருத்தலும் தொழிற்சாலைக் கழிவுகளால் சூழல் மாசுபடுவதை பொருட்படுத்தாமலிருத்தலும் சுகாதாரத்துக்கு கேட்டன்பதை மனிதனரியாமல் வாழ்கிறான். இதனால், நோய்கள் நாளுக்கு நாள் பெருகிவருகின்றன.

அறிவியலும், தொழில் நுட்பமும் வளர்ந்து மேலோங்கி விட்ட நிலையில் ஆற்றலுக்குப் பஞ்சமும் தோன்றிவிட்டது.. மின் ஆற்றல் போதாமல் அனுஆற்றல், வெப்ப ஆற்றல் இவைகளைப் பெரிதும் நம்ப வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

பூமியின் பெரும்பகுதி நீராற் சூழப்பட்டபோதும் குடிப்பதற்கு மழை நீர் மட்டுமே பயன்படுகிறது. பெருமளவு காடுகள் அழிக்கப் படுவதால் மழை வெகுவாகக் குறைந்து விட்டது. இதனால் திரைக் கீழ் நீரையே பயன்படுத்தும் நிலைக்காளாகி விட்டேர். மனிதப் பெருக்கமும் கட்டுக்கடங்காததால் நிலத்தின் கீழுள்ள நீரும் எவ்வளவு காலத்துக்குதவும் எனும் கேள்வியும் பிறக்கின்றது.

தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வரும் கழிவுகள் ஆறுகளிலும் ஏரிகளிலும் குவிக்கப்படுவதால், சுகாதாரச்சீர்கேடு நிகழ்வதை உணராது மனிதன் வாழ்கிறான். தொழிற்சாலையில் இருந்து வெளிவரும் வாய்வும், புகையும் காற்றில் கலந்து நச்சத்தன்மையை ஏற்படுத்துகின்றன. வாகனங்கள் வெளியிடும் நச்சுப்புகையையும் வெடிகுண்டுச் சோதனையால் வெளிவரும் நச்சுப் புகையையும் மனிதனால் எவ்வளவு காலத்துக்குத்தான் ஏற்க முடியும்?

இச்சீர்கேடுகள் எதிர்காலத் தலைமுறையினரை மிகவும் பாதிக்கும் அபாயத்தை நாம் உணராமல் இருப்பது தற்கொலைக் கொப்பாகும். இன்றைய நமது குழல், உடல் பாதிப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பதையும் நாம் உணருதல் அவசியம்

1. மனித வாழ்க்கை நரகமாவதற்குரிய ஏதுக்கள் எவ்வ எனக் கட்டுரையாளர் குறிப்பிடுகிறார்.
2. மனித சுகாதாரத்துக்குக் கேடானவைகளைக் கூறுக.
3. இயற்கையின் சமநிலை குறையும்போது மனிதனது வாழ்க்கை எப்படியிருக்கும்?

II. நேர்முக வருணணனை

நாம் காட்சிகளைக் கண்களால் பார்க்கிறோம். காட்சிகள் கண்களில் விழ அவை நமது மூளையால் உணரப்பெறுகின்றன. கண்களே இல்லாமலும் காட்சிகளை மனத்திரையில் கொண்டு வரலாமா? நாம் கற்பனை செய்கின்றபோது அதுதான் நிகழ்ச்சின்றது.

கற்பனை என்பது நாமே நமக்குள் உருவாக்கிக் கொள்வது. ஆனால் கண்களுக்கு முன்னால் காட்சிகள் தெரியாமல் நம் மனத்திரையில் காட்சிகளை ஓட்டிடும் வித்தை நேர்முக வருணணனக்கும் உண்டு.

நாம் பல மைல்களுக்கப்பால் நடக்கின்ற விளையாட்டுப் போட்டியொன்றின் நேர்முக வருணணனையை வாணோலியில் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். காட்சிகள் ஒன்றும் கண்களுக்குப் புலப்படுவதில்லை. ஆனால், அவை நமது மனத்திரையில் படமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. உணர்ச்சித் துடிப்போடு கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம். களிப்பு வருகிறது. ஏமாற்றம் வருகிறது. திடீரென்று ஓவிபரப்பில் தடையேற்பட்டுவிட்டது எனக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் உற்சாகமெல்லாம் ஒரு நொடியில் ஓடிஓடுங்கிவிடும். உங்கள் மனத்திரைப்படம் சட்டென நின்று போய்விடுகிறது. மீண்டும் ஓவிபரப்புத் தடை நீங்கியதும் நீங்கள் உற்சாகமடைகிற்கள். இத்தனை செயலூக்கங்களும் உங்களில்

வந்ததெவ்வாறு? நீங்கள் அதுவரை கேட்டுக் கொண்டிருந்த வார்த்தைகளால் தொடுக்கப்பட்ட வருணனையால்லவா?

நேர்முக வருணனை, ஓர் அற்புதமான விடயம். காட்சிகளை வார்த்தைகளாக மாற்றும் ரசவாதம். ஒருவரை அல்லது பலரைக் காதுகளால் பார்க்கச்செய்யும் விந்தை. இதனை எல்லோரும் சுலபமாகச் செய்து விட முடியுமா? பழிர்சிகளால் இது யாருக்கும் கைவரக் கூடியதே.

நாம் வானோலியின் வாயிலாக விளையாட்டுப் போட்டிகள் பற்றிய பல வருணனைகளையும் உற்சவங்கள் தொடர்பான பல வருணனைகளையும் கேட்டு அனுபவித்திருக்கிறோம். இதன் மூலமாக நாம் நேர்முக வருணனை தொடர்பான பல நுட்பங்களை அறிந்துவைத்திருக்கிறோம். இங்கு நேர்முக வருணனையாளர் ஒருவரிடம் காணப்படவேண்டிய பண்புகள் பற்றி மேலும் விளங்கிக்கொள்வோம்

ஓரு நேர்முக வருணனையாளருக்குச் சரளமாகப் பேசுந்திறன் இருக்க வேண்டும். அவர் வார்த்தைகளைத் தேடித்தேடிப் பேசுபவராக இருத்தல் கூடாது.

பேசும்போது, தெளிவான உச்சாரிப்பும் பொருத்தமான தொனி வேறுபாடுகளுடன் பேசுந்திறனும் வருணனைக்கு அவசியமானவையாகும். பொதுவாக, நேர்முக வருணனையாளர் உவமை அணிகளையும், உருவக அணிகளையும் கையாண்டே பேசுவர். நிகழ்வுத் தொடராக வருணனைகளுக்கெய்யும் ஒருவருக்கு, இவ் வணிகளைப் பொருத்தமாகவும் தக்க சந்தர்ப்பங்களிலும் பயன்படுத்துவதற்கு சிறப்புத் தேர்ச்சி அவசியம். இது கேட்போரர் ஈர்த்து வைத்திருக்கப் பெரிதும் உதவும்.

ஓரு வருணனையாளர் தான் வருணிக்கும் நிகழ்ச்சி பற்றி முன்கூட்டியே பல தகவல்களைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருப்பது மிகவும் அவசியமானதாகும். உதாரணமாக, ஒரு விளையாட்டுப் போட்டியை வருணிக்க விழைபவர் அவ்விளையாட்டைப்பற்றிய வரலாற்றுச் சாதனைத் தகவல்கள், விளையாடுவோரின் பெயர், அனுபவங்கள், போன்ற பல தகவல்களுடனேயே

வருணனை செய்ய வேண்டும். அப்படியானால்தான், கேட்பவருக்குப் பொருத்தமான அறிமுகத்தைச் செய்யவும் விளக்கவும் நிகழ்ச்சிகளின் இடைவிடுகை களின்போது தொய்வின்றி வருணனை செய்யவும் முடியும்.

இவற்றையெல்லாம்விட வருணனையைக் கேட்போரின் அவா, அவர்களின் இயல்பு, மொழிப்புலமை போன்றவற்றையும் வருணனையாளர் கருத்திற்கொண்டு வருணனையொன்றை நிகழ்த்துவது பயன்தருவதாக அமையும்.

செயற்பாடு

மாணவர் கீழே தரப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளிலோன்றைத் தெரிவுசெய்து, தமக்கு ஆர்வமுள்ள பகுதியை (தொடக்கம் /இடை/ முடிவு) நேர்முக வருணனை செய்க.

1. துடுப்பாட்டம்.
2. பாடசாலை விளையாட்டுப் போட்டி.
3. உமது ஊரில் நடைபெறும் சமய விழா.

III. கலைச் சொற்கள்

இன்றைய உலகில் துரிதமாக ஏற்பட்டுவரும் அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக நாம் என்னற்ற தொழினுட்ப சாதனங்களை உபயோகப் படுத்துகின்றோம் அறிவியல், தொழினுட்ப வளர்ச்சிகளோடு சார்ந்து பல தேசங்களின் கலை கலாசார, பொருளாதார, அரசியல் விடயங்களையும் அறிந்து கொள்கிறோம். இவ்வாறான வேளைகளில் பல புதிய சொற்பிரயோகங்களைச் சந்திக்கிறோம். பெரும்பாலும் வேற்றுமொழிகளில் அமைந்த இச்சொற் பிரயோகங்களுக்கான தமிழ்ச் சொற்களும் அவ்வப்போது தமிழிலும் உருவாக்கப் பட்டு வருகின்றன. இவை கலைச்சொற்கள் எனப்படும். இவைகளை நீங்கள் தெரிந்து பொருத்தமான இடங்களில் பிரயோகிப்பது உங்கள் மொழிவளத்தை விருத்திசெய்ய உதவும். உதாரணத்திற்காக சில கலைச் சொற்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

இணையம்	- INTER NET
வையக விரிவுவலை	- WORLD WIDE WEB
மன்னஞ்சல்	- E . MAIL
கணனி மென்பொருள்	- COMPUTER SOFT WARE
பாதீடு	- BUDGET
தொகைமதிப்பு	- CENSUS
தன்னார்வக் குழுக்கள்	- NON GOVERNMENTAL ORGANIZATION
பச்சைவீட்டு விளைவு	- GREEN HOUSE EFFECT
பண்பலை	- F.M
கருந்துளை	- BLACK HOLE
சிறப்பங்காடி	- SUPER MARKET
பெண்ணியம்	- FEMINISM
உலகமயமாக்கல்	- GLOBALAIZATION
அருங்காட்சியகம்	- MUSEUM
எண்மானம்	- DIGITAL
அமைவனங்கள்	- ORGANIZATIONS
தூய்மைக்கேடு	- POLLUTION
படியாக்கம்	- CLONING
மரபதூப் பொறியியல்	- GENETIC ENGINEERING
நேர்முகம்	- INTERVIEW
பரிந்துரை	- RECOMMENDATION
விசைப்பலகை	- KEYBOARD
ஏமக்குறைவுநோய்	- AIDS
வலைத்தளம்	- WEBSITE
தகவல் ஊழி	- INFORMATIONWORLD
புதைவுரிமை	- PATENT
ஊரகம்	- RURAL
செல்நெறி	- TREND
ஈட்டுக்கூ	- MEDIA
ஏட்டாகு	- CD-COMPACT DISK

1. மாணவர் ஒவ்வொரும் இவ்வாறே புதிதான தலா பத்துக் கலைச்சொற்களை கண்டு எடுத்துக் கொண்டுவருக.
2. அனைத்தையும் அகரவாரிசைப்படி ஒழுங்குபடுத்தி அட்டவணை தயாரியுங்கள்

IV. எழுத்துக்களின் நிலை

எழுத்துக்கள் சொற்களில் நிற்கும் மரடுகள் பற்றித் தமிழ் இலக்கணத்திற் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சொற்களின் தொடக்கத்தில் எந்தெந்த எழுத்துக்கள் நிற்கும் என்பது பற்றியும், சொற்களின் இறுதியில் எந்தெந்த எழுத்துக்கள் நிற்கும் என்பது பற்றியும் சொற்களின் இடையில் எவ்வெங் எழுத்துக்கள் வரும் என்பது பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது.

சொற்களின் முதலில் நிற்கும் எழுத்துக்கள் முதனிலை எழுத்துக்கள் என வரையறுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு, சொற்களின் இறுதியில் வரும் எழுத்துக்கள் இறுதிநிலை எழுத்துக்கள் என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. சொற்களின் இடையில் அல்லது நடுவில் எந்தெந்த மெய்யெழுத்துக்கள் சேர்ந்து வரும் என்று கூறுவது இடைநிலை மெய்ம்மயக்கம் எனப்படும்.

முதனிலை எழுத்துக்கள்

பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்களும் க, ச, த, ந, ப, ம, ய, வ, ஞ ஆகிய ஒன்பது மெய்யெழுத்துக்களோடு கூடிய உயிரெழுத்துக்களும் சொல்லின் தொடக்கமாக வரும்.

அ	-	அம்மா	எ	-	எழுத்து
ஆ	-	ஆடை	ஏ	-	ஏடு
இ	-	இலங்கை	ஐ	-	ஐயம்
ஏ	-	ஏயம்	ஒ	-	ஒன்பது
உ	-	உணவு	ஒ	-	ஒடம்
ஔ	-	ஊட்டம்	ஓளா	-	ஓளாடதம்

க. ச. த. ந. ப. ம ஆசிய ஆறு மெய்யெழுத்துக்களும் 13
உயிரெழுத்துக்களோடும் சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும்.

- (1) கறி, கார், கிளி, கீரை, குயில், கூந்தல், கெண்டி, கேணி, கை,
கொக்கு, கோழி, கெளதாரி
- (2) சங்கு, சாந்தம், சிலை, சீதனம், சுகம், சுது, செவ்வகம்,
சேடம், சைவம், சொந்தம், சோலை, செளந்தரியம்.
- (3) தடி, தாரம், திண்ணை, தீர்வு, துகில், தூரம், தென்றல், தேர்,
தையல், தொண்டு, தோல்வி, தெளவை (தமக்கை)
- (4) நடுவர், நாணம், நிமிர், நீதி, நுங்கு, நூல், நெம்புகோல்,
நேற்று, நெடதம், நொண்டி, நோன்டு, நெளவி (மான்)
- (5) பட்டம், பாட்டி, பிரம்பு, பீடை, புயல், பூங்கா, பெண்டிர்,
பேர்த்தி, பையன், பொன், போதகர், பெளர்ன்மை
- (6) மகிழ்ச்சி, மான், மிடுக்கு, மீட்சி, முகில், முதலை, மெய்ப்பாடு,
மேடம், மை, மொட்டு, மோதகம், மெளனம்

வகர மெய் அ, ஆ, இ, ஏ, ஏ, ஐ, ஒள ஆசிய எட்டு உயிரோடும்
சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும்.

வண்டு, வாடை, விரகு, வீதி, வெற்றிலை, வேங்கை, வைதல்,
வெவாவால்

யகரமெய், அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஒள ஆசிய உயிரோடும் சேர்ந்து
மொழிக்கு முதலாய் வரும்.

யவனர், யாளி, யுகம், யுகம், யோசனை, யெளவனம்

ஞகரமெய் அ, ஆ, ஏ, ஒ என்னும் நான்கு உயிரோடும் சேர்ந்து
மொழிக்கு முதலாய் வரும்.

ஞுமலி (நாய்) ஞாயிறு, ஞேகிழி (கொள்ளிக்கட்டை) ஞோள்கல்
(இளைத்தல்)

ஞகர மெய் இன்று மொழிக்கு முதலில் வருவது அருகியே
காணப்படுகிறது.

தற்கால வழக்கு

மேலே குறிப்பிட்டவை முதனிலை எழுத்துக்கள் என இலக்கணத்தில் விதிக்கப்பட்டபோதிலும் தற்கால வழக்கில் விதிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் முதல் எழுத்துக்களாகப் பயின்று வராமையையும் விதிக்கப்படாத எழுத்துக்கள் முதல் எழுத்துக்களாகப் பயின்று வருவதையும் காணலாம்.

விதிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் பயின்று வராமை

1. மெய்யெழுத்துக்களோடு ஒளகாரம் சேர்ந்து வரும் எழுத்துக்கள் மொழிக்கு முதலில் பயன்படுத்தப்படுவது மிக அரிதாகவே உள்ளது. கெளவுதல் என்ற சொல்லைக் கூட கவ்வுதல் என்று எழுதுவதே இன்று பெருவழக்காக உள்ளது.
2. நெ, மை, போன்ற எழுத்துக்களும் இன்று அரிதாகவே மொழிக்கு முதலில் வருவதைக் காணலாம்.
3. ஞகர மெய் நான்கு உயிரெழுத்துக்களோடு கூடி மொழிக்கு முதலில் வரும் எனக் கூறப்பட்டபோதும் தற்காலத்தில் ஞகரம் மொழிக்கு முதலில் வருவது மிக அருகியே காணப்படுகிறது.

விதிக்கப்படாத எழுத்துக்கள் மொழிக்கு முதலில் பயின்று வருதல்

அந்திய கலாசாரங்களின் செல்வாக்கினாலும் உலகம் குடும்பமாய்ச் சுருங்கி வருவதனாலும் பிறமொழிகளின் செல்வாக்கு இன்று தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. இதன் காரணமாகப் பிறமொழிச் சொற்கள், சொற்றொடர்கள் என்பவை தமிழ் மொழியிற் புகுந்த வண்ணமே உள்ளன. இதனால் விதிக்கப்படாத எத்தனையோ எழுத்துக்கள் தமிழில் முதனிலை எழுத்துக்களாக இன்று வழங்கி வருகின்றன.

1. வல்லின மெய்களில் டகரமும் றகரமும், நகரமும், இன்று முதனிலை எழுத்துக்களாக அமைந்துள்ளன.

- உ - ம : டச்சு டாக்டர், டிசென், மசல் டெச்
றப்பர், றஸ்க், றயில், றீல்க்கட்டை
றாமேனியா, றுவாண்டா
2. இடையின மெய்யெழுத்தாகிய ரகரம் பல வழிகளிலும்
மேலோங்கி நிற்பதைப் பின்வரும் உதாரணங்கள்
காட்டுகின்றன.

ஆளின் பெயர்	-	ராகு, ரங்கன், ராமசாமி, ரதி
இடத்தின்பெயர்	-	ரங்கூன், ரஷ்யா, ருவான்வெல்
பொருள்களின்பெயர்	-	ரப்பர், ரவிக்கை, ரயர், ரியூப், ரேப், ரெ

வட மொழிச்சொற்கள்

ஹ	-	ஹம்சர், ஹரி, ஹரேந்திரா, ஹம்சத்வனி
ஷ	-	ஷண்முகப்பிரியா, ஷண்முகன், ஷஷ்டி
ஸ	-	ஸரஸ்வதி, ஸப்தம், ஸர்ப்பம்
ஸ்ரீ	-	ஸ்ரீவித்யா, ஸ்ரீநகர், ஸ்ரீதயாளன், ஸ்ரீரங்கம்
ஜி	-	ஜம்டி, ஜம்புவிங்கம், ஜானகி, ஜனார்த்தனர், ஜம்புகோளம், ஜனசக்தி

கிறுதி நிலை எழுத்துக்கள்

பின்வரும் சொற்களை வாசித்து இருதியில் உள்ள
எழுத்துக்களைக் கவனியுங்கள்

1.	சில	-	அ	சே	-	ஏ
	பலா	-	ஆ	பூலை	-	ஐ
	மொழி	-	இ	நொ	-	ஒ
	தீ	-	ஈ	கோ	-	ஓ
	கொடு	-	உ	வெளா	-	ஔளா
	பூ	-	ஹ			
2.	உரிஞ் (உரோஞ்சதல்)	-	ஞ	தேர்	-	ர்
	கண்ண	-	ண	ஆல்	-	ல்

வெரிந்துக்களுள்	-	ந	தெவிப்பகை-	வ
சூளம்	-	ம்	வாழ்	ழ்
மான்	-	ன்	கோன்	ன்
பொய்	-	ய்		

உயிரெழுத்துக்களுள் எகரம் தவிர்ந்த ஏணைய பதினொரு எழுத்துக்களும் மொழிக்கு இறுதியில் வரும்.

[எகரம் அளபெடையில் மொழிக்கு இறுதியில் வரும்] மெய்யெழுத்துக்களுள் வல்லின மெய்கள் ஆறும் சுகர மெய்யும் தவிர்ந்த ஏணைய பதினொரு எழுத்துக்களும் மொழிக்கு இறுதியில் நிற்கும் எழுத்துக்களாகும்.]

தற்கால வழக்கு

1. உயிரெழுத்துக்களுள் ஒ, ஒள என்பன இக்காலத்தில் மிகமிக அருசியே வழக்கில் இடம்பெறுகின்றன.
2. மெய்யெழுத்துக்களுள் ஞ, ந், வ் ஆகிய மூன்று மெய்யெழுத்துக்களும் மொழிக்கு இறுதியில் வருவது தற்கால வழக்கில் இல்லையென்றே சொல்லலாம்.
3. வல்லின மெய்கள் மொழிக்கு இறுதியில் இடம்பெற்றாட்டா என்று கூறப்பட்ட போதிலும் தற்காலத்தில் ஒவிக்குறிப்பை உணர்த்தும் சொற்கள் வல்லின மெய்களில் முடிகின்றன.
4. பிறமொழிக் கலப்பின் காரணமாகச் சில பெயர்க் கொற்கள் தமிழில் வந்து வழங்கும்போது வல்லினமெய் எழுத்துக்களை இறுதி எழுத்துக்களாகக் கொண்டு வழங்கிவருகின்றன.

உ - ம :	சிறீன்விச்	பஞ்சாப்
	குரிச்	வார்ட்
	டெண்மார்க்	கேக்

5. ஷ்.ஸ் து போன்ற எழுத்துக்களை இருதி எழுத்துக்களாகக் கொண்டு முடியும் சொற்களும் தமிழ்மொழியில் இன்று வழக்கில் உள்ளன.

உ - ம :	ஷ்	-	ரமேஷ்
	ஸ்	-	கனகேஸ்
	ஜி	-	மஸாஜி

இடைநிலை மெய்ம்மயக்கம்

சொற்களின் இடையில் வரும் மெய்யெழுத்துக்கள் எவற்றோடு எவை சேர்க்கூடியவை என்பது வரையறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு வரையறுக்கப்பட்ட விதிகள் இடைநிலை மெய்ம்மயக்க விதிகள் எனப்படும்.

சொற்களின் இடையில் க், ச், த், ப் ஆகிய நான்கு மெய்யெழுத் துக்களும் தமிழோடு தாம் மட்டும் சேர்ந்து (மயங்கி) வரும். இவ்வாறு தமிழோடு தாம் மயங்குவது உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் எனப்படும்.

உ - ம :

க	-	மக்கள், பக்கம், சிக்கல்
ச்	-	பச்சை, மச்சம், அச்சம்
த்	-	சத்தம், முத்து, அத்தம்
ப்	-	அப்பம், தப்பு, எப்படி

ர், ம் ஆகிய இரு மெய்யெழுத்துக்களும் தமிழோடு தாம் சேர்ந்து (மயங்கி) வருவதில்லை. இவை பிற மெய்களோடு சேர்ந்து வரும். இதனை வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம் என்று கூறுவர்.

உ - ம : ர - அவர்கள், கூர்ப்பு, பார்வை
ம் - வாழ்க்கை, பாழ்ந்தினரு, தாழ்வு;

உடனிலை மெய்ம்மயக்கமாக மட்டும் வரும் க், ச், த், ப் ஆகிய நான்கு மெய்யெழுத்துக்களும் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கமாக

மட்டும் வரும். ரி. மு. ஆசிய இரண்டு மெய்யெழுத்துக்களும் தவிர்ந்த ஏனைய பன்னிரு மெய்களும் தம்மோடு தாழும் தம்மோடு பிறவும் (உடனிலையிலும் / வேற்றுநிலையிலும்) மயங்கி வரும்.

உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம்

ங்	-	இங்ஙனம்	வேங்கை, பங்கு
ஞ்	-	விஞ்ஞானம்	தஞ்சம், பஞ்ச
ட்	-	பட்டம்	வெட்கம், பட்சம்
ண்	-	திண்ணனம்	வெண்கலம், பண்பாடு
ந்	-	முந்நாறு	சொந்தம், வெந்தயம்
ம்	-	விம்மல்	வம்பு, நாம்பன்
ய்	-	கொய்யா	பொய்கை, ஆய்வு
ல்	-	வல்லவன்	செல்வம், கல்யாணம்
வ்	-	தெவ்வர்	
ள்	-	பள்ளம்	கொள்கலன், கேள்வி
ற்	-	வற்றல்	வெற்பு, பயிற்சி
ன்	-	அன்னம்	இன்பம், மன்றம்

குறிப்பு : 1. வகரம் தற்கால வழக்கில் அருகிவிட்டதால் இங்கு தரப்படவில்லை. (பழைய வழக்கில் தெவ்யாது என யகரத்துடன் மட்டும் மயங்கும் என்பர். பிறமொழிப் பயன்பாட்டில் உள்ளது உ + ம : மவ்லவி, பவ்லோ)

செயற்பாடு - மேலே தரப்பட்டுள்ள மாதிரி அட்டவணையின் துணைகொண்டு இதே போன்ற ஒரு அட்டவணை யைத் தயாரித்துக்கொள்க.

V. அறிக்கை எழுதுதல்

மாணாக்கர் அறிக்கை எழுதும் பயிற்சியினைப் பெற்றிருத்தல் அவசியம். ஏனைனில் மாணாக்கரின் பாடசாலை வாழ்க்கையிலும் பிற்கால வாழ்க்கையிலும் அறிக்கை எழுதுவதற்குப் பல சந்தர்ப்பங்கள் உண்டாகலாம். மாணாக்கர் இலக்கிய மன்றங்களின்

கூட்ட அறிக்கை, ஆண்டறிக்கை, போன்றவற்றை எழுதுவதற்குப் பல சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படக்கூடும். அத்துடன் இப்பயிற்சி பிற்காலத் தில் தொழில்சார் செயற்பாடுகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும்.

எந்த வகையான அறிக்கை எழுதுமுன்னரும் அறிக்கைக்கு அவசியமான தகவல்களைத் திரட்டுவது முதற்படியாகும். வாசித்தல், உசாவுதல், செவிமடுத்தல், செவ்விகானல் போன்ற முறைகளில் தகவல்களைத் திரட்டலாம். தகவல் திரட்டும்போது குறிப்பெழுதுதல் இன்றியமையாததாகும். வாசிப்பனவற்றை நினைவு கூர்வதற்காக நினைவுக் குறிப்பு எடுப்பதும் மாணவருக்குப் பயனுள்ள ஒரு பயிற்சியாகும்.

குறிப்பு எழுதும் முறை

1. ஒரு கூட்டத்தில் ஒருவரின் பேச்சை முழுமையாகக் கேட்டபின் குறிப்பெழுத இயலாது. பேசிக்கொண்டு இருக்கையில் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டிய முக்கிய குறிப்புக்களை விளங்கத்தக்க வகையில் சிறுசிறு வாக்கியங்களில் குறித்தல் வேண்டும்.
2. வாசிக்கும் போதும் தேவைப்படும் முக்கிய கருத்துக்களையும் துணைக் கருத்துக்களையும் கருக்கமான முறையில் சிறு வசனங்களாக எழுதிக்கொள்ள வேண்டும்.
3. **சட்டகம் வரைதல்**
எடுத்த குறிப்புகள் சில நாட்களுக்குப் பின்பு மறதி காரணமாகப் பொருளாற்ற சொற்கூட்டங்களாகி விடவுங்கூடும். அதனால் கிரகித்த விடயங்கள் மனதை விட்டகலும் முன் எழுதிய குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டு ஒரு சட்டகம் வரைவது நன்று.

அறிக்கை எழுதுவதற்கான படிமுறைகள்

1. முக்கிய அம்சங்களைத் தனித்தனியே குறித்துக்கொள்க.
2. எடுத்த குறிப்புக்களை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்க.

3. ஒழுங்குபடுத்திய கருத்துக்கள், தேவையான பிரதான அமிசங்கள், துணை அமிசங்கள், முக்கிய விபரங்கள் என்பவற்றை உரிய முறையிற் பயன்படுத்திக் கொள்க.
4. இந்தச் சட்டகத்தை வைத்துக்கொண்டு முதல் வரைபை எழுதுக.
 (அ) அறிக்கையின் தலைப்பைக் குறித்துக் கொள்க.
 (ஆ) அறிக்கை எது குறித்தது என்பது பற்றிய கருக்கமான முன்னுரை
 (இ) முக்கிய செய்திகளைத் தொகுத்து முடிவுரை எழுதுக. அல்லது அறிக்கை பற்றி அபிப்பிராயத்தை அல்லது தீர்ப்பை வரைக.
 (ஈ) ஏதேனும் விதப்பட்டரைகள் தெரிவிக்க இருப்பின் அதனைத் தலைப்பிட்டு அதன்கீழ் இலக்கங்களிட்டு எழுதுக.
 (ஊ) முதல்வரைபில் திருத்தங்கள் இருப்பின் செப்பம் செய்க.
 (஋) தேவையாயின், அறிக்கை யாருக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது என்பதோடு அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பவரின் பெயரையும் பதவிப் பெயரையும் குறிப்பிடுக.

அறிக்கை எழுதுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள்

1. இலக்கிய மன்றங்கள் - கூட்ட அறிக்கை, ஆண்டறிக்கை
2. பாடசாலை விழாக்கள், நிகழ்ச்சிகள்- பரிசளிப்பு விழா, கலைவிழா அறிக்கை, ஆண்டறிக்கை
3. சொற்றொழில்கள்- பாடசாலையிலோ, பிற இடங்களிலோ அறிஞர் ஆற்றும் உரையின் அறிக்கை
4. சற்றுலாக்கள்- கற்றல், நோக்கத்துக்காக மேற்கொள்ளும் பயன் அறிக்கை
5. வாணோவி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய அறிக்கை
6. வாசித்த நூல்கள் பற்றிய அறிக்கை

குறிப்பு : ஓர் அறிக்கையை குறிப்பிட்ட நிகழ்வு நிகழு முன்னரும் சமர்ப்பிக்கலாம் (முன் திட்ட அறிக்கை) நிகழ்வு நடைபெற்ற பின்னர் அந்நிகழ்வு குறித்தும் அறிக்கையாக எழுதலாம்.

மாதிரி அறிக்கை

உமது பாடசாலையில் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழா பற்றிய அறிக்கை

சட்டகம்-

1. அறிமுகம்
2. இடம், காலம், நேரம்
3. பிரதம விருந்தினரை வரவேற்றல்
4. தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து - பாடசாலை மாணவிகள்
5. வரவேற்புரை - மாணவ தலைவன்
6. அதிபரின் உரை :
 : பிரதம விருந்தினரை வரவேற்றல்
 : பாடசாலை வளர்ச்சி
 : எதிர்காலத்திட்டம்
 : பாடசாலை வளர்ச்சி பற்றிய சான்றுகள்
 : வளர்ச்சிக்கு ஒத்துழைத்தவர் கருக்கான நன்றி
7. கலைநிகழ்ச்சி : இசை - பாடசாலை மாணவர்கள் நாடகம் - கந்தன் கருணை நடனம் - பாடசாலை மாணவிகள் தமிழ்த்தின விழா-முதற் பரிசில் பெற்ற மாணவி உரை - 'தந்தை.தாய் பேண'
8. பிரதம அதிதியின் உரை : பாடசாலை 6 வருடத்திற்கு முன்னர் இருந்த நிலை

	: தற்கால துரித வளர்ச்சி
	: இதற்கான காரணம்
	: ஒத்துழைத்தோருக்கான பாராட்டு
	: அரசு பொதுப் பரிட்சைகளில்
	: அதியுயர் பெறுபேற்றைப் பெற்ற மாணவர்களை வாழ்த்தல்
	: பரிசில் வழங்கல்
	: உற்சாகப்படுத்தல்
9. நன்றியுரை	: ஆசிரியர் திரு.த.யோகராசா
	: பெற்றோர் அபிவிருத்திச் சங்கம்.
10. நிறைவு	: பாடசாலைக் கீதம் முடிவுற்ற நேரம்

அறிமுகம்

எமது பாடசாலையாசிய சினிநொச்சி விவேகானந்த கல்லூரியின் 1999.10.24 ஆந் தேதியன்று நடைபெற்ற வருடாந்த பரிசளிப்பு விழா பற்றிய அறிக்கையை செயலாளர் என்ற முறையில் உங்கள் முன்னிலையில் வாசிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

இடம் : சினிநொச்சி விவேகானந்தக் கல்லூரியின் சர்வைதி மண்டபம்
காலம் : 1999.10.24
பிற்பகல் : 2.00 மணி முதல் 6.00 மணி வரை

மேற்படி பரிசளிப்புவிழா குறித்த வேளையில் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. முன்னரே திட்டமிட்டபடி பிரதம அதிதியாக வருகை தந்த பேராசிரியர் சி.சாம்பசிவம் அவர்கள், எமது கல்லூரி அதிபர் திரு.ஐ.பேரின்பநாயகம் அவர்களாலும் ஏனைய ஆசிரியர், மாணவர், பெற்றோர்களாலும் மாலை அணிவிக்கப்பட்டு மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்க மண்டபத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

இவ்விழா ஆரம்பத்தில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து கல்லூரி மாணவிகளால் இசைக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து பாடசாலையின்

மாணவ தலைவன் கெல்வன் கு. பரந்தாமன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார்.

இந்திகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து பாடசாலை அதிபர் பாடசாலையின் வளர்ச்சி பற்றியும் எதிர்காலத் திட்டங்கள் குறித்தும் உரையாற்றினார். அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில் மாணவர்களால் பாடசாலைக்குச் சிறந்த பெறுபேற்றைப் பெற்றுத் தந்த பாடசாலை களுள் ஒன்றாகத் தெரிவிசெய்யப்பட்ட பத்திரிகைச் செய்தி ஒன்றினை வாசித்துக் காட்டியபோது கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்தனர். இது எமது பாடசாலை நிர்வாகம் கல்விமேற் காட்டிய சிரத்தைக்குக் கிடைத்த பரிசாகும் எனக் கூறினார்.

அடுத்ததாக அங்கு பாடசாலை மாணவர்களால் இசை நிகழ்ச்சி நிகழ்த்தப்பட்டது. ‘கந்தனீ கருணை’ என்ற நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டபோது சபையோரால் பெரிதும் வரவேற் கப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. கல்லூரி மாணவிகளின் செம்பு நடனம் சபையினரைக் கவர்ந்த ஒன்றாக அமைந்திருந்தது.

அகில இலங்கை, தமிழ்த்தின விழாவில் பேச்சுப் போட்டியில் கீழ்ப்பிரிவில் முதலிடம் பெற்ற செல்விசிபைரவி நிகழ்த்திய “தந்தை தாய் பேண்” என்ற தலைப்பிலமைந்த உரை அனைவரது உள்ளங்களையும் கவர்ந்ததாக அமைந்திருந்தது.

இந்திகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து பிரதம விருந்தினரின் உரை நிகழ்த்தப்பட்டது. அவர் தமது உரையில் சுமார் 6 வருடங்களுக்கு முன் இப் பாடசாலையில் கல்வி பயின்ற மாணவர் தொகையையும் கட்டடங்களின் எண்ணிக்கையையும் எடுத்துக் காட்டி இன்று இப்பாடசாலையின் துரித வளாச்சி, கல்வி மேம்பாடு குறித்துத் தாம் பெருமிதமுறுவதாக எடுத்துக் கூறினார். இதற்குக் காரணம் கல்லூரி நிர்வாகத்தில் அதிபரும் ஆசிரியரும் ஒன்றினைந்து செயற்பட்டதோடு பழைய மாணவர்களின் பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக அமைந்துள்ளது என்றார்.

பரிட்சைப் பெறுபேற்றைப் பத்திரிகையில் தாம் கண்டு வியப்படைந்ததாகக் கூறிய பேராசிரியர், இவை அனைத்தும் தொடர்ந்தும் வளர்த்துச் செல்லப்பட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்

இறுதியாக, 1998 ஆம் ஆண்டு க.பொ.த. (சாதாரண தர)ப் பரிட்சையில் எட்டுப்பாடங்களிலும் விசேட சித்தி பெற்ற 21 மாணவர்களுக்கும் க.பொ.த.ஐயர்தரப் பரிட்சையில் நான்கு அதி விசேட சித்திகளைப் பெற்றுக்கொண்ட 14 மாணவர்களுக்கும் சபையிலுள்ளோரின் கருகோஷம் வானைப் பிளக்கப் பரிசுகளை வழங்கி அவர்களை உற்சாகப்படுத்தினார்.

இறுதியாக பாடசாலை ஆசிரியர் திரு.த. யோகராசா நன்றியுரை நிகழ்த்தினார். அதன் பின்பு மாலை 6 மணிக்கு விழா பாடசாலைக் கீத்துடன் இனிடே நிறைவுபெற்றது.

வணக்கம்

செயலாளர்
(ஒப்பம்) மு.குமாரசாமி
பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம்

9. ஈழ நாட்டில் தமிழ் வளர்ச்சி

பண்டைக் காலந்தெட்டு ஈழநாடு தமிழ் மொழிக்குச் சிறந்த இருப்பிடமாகத் திகழுகின்றது. சங்ககாலத்தில் ஈழ நாட்டிலிருந்து பல புலவர்கள் தமிழகம் சென்று தமிழ் மொழியை அலங்கரித்துப் புகழ்பெற்று விளங்கினர். அவருள் ஒருவர் ஈழத்துப் பூதந்தேவனார். அவரது பாக்கஞ்சி சில சங்க நூல்களிற் காணக்கிடக்கின்றன.

�ழத்துத் தமிழரசர் காலத்தில் தமிழ்மொழி பலதுறைகளிலும் உயர்ந்த நிலையில் இருந்ததென்பதற்குப் பலவித சான்றுகள் உள். இக்காலத்திற்றான் தட்சணைக்கலாச புராணமும், திரிகோணாசல புராணமும், பரராசகேரம் என்னும் வைத்தியநூலும் செகராசகேரம் என்னும் சோதிட நூலும், அரசகேரி இயற்றிய இரகுவம்சமும் ஆக்கப்பெற்றனவாக அறிகின்றோம். அன்றியும் சரஸ்வதி மகாலயம் என்னும் நூல் நிலையத்தையும் ஸ்தாபித்து தமிழ் நூல்களை ஒருங்கு சேர்த்துப் பேணிக்காத்து வந்தனர். இத்தகைய காரணங்களால் தமிழ் மொழி அக்காலத்துச் சிறப்புற்றோங்கியது.

அதுமட்டுமன்றி அக்காலத்தில் ஈழநாட்டை ஆண்ட சிங்கள அரசரும் தமிழ் மொழியையும் தமிழ்ப் புலவரையும் மிகவும் ஆதரித்து வந்தனர். தம்பதேனியாவில் இருந்து அரசாண்ட முன்றாம் பராக்கிரமபாகு என்பான் முன்னிலையில் போசராச பண்டிதர் என்பவரால் இயற்றப்பெற்ற சரசோதி மாலை என்னும் நூல் (விபி.1310) அரங்கேற்றப்பெற்றது.

அதன்பின் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆசிய ஜோப்பியர் ஆட்சியிலும் ஈழநாட்டிலே தமிழ்மொழி வளர்ச்சி குன்றவில்லை. ஆனால் தமிழ்மொழி தனது வளர்ச்சியில் பழைய முறையோடு புதியமுறையை தழுவிக் கொண்டது. கூழங்கைத் தம்பிரான் என்பவர் ஆக்கிய யோசெப்புப் புராணம் என்னும் நூல் பழைய

புராண முறையில் புதிய கருத்துக்களோடு ஆக்கப்பட்டது. பிலிப்பி தேமெல்லோ என்ற ஈழநாட்டுத்தித்த சிறிஸ்தவ பாதிரியாரால் கிறிஸ்தவ வேதாகமத்து ஒருபாகமாகிய புதிய ஏற்பாடு தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சிடப்பெற்றது. இதுவே தமிழில் கிறஸ்தவ வேதாகமத்தினின்று மொழிபெயர்த்து வெளிவந்த முதன்முதல் நூலாகும். இது மாத்திரமன்றி பழைய ஏற்பாட்டின் சிலபாகங்களும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. அன்றியும் மருதப்பக் குறவஞ்சி என்னும் நூலும் இயற்றப்பட்டது. இது அக்காலத்து யாழ்ப்பாணத்தில் இராசவாச முதலியாராயிருந்த மருதப்பிள்ளை என்பவர் பேரில் தேமெல்லோப் பாதிரியார் இயற்றியது. இவை மட்டுமன்றி அவர் 'சத்தியத்தின் ஜெபம்'என்னும் நூலையும் இயற்றியுள்ளார். இன்னும் கவுரியேல் பச்சேக்கோ என்னும் கத்தோலிக்கக் குருவானவர் 'தேவஆசி பெற்ற மாந்தர் சரிதை' என்னும் வசன நூலும் இயற்றியுள்ளார். இஃது இருபெரும் புத்தகங்களாக வெளியிடப்பட்டன. இவற்றைவிட போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்த காலத்தில் வேறு பல நூல்களும் இயற்றப்பெற்றன. யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை என்னும் சரித்திர நூலை கூழங்கைத் தம்பிரானின் மாணவருளொருவராகிய மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் என்பார் இயற்றியுள்ளார். அதனோடு நில்லாது புவியூர்-யமக அந்தாதி, காசி யாத்திரை என்னும் செய்யுள் நூல்களையும் ஞானாலங்கார ரூபக நாடகம் என்னும் நாடக நூலையும் பாடினார்.

பின்னர் ஆங்கில ஆட்சி தொடங்குகின்றது. இக்காலத்து முதல் பகுதியில் சின்னத்தமிப் புலவர் என்னும் புலவர் சிகாமணி திசம்ந்தனர். விரைவிற் கவிபாடும் வன்மை வாய்ந்தவர். மறைசையந்தாதி. கல்வளையந்தாதி என்னும் பிரபந்தங்களையாத்தவர். அக்காலத்து யாழ்ப்பாணத்துக் கரவெட்டியென்னும் ஷாரில் வாழ்ந்த வேலாயுதம் பிள்ளை என்பவரைப் பாட்டுடைத் தலைவனாக்கிக் 'கரவை வேலன் கோவை' என்னும் கோவை நூலையும் செய்தனர். பறாளை வினாயகர் பள்ளி என்னும் பள்ளுப் பிரபந்தத்தையும் யாத்தனர்.

புலவர்களைக் குறித்துப் பேசுமிடத்து , சேனாதிராயனார் என்பவரைப்பற்றியும் குறிப்பிடல் வேண்டும். இவரும் கூழங்கைத் தம்பிரானிடம் கல்விபயின்றவர். ஆங்கில மொழியோடு போர்த்துக் கேய மொழியையுங் கற்றுனர்ந்தவர். அன்றியும், அவர் காலத்துள் வித்துவான்கட்கெல்லாம் ஒருசிரோமனியூய் விளங்கியவர். இவரிடம் கற்ற மாணவர் பலர். அவருள் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரும் ஒருவராவர். சுருங்கக்கூறுமிடத்து இப்பெரியாரின் முயற்சிகளால் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் மிக விருத்தியடைந்தது. நல்லை வெண்பா, நல்லையந்தாதி, நல்லைக் குறவஞ்சி என்னும் பிரபந்தங்களை இயற்றியுள்ளார். தனிக் கவிதைகளையும் யாத்துள்ளார்.

இக்காலத்துத் திறமை வாய்ந்து விளங்கிய புலவர்களுள் சிவசம்பு புலவருமொருவர். இவர் யாழ்ப்பாணத்து பருத்தித் துறையைச்சார்ந்த உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்தவர். இளமை தொட்டு கவிபாடும் வன்மை படைத்தவர். ஈழமண்டலத்தில் பிரபந்தம் பாடியவர்களுள் இவரே தலைசிறந்தவர். பாஸ்கர சேதுபதி மீது ஒரு கல்லாடக் கலித்துறையும், நான்மணிமாலையும் இரட்டை மணிமாலையும் வேறு தனிக் கலிகளும் பாடியவர். அப்பாடல்களைச் சேதுபதி முன்னிலையில் அரங்கேற்றி மதிப்பும் பெற்றவர். அன்றியும் பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்கள் மேல் ஒரு நான்மணி மாலை பாடிப் பரிசில் பெற்றார். அவர் காலத்திலிருந்த பிரபுக்கள் மீதும் தனிப்பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார். மறைசையந்தாதி, யாப்பருங் கலக்காரிகை என்னும் நூல்களுக்கு உரையுங் கண்டனர். பல மாணவரை ஒருங்கு கூட்டிப் பாடஞ் சொல்லித் தமிழை வளர்த்தார்.

அழத்துப் புலவர்களைப்பற்றி பேசுமிடத்து யாழ்ப்பாணத்து ஏழாலை சுப்பையாப் புலவர் என்பவரைப்பற்றி உரையாதிருக்க முடியாது. இவர் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை பகுதியைச் சேர்ந்தவர். இவரை நட்டுவச் சுப்பையர் என்று அக்காலத்தில் அழைத்தனர். இவர் இலக்கண இலக்கியங்களில் பயின்றவரோ என்று ஒருவருக்கும் தெரியாது. ஆனால், இவரை ஒரு இயற்கைப் புலவன் என்றே கூறல்வேண்டும். இவர் இயற்றிய கணசி சயவரம்

என்னும் நூல் இவரது இயறகைப் புலமைத் திறமையையும் வர்ணனைச் சிறப்பையும் புத்திசாதுரி யத்தையும் நன்கு தெரிவிக் கின்றது. இந்நூலில் அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த பிரபுக்களைப்பற்றியும் பல சுவையான செய்திகள் மலிந்துள்ளன. இவர் பாட்டுக்களில் சொல்லும் பொருளும் அழகாய் அமைந்துள்ளன. பாடல் மாதிரிக்கு அவர் நூலிலிருந்து ஒரு விருத்தம் தருவாம்.

காட்டுக்குயிலைக் கடிதோட்டி கனத்த நாவினைய தடவி மாட்டு மினிய சொல்லானே மானே தேனே கனக மின்னே ஓட்டைக் காதி னுடனிருந்திங் குவந்தே புடவை விற்கின்ற நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிகளி னல்லாண்டப்பணிவன் கானே

சம்நாடானது ஆங்கிலேயரது கையில் சென்றதும் ஆங்கு இதுகாறும் வழங்கி வந்த தமிழ் மொழியும் ஒரு புத்தம் புதிய முறையில் வளர்த் தொடங்கியது. புத்தம் புதியகலைகள் தோன்றின. இது காறும் புலவர்கள் செய்யுள் நடையையே நூல்யாத்தற்குப் பெரிதும் கையாண்டு வந்தனர். ஆனால் ஆங்கிலேயர்கள் சிரிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பி வந்த பாதிரிமார் தம் சமயக் கொள்கையைப் பரப்புவதற்கு செய்யுள் நடை ஓர் இடையூறாமிருந்ததைக் கண்டு கற்றோரும். கல்லாதோரும் தமது கொள்கையை இலகுவில் விளங்கிக் கொள்வதற்காக வேண்டி வசன நடையை கையாளத்தொடங்கினர். அன்றியும். மேலைத் தேசத்து முன்னேறி வந்த வைத்தியம், விஞ்ஞானம், கணிதம், தருக்கம் முதலிய பகுதியில் எழுந்த நூல்களைப் பின்பற்றி, தமிழிலும் நூல்கள் இயற்றினர்.

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை

பசிற்சி

1. சங்ககாலத்திலிருந்த ஈழத்துப் பூலவர் யார்?
2. ஈழத்துத் தமிழரசர் காலத்தில் எழுந்த நூல்கள் எவை?
3. போசராசப் பண்டிதர் இயற்றிய தமிழ் நூல் எது?
4. போர்த்துக்கேயர் காலத்திலெழுந்த தமிழ் நூல்கள் எவை?
5. தமிழரசர் காலத்து நூல்களுக்கும், போர்த்துக்கேயர் காலத்து நூல்களுக்கும் இடையேயள்ள வித்தியாசம் என்ன?
6. மாதகல் மயில்வாகனப் பூலவர் இயற்றிய நூல்களை வரிசைப்படுத்துக.
7. சின்னத்தம்பிப் பூலவரியற்றிய பிரபந்தங்களைத் தருக.
8. இலகுவில் விளங்கக் கூடிய உரைநடை நூல்கள் எப்போது எழுந்தன?
9. ஈழத்துத் தமிழரசர் காலத்தில் தமிழ்மொழி பலதுறைகளில் உயர்ந்த நிலையில் இருந்ததென்பதற்கான சான்றுகள் - யாவை?

II. தொடர்பாடற் பரிவர்த்தனையில் தொலைபேசியின் பங்கு

செய்திகள் பரிமாற்றம் செய்துகொள்ளப்படுவதைத் தொடர்பாடல் எனலாம். பண்டைக் காலத்திலிருந்தே தொடர்பாடல் இடம் பெற்றுவந்துள்ளது. அன்று தொடர்பாடலுக்கு எனிய முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. தூதுவனை நேரில் அனுப்பியோ, பறை அடித்தோ செய்திப் பரிமாற்றம் இடம்பெற்றுள்ளது. இலக்கியங்களில் பறவைகளைத் தூதாக அனுப்பிய செய்திகளும் இடம்பெறுகின்றன.

இன்றைய நவீன விஞ்ஞான உலகில் தொலைத்தொடர்பு பரந்த அளவில் விரிவடைந்துள்ளது. தொலைத்தொடர்பு

ஏற்பாட்டில் ஆரம்பம் தெவிகிராம் என்னும் தந்திமுறையாகும். அதன் அடுத்தபடியாக தெவிபோன் என்னும் தொலைபேசி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அத்தோடு தூர இடங்களில் தொலைபன்னி மூலம் செய்திகள் பதியப்பட்டன. இன்று தொலை அச்சு, தொலைமடல் என்பன பாவளனமில் உள்ளன. தொலைமடல் மிகத் துரிதமானதும் நவீனமானதுமான செய்திப்பரிமாற்றச் சாதனமாகும். தொலை அச்சு அல்லது தொலைப்பதிவு நாடுகளுக்கிடையிலான (தொகுத்து அமைப்போடு) தொலைமடலும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. தந்தி, தொலைபேசி, தொலைமடல் ஆகியவற்றின் செய்திகளைக் கொண்டு செல்ல கம்பிகளின் பின்னல் (cable) உலகெங்கிலும் பரவியிருக்கிறது. இவற்றைப் பொதுவாகக் கேபிள் என்பர். மேலும் அன்று தந்திக் கம்பிகள் மூலம் செய்திப் பரிமாற்றம் இடம்பெற்றிருந்த நிலைமாறி அன்லகள் மூலம் செய்திகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் நிலைகள் உருவாகியுள்ளன. இதற்கு செல்விடப் பேசி எனச் சொல்லப் படுகின்ற செல்போன் சாதனம் சிறந்த உதாரணமாகும். மேலும் தொலைநகல் (பக்ஸ்) மூலம் இடம்பெறும் தொடர்பாடல் முறை பரவலாக காணப்படுகிறது. இன்று இணையச் செயற்பாடுகளில் கண்ணியும் இன்றியமையாததொன்றாகிவிட்டது.

தொடர்பாடல் துறையில் கடிதத்துக்கு அடுத்ததாகச் சாதாரண பொதுமக்களால் இன்று பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தொடர்பாடல் சாதனமாக தொலைபேசி காணப்படுகிறது.

இலங்கைத் தொலைத் தொடர்புப் பகுதியினரால் மட்டுமன்றி சில தனியார் தாபனங்களும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தொலைபேசிச் சேவையைப்பெற்றுக் கொடுப்பதில் முனைந்து நிற்கின்றன. இதனால் வீட்டுக்கு வீடு தொலைபேசிப் பாவளன், அதிகரித்து விட்டது என்பதும் எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப் படவேண்டிய உண்மையாகும். இன்று தொலைபேசி மூலம் உலகில் எந்தப் பகுதியில் இருப்பவருடனும் செய்திகளைப் பரிமாறிக்கொள்ளமுடியும். தொலைபேசி, முன்னர் வசதி மிகவர்கள் அனுபவித்து வந்த ஒரு தொடர்பாடற் சாதனமாகும்.

ஆயினும், தற்போது நடுத்தர வகுப்பினரும் பெரும்பாலும் தொலைபேசியை வீட்டுகளில் பயன்படுத்துகின்றனர். அது மட்டுமன்றி ஒரு ரூபா, இரண்டு ரூபா, ஐந்து ரூபா நாணயக் குற்றிக்கொள்ப் பயன்படுத்தி மிகச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தீக் கூடிய தொலைபேசிகள், மற்றும் பணங்களுக்கு செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளும் தொலைபேசிப் பாவனை, அட்டைக்கொள்ப் பாவித்துப் பேசக் கூடிய தொலைபேசிகள், செல்லிடப் பேசிகள் எனப் பலவகையான தொலைபேசிகள் இன்று பாவனையில் உள்ளன. இவை போகுமிட மெல்லாம். தொலைபேசிச் சேவையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வசதிகளை ஏற்படுத்தித்தந்துள்ளன. மற்றும் கால் இடறிலிழுந்தாலும் தனியார் தொலைபேசி நிலையங்களில் போய் விழும் அளவிற்கு தனியார் தொலைபேசி நிலையங்கள் தொடர்பாடல் துறையில் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றன.

தொலைபேசியைப் பயன்படுத்தித் தொடர்பாடலை நாம் ஏற்படுத்துவதில் சில விடயங்களைக் கருத்திற்கொள்வது அவசியம்.

அவசிய தேவைக்கு மட்டுமே நாம் தொலைபேசியைப் பயன்படுத்தலாம். எடுத்ததற்கெல்லாம் தொடர்பு கொள்ளும் போது மற்றவர்க்கு அன்டுத் தொல்லையாகிவிடுவது மட்டுமன்றி வீண் செலவையும் ஏற்படுத்தும்.

தொலைபேசிக்குரிய இலக்கத்தை நாம் சமுற்றி விட்டு அதனை மறுபக்கத்தில் பெறுவாரிடம் “யார் பேசுகிறீர்கள்” எனக் கேட்பது பொருத்தமற்றது. குறிப்பிட்ட தொலைபேசி இலக்கமா எனக் கேட்கலாம். பேசுவது யாரென்று நீங்களே உங்களை முதலில் குறிப்பிட வேண்டும். நாம் பேசப் போகும் விடயத்தை படிப்படியாக தெளிவாக கருக்கிக் கூறுதல் வேண்டும். மறுபக்கத் தில் சலிப்பும் ஏற்படாது, தொலைபேசிக் கட்டணமும் உயராது.

தொலைபேசியில் அடிக்கடி மணியடிப்பதால் சலிப்படைந்து சிலர் பதில் கொடுக்காமல் விடுவதுமுண்டு. சிலவேளை அனாமதேய குரல்களினால் ஏற்பட்ட சலிப்பாகவும் இருக்கலாம். இருப்பினும்

பொறுமையுடன் அவற்றைக் கேட்டுப் பதிலளிப்பதே
பண்புடமையாகும்.

பிறிதொருவர் வேறொருவருக்கு தெரிவிக்குமாறு கூறும்
செய்தியையும் நாம் மனமுவந்தேற்று தெரிவித்தல் விரும்பத்தக்கது.
எல்லாவற்றிலும் மேலாக இனியமையாகவும், பண்பாகவும்
சருக்கமாகவும் நாம் தொலைபேசியில் உரையாடுவதே நல்லதொரு
தொடர்பாடலுக்கு வழிவகுக்கும்.

செயற்பாடு

தொலைபேசி உரையாடலொன்றை வகுப்பறையில் நிகழ்த்திக்
காட்டுக்.

III. தொகைப் பெயர்கள்

ஒரே இனமான பொருள்களைத் தொகுத்து தொகுக்கப்பட்ட
எண்ணிக்கையையும் பொருளின் பெயரையும் கூற அதனாலே
குறிப்பிடப்பட்ட பெயர்களே கருதப்பட்டு வருவதுண்டு. அவ்விதப்
பெயர்களே தொகைப் பெயர்கள் என கூறப்படும்.

இருசுடர்	-	குரிய, சந்திரர்
இரு திணை	-	உயர்திணை, அஃறிணை
இரு குரவர்	-	தாய், தந்தையர்
இரு மரபு	-	தாய்மரபு, தந்தை மரபு
இரு நிதி	-	சங்கநிதி, பதுமநிதி
இரு பொருள்	-	கல்வி, செல்வம்
இரு பற்று	-	அகப்பற்று, புறப்பற்று
இருமை	-	இம்மை, மறுமை
முக்கனி	-	மா, பலா, வாழை
முத்தமிழ்	-	இயல், இசை, நாடகம்
முப்பிணி	-	வாதம், பித்தம், சிலேட்டுமீம்
முப்பொறி	-	மனம், வாக்கு, காயம்
முச்சடர்	-	குரியன், சந்திரன், அக்ஸினி

முத்தொழில்	-	படைத்தல், காத்தல், ஆழித்தல்
மும்மலம்	-	ஆணவம், கன்மம், மாயை
முக்குற்றம்	-	காமம், வெளுளி, மயக்கம்
மும்முரசு	-	வீரமுரசு, கொடைமுரசு, மங்களமுரசு
மும்முர்த்திகள்	-	சிவன், பிரம்மா, விஷ்ணு
முக்கடுகம்	-	சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி
முவேளை	-	காலை, பகல், தீரவு
முவுலகம்	-	பூலோகம், பாதாளலோகம், வானுலகம்
நால்வகைப்பா	-	ஆசிரியப்பா, வஞ்சிப்பா, கலிப்பா, வெண்பா
நால்வகைப்பு	-	கொடிப்பு, கோட்டுப்பு, நீர்ப்பு, நிலப்பு
நானிலம்	-	குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், மூல்லை
நால் வருணத்தவர்-	-	பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், குத்திரர்
நாற்குணம்	-	அச்சம், மடம், நாணம், பழிரப்பு (பெண்கள்)
		அறிவு, நிறை, ஓரப்பு, கடைப்பிடி (ஆண்கள்)
நாற்படை	-	தேர், யானை, குதிரை, காலாள்
நாற்பொருள்	-	அறம், பொருள், இன்பம், வீடு
ஐம்பொறி	-	மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி
ஐம்புதம்	-	நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம்
ஐம்புலன்	-	சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றம்
ஐந்நிலம்	-	குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை
ஐம்பால்	-	ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றங்பால், பலவின்பால்
ஐம்பெருங்காப்பியம்-	-	சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலைக்கி
ஐஞ்சிறுகாப்பியம்-	-	குளாமணி, உதயணகுமார காவியம், நீலகேசி, நாககுமார காவியம், யசோதர காவியம்

பஞ்சாங்கம்	-	கரணம், திதி, நட்சத்திரம், யோகம், வாரம்
பஞ்சபாண்டவர்	-	தருமன், வீமன், அருச்சனன், நகுலன், சகாதேவன்
பஞ்சமா பாதகம்	-	கொலை, களவு, கள், குது, காமம்
பஞ்சலோகம்	-	இரும்பு, சயம், செம்பு, பொன், வெள்ளி
பஞ்சாமிகுதம்	-	சருக்கரை, தயிர், தேன், நெய், பால்
பஞ்சாயுதம்	-	சக்கரம், சங்கு, தண்டு, தனு, வாள்
அறுக்கவை	-	தித்திப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு
அற்றிவு	-	பார்வை, கேள்வி, முகர் தல், சுவைத்தல், தொடுகை, பகுத்தறிவு
அறுகுணம்	-	ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம்
அறுதொழில்	-	ஈதல், ஏற்றல், ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல்
அறுபகை	-	காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதன், மாச்சாரியம்
அறுபருவம்	-	கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, முதுவேனில், இளவேனில்
ஏழுஸ்வரங்கள்	-	ஸ, ரி, க, ம, ப, த, நி
ஏழிசை	-	ஷட்சம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம்
ஏழு பருவங்கள்	-	பேதை, பெதும்பை, மங்கைமடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் கைலை, இமயம், மநதரம், விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலகிரி
ஏழுமலை	-	வடக்கு, வடசிழக்கு, சிழக்கு, தென் சிழக்கு, தெற்கு, தென்மேற்கு, மேற்கு, வடமேற்கு
எண்டிசை	-	

நவக்கிரகம்	-	குரியன், இராகு, கேது, சந்திரன், சனி, சுக்கிரன், செவ்வாய், புதன், வியாழன்
நவமணி	-	கோமேதகம், நீலம், பவளம், புஷ்பராகம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, வைரம், வைடுரியும்
நவதானியம்	-	உழுந்து, எள்ளு, கடலை, கொள்ளு, சாமை, தினை, துவரை, நெல்லு, பயறு
தசாவதாரம்	-	மச்சம்(மீன்), கூர்மம் (ஆழை), வராகம் (பன்றி), நரசிம்மன், வாமனன், பலராமர், பரசுராமர், இராமர், சிருஷ்ணர், கல்சி

IV. எழுத்தியல்

பத்தாம் தரத்தில் எழுத்துக்கள் பற்றி சில அடிப்படையான விடயங்களைக் கற்றீர்கள். இங்கு எழுத்துத் தொடர்பான மேலும் சில விடயங்களைக் கவனிப்போம்.

1. இனவெழுத்துக்கள்

பிறப்பிடம், தொழில், மாத்திரை, வடிவம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றோ பலவோ ஒத்துவருவதனால் ஒரெழுத்துக்கு இன்னோர் எழுத்தை இன எழுத்து என்று குறிப்பிடுவது மரபாகும். உழிரெழுத்தும் மெய்யெழுத்துமாகிய முப்பது முதலெழுத்துக்களுள்ளும் இடையின மெய்யெழுத்துக்கள் ஆறும் தவிர்ந்த ஏனைய இருபத்துநான்கு எழுத்துக்களுள் இவ்விரண்டு எழுத்துக்கள் ஒரின எழுத்துக்களாய் அமைகின்றன.

உயிரெழுத்துக்கள்

அ	-	ஃ
இ	-	ஈ
உ	-	ஊ
எ	-	ஏ
ஐ	-	ஐ
ஒ	-	ஓ
ஓள	-	ஔ

மெய்யெழுத்துக்கள்

ஂ	-	ங	ஂ	-	ங்
ஃ	-	ஞ	ஃ	-	ஞ்
ஂ	-	ண	ஂ	-	ண்

கட்டெழுத்துக்கள்

உயிரெழுத்துக்களுள் கட்டி உணர்த்துவதற்குரிய எழுத்துக்கள் முன்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவை.

அ, இ, உ என்பவையாகும். இவ்வெழுத்துக்கள் கட்டுப் பொருளில் மொழியின் முதலில் வருமிடத்து அவை கட்டெழுத்துக்களாக அமைகின்றன.

தொகுதி - I	அவன்	இவன்	உவன்
	அவள்	இவள்	உவள்
	அவர்	இவர்	உவர்
	அது	இது	உது
	அவை	இவை	உவை

தொகுதி I இல் தரப்பட்ட சொற்களை அவதானித்தால் அவை ஒவ்வொன்றும் ஒருவரையோ ஒருபொருளையோ கட்டுவதைக் காணலாம்.

தொகுதி - II	அப்பம்	இலை	உடுப்பு
	அணில்	இளைஞன்	உணவு
	அரசன்	இரவு	உரல்
	அம்பலம்	இன்னல்	உற்சாகம்

தொகுதி II இல் தரப்பட்டுள்ள சொற்களும் அ. இ. உ என்பவற்றை முதலெழுத்தாகக் கொண்டமைந்திருப்பினும் தொகுதி I இல் தரப்பட்டவைபோல இச்சொற்கள் சுட்டுப்பொருளை உணர்த்தவில்லை என்பதை நீங்கள் அறியலாம்.

தொகுதி	அம்மாணவன்	இம்மாணவன்	உவர்டு
- III	அவ்வீடு	இவ்வாலயம்	உவவிடம்
	அச்சோலை	இவ்வாரம்	உவவூர்
	அம்மனிதன்	இப்பாதை	உவவேலை
	அப்புத்தகம்	இவ்வண்ணம்	உவவிடயம்

தொகுதி I இலும் தொகுதி III இலும் தரப்பட்டுள்ள சொற்கள் யாவுமே சுட்டுப்பொருளைத் தருவன. எனினும் தொகுதி I இல் உள்ள சொற்களில் அ. இ. உ என்னும் சுட்டெழுத்துக்களை அச்சொற்களிலிருந்து பிரிக்கமுடியாது. ஆனால் தொகுதி III இல் உள்ள சொற்களில் சுட்டெழுத்துக்கள் பிரிக்கக்கூடியனவாக உள்ளன.

சொற்களிலிருந்து பிரிக்கமுடியாதவகையில் அச்சொற்களுக்குள்ளேயே இருக்கும் சுட்டெழுத்துக்கள் அக்கட்டு எனப்படும். சொற்களிலிருந்து பிரிக்கக் கூடியவையாக சொற்களுக்கு வெளியே அமைந்துள்ள சுட்டெழுத்துக்கள் புரச்கட்டு எனப்படும்.

வினாவெழுத்து

வினாப் பொருளைத் தருகின்ற எழுத்துக்களாக ஏ. யா. ஆ. ஒ. ஏ. ஆகிய ஐந்து எழுத்துக்களும் அமைந்துள்ளன. ஏ. யா ஆகிய இரண்டு எழுத்துக்களும் சொல்லின் முதலில் வரும்.

உ - ம :

எவன்	யார்
எது	யாவர்
எப்படி	யாது
என்ன	யாங்குனம்
எங்கே	யாவை

ஆ. ஒ என்னும் கிரண்டு எழுத்துக்களும் சொல்லின் இறுதியில் இடம்பெறும்.

உ - ம :

அவனா	கிடைத்ததோ
அதுவா	பாடினானோ
கண்ணனா	நிமலனோ
நிர்மலாவா	வீடோ

ஏ என்னும் எழுத்து சொல்லின் முதலிலும் சொல்லின் இறுதியிலும் வினா எழுத்தாய் அமையும்.

உ - ம:

ஏன்
ஏது
இங்கு வந்தவன் அவனே?

எழுத்துப்போவி

சிலவேளாகளில் சொற்களில் வரும் எழுத்துக்களில் ஒரெழுத்துக்குப்பதிலாக ஒத்த ஒலியினையுடைய வேறு எழுத்துக்கள் நின்று ஒலிப்பதுமண்டு. சொல்லில் ஒரெழுத்துக்குப் பதிலாக வேறார் எழுத்து நின்று அதேபோல ஒலிப்பது போவி எனப்படும்.

சொல்லின் தொடக்கத்திலோ சொல்லின் இடையிலேயும் சொல்லின் இறுதியிலோ போவி எழுத்துக்கள் வரலாம். சொல்லின்

முதலில் வருவது முதற்போலி எனவும் இடையில் வருவது இடைப்போலி எனவும் இருதியில் வருவது கடைப்போலி எனவும் வழங்கப்படுகின்றன.

(அ) முதற்போலி

உ + ம:	இயல்பு	போலி
	ஜயர்	அய்யர்
	ஜயோ	அய்யோ
	ஒளவை	அவ்வை
	மையல்	மயல்

(ஆ) இடைப்போலி

உ + ம :	இயல்பு	போலி
	பழையை	பழையை
	நேசம்	நேயம்
	தேசம்	தேயம்
	அடைவு	அடவு

(இ) கடைப்போலி

உ + ம:	இயல்பு	போலி
	சாம்பல்	சாம்பர்
	பந்தல்	பந்தர்
	நிலம்	நிலன்
	அறம்	அறன்

V. சிறுகதை ஆக்கம்

சிறுகதை என்பது ஓர் உரைநடை ஆக்க இலக்கியம். மக்களால் மிகவும் விரும்பிப் படிக்கப்படும் ஓர் இலக்கிய வடிவமான சிறுகதை காலத்துக்குக் காலம் வளம் பெற்று வளர்ந்து வருகிறது. சிறுகதைக்கு ஒரு திட்டவட்டமான வரைவிலக்கணம் கூறுவது கடினம். அமெரிக்க எழுத்தாளர் ஒருவர் குதிரைப் பந்தயம் போன்று சிறுகதையின் தொடக்கமும் முடிவும் விரைவும், சவையும் மிக்கதாக விளங்க

வேண்டும் எனவும், அரைமணி முதல் ஒன்று அல்லது இரண்டு மணி நேரத்தில் படித்து முடிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் எனவும் கூறியுள்ளார்.

சிறுகதையானது அளவிற் சிறியதாகவும் இறுக்கமும், கட்டுக்கோப்பும் முழுமையும் ஒருமைப்பாடும் கொண்ட அமைப்புடையதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். செம்மையான பாத்திர வார்ப்பும், சொற்சிக்கனமும், உயிர்த்துடிப்பும், செறிவும் திட்பமும் மிக்க நடையும், கதைக்குப் பொருத்தமான தொடக்கமும் முடிவும் சிறுகதைக்கு இன்றியமையாதன. சிலவற்றைக் கூறி பலவற்றை சிந்திக்க வைப்பதாகச் சிறுகதை அமைதல் வேண்டும். அதாவது ஒருசிறப்பான சிறுகதையானது அதை வாசித்து முடித்தவுடன் வாசகர்களின் மனதில் ஒர் எண்ண அதிரவலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அச்சிறுகதை கூறியது கொஞ்சமாகவும் அதன் மூலம் வாசகன் சிந்துப்பது அதிகமாகவும் இருத்தல் சிறந்த சிறுகதையின் ஒரு பண்பாகும்.

சிறுகதையிலக்கியம் தனித்துவமான சீல பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அது நாவவிலிருந்து பல்வேறு வகையில் வேறுபட்டு வளாக்சியடைந்து வந்துள்ளது. நாவலைவிடவும் சிறுகதைகள் பரவலாக அனைவராலும் வாசிக்கப் படுகின்றன.) இதற்குப் பிரதானமான காரணம் அது அளவிற் சிறியதாக இருப்பதேயாகும். வேலைப்பளு மிகுந்த இந்நாட்களில் குறுகிய நேரத்தில் ஒரு கதையை வாசித்து முடிப்பதற்கே அனைவரும் விரும்புவதால் சிறுகதைகள் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றன.

சிறுகதையின் பண்புகள்

1. சிறுகதையானது ஏதாவதோரு விடயத்தினைச் சுற்றிப் பின்னிப் பினைந்து வளர்ந்து செல்வதாக அமையும். ஒரு நபரைப்பற்றியதாகவோ ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றியதாகவோ அல்லது உயிரினத்தை அல்லது பொருளைப் பற்றியதாகவோ கூட ஒரு சிறுகதை அமையலாம்.

2. ஒரு சிறுக்கையினை வாசிக்கும் போது பலவிடயங்களை, அதாவது கதைப்போக்கு, பாத்திரங்களின் குணவியல்புகள், கதை நிகழம் காலம், கதை நிகழம் களம் போன்றவற்றினை வாசகள் அனுமானித்து அறியக்கூடியதாயிருக்கும்.
3. பல விடயங்களை வெளிப்படையாகக் கூறாது குறிப்பாக உணர்த்துதலே சிறுக்கையின் பண்பு.
4. சிறுக்கையின் கதைக்கரு நன்கு திட்டமிடப்பட்டிருக்கும். சில சிறுக்கைகள் கதைக்கரு என்பது இல்லாமலேயே சிறந்த சிறுக்கையாக அமைந்திருப்பதையும் அவதானிக்கலாம்.
5. சிறு கதையின் ஆரம்பம் வாசகளின் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாக அமைந்திருக்கும். தொடர்ந்து விரைவாக வாசித்து அதன் முடிவை அறியும் வேட்கை வாசகனுக்கு அதிகமாக இருக்கும்படியாக ஒரு நல்ல சிறுக்கை அமையும்.
6. சிறுக்கையானது தொடக்கம் - நடு - முடிவு என்ற அடிப்படையில் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்று கூறினாலும், சில சிறந்த சிறுக்கை எழுத்தாளர்கள் இல்லிடயத்திலே பல நுட்பங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். உதாரணமாக சில சிறுக்கைகள் இடையில் தொடங்கிப் பின்னோக்கி வளர்ந்து சென்று, வாசகருக்கு/முன்னிகழ்ச்சிகளைத் தெரிவிக்கின்றன. சில சிறுக்கைகள் முடிவிலே தொடங்கி பின்னோக்கிச்சென்று தொடக்கத்திலே முடிசின்றனவாய் அமைகின்றன. எந்த இடத்தில் தொடங்கினாலும் சிறுக்கையை விழுவிழுப்பாக நடத்திச் செல்லும் தீறன் சிறுக்கையாசிரியனுக்கு இன்றியமையாதது.
7. சிறுக்கையில் கதாபாத்திரங்களை எடுத்துக் கொண்டால் இரண்டு, மூன்று கதாபாத்திரங்களை மட்டும் வைத்து சிறுக்கையை அமைத்தல் சிறந்தது. பல பாத்திரங்களைக் கொண்டு சிறுக்கையை வளர்த்துச் செல்லும் போது வாசகளின் கவனஞ்சு சிதறுவதற்கு வாய்ப்புண்டு.

8. கதை சொல்லும் முறையானது பல வகையில் அமையலாம். சிறுகதையாசிரியர் தாமே கதையைக்கூறுவார். தான் படர்க்கை நிலையில் கிருந்துகொண்டு கதையைக் கூறுவார். அல்லது தான் ஒரு புறமாய் ஒதுங்கி நின்று கொண்டு வேறு ஒரு பாத்திரத்தைக் கொண்டு கதையைச் சொல்லுவிப்பார்.
 9. சிறுகதையில் பிரதான அம்சமாக விளங்குவது உரையாடல் ஆகும். கதையில் கையாளும் உரையாடல் மூலம் வாசகனின் மனதை வெகுவாகக் கவர்ந்து விடலாம். கதைகள் உணர்ச்சி பூர்வமாகவும், ஆக்கப்பூர்வமாகவும் அமைவதற்கு உரையாடல்களே பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன.
 10. மொழிநடையைப் பொறுத்தவரையில் ஆரம்பத்தில் சிறுகதைகளில் கையாண்ட மொழிநடை இலக்கண அமைதியுள்ள செந்தமிழ் நடையாக விளங்கியது. காலப்போக்கில் இம்மொழிநடை மாற்றமடைந்து புதிய மொழிநடையொன்று சிறுகதைகள் உயிர்த்துடிப்புள்ள வையாக விளங்க வழிவகுத்தது. அம்மொழி நடையானது பழகு தமிழ் மொழிநடையாக அமைந்தது. எனிமை, தெளிவு, கிணிமை, நகைச்சவை, கற்பனை நயம் சேர்ந்த அழகான உரைநடைகள் பிற்காலத்திலே கையாளப்பட்டன.
- பல சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் கதைகளை வாசிக்கும்போது பலவிதமான உரையாடல்களை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். உதாரணமாக தமிழ்ச் சிறுகதையின் வெந்தன் எனக் கூறப்படும் புதுமைப்பித்தன், கு.ப. ரா. இலங்கையர் கோன், ஸா.ச.ராமாமிருதம், மெளனி, பிச்சமூர்த்தி, ஜெயகாந்தன் போன்றோரின் சிறுகதைகளை வாசிக்கும் போது பலவிதமான உரையாடல்களின் தன்மைகளை அறிந்து கொள்ளலாம்.

சிறுகதை எழுதுவதற்கான குறிப்புகள்

சிறுகதையென்யது ஓர் ஆக்க இலக்கியப்படைப்பாகும். எனவே, ஒருவர் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே ஒரு சிறுகதையை

எழுதிவிடமுடியாது. எனவே, சிறுக்கை இலக்கியத்தில் ஆர்வமுள்ள மாணவர்கள் இவ்விலக்கியம் தொடர்பான அனைத்து விடயங்களையும் அறிந்து கொள்வதுடன் நல்ல பல சிறுக்கைகளை வாசிக்கவும் வேண்டும்.

சிறுக்கைகள் எழுதுவதற்கான சில குறிப்புகள் இங்கு தரப்படுகின்றன. இவற்றைப் பின்பற்றி சிறுக்கைகளை எழுதப் பயிலுங்கள்.

(1) க்கைக்கரு

எந்தவொரு சிறுக்கைக்கும் ஒரு கருப்பொருள் இருக்க வேண்டும். அதாவது ஒரு மையக்கருத்து இருக்கவேண்டும். இந்த மையக்கருத்தைத் திட்டமிடுகையில் நீங்கள் வாக்கரிடத்தில் எவ்வித மனுணர்வை ஏற்படுத்த விரும்புகிறீர்கள் என்பதை முதலில் தீர்மானித்துக் கொள்ளவேண்டும். நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் க்கைக்கரு வாசகரின் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாகவும், ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். பொதுவாக உங்களின் பல அனுபவங்களே க்கைப் பொருள்களாக அமையக் கூடும். அல்லது உங்களது நன்பர், உறவினரின் அனுபவங்கள் க்கைக்கருவாக அமையலாம். இவ்வாறு அமையும்போது க்கை இயல்பானதாகவும், யதார்த்தமானதாகவும் அமையும் வாய்ப்புண்டு.

(2) க்கை நிகழ்வுகள்

சிறுக்கைப் பொருளை வெளிப்படுத்துவதற்கு க்கை நிகழ்வுகள் பொருத்தமாக அமையவேண்டும். எனவே க்கைக்குரிய நிகழ்வுகளை ஆரம்பத்திலேயே தீர்மானித்துக் கொள்ளவேண்டும். க்கை எழுதத் தொடங்குமுன் க்கை நிகழ்வுகள் மனதிலே படிப்படியாக விரிதல் வேண்டும். க்கை நிகழ்வுகள் வாசகரின் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாகவும் விறுவிறுப்பாகவும் நிகழ்வுகள் முரண்படாமலும் அமைதல் வேண்டும்.

பாத்திரங்கள்

கதையின் மையக்கருத்தைச் சிந்திக்கும் பொழுதே பாத்திரங்கள் தொடர்பாகவும் தீர்மானிக்க வேண்டும். சிறுகதை எழுதிப் பயில்பவர்கள் இரண்டு, மூன்று பாத்திரங்களைக் கொண்டு சிறுகதைகள் எழுதுவது நன்று ஏனெனில், குறைந்த பாத்திரங்களை வைத்து கதையை அமைப்பது இலகுவாகும். எவ்வாறாயினும் பொதுவாக நல்ல சிறுகதைகள் அதிகமான பாத்திரங்களைக் கொண்டமையாது.

பாத்திரங்களைத் தீர்மானிக்கும்போது ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் குணவியல்புகளையும், தனித்தன்மைகளையும் குறித்து வைத்துக்கொள்ளல் நன்று. இக்குறிப்புகளை சிறுகதை எழுதும் போதும், பாத்திரங்களை உருவாக்கும்போதும் பின்பற்றவேண்டும். இவ்வாறான முறையைக் கையாளும் பொழுது பாத்திர வார்ப்பிலே முரண்பாடுகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியும்.

காலம்

காலம் எனும் போது, கதை நிகழும் காலம் மிகவும் முற்பட்ட காலமா நிகழ்காலமா, எதிர்காலமா என்பதையும் கதை நிகழ்வுக்கான கால அளவு எவ்வளவு என்பதையும் குறிக்கின்றது. இவற்றை முன்னதாகவே தீர்மானித்துக்கொள்ளவேண்டும். கதைகளின் கால, அளவு சில நிமிடங்களாக, சில நாட்களாக அல்லது மிகவும் நீண்ட காலமாகவும் அமையக்கூடும். எனவே, காலம் பற்றிய உணர்வினை வாசகருக்கு ஏற்படுத்தும் வகையில் கதை மிகவும் சாதுரியமாக எழுதப்படல் வேண்டும்.

களம்

கதை எந்த இடத்தில் நிகழ்கிறது என்பதை முன்னதாகவே திட்டமிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். கதை நிகழும் இடம் உண்மையான இடமாகவும் இருக்கலாம். கற்பனையில் உருவாகிய இடமாகவும் இருக்கலாம். சிறுகதையை வாசிக்கும் போது களம் தொடர்பான

சரியான உணர்வு வாசகருக்கு ஏற்பட வேண்டும். வெளிப்படையாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ கனம் பற்றிய உணர்வை வாசகருக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

முடிவு

ஒரு சிறுகதையின் முடிவே அச்சிறுகதையின் பிரதான அம்சமாக விளங்கு விண்றது. முடிவு என்பது கதைக் கருவினை வலியுறுத்துவதாக அமையவேண்டும். சிறுகதையின் முடிவானது திமீர் மாற்றமாக அமையலாம். வாசகர் எதிர்பார்க்காத ஆனால் பொருத்தமான செய்தியாக இருக்கலாம். எவ்வாறாயினும் கதையின் முடிவானது வாசகரின் மனதைக் கவரக்கூடியதாகவும், யதார்த்தமானதாகவும் அமையவேண்டும்.

மாதிரிக்காக ஒரு சிறுகதையைப் பாருங்கள்.

காக்காக அல்ல

ஆழி அன்னைக்கு என்ன கவலையோ! அவள் அலைக் கரங்களால் நெஞ்சிலிடித்து ஒலமிடத் தொடங்கிவிட்டாளே! கொஞ்சத் தூரத்தைத் தாண்டுவதற்குள்ளாகவே அந்த மீனவனின் கைகள் ஓய்ந்து போய் விட்டன; அவன் நெற்றியில் வியர்வை துளிர்கட்டி விட்டது.

வள்ளத்தின் பாய்மரத்தைக் கெட்டியாகப் பிடித்து, நடுவில் வாகாக உட்கார்ந்திருக்கும் அருணாசலம், கடல் அன்னையின் கண்ணீரையோ மீனவனின் வியர்வையையோ ஒரு பொருட்டாகக் கருதவில்லை.

அந்த ஊதற்காற்றுக்கு வாயிலிருந்த சுருட்டுக்கூட அவருக்கு கீதம் கொடுக்கவில்லை. அந்தச் சுருட்டைப்போல அவரின் மனமும் புகைந்து கொண்டிருந்தது. தூரத்தில் கரைந்து செல்லும் கடற்கரையைத் தீரும்பி ஒரு பார்வை பார்த்தார். மைம்மல் கிருளை வாரி, உடம்பைப் போர்த்து, முக்காடிட்டுக் கொண்டு, அவரைப் பார்த்து அது ஏனைஞ் செய்வது போலவே அவருக்குப்

பட்டது! “ம.... சரி; நான் உன்னை ஒரு கை பார்த்துக் கொள்கிறேன்” என அவரின் உள்ளம் அந்தத் திசையைப் பார்த்துக் கருவிக்கொண்டது. கையை முசுத்தினருகில் தூக்கி நேரத்தைப் பார்த்தார். ‘ரேடியம் டயல்’ பொருத்திய கைக்கடிகாரம் என்பதால், ஆற்றமுக்கால் மணி என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது.

அவரின் வயிற்றில் கோரப்பசி,

“மெய்யே கானும்! எட்டரைக்குள் அந்தப் பக்கம் போய் விடலாமே?” மனதில் பட்ட காயத்தை மறைத்துக் கொண்டு, தனது அந்தஸ்துக்குரிய தொனியை வார்த்தைகளுக்கு ஊட்டி செல்வந்தர் அருணாசலம் கேட்டார்.

“தண்ணி குழம்பிக் கிடக்கு எப்பிடி நிச்சயம் சொல்லுறது. தெண்டிச்சுப் பாப்பம்” அம் மீனவனின் குரவில் பணிவோ, பயமோ இருக்கவில்லை. அவன் கைகள் தம் கடமையைச் செய்து கொண்டிருந்தன.

“சரி சவுளைக் கொஞ்சம் கெதியாக வலி” - சவிப்புடன் கூறிக் குறைச் சுருட்டை வீசியெறிந்து விட்டு அவர் மௌனமாகி விட்டார். அவரின் மனக்கடவின் வன்மம் என்ற சுறா ஆர்ப்பாரித்துத் துள்ளி எழுந்து வாயைப் பிளந்தது.

அலைச்சலால் ஏற்பட்ட களைப்பு, அவமானத்தால் ஏற்பட்ட உளைச்சல், பசியால் ஏற்பட்ட சோர்வு எல்லாம் சேர்ந்து அவர் வாடிப்போய்விட்டார். கால்களை மடித்து அவற்றைக் கைகளால் கட்டி, நெஞ்சை அதில் சாத்தி, முகத்தை முழங்காவில் பதித்து, பரந்த கடலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் அருணாசலம்.

பசி என்றால் என்ன என்பதை உணராதபடி நேரத்துக்கு நேரம்சாப்பிடுவதுடன், பாலும், பழமும், பாதாம் பஞ்சப்பும் இடை உண்டியாக அடிக்கடி கொறித்து நிரப்பப்பட்ட அவரின் வயிறு பசி, பசியென அவலக்குரல் எழுப்பி அலைகடவின் இரைச்சலுடன் போட்டியிட்டது.

அடுக்கடுக்காக அரிசி முட்டைகள் லொறிகளில் ஏற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. வழிந்து வரும் வியர்வையைக் கூடத் துடைக்க முடியாமல் சின்னானிதும், காத்தியினதும் தலைகளில் கழுத்தை அடைக்கும் அரிசி முட்டைகள், சின்னானின் முச்சு இளைக்கத் தொடங்கி விட்டது. கால்கள் கொஞ்சம் தயங்கின.

“ஓய்! சின்னா? ... என்ன சதிராடம்? ... உனக்கு அன்னடை பழக இதுதான் இடமோ?” அருணாசலத்தின் சிம்ம கர்ஜன் அந்த மில்லெல்லாம் ஒவித்தது.

“இல்லை முதலாளி.... காலமை சாப்பிடேல்லை. களையாயிருக்கு” காய்ந்த தொண்டைக்குள்ளிருந்து குரல் வருவதற்காக எச்சிலைக் கூட்டி விழுங்கினான்

“சவங்கள்! ஒரு நாளுக்கு எத்தனை தடவை சாப்பிட்டுத் தொலைக்கிறான்கள்!” - பசியறியாத அருணாசலத்துக்கு, சின்னானுக்குப் பசித்தது ஏனமாகப்பட்டது.

தவிடும், தூசும் முக்குக்குள் புகுந்து, சவாசப்பைக்குள் இறங்கிக் கொண்டிருப்பதை உனரமுடியாமல், இயந்திர வேகத்தில், அந்தக் கூவிப் பெண்களின் கைகள் அரிசியைப் புடைத்தன. வள்ளி புடைக்க வேண்டிய அரிசி முட்டை இன்னும் முடிவடையாமலிருப்பதை அருணாசலத்தின் கழுகுக் கண்கள் கண்டுவிட்டன. அவருக்கு ஆத்திரம் வந்துவிட்டது.

என்ன வள்ளி! ... உந்த ஒரு முட்டை அரிசியை அரைப்பொழுது நேரமாகப் புடைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்!” சீரினார்.

“குழந்தைக்குப் பசி முதலாளி பால் கொடுத்திட்டு வந்தன.... அதுதான் இடையிலை கொஞ்சம் செண்டு போச்சு” ... கால்களின் இடையில் வாலை செருகிக் கொள்ளும் நாயின் பணிட்டன் வள்ளி சொன்னாள்.

“சரி, சரி; நீ குழந்தையின் பசியைப் பார்த்துக் கொண்டிரு, இன்றைக்கு உனக்கு அரைச்சம்பளம்தான் போடுவேன்” அவர் கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிட்டார்.

கண்டிப்பும் கறாருமாக யாழிப்பாண நகரில், வியாபாரத்தில் கொடிகட்டிப் பறக்கும் அரிசி மில்லின் உரிமையாளர்தான் அருணாசலம். அந்த மில் அவரது தகப்பன் விட்டுவிட்டுப்போன தேட்டும். அதைப்போல இருமடங்கு சம்பாதித்துவிட வேண்டுமென்ற இலட்சியத்தில், அரிசி கொடுப்பதற்கென அரசாங்கத்திடம் கொந்தறாத்து எடுந்திருந்தும் ... அவர் எதிர்பார்த்த வேகத்தில் பணம் குவியாததால், 'கறுப்பு' வியாபாரத்திலும் கொஞ்ச நாட்களாக அவர் ஈடுபட்டிருப்பதாகக் கேள்வி.

'புது வியாபார' விஷயமாகக் கொழும்பு போய்விட்டு ஊர் திரும்பிய அருணாசலம், குசை திடீரென ஊருக்குப் போய்விட்டா னென்பதைக் கேள்விப்பட்டபோது திகைப்பும், நூறு ரூபாயையும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டானென்பதையறிந்த போது கொதிப்பும் அடைந்தார்.

குசை - மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர், பெரிய முதலாளி உயிருடன் இருக்கும்போது, தன் ஒரு சாண் வயிற்றைக் கழுவுவதற்காக நெடுந்தீவிலிருந்து கடல் கடந்து வந்து, அந்த மில்லில் எடுபிடி ஆளாக ஓட்டிக் கொண்டவன் தான். அருணாசலத்துக்குப் 'பட்டாபிழேகம்' நடந்து முதலாளியாகி, அந்த மில்லின் 'சிம்மாசனத்' திலேறிய பிறகு, குசையின் சுறுசுறுப்பையும், அப்பாவித்தனமான ஏசமான விசுவாசத்தையும், வலுவான உடலையும் கவனித்துவிட்டு அவர் அவனுக்கு கூடுதல் 'பதவி'யைக் கொடுதிருந்தார். பகலில் அவன் எடுபிடிப் பையன்! இரவில் அந்த மில்லின் நம்பிக்கையான காவல்காரன், சிக்கனமாக முதலாளி கொடுத்த அதே பழைய சம்பளத்தில், புதிய கடமையையும் சேர்த்து, ஒழுங்காகப் பணிபுரிந்தான். குசை, அடக்கமான பையனாகப் பணிபுரியும் குசைமீது, அருணாசலமும் அடிக்கடி 'கருணா கடாட்சம்' காட்டத்தவறுவதில்லை. தனக்குத் தேநீர் வாங்க அவனை வெளியே அனுப்பும்போது, இடையிடையே அவனுக்கும் சில்லறை கொடுப்பார். இரண்டு மூன்று மாதத்துக்கு ஒரு தடவை சினிமாப்படம் பார்க்கவும் அனுப்புவார். இதெல்லாம் அவனுக்கு அவர்மீது பெரும் மதிப்பை ஏற்படுத்திவிட்டன.

அதனால், அடிக்கடி பெரிய கார்களில் பெரும்மனிதர்கள் வியாபார விஷயமாக இரவில் முதலாளியிடம் பேரம்பேச வரும்போது, அவர்கள் சம்பாஷணைகளில் அக்கறை காட்டுவது தனது அந்தஸ்துக்குப் பொருத்தமற்றது என்பதையுணர்ந்து, ஒதுங்கிப் போய் கடற்கரையில் கால்களையும் தலையையும் உள்ளே இழுத்து செத்தது போலக் கிடக்கும் ஆமையைப்போல அடங்கி, மில்லின் வாசவில் சூசை உட்கார்ந்து கொண்டு, கடைசியாகத்தான் பார்த்த சினிமாவைப் பற்றியோ சின்னமேள ஆட்டத்தைப்பற்றியோ நினைவில் சஞ்சரிக்கத் துவங்கிவிடுவான். ஆனால் அருணாசலத்துக்கோ, அவனுக்கும் தன் வியாபார விஷயம் விளங்கியிருக்கும் என்ற சந்தேகம் எப்போதும் இருந்தது. அதனால், அவன்மீது அவர்கூடுதல் அன்டு காட்டுவது போல நடந்துகொண்டு வந்தார்.

அருணாசலத்துக்கு வந்த கோபத்தில் தலைகால் தெரிய வில்லை. கண்கள் சிவந்துவிட்டன.

ஓரு கூவிக்காரனுக்காவது அவர் இதுவரை நூறு ரூபா கைமாற்றாகவோ கடனாகவோ கொடுத்ததில்லை.. “சூசை நூறு ரூபாயுடன் போய்விட்டான்!”.... அவர் கொடுப்புப் பற்கள் அரைத்தன.

சூசை திருடிக்கொண்டு ஓடிவிட்டதாகப் பொலிசில் முறைப்பாடு கொடுக்கலாமோ என ஒருகனை யோசித்தார். அச்சம் தடுத்தது - அவரது புதிய வியாபார விஷயங்களைப்பற்றிய தகவல்களையும் விசாரணையின்போது வெளியில் அவன் கக்கிவிட்டால்.....? அந்த யோசனையை விட்டுவிட்டார்.

தீர்மானமான முடிவோடு அவர் புறப்பட்டு விட்டார். கண்ணத்தில் நாலு அறை வைத்து சூசையை இழுத்துக் கொண்டு வந்துவிட வேண்டும் என்ற வீறாப்படு அவருள் எழுந்து விட்டது. எனவே மற்றவர்களின் திறமையில் நம்பிக்கையில்லாத அருணாசலம், சூசையைத் தேடி அவனின் ஊரான் நெடுந்தீவுக்குத் தாமே புறப்பட்டு விட்டார்.

கடவில் பேரலை ஒன்று பம்பி எழுந்து, கெக்கலி கொட்டி, கொக்கரித்துச் சுருண்டது. அது அருணாசலாத்தின் மனத்தைக் கலக்கிச் சூழித்தது.

“உஷ் ... ஷ்...” கொடுமையான சளீர் வெய்யில்.

நெடுந்தீவை யடைந்து, குசையின் வீட்டைத் தேடிப் பிடித்துச் சேர்வதற்குள், அந்த சுடுமணலும், கடுமையான வெயிலும் அருணாசலத்தை வதக்கி எடுத்துவிட்டன.

“முதலாளி நீங்களா, என்னைத் தேடிக்கொண்டு இவ்வள்வு தூரம்...? ஒரு தந்தியடித்திருந்தால் நானே ஓடி வந்திருப்பேன்.... ஏன் முதலாளி ”குசையின் முகத்தில் வியப்பும் திகைப்பும்!

“குசை!” அவர் வார்த்தையில் குடு பறந்தது.

“காகையும் சுருட்டிக் கொண்டு கடல் கடந்து வந்துவிட்டால் பிடிக்கமுடியாது தப்பி விடலாம் என்று நினைத்தாயோ.....” வந்ததும் வராததுமாகத் தன் வார்த்தைச் சவுக்கால் இறுக்கிச் சொடுக்கினார்.

குசை பதை பதைத்துப் போய்விட்டான்!

“ஜயோ முதலாளி..., நான் அப்படியொன்றும் நினைத்துச் செய்யவில்லை. உள்ளே வந்து என் நிலைமையைப் பாருங்கோ ஜயா” - அவன் குரல் கம்மி விட்டது. தனது நிலையை அறிந்த பின்பாவது முதலாளியின் கோபம் தணிந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை யோடு, கலங்கும் கண்களால் முதலாளியின் முகத்தைப் பார்த்தான் குசை.

அருணாசலமோ, அந்தக் குடிசைக்குள் போகத் தேவையில் லாதபடி முற்றத்தில் நின்றபடியே அவருக்கு அளைத்தும் தெரிந்தது. - குடிசையின் நடுத் திண்ணையில் சிழிந்த பாயில் வளர்த்தப்பட்டுக் கிடந்த-சிழவரை கழுத்துவரை பழஞ்சீலையால் முடியிருந்தார்கள். அவருக்கு முச்சு இழுத்துக் கொண்டிருந்தது. பக்கத்தில் எலும்பாக உட்கார்ந்திருந்த சிழவி தனது குழிவிழுந்த கண்களில் பயமும் ஏக்கமும் நிறைந்து, அடிக்கடி ஆசாயத்தையும்

அக்ஷிமுவளின் முகத்தையும் பார்த்துப் பரிதலித்துக் கொண்டிந்தாள். அவளின் ஒரு கை ஓய்ச்சலின்றிச் செபமாலையை உருட்டிக் கொண்டிருந்தது. மற்றக்கை அந்தக் கிழவரின் நெஞ்சை வருடிக் கொண்டிருந்தது.

அருணாசலத்தின் இதயத்தில் கொஞ்சமும் சலனம் ஏற்படவில்லை. துளி சரமாவது பொசியாமல் அது கருங்கல்லாக இறுகிக் கிடந்தது. அந்தக் கருங் கல்லில் ஏளனமும் அருவருப்பும் நகை காட்டின.

“ப்பு! இந்தப்படுகிழம் பொறிந்து விழப்போகிறதென்று முண்டு கொடுப்பதற்காகத் தான் காசையும் அள்ளிக் கொண்டு பறந்து வந்தனியோ?—வெந்த டண்ணில் வேலோச்சி விளையாடத் துவங்கிவிட்டார்.

“அவர் என் அப்ட முதலாளி..... எங்களுக்கு உதவி செய்யாகுமில்லை.... கடைசி நேரத்திலாவது பக்கத்தில் இருந்து என் கடமையைச் செய்யாவிட்டால் கடவுள் கூடப் பொறுக்கமாட்டார் முதலாளி”— குசை தேம்பினான். முட்டி நிறைந்து வழிந்தோடும் குசையின் கண்ணீரை அவர் விளையாட்டுத் தடாகமாக எண்ணிக்கொண்டு அதில் இறங்கி நீந்தி விளையாடத் துணிந்து விட்டார்.

“வக்கில்லாத கூவிப் பயல்களுக்கு எல்லாம் அப்புவும் ஆச்சியும் கடமையும் என்ன வேண்டிக்கிடக்கு....”

ஓய் முதலாளி! நிறுத்தும் பேச்சை!” அருணாசலம் வீசிய நஞ்சு ஈட்டி அவன் நெஞ்சைப் பிளந்து விட ஒரு கணம் அவன் தீக்கித் தினற- அதற்குள்ளிருந்து கொடும் புடையன் போல குசையின் தன்மானம் சீறியெழுந்துவிட்டது. அருணாசலத்தின் பொறி கலங்கு விட்டது. படமெடுத்தாடும் கருநாகத்தின் கண்களில் தெறிக்கின்ற கோபமும் கொடுரமும் குசையின் கண்களிலிருப்பதைப் பார்த்து பயத்தால் அவரின் வாய் பொத்திக் கொண்டுவிட்டது.

“எனது உழைப்பில் குற்றம், குறையிருந்தால், அதைச் சுட்டிக் காட்டிக் கேட்கும் உரிமை உமக்கு இருக்கிறது. தவிர, எனது அப்பு ஆச்சியை, கடமையில் எனக்குள்ள நம்பிக்கையை, எங்க ஏழ்மையை நெயாண்டிசெய்யும் அதிகாரம் உமக்கு இல்லை. அப்படிச் செய்ய உம்மை நான் விடமாட்டேன்.” - குசையின் சொற்களில் தெறித்த உறுதிக்கு முன்னால், அருணாசலம் வியர்வை கொட்டி மௌனியாக நின்று விட்டார். கோழை மாடு என நினைத்து அதன் வாலைப் பிடித்து மடக்கித் திருகிச் சவாரி செய்யும்போது அது திடீரெனத் திரும்பி, கொடும்புவியாக மாறி, அவர்மீது பாயக்கூடும் என்பதை அருணாசலம் கொஞ்சம் கூட எதிர்பார்க்கவில்லை!

“சும்மா ஒரு பேச்சுக்குச் சொன்னேன், உனக்குக் கோபம் வந்திட்டுதே! குறை நினைக்காதே குசை!” - வார்த்தைகளால் அவனுக்குத் தண்ணீர் தெளித்து, அருணாசலம் குழைந்தார். எதுவும் நடக்காதது போலச் சமாளிப்புச் சிரிப்பையும் உதித்தார்.

“முதலாளி, உங்களுடைய காசை நான் களவு எடுத்துக் கொண்டு ஓடி வரவில்லை. என் அப்டவுக்கு கடுமை என்று வந்த தந்தியை கணக்குப் பிள்ளைக்குக் காட்டி கடனாக நூறு ரூபா வாங்கிக் கொண்டு வந்தன.... என் கூவியில் மாசா மாசம் பிடித்துக்கொள்ளுங்கோ முதலாளி” உள்ளத்தில் பதற்றமிருந்தாலும் முதலாளி கொண்டுள்ள தப்பப்பிராயத்தை நீக்கிவிட வேண்டும் என்ற முனைப்பு குசைக்கு

சீறியெழுந்த பாம்பு சீற்றந் தணிந்து, படத்தை மடக்கி, தன்முன்பு சுருஞாவதைக் கண்ட அருணாசலம், அதை அடித்து ஊனப்படுத்தி அதன் வாமிலுள்ள பற்களைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட வேண்டுமென எண்ணினார். பணம் என்ற தடியை எடுத்து கீலக்கு வைத்தார்.

“கடன் கொடுக்கிறதுக்கு நான் என்ன வட்டிக் கடையே வைத்திருக்கிறேன்.... மானம் மரியாதை, ரோசம் எல்லாம் இருக்கிற உனக்கு, ஏன் குசை எனது பணம்? போ; அதை எடுத்துக்கொண்டு வா; நான் போய்விடுகிறேன்....” குசை சுருண்டு விடட்டும் என

எண்ணீக் கொண்டு வார்த்தைத் தடியால் ஒரே போடு போட்டார் அவர்.

என்ன ஏமாற்றம்! - குசை அந்த அடியின் துன்பத்தால் சிறு ஓசைகூட எழுப்பவில்லை விடுவிடென குடிசையின் உள்ளே போய் ஒரு கணத்தில் திரும்பி வந்தான்.

“இந்தாரும், இதில் என்பது ரூபா இருக்கிறது. உம்மிடம் எனது 18 நாள் கூவி பாக்கியாக இருக்கிறது. அதை மிச்சத்துக்காக எடுத்துக்கொள்ளும். போம் - இங்கு ஒரு நிமிஷமும் நிற்க வேண்டாம்; போய் விடும் அவரது முகத்தைக் கூட அவன் பார்க்கவில்லை. காசைக் கையில் கொடுத்து விட்டு வேகமாக உள்ளே போய் விட்டான்.

அருணாசலம் அதிர்ந்துவிட்டார்! இரண்டு ரூபாக் கூவிக்காரனுக்கு எவ்வளவு திமிரும் ராங்கியும் என அவரின் உள்ளாம் கறுவிக் கொண்டது. பணத்தைச் சட்டைப் பைக்குள் திணித்துக் கொண்டு திரும்பிக்கூடப் பார்க்காமல் அவர் புறப்பட்டுவிட்டார்.

திமிங்கிலம் போல ஆர்ப்பாரித்து, தூரத்தில் அடித்து எழுந்த பேரவை ஒன்று, உருண்டு உருண்டு வந்து, அந்த வள்ளத்தை உதைக்க அதில் தெரித்த தீர்த்திவலைகள் அருணாசலத்தின் மேவியை நகைத்து, அவரது சிந்தனையைக் கலைத்துவிட்டன. அவரின் கண்முன்னால் சுராமீன்கள் போலப் பல வெள்ள வைகள் துள்ளி எழுந்து கொட்டம் அடிப்பது, அந்தக் கும்பிருளிலும் அவருக்கு நன்கு தெரிந்தது.

காற்றின் ஊங்காரம்; கடவின் ஊமைக் குழந்தல் ஜிவற்றால் அந்த சிறுவள்ளாம் தளம்பியது. மீனவன் வெகு வேகமாகக் கயிற்றை அவிழ்த்து, பரபரப்பாக பாயை ஜிறக்கி வைத்துவிட்டு, பயத்தோடு ஆகாயத்தைப் பார்த்தான். நட்சத்திரங்கள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக மினுங்கிக் கொண்டிருந்தன. வாடைக் காற்று முசிற்கூட்டத்தை விரட்டியடித்துக் கொண்டிருந்து.

"ஊ - ய - ய" என்ற பேரொலியுடன் வெகுண்டு வந்த பேயலை, அந்த வள்ளத்தை ஏற்றி இழுத்துக் கொண்டு போய், வந்த பாதையில் வெகுதூரத்துக்கு பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டது.

"அந்தோனியாரே! - என்னைச் சோதிக்கிறாயோ?" - அம் மீனவன் வாய்விட்டுப் பிரார்த்தித்தான்.

“அருணாசலத்தின் சப்த நாடிகளும் ஒடுங்கி போய்விட்டன. நாக்கு மேல் அன்னத்தில் ஒட்டிப் போய் விட்டது. அவரது உடம்பு முழுவதும் பயத்தால் நடுங்கியது.

அந்த மீனவன் புத்தகப் படிப்புப் படிக்காதவனென்றாலும், தன் தொழில் முறையால், கடல் தத்துவத்தையும், கடவில் பயணம் செய்யும் புதுப் பிரயாணிகளின் மனத் தத்துவத்தையும் அறிந்துவைத்திருந்த அனுபவஸ்தன்.

“நீங்கள் ஒண்டுக்கும் பயப்பட வேண்டாம் - அப்படி ஆபத்து ஏதும் நடக்க கர்த்தர் விடமாட்டார். பயப்பிடாதையுங்கோ - வாடைக்காற்று எழும்பிட்டுது, அது தான் கடல் கொஞ்சம் குழப்படி செய்து - நான் கஷ்டப்பட்டு நேர்மையாய் உழைக்கிறவன் - எனக்கோ என்னை நம்பி இதில் ஏறியிருக்கிற உங்களுக்கோ நட்டம் வர ஒரு நாளும் அந்தோனியார் விடமாட்டார். நல்லாய் நீங்கள் நம்புங்கோ” - அந்த மீனவனின் பேச்சு அவருக்குப் புரிந்ததோ, புரியவில்லையோ - அதில் அவன் சுட்டிய தத்துவம் பிடித்ததோ பிடிக்கவில்லையோ - அதைப்பற்றி யெல்லாம் அவர் ஆராயாமல் அவன் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டு இருப்பதை விரும்பினார். அவனின் குரல் அவரின் பயந்த உள்ளத்துக்குத் தெரியம் கொடுக்கும் சக்தி போல - ‘தனிவழியில்’ அப்யமளிக்கும் ‘பஞ்சாட்சர’ ஒவி போல் இருந்தது.

“நல்லூர்க் கந்தா! - கண்கண்ட தெய்வமே! - நமினை நாகபூஜை! - என்னைக் காப்பாற்றி விடுங்கோ” - அருணாசலத்தின் உள்ளம் தன் குல தெய்வங்களைக் கூப்பிட்டு இறைஞ்சிக் கேட்டது. காகப் பெட்டிக்கு மேலே தொங்குகிற முருகன் படத்துக்கு முன்பு வெள்ளிக்கிழமைகளில் கற்பூரம் கொளுத்திவிட்டு, தோத்திரம்

செய்திர தேவாரங்களையெல்லாம், வாய்திறந்து அவர் பாராய்னான் செய்தார்.

பிரார்த்தனையின் மதிமொல்தானோ - கடவின் சுபாவத் தினால் தானோ தெரியாது. அந்தக் கடல் மேலும் அவர்களை அவைக்கழிக்கவில்லை. சிறிது நேரத்தில் அடங்கி 'நல்ல பிள்ளை'யாகிவிட்டது.

மீண்வன் துடுப்பை ஓயவைத்து விட்டு, பாயை ஏற்றிக் காட்டினான். கைகளை உதறி அலுப்பை முறித்துக் கொண்டு வள்ளத்தின் அணியத்தையொட்டி உட்கார்ந்து கொண்டான்.

வள்ளம் அமைதியாக ஊர்ந்து - கொண்டிருந்தது. கையைக் கழுவி விட்டு, உமலை எடுத்து விரித்து அதற்குள் இருந்த சோற்றுப் பெட்டியை எடுத்து, அதன் ஒலை மூடியைத் திறந்த மீண்வன் - என்ன நினைத்துக் கொண்டானோ? - சாப்பாட்டிற்குள் கை வைக்கு முன்பு அவரைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

"உங்களுக்கும் நல்ல பசிபோலை -"

"பரவாயில்லை - நீர் சாப்பிடும்" தான் கடைப் பிடித்து ஒழுசி வந்த பழக்கத்தை அவனையும் செய்யும்படி அவர் சொன்னார்.

தான் கொண்டு வந்த உணவை பகிர்ந்து சாப்பிடும் படி அவரைக் கேட்பது தகுந்ததல்ல - அதற்கு அவர் இனங்கவும் மாட்டார் என்பதைத் தனக்குள் உணர்ந்து கொண்ட அந்த மீண்வன், பசியோடு ஒருவர் முன்னாலிருக்கும் போது. தான் மட்டும் பசியாறிக் கொள்வது பாவம் என நினைத்துப் பெட்டியை மூடி உமலுக்குள் திணித்து, அதைப் பழையபடி வள்ளத்தின் மூலையில் வைத்தான்.

"இப்பமணி என்ன இருக்கும் ஐயா? - அவரைக் கொண்டு போய் கரையில் விட்டு விட்டு, தனது கூட்டாளிகள் மீண்பிடிக்கிற குடாக்கடலுக்குத் திரும்பிச் செல்வதற்குத் தனக்கு நேரம் காணுமோ என்பதையறிவதற்காக விசாரித்தான்.

“பத்தரை ஆசிரது” இருளில் கடிகாரத்தை உற்றுப் பார்த்து, அருணாசலம் சொன்னார். மீனவனுக்கு ஏமாற்றமாகப் போய்விட்டது. ஒருபெரும் முச்சை விட்டுவிட்டுத் துடுப்புகளை வலித்தான்.

“மெய்யே - இப்போ கடைசி பஸ் போயிருக்குமே?” அவனது மௌனத்தை அருணாசலம் கலைத்தார்.

“அவங்கள் எப்பவோ போயிருப்பாங்கள் - ஏன் நீங்கள் புங்குடுதீவுப் பக்கநதானே?”

“இல்லை பட்டணம், ஓர் அலுவலா நெடுந்தீவு வந்தேன். ‘லோஞ்சை’ந் தவறவிட்டு விட்டேன். அவசரமாக வீட்டுக்குப் போகவேணும்; அது தான் வள்ளத்தில் புறப்பட்டது:

“பழக்கப்பட்ட எங்களுக்குப் பரவாயில்லை - கடலிலை பழக்க மில்லாத நீங்கள் ஆறுதலாக நாளைக்குத் திரும்பியிருக்கலாம் - இப்ப என்னென்று பட்டணம் போறது? புங்குடுதீவிலை ஆரும் தெரிசுச் சூட்கள் வீடு இல்லையே?” மீனவன் இரக்கப்பட்டு விசாரித்தான்.

“காலையில் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்ட போது எனது பிள்ளைக்குச் சுகமில்லாமலிருந்தது. மனம் துடிதுடியென்று துடிக்கிறது; அதுதான் அவசரமாகப் புறப்பட்டேன். அல்லது நெடுந்தீவில் நினருவிட்டு நாளை பயணம் செய்திருக்கலாம். கார் பிடித்தாவது எப்படியும் நான் வீட்டுக்குப் போகவேணும்.” உணர்மையை அம்மீனவன் தெரிந்திருக்கமுடியாது என்ற தெரியத்திலே அருணாசலம் அப்பட்டமான பொய்யைச் சொன்னார்.

“பாவம் பிள்ளைக்குச் சுகமில்லையென்றால் பெரிய வெதனையாய்த்தான் இருக்கும்” - என இரக்கப்பட்ட மீனவன் வேகமாகத் துடுப்பை வலித்தான்.

குறிகட்டுவான் கடற்கரையில் கபுத் தண்ணீரில் தண்டைக்குத்தி வள்ளத்தை நிறுத்தின் போது, தவளைகளின் கத்தலும் சிலவண்டின் இரைச்சலும் கலந்து ஊதற் காற்று ஊளையிட்டு வரவேற்றது.

அருணாசலம் வேட்டியை மடித்துக் கட்டிக்கொள்ளு

வள்ளம் தளம்பாமல் பக்குவமாகப் பார்த்து, கால்களை எடுத்து, தண்ணீரில் ஊன்றி, நிமிர்ந்து நின்றார். ஒரு கணம் தலையைச் சுழற்றிப் பார்த்த போது, அவருக்குத் திக்குத்திசை எதுவும் தெரியவில்லை. தயங்கியபடி ஓர் அடிக்கடி எடுத்து வைக்காமல், அவர் அப்படியே நின்றுவிட்டார்.

“இஞ்சாரும் பெரியவர் - நான் இந்த ஊருக்கே புதிச், இடம் எதுவும் தெரியாது; தயவு செய்து ஊர் மனை வரைக்கும் கூட்டிக்கொண்டு போய் விடும்.” அவர் ஓர் ஏழையின் முன் தயங்கி நின்று கெஞ்சிக் கேட்டது இதுதான் முதல் தடவை!

“இப்பவே என் தொழில் கெட்டுப்போச்சு..... உந்த மேல் கடலிலாவது கொஞ்சம் சின்ன மீன் எண்டாலும் பிடிக்காமல் நான் எப்படி வீட்டை போறது”

“காகவேணுமென்றாலும், முன்று நாலு ரூபாய் தருகிறேன். தயவு செய்து வாரும். மறுக்காமல் என்னைக் கூட்டிக் கொண்டுபோய் விடும். அருணாசலம் அந்த மீனவனின் கைகளைக் பற்றிக்கொண்டு இரந்தார்.

அவர் பற்றுக் கோலாகப்பிடித்த தனது கையை உதறி விடும் துணியு அவனுக்குப் பிறக்கவில்லை. இரக்கப்பட்டு, மறுக்காமல் புறப்பட்டு விட்டான். வள்ளத்தை இழுத்துக் கரையில் ஏற்றிவிட்டு வெறும் மீன் கூடையை எடுத்து இடுப்பில் கொஞ்சிக் கொண்டு, புறப்பட்ட அம்மீனவனை முன்னே நடக்கும்படி விட்டு அவனைத் தொடர்ந்து அருணாசலம் நடக்கத் துவங்கினார். “அவன் எவ்வளவு நல்லவன்” என் அவரது உள்ளம் அவனை வாழ்த்தியது. உளமார ஓர் ஏழைத் தொழிலாளியை அவர் வாழ்த்தியது இது முதல் தடவை!

கடற்கரையைத் தாண்டி சேறும் சரியும், நிறைந்த அலம்பல் பற்றைகளைக் கடந்து வயற் பரப்புக்குள் மிதந்து விட்டனர். தூரத்தில் நாய்கள் ஊளையிடும் சத்தம் கேட்டது. இப்போ பன்னிரண்டு மணியாயிருக்குமோ ஜயா” அவன் கேட்டான்.

“இல்லை இன்னும் பத்து நிமிடம் கிடக்கு”

“பாவம் உங்களுக்குச் சரியாகப் பசிக்கும்” - இரக்க உணர்வும் பயழும் அவனின் குரவில் குழந்தன.

அருணாசலம் அவனின் கெள்வியில் வெறுப்போ, அருவருப்போ, கோவமோ, கொள்ளவில்லை. உள்ளம் நிறைந்து உட்டுக்குள் சிரித்தார்.

“இல்லை பெரியவர், நீர் துக்கப்பட வேண்டாம். எனக்கு அதிக பசியில்லை.” வீட்டுக்குப் போனால் போதும்” அவரது பாறை நெஞ்சில் சிறிது நேரமாக, இது நான்வரை இல்லாத விதமாக, புதிதாக ஏதோ ஒன்று கரண்டிக் கொண்டிருந்ததை அவரால் உணரமுடிந்தது.

வயல் வரம்பில் இரங்கி அவர்கள் அந்த ஒழுங்கையில் கால் வைத்தபோது, அந்தக் குப்பத்துப்பொறுக்கி நாய்கள், புது யனிதர் யாரோ ஊருக்குள் புகுந்துவிட்டனர் என அறிவித்து அட்டகாசம் செய்தன.

“ஓய்! பேசாமல் நில்லூங்கோ” - அந்த மீனவனின் குரலைக் கேட்டதும், அடங்கி வாலைக் குழைத்து முன்வின. மீன் கூடைக்குள் சிடந்த சிறுமீன்களைத் துடைத்துப் பொறுக்கி அந்த நாய்களுக்கு வீசிவிட்டு அவன் நடந்தான்.

நாற்றம் எடுக்கும் அந்தக் குப்பத்தில் பரட்டைத்தலை போல ஓலைகள் விரித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு குடிசையின் முற்றத்தில், அவரை நிற்க வைத்துவிட்டு. உள்ளே போன அந்த மீனவன், வெளித்திண்ணனையில் பனம் மட்டையில் மீன் கூடையைக் கொள்ளுவினான்.

“இஞ்செ பிள்ளை!... அந்த விளக்கைக் கொஞ்சம் தூண்டு” அவனின் சத்தத்துச்சு அவன் எழுந்து விட்டான்.

“என்ன..... நீயே! ... என்ன வென்னென வந்திட்டாய்? அவனின் குரவில் எதிர்பாராத திகைப்படு.

“எங்கை இந்தப் பல்லை? வாசவில் ஆள் காத்துக் கொண்டு நிற்கிறார்.” அவன் அவனின் திகைப்பை பொருட்படுத்தாமல்

அவரை உட்கார வைப்பதற்குப் பலகையைத் தேடினான்

அவள் விளக்கைத் தூண்டி வெளித் திண்ணையில் வைத்தாள்.

‘பலகை ஒன்றும் வேண்டாம். நான் இப்படி இருக்கிறேன். எதையும் பொருட்படுத்தாது. வெறும் திண்ணையில் அருணாசலம் உட்கார்ந்து விட்டார்.

வெறுமையான மீன் கூடையையும், புதிய மனிதரையும் ஒரு தரம் அவள் மாறி, மாறிப்பார்த்தாள். அதை மீனவன் கவனித்து விட்டான்.

“இன்னும் வலை விரிக்கப் போகேல்லை பிள்ளை... பின்னேரம் நெடுந்தீவுக்கு ஓர் ஓட்டம் வந்தது, கொண்டுபோய் விட்டு விட்டு அப்படியே குடாப்பக்கம் போகலாமென்டால் இந்த ஐயா அவசரமாய் இக்கரைக்கு வர வேணுமென்டார். அவரின் குழந்தைக்குச் சுகமில்லை, பாக்கப் பட்டணம் போறார்... அவருக்கு ஒரு கார் இப்பவேணும். மறந்து போனன் .. வாறன், இவர் இருக்க்கட்டும்...” ஒரே முச்சில் அவளுக்கு விளக்கங்கள் செய்துவிட்டு அவன் வெளியே ஓடிப்போனான்.

அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நாய்கள் குரைத்தன.

உறக்கத்தில் கால்மாடு தலைமாடு இடித்துக்கொண்டு கிடந்த குழந்தைகளை ஒழுங்குபடுத்தித் தூக்கிக் கிடத்திவிட்டு ஒரு கொட்டாவி விட்டுக்கொண்டு பிள்ளைகளுக்குப் பக்கத்தில் அவளும் உட்கார்ந்து விட்டாள்.

மீண்டும் நாய்களின் குரைப்புச் சத்தம். அவற்றைத் தொடர்ந்து அவன் இளைக்க இளைக்க உள்ளே வந்தான்.

“அவருக்குச் சரியான பசி பிள்ளை - நல்லகாலம் நான் கூப்பிட்டவுடன் பொன்னன் எழும்பிக் கடையைத் திறந்து இதை எடுத்துத்தந்தான் - பாவம், அதையாவது அவர் குடிக்கட்டும்” பாக்குவெட்டியால் சோடாப் போத்தலைத் திறந்து, அவர் முன்டு வைத்தான். அருணாசலம் பிரு பண்ணாமல் எடுத்துக் குடித்தார். அந்த மீனவனின் இரத்கம் போல அது நன்கு அவருக்கு

கினித்தது. இதமாக இருந்தது! வயிறு நிறைந்ததால் வெளியே வந்த ஏவறை அதை ஆமோதித்தது.

“பிள்ளை! நீ விளக்கத் தணிச்சுப் போட்டுப் படு- கார் பிடித்து ஜயாவை அனுப்பிப்போட்டு நான் கெதியாக வாறன்.

“நீ சாப்பிட்டிட்டுப் போவன் என்ன” - அவள்
“வேண்டாம் பிறகு வாறன் நீ படு”

அவரும் அவனும் புறப்பட்டு விட்டனர். அப்போது வானத் தின் கீழ்க்கொட்டில் குழந்தையின் முரசில் அரும்புசிற பல்லைப்போல அரைப்பக்கச் சந்திரன் எட்டிப்பார்த்து நகை காட்டியது. அந்த இள நகைப்பின் ஒளிரில் இருள் வெளுத்துப் போயிருந்தது.

அந்த மீனவனைச் சந்தித்த நேரம் முதல் அவனின் இதமான பேச்சும், அவரின் பசியைப் பார்த்து அவன் அடைந்த வேதனையும் அவரின் இயலாமையை அறிந்து உதவ வந்த அவனின் இரக்க சிந்தையும் அருணாசலத்தின் இதயப் பாறையை சிறிதாகப் பிளந்து விட்டன. அவரது குழந்தைக்குச் சுகமில்லையென்ற பொய்யை நம்பி, அந்த மீனவன் அடைகிற துக்கத்தையும் அவருக்கு உதவிபுரிந்து உடனே ஊருக்கு அனுப்புவதற்காக - பசி, அலுப்பு, தொழில் இவற்றையெல்லாம் கருதாமல் அவன் ஒடி ஓடித்துடிப்பதையும் கண்டபோது. மரணப்படுக்கையில் தகப்பனை வைத்துக் கலங்குகிற குசையிடம் கொஞ்சம் கூட இரக்கம் காட்டாமல் பண்த்தைப் பறித்துக்கொண்டு வந்த தனது அரக்கத்தனத்தை எண்ணி அவரது உள்ளம் கூனிக் குறுகிக் கொண்டது. அந்த சாதாரண தொழிலாளியான மீனவனின் உள்ளத்திலிருக்கின்ற பெருந்தன்மையின் முன்பு அந்தஸ்தில் பெரிய மனிதரான தான் ஒரு வெறும் அற்பப் புழுவே என்ற எண்ணத்துடன் அவனின் காற்சுவட்டில் அடிபதித்து அவனுக்குப் பின்னால் அருணாசலம் போய்க் கொண்டிருந்தார்! அவரது உள்ளத்தில் அன்று காலையில் ஏற்பட்ட அகம்பாவத்தியிர். நண்பகல் குசையுடன் மோதியபோது ஏற்பட்ட அந்தஸ்து மிடுக்கு, மாலையில் வள்ளத்தில் ஏறும்போது இருந்த வருஷினக்

கொதிப்பு. அனைத்தும் அழிந்து அந்த நன்னிரவில் அருணாசலம் வெறும் மனிதராக நடந்துகொள்ளடிருந்தார்!

அந்த மீனவன் எங்கோ அகைந்து எவரேயோ எழுப்பி கார் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து விட்டிபாது அவன் நல்லவன் மட்டுமல்ல வல்லவனும்தான் என அவரின் உள்ளம் வியந்தது.

“பெரியவர்! உங்களுக்கு மிகவும் சிரமத்தைத் தந்து விட்டேன். நீங்கள் செய்த உதவியை மறக்கவே மாட்டேன் - எனது அண்பளிப்பாக இதை வைத்துக்கொள்ளுக்கோ” சட்டைப் பையிலிருந்து எடுத்த பணத்தை எவ்வளவு என்று எண்ணிக்கூடப் பார்க்காமல் அவரிடம் நீட்டி, நன்றியுணர்வால் நெருசம் நிறைந்து நாத் தழுதழுக்க அருணாசலம் நிறைார்.

“சீ! இது என்ன செயல் ஆயா! என்றை வள்ளக் கூவியை முன்னரே தந்துவிட்டியள் - பிறகு இது ஏன்! காக்ககாக அல்ல கஷ்டப்படுகிற உங்களுடைய மனசின் ஆஹதலுக்காகத்தான் நான் உதவி செய்தேன். ஓர் உயிரின் துண்பத்துக்காக மற்ற உயிர் துடித்து கிரங்கி உதவுகிறது. மனுஷன் கடமை. அந்தக் கடமையைச் செய்ததுக்காக நான் கைநீட்டி வாங்கிறது மனுஷத்தனமோ? வேண்டாம்” அம் மீனவன் பிடிவாதமாக மறுத்து விட்டான்.

“பெரியவரே! நீங்கள் வயதால் மட்டுமல்ல - உள்ளத்தாலும் பெரியவரே - மன்னித்து விடுங்கள்” அருணாசலத்தின் கரங்கள் தாமாக எழுந்து உயர்ந்து குவிந்தன.

கண்ணீர்த் திரையுடாக நோக்கிய அவர் பார்வையில் அங்கு அந்த மீனவன் மட்டுமல்ல அவனோடு அவனைப் போல் தங்கள் கைகளை மட்டுமே நம்பி வாழும் தொழிலாளிகள் அவரது மில்லின் கூவிகளான சின்னான், காத்தி, கூப்பன், வள்ளி, பாறி - ஏன் குசைகூட நிற்பதாகத் தெரிந்தது.

ஈட்டி முனைப்போல இருளைக் கிழித்தது காரின் வெளிச்சம், கார் புறப்பட்டுவிட்டது!

நா. சோமகாந்தன்

10. ஒரே உலகம்

மனித சமுதாயம் நாகரிக வாழ்க்கை வாழத் தொடங்கிய கால முதல் கண்டுவந்துள்ள பெருங்கணவகளில் ஒன்று ஒரே உலகம் உருவாதல் வேண்டும். என்பதாகும். உலகியல் அடிப்படையில் மட்டுமல்ல ஆன்மீக அடிப்படையிலும் பேதங்கள் அற்ற ஒருமையை சமய தத்துவங்கள் இலட்சியமாய்க் குறிப்பிட்டு வந்துள்ளன. சமுதாய வரலாற்றை எடுத்துநோக்கினால் பெரியவொரு முரண்பாடு இருந்து வந்திருப்பது குறனாகும். ஒரு புறம் கலவிதமான எல்லைகளையும் வரம்புகளையும் வேறுபாடுகளையும் கடந்த பொதுமையை மனிதன் விழைந்து வந்திருக்கிறான். மறுபுறம் குலம், சாதி, ஷர், நாடு மொழி, இனம், நிறம் முதலிய எத்தனையோ உணர்வுகள் அவளைப் பாதித்துப் பேதித்து வருவதையும் காண்கிறோம். அப்பேதத்தை அவாவும் மனிதன் தான் பேதப்பட்டும் கிடக்கிறான். இது மனுக்குலம் அனுபவித்து எதிர்நோக்கும் மாபெரும் முரண்பாடு

நயத்தகு நாகரிகம் கண்ட சமுதாயங்களில் எல்லாம் தத்தம் எல்லைகளைக் கடந்து உலகெலாம் தழுவும் உயர்ந்த குரிக்கோள் காலந்தோறும் எழுந்திருக்கக் காணுகிறோம்.

“யாதும் ஷரே யாவரும் கேள்வி”

என்ற பழந்தமிழ்க் கவிஞரும்

“மனுக்குலம் ஒன்று, மானிடம் ஒன்று”

என்று பாடிய கிரேக்கப் புவவனும் அகன்று விரிந்த காட்சியடையவராகவே இருந்தனர். அவர்கள் அறிந்த உலகம் இன்றைய உலகம் அன்று. கணியன், பூங்குள்ளன கண்ட ‘உலகம்’ சிற்றுராக்களின் தொகுதியே. ஆயினும், சிற்றுராக்களினுடாகப் பேருலகு ஒன்றைக் கண்ட அற்புதக் காட்சி அவளைச்சாரும். பிளேற்றோவும் அவ்வாறே கிரேக்கத் தீவுகளுக்கும் அப்பால் மானிடத்தின் அடிப்படை ஒருமைப்பாட்டைக் காட்சியிற் கண்டனன்.

மனுக்குலத்தின் வரலாற்றிலே ஒரே உலகத்தைப் பல நூற்றாண்டுகளாகச் சமயஞானிகளே விவரித்து வந்தனர். ஒரு வகையான ஆன்மீகப் பொதுமையும், ஒருமைப்பாடும் அவர்களை உந்தியது என்பதில் ஜயமில்லை.

“ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்ற குரல் அத்தகையதே. பல்வேறு சமயங்களும் தமது கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் பரந்த ஓர் உலக அமைப்பைக் கணவுகண்டன. எனினும், ஒவ்வொரு சமயமும் நாளாடையில் பிளவுபட்டுப் பின்னப்பட்டு பேதங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டது. அந்தவகையில் சமயங்கள் விதந்துரைத்த ஒருவகக் கோட்பாடு நடைமுறைச் சாத்தியமற்றதாயிற்று. தனிப்பட்ட ஞானியரின் மானதக் காட்சியாகவே அது இருந்து வந்துள்ளது. மனுக்குலத்தின் நாளாந்த வாழ்க்கைக்குரிய மார்க்கமாக அது மலரும் வாய்ப்பு உண்டாகவில்லை.

மதங்களைப் போலவே காலத்துக்குக் காலம் தோன்றிய பேரரசுகளும் தமது ஆணைக்குட்பட்ட பரந்த உலக அரசுகளையும் அமைப்புக்களையும் கணவுகண்டன. அவெக்ஸாந்தர் முதல் ஆங்கிலேயர் வரையில் உலக சாம்ராச்சியத்தை உருவாக்க முயன்றனர். “குரியன் அஸ்தமிக்காத சாம்ராச்சியம்” என்று பிரித்தானியப்பேரரசு ஒருக்காலத்தில் உயர்வாகப் பேசப்பட்டது. நமது கண்முன்னேயே அது உருக்குலைந்து சிற்றரசாய்ச் சிறுமைப் பட்டுக்கிடப்பதைப் பார்க்கிறோம். பிறரை அடிமைப்படுத்திப் பலாத்காரத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட எந்தப் பேரரசும் உலக அரசாக உருவாக முடியாது.

இன்னொரு விதமாக நோக்கினால், உலகிலே முதலாளித் துவம் வளர்ச்சியற்ற காலப் பகுதியிலேயே பொருளாதார, பெள்கீது தேவைகளின் இன்றியமையாமையால் ஒரு பொதுவான உலகத் தன்மை உருவாகியது. முற்பட்ட காலத்து ஒருவகக் கோட்பாடுகள் கணவுகள், முதலாளித்துவம் தோற்றுவித்த நடைமுறைத் தத்துவம் காலமாக்கின் தனக்கேயுரிய நடையில் கிடைனேச் சுவைபட விவரித்தார்.

உலகச் சந்தையைச் சுரண்டுவதன்மூலம் பூர்வவா வர்க்கம், ஒவ்வொரு நாட்டின் பொருளுறப்ததிக்கும், பொருள் உபயோகத்திற்கும் ஒரு பொதுவான உலகத் தன்மையை அளித்திருக்கிறது.

புதிய தொழில்களின் உற்பத்திப் பொருள்கள் உள்ளாட்டில் மட்டுமல்ல உலகத்தின் ஒவ்வோர் பகுதியிலும் உபயோகிக்கப் படுகின்றன. தேசங்கள் உலக ரீதியாக ஒன்றையொன்று சார்ந்திருக்கின்றன. பெளதிகப் பொருளுறப்ததியைப் போலவே, அறிவிப் பொருளுறப்ததியிலும் இதே நிலைமை தனிப்பட்ட நாடுகளின் அறிவுப் படைப்புக்கள் பொதுச் சொத்தாகின்றன. ஒரு தலைப்பட்சமான தேசியப் பார்வையும் குறுகிய மனப்பான்மையும் மென்மேலும் அசாத்தியமாகின்றன. மிகப் பல தேசிய இலக்கியங்களிலிருந்தும், ஓர் உலக இலக்கியம் உதயமாகிறது.

இவை முதலாளித்துவ சகாப்தம் தோற்றுவித்த வாய்ப்பான அம்சங்கள். ஆனால், முதலாளித்துவம் தனது உள்ளார்ந்த முரண்பாடுகள் காரணமாக மனுக்குலம் ஒற்றுமையாகவும் அமைதியுடனும் வாழுவதற்குத் தடையாக அமைந்து விடுகிறது. சுரண்டல் போட்டி, ஆக்கிரமிப்பு, யுத்தங்கள் முதலியனவும் முதலாளித்துவ சகாப்தத்தில் உலகளாவியனவாக உள்ளன. இந்நிலைமிலேயே சோஷலிஸம் முதலாளித்துவத்தின் கொடுமையை நீக்கிப் புதியதொரு சமூக அமைப்பை உருவாக்கும் மார்க்கத்தை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. சோஷலிஸத்திலே மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்கும் வழக்கம் இல்லாமையால் பேதமும் குரோதமும் மறைய வாய்ப்புண்டு.

ஆனால், சோஷலிஸம் மந்திரக்கோல் அன்று அதன் பெயரில் அமானுஷ்ய சக்தி எதுவும் இல்லை. அதனையும் மக்களே உருவாக்கிச் சிறப்புற நடத்த வேண்டும்.

எல்லோருக்கும் உலகம் ஒன்று
இருஞும் ஒன்று ஒளியும் ஒன்று

என்று பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசந்தரம் பாடுவது சமத்துவத்தின் இலட்சிய நிலையைக் காட்டுகிறது. ஆயினும் அதுவும் மனித முயற்சியினாலேயே மாண்புற அமைத்து நிறுவப்பட வேண்டும்.

யுள்ளது. சோஷலிஸம் புதிய சமூக அமைப்பை ஓரளவு எனிதாக உருவாக்கிவிடலாம். ஆயினும், புதிய மனிதன் உருவாகுதல் அத்துணை எனிதான் காரியம் அன்று. பல நூற்றாண்டுகள் பழகிப்போன எண்ணங்களும், உணர்வுகளும் சோஷலிஸ சமுதாயத்து மனிதருள்ளும் மண்டிக்கிடப்பதில் வியப்பெதுவு மில்லை. அவை சோஷலிஸத்தின் உயிரிருக்கே உலைவைக்கவும் கூடும். ஆயினும் சமத்துவத்தின் அடிப்படையிலேயே என்றோ ஒருநாள் ஒரே உலகம் சாத்தியப்படும் பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் தனது பாடல்களிலே பல விடயங்களிற் கூறுவதுபோல, அனைவருக்கும் ஒரே நீதி, ஒரே கடன், ஒரே காற்று, ஒரே நீர், ஒரே வானம், ஒரே பூமி, ஒரே பாசை, ஒரே தீர்ப்பு என்பது போன்ற நிலைதோன்றப் பல காலமாகலாம். ஆயினும், முன்னெக் காலத்திலும் இருந்ததைவிட எதிர்காலத்தில் ஒரே உலகம் உதயமாகுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகம் என்பதில் ஜயமில்லை. இன்றைய காலகட்டத்தில் தொடர்புசானங்கள், ஒருவகுத்தை நடைமுறைச் சாத்தியமாக்கியுள்ளன. முதலாளித்துவம் தொழிற் கருவிகளையும் தொடர்பு சாதனங்களையும் ஏகபோக உரிமையின் அடிப்படையில் துஷ்பிரயோகம் செய்வது; வெளிப்படை. ஆனால், ஒருமைப்பாடும் சமத்துவமும் உண்மையாக உலக ரீதியாக ஏற்படும்போது தொடர்புசானங்கள் உலகத்தை ஒரு சிராமமாக மாற்றிவிடும் என்பதில் ஜயமில்லை. சகல எல்லைகளையும் வரம்புகளையும் கடக்கும் சக்தி இன்று தொடர்பு சாதனங்களுக்கே உரியது. ஆனால் அவை மனுக்குலத்தை ஆக்கப் பாதையில் நடத்திச்செல்லாமல் அழிவுப்பாதையில் இட்டுச் செல்வின்றன. அதற்கான அடிப்படைக் காரணத்தை அகற்றி, சமத்துவம் பூரணமாக நிறைந்த புதியதோர் உலகினைப் படைக்கும் கட்டத்தில் யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி என்ற வாசகம் கனவாகவன்றி நனவாகும்; அதுவே ஒரே உலகின் உணர்வு; வெளிப்பாடாகவும் இருக்கும் 'எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே'.

பேராசியர் க. கைலாசபதி

பயிற்சி

1. மனுக்குலம் அனுபவித்து வரும் மாபெரும் முரண்பாடென்ன?
2. சிற்றுரொண்டுக் கூடாகப் பேருவகை கண்ட புலவர்கள் யாவர்?
3. எந்த அரசும் உலக அரசாக உருவாக முடியாமைக்குக் காரணம் யாது?
4. அனைவருக்கும் ஒன்றான உலகத்தில் மனிதன் எவற்றை அடைவான்?
5. இக்கட்டுரையினுடோக ஆசிரியர் புலப்படுத்தும் முக்கிய கருத்து யாது?

II. செவ்வி காணல்

இன்றைய கால கட்டத்தில் செவ்வி காணுதல் என்பது மிக முக்கியமான ஒருவிதயமாகும். இன்று பொதுசங்கத் தொடர்பு சாதனங்களில் செவ்வி காணுதல் என்பது பிரபல்யமான ஒன்றாகவிட்டது. செவ்வி காணலை நேர் காணல் பேட்டி காணல் எனவும் கூறலாம். பொது மக்கள் மிகுந்த ஆர்வத் துடனும், அவதானத்துடனும் உற்று நோக்கி உண்மைகளை உய்த்துணரக் கூடிய வாய்ப்பை செவ்விகாணல் நிகழ்வுகள் வழங்கிவருகின்றன.

இரு குறிப்பிட்ட விடயம் பற்றிய தகவல்களையும் சுருத்துக்களையும் பெற்றுக் கொள்வதே செவ்வி காணுதலின் அடிப்படை நோக்கமாகும். செவ்வி காணபவர் செவ்விக்கு முகம் கொடுப்பவர் என்ற இரு வகையினரையும் விட இதனை அவதானித்துக் கேட்கும் ஏனென்றோ நன்மை பெறுகின்றனர் எனக் கூறுதல் பொருந்தும். ஏனெனில் இதன் மூலம் மக்கள் பல்வேறு தகவல்களையும் விமர்சன ரீதியான அனுபவங்களையும் பெறுகின்றனர்.

செவ்வி எனும் வடிவம் உரையாடல், கலந்துரையாடல் என்பவற்றினின்றும் வேறுபட்ட ஒரு வடிவமாகும். கலந்துரையாடல்,

உரையாடல் போன்ற நிகழ்வுகளில் ஒவ்வொருவருக்குமிடையே கருத்துப் பரிமாற்றம் இடம்பெறுகின்றது. ஆனால், செவ்வி காண்பவர், செவ்விக்குமுகம் கொடுப்பவரிடமிருந்து பல்வேறு முக்கிய தகவல்களை பெற்றுக்கொள்ளும் வகையில் பொருத்தமாக விணாக்களை விடவார்.

பொதுசனத் தொடர்பு சாதனங்களில் செவ்வி காணும் விடயம் அடிக்கடி இடம்பெறும் ஒரு நிகழ்வாகிவிட்டது. இதனை மக்கள் பெரிதும் ஆர்வத்துடன் நோக்குவர். தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை, வாணோவி போன்றவைகளில் அவ்வப்போது பல்வேறு செவ்வி காணல் நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. இவற்றை நீங்கள் அவதானிக்கும் வாய்ப்புகள் பல சிட்டியிருக்கக்கூடும். அவற்றிலிருந்து அறிவுத் துறைகள் தொடர்பான பல புதிய தகவல்களைப் பெற்றிருப்பீர்கள். பேட்டி காணல், பத்திரிகைகளில் இடம்பெறுகின்றன. வாணோவி, தொலைக்காட்சி என்பவற்றில் இடம்பெறுகின்றன. அவற்றில் நீங்கள் கவனத்தைச் செலுத்துவதன் மூலம் பல பயன்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

செயற்பாடு

1. ஒய்வுபெற்ற அதிபர் ஒருவரை அவரது சேவை பற்றி செவ்வி காணுங்கள்.
2. புலமைப் பரிசில் பெற்று யப்பான் சென்று வந்த உமது நன்பரொருவரிடம் பயண அனுபவங்கள் பற்றி செவ்வி காணக்.
3. பல்கலைக்கழக மருத்துவத் துறைக்கு தெரிவாகியுள்ள ஒருவரைப்பேட்டி காணக்.

III. ஒரு பொருள் பண்மொழி

தமிழில் எழுந்த செய்யுள், உரைநடை இலக்கியங்களில் ஒரு பொருள் பண்மொழிச் சொற்கள் பல பயின்று வந்துள்ளன. இலக்கியங்களைப் படித்துச் சுவைப்பதற்கு இது பற்றிய அறிவு இன்றியமையாததாகும். அவ்வகையில் ஒரு பொருள் பண்மொழிச் சொற்கள் சில கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

அணிதல்	- குடுதல், தரித்தல், புணதல், பூனுதல், அலங்கரித்தல்
அம்பலம்	- சபை, பொதுவில் ¹ , மன்றம்
அம்டு	- கணை, அத்திரம், சரம், பகழி, பாணம், வாளி
ஆகாயம்	- அண்டம், விளை, உம்பர், வானம், வான், விகம்டு, மாகம், மாதிரம், அந்தரம், வெளி
ஆசை	- இச்சை, ஆவல், ஆர்வம், நகை, விருப்பு, வேட்கை, அவா, வாஞ்சை, பற்று, விழைவு, வேட்பு, மோகம், காதல்
ஆபரணம்	- அணி, ஆரம், இழை, கலன், கலம், நகை, பணி, பூண், பூடனம்
நகை	- அளி, வண்ணமை, கொடை, உபகாரம், தானம்
உடம்டு	- உடல், தேகம், காயம், சடலம், சதிரம், யாக்கை, சரீரம்
உண்ணமை	- சத்தியம், வாய்மை, மெய்
ஊனமை	- ஊமன், முகன், முகை, முங்கை
எருது	- இடபம், நந்தி, பகடு, விடபம், விடை
ஒலி	- ஆர்ப்பு, அரவம், ஒசை, ஒதை, கம்பளை, தொனி
சடல்	- உவரி, சாகரம், சமுத்திரம், ஒதம், பரவை, புணரி, முந்தீர், ஆழி, கவி, பவ்வம், வாரிதி
கல்வி	- கலை, கேள்வி, வித்தை
கள்ளம்	- களவு, கபடம், குற்றம், பொய், வஞ்சகம்

- கணவன் - கொழுநன், பதி, நாயகன், கொள்கள்
 தலைவன் புருஷன்
 களிப்பு - மசிழ்ச்சி, உவப்பு, உவகை, ஆனந்தம்,
 சந்தோசம்
 காமன் - அனங்கன், வேள், மாரன், மன்மதன்
 குதிரை - அகவம், அயம், பரி, புரவி, பாய்மா, மா,
 அரி, கந்துகம்
 குற்றம் - ஆச, இழிவு, களங்கம், கறை, குறை, தவறு,
 தீது, பழி, பிழை, பழுது, புரை, மறு, மாசு,
 வசை, வடு, இழுக்கு
 கொடுமை - கோரம், வஞ்சகம், கடினம், குருரம், வக்கிரம்
 சம்மதி - அனுமதி, இணங்கு, உடன்படு, நேர் இசை
 சோலை - பொழில், தன்டலை, நந்தவணம், கா
 மிடி, நல்குரவு, வறுமை
 தேன் - மது, நறவு, தேறல், கள், நறை
 பிள்ளை - மகவு, சேய், குழவி, சிச, குழந்தை
 புகழ் - இசை, ஒளி, ஏற்றம், கீர்த்தி
 பெருமை - தகை, தகைமை, பீடு, மாட்சி, மாண்பு
 போர் - அமர், யுத்தம், செரு, சமர்
 மனம் - அகம், உள்ளம், சிந்தை, இருதயம், இதயம்,
 நெஞ்சம்
 மனைவி - இல்லாள், சிழுத்தி, தலைவி, மனையாள்,
 துணைவி
 மான் - உழை, நவ்வி, ஏணம், கலை, இரவை
 மிகுதி - சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி
 யானை - உம்பல், களபம், களியு, கரி, குஞ்சரம்,
 தும்பி
 வண்டு - அளி, சாளிகை, மதுகரம், சுரும்பு
 வானம் - மேகம், எழிலி, கார், கொண்டல், மஞ்ச,
 புயல், முகில், மை, விசம்பு, வான், விண்

பயிற்சி

பின்வரும் சொற்களுக்கு அகராதியைப் பயன்படுத்தி பொருள் எழுதுக.

உ - ம : அம்பு - கணை, வாளி, பாணம்

அரசன்	காற்று
அழுகு	குழந்தை
அண்பு	சந்திரன்
ஆசிரியன்	சரசுவதி
இரத்தம்	சிங்கம்
இன்பம்	சிரிப்பு
உணவு	சினம்
ஒவி	சினேகம்
ஒளி	சுத்தம்
கடவுள்	குரியன்
காடு	தடாகம்
காலன்	தந்தை

IV. புணரியல்

தமிழ் மொழியில் சொற்டணர்ச்சி பற்றி விளக்குவதற்கு புணர்ச்சி விதி பயன்படுகிறது. சொற்புணர்ச்சி நடைபெற்ற சந்தர்ப்பங்கள் பலவற்றை ஆராய்ந்து பொதுவான அம்சங்கள் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு, புணர்ச்சி விதிகள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

பின்வரும் வாக்கியங்களைக் கவனியுங்கள்

நான் வாழை மரம் நட்டேன்.

கமலா கடற்கரைக்குச் சென்றான்.

இவ்வாக்கியங்களில் வரும் சொற்களைத் தொடர்ந்து ஒவிக்கும்போது உச்சரிக்கும் ஒவி இடையில் முறிந்து போகாமல் தொடர்ந்து செல்வது பொருள் விளக்கத்துக்கு அவசியமானது என்பதை அறிவீர்கள்.

இரண்டாவது வாக்கியத்தை கவனியுங்கள். அதில் நான்கு சொற்கள் இருக்கின்றன. அவை கமலா, கடல், கரை, சென்றாள். கமலா நிலைமொழியாகவும் கடல் வருமொழியாகவும் வரும்போது அவை இயல்பாவே புணருசின்றன. கடல் என்பது நிலைமொழியாக அமைந்து கரை வருமொழியாக அமையும்போது நிலை மொழியின் இறுதி எழுத்தாகிய “ல்” வருமொழி முதலாவது எழுத்தான் “க” கரத்தோடு சேர்ந்து ஒலிக்கப்படுவதற்காக நிலைமொழி, ஈரான் “ல்” ற் ஆகத் திரிந்து ‘கடற்கரை’ என்று அமைந்ததைக் காணுங்கள். கரை என்பது நிலை மொழியாக அமைந்து சென்றாள் என்னும் வருமொழியுடன் இணைந்து அமைவதற்கு ‘கு’ என்னும் வேற்றுமை உருபையும் துணைக்குக் கொள்கிறது.

கரை + கு + சென்றாள் என்பதைப் பொருள்விளங்க கரையின் பின் “க்” வல்லினமும் கு விற்குப்பின் “ச்” வல்லினமும் வருகிறது. சொற்புணர்ச்சியில் நிலைமொழி ஈறும் வருமொழி முதலும் தமிழ் ஒலி மரபுக்கு அமைவாக சேர்ந்தமைதல் வேண்டும்.

இயல்பு புணர்ச்சியும் விகாரப் புணர்ச்சியும்

இயல்பு புணர்ச்சி என்பது நிலைமொழியோடு வருமொழி சேர்க்கையில் எவ்விதமான மாற்றமும் இல்லாது ஒலிப்பதாகும். நான் வாழே மரம் நட்டேன் என்றும் வாக்கியம் இவ்வாறு இயல்பாக அமைந்ததாகும்.

பின்வரும் உதாரணங்களைக் கவனியுங்கள்.

நெல்	+	வயல்	=	நெல்வயல்
மணி	+	மாலை	=	மணிமாலை
கண்	+	முடு	=	கண்முடு

இச்சொற்கள் புணரும்போது எவ்வித மாற்றமும் நிகழவில்லை.

மரம்	+	உடைந்தது	= மரமுடைந்தது
புயல்	+	ஒசை	= புயலோசை
கலம்	+	அசைந்தது	= கலமசைந்தது.

இச்சொற்கள் புணரும்போது சிலமாற்றங்கள் நிகழ்ந்தது போலத் தெரிந்தபோதும் அவையும் இயல்பாகவே புணர்ந்திருப்பதைக் காணலாம். அதாவது வருமாழி உயிர் எழுத்துடன் நிலைமொழி மெய்யெழுத்து இயல்பாகவே சேர்ந்துள்ளது.

ம	+	உ	= மு
ல்	+	ஒ	= லோ
ம்	+	அ	= ம

இதுவும் இயல்புப் புணர்ச்சியேயாம்.

இனிப் பின்வரும் உதாரணங்களைக் கவனியுங்கள்.

மரம் + வேர்	= மரவேர்
மண் + பானை	= மட்பானை
கண் + நீர்	= கண்ணீர்

சேர்ந்து ஒவிக்க முடியாத எழுத்துகள் நிலை மொழியிறுதியிலும் வருமாழி முதலிலும் இடம் பெறுமாயின் நிலைமொழி இறுதி எழுத்தும் வருமாழி முதல் எழுத்தும் அல்லது இரண்டுமே மாற்றத்துக்குள்ளாவதுண்டு. அவ்வாறான மாற்றம் நிகழ்வதையே விகாரப்புணர்ச்சி என்கின்றோம்.

மரம் + வேர் என்பதில் நிலைமொழி இறுதி எழுத்து கெட்டு மரவேர் என்று வந்தது.

மண் + பானை என்பதில் நிலைமொழி இறுதி ஸ் > ட் ஆக மாறிவந்தது.

கண் + நீர் = என்பதில் வருமொழி முதலில் உள்ள ந் > என் ஆக மாறிவந்தது.

பின்வரும் உதாரணங்களையும் கவனியுங்கள்

சொல் + நயம்	= சொன்னயம்
வாழை + பழம்	= வாழைப்பழம்

இவ்வாறே சொல் + நயம் என்பதில் நிலைமொழி சரும் வருமொழி முதலும் “ஞ்” ஆகி இரு எழுத்துக்களுமே மாறி அமைந்தன.

வாழை + பழம் என்பதில் நிலைமொழியும் வருமொழியும் நின்றவண்ணம் இருக்க டதிதாக ஒரு “ப்” தோன்றியிருக்கிறது.

இவையனத்தையும் நாம் விகாரப் புணர்ச்சி என்போம். இந்த விகாரப்புணர்ச்சி முன்று வகைப்படும்.

- | | |
|----|------------------------------|
| 1. | தோன்றல் விகாரம் - வாழைப்பழம் |
| 2. | திரிதல் விகாரம்- மட்பாண்டம் |
| 3. | கெடுதல் விகாரம்- மரவேர் |

புணர்ச்சியின் வகைகள்

புணர்ச்சியை மேலும் இரு வகையாக நோக்கலாம்.

அவை : வேற்றுமைப் புணர்ச்சி
அல்வழிப்புணர்ச்சி

ஓலிமரபு காரணத்துக்காக மட்டுமன்றிப்பொருளைத் தெளிவாக உணர்த்துவதற்கும் சொற்புணர்ச்சி அவசியமாகின்றது.

ஒரு சொல்லை மற்றொரு சொல் தொடர்ந்துவரும்போது அது வேற்றுமைப் பொருளை உணர்த்தும் வகையில் அமைவது வேற்றுமைப்புணர்ச்சி எனப்படும். இது இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருள் தொடக்கம் ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருள் வரையிலான வேற்றுமைப் பொருள்களை உணர்த்தி வரும்.

பின்வரும் உதாரணங்களைக் கவனியுங்கள்

மரம் + ஜி = மரம் + அத்து + ஜி = மரத்தை	= 2 ஆம் வேற்றுமை
தசரதன் + ஆல் = தசரதனால்	= 3 ஆம் வேற்றுமை
வீடு + கு = வீட்டுக்கு	= 4 ஆம் வேற்றுமை
மலை + இன் = மலையின்	= 5 ஆம் வேற்றுமை
அவன் + அது = அவனது	= 6 ஆம் வேற்றுமை
காடு + இல் = காட்டில்	= 7 ஆம் வேற்றுமை

அல்வழிப்புணர்ச்சி

அல்வழிப்புணர்ச்சி என்பது இவ்வாறு ஆறுவேற்றுமைப் பொருள் கள் தவிர்ந்த ஏனைய பொருள்களை உணர்த்தி வருவதாகும்.

வட்டம் + வடிவம் = வட்டவடிவம் = பன்டு	
சுடு + சோறு = சுடுசோறு	= வினை
இரவு = பகல் = இராப்பகல்	= உம்மை
மழை + கை = மழைக்கை	= உவமை

பயிற்சி

பின்வரும் சொற்களைப் புணர்த்தி எழுதுக.

1. (அ) தேன் + மொழி =
-
- கண் + விழித்தான் =
- மா + மரம் =
- (அ) கடல் + அலை =
- வாள் + எடுத்தான் =
- தமிழ் + இசை =
2. (அ) மா + பழம் =
- தேயிலை + செடி =
- விலை + பட்டியல் =
- (ஆ) பொன் + தாமரை =
- கால் + சதங்கை =
- மயில் + தோகை =

(இ)	வாரம் + நாட்கள்	=	
	.நீலம் + வானம்	=	
	புத்தகம் + விமர்சனம்	=	
3.	(அ) கண் + பார்த்தான்	=	
	கூலி + வேலை	=	
	சோறு + உண்டான்	=	
	(ஆ) நீளம் + வாங்கு	=	
	வரடி + செலவு	=	
	குடி + தண்ணீர்	=	

V. சுருக்கம் எழுதுதல்.

விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ள ஒருவிடயத்தை அதன் பொருள் கெடாதவாறும், தொடர்பு குறையாதவாறும் குறைந்த சொற்களில் திரட்டித் தமது சொந்த நடையில் எழுதுவது “சுருக்கம்” எனப்படும். சுருக்கம் எழுதும் மாணவர்கள் தெளிவான சிந்தனை யுடன் சிறந்த வாசிப்புத் திறனையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

சுருக்கத்தின் பண்புகள்

1. மூலப் பகுதியின் சுருத்து சிலைவின்றி அமைதல்
2. சொந்த மொழிநடையில் அமைதல்
3. தெளிவுறக் கூறுதல்

சுருக்கம் எழுதும் படிமுறைகள்

(1) வாசித்தலும் கிரகித்தலும்

எந்தவோர் உரைப்பகுதியையும் முதல் வாசிப்பிலேயே கிரகித்துக் கொள்வது கடினம். எனவே அவதானத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தி கருத்துஞ்சி வாசித்தல் அவசியம். எனவே, பல முறையாவது வாசித்தல் வேண்டும். தலைமைக் கருத்தைத் தலையங்கமாக இட்டு சார்புக் கருத்துக்களை உப தலையங்கமாக்கிக் குறிப்பெழுதிக் கொள்ளவேண்டும்.

(2) கருத்துக்களை நிரல்படக் கோத்தல்

இவ்வாறு குறிப்பிட்டுவில் அமைந்த கருத்துக்களை அவற்றின் தொடர்பு பற்றியும் காரணகாரியமுறை பற்றியும் நிரல்படக் கோத்தல் வேண்டும்.

(3) கருக்கமெழுதுதல்

நிரல்பட அமைத்த குறிப்புகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு கொடுக்கப்பட்ட பந்தீயைப் பாராது, கருத்தைத் திரட்டி சொந்த மொழிநடையில் எழுதுதல் வேண்டும்.

(4) ஒப்பிடல்

இவ்வாறு சுருக்கம் எழுதப்பட்ட பின்னர் அதனை மூல உரைப்பகுதியுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தல் நன்று. இவ்விதப் பார்வையில் மூல உரைப்பகுதியில் விடுபட்ட கருத்துக்களைச் சுருக்கத்திற் சேர்த்துக்கொள்வது சாத்தியமாகிறது. அதனால் சுருக்கம் பூரணமாகிறது.

(5) சொல் எண்ணிக்கைகளைக் கணித்தல்

பொதுவாகச் சுருக்கம் மூல உரைப் பகுதியின் மூன்றிலொரு பங்காக அமையவேண்டும் என்பது விதி. சில சந்தர்ப்பங்களில் சொற்றொகை குறிப்பிடப்பட்டு அத்தொகையின் மேற்படாதவாறு சுருக்கம் எழுதுமாறு கேட்கப்படும்.

சுருக்கத்திற்கான அடிப்படை நெறிகள்

(1) சுருக்கத்திற்காகத் தரப்படும் உரைப்பகுதிகளிலே வரும் உதாரணங்கள் அல்லது எடுத்துக் காட்டுக்கள் கருத்துக்களின் விளக்கமாக அமைவனவேயன்றி கருத்துக்களா வதில்லை. அதனால் சுருக்கம் எழுதும் போது அவை தவிர்க்கப்படலாம்.

நாம் நல்ல நிலையில் வாழ்வதற்கு கல்வி கற்றிருக்கவேண்டும். சமூகத்தில் நல்ல நிலையில் வாழ்பவர்கள் பலர் கல்வியறிவுடையவர்களாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். “கற்றவனுக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு. கல்வியறிவுடையவனை எல்லோரும் போற்றி மரியாதை செலுத்து வார்கள். எல்லோரும் கல்வி கற்றவர்களாக இருப்பது அவசியம்.

சமூகத்தில் நல்ல நிலையில் வாழுக் கல்வி அறிவு அவசியம்.

என்பதே இவ்வரைப்பகுதியின் கருத்து. இக்கருத்தினை விளக்குவதற்காகவே ஏனைய கருத்துக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. எனவே, சுருக்கத்தில் அவை நீக்கப்பட வேண்டும்.

(2) சில வேளைகளில் மூலப்பகுதியிலே கருத்துக்கள் பலபட விரிவாக விளக்கப்படுதலுமுண்டு. அத்தகைய பகுதிகளைச் சுருக்கும்போது விரிவான விளக்கங்களை விடுத்து அவற்றிலே பொதிந்த கருத்தினை மாத்திரம் கூறல் வேண்டும்.

மேகங்கள் கருக்கொண்டன, பறவைகள் தம் கூடுநோக்கிப் பறந்தன. குளிர்காற்று வீசியது. பாதைகளில் சென்ற மக்கள் விரைவாக நடந்தனர். சிலர் ஓடினர் மழை “சோ” எனப் பொழுந்தது.

இங்கு மழை பெய்தது என்பதே முக்கிய கருத்தாகும்.

இயற்கை நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய விளக்கம் சுருக்கத்திலேயே தேவையற்றது.

(3) சில வேளைகளில் மூலப்பகுதியின் கருத்து கவர்ச்சிகரமான வருணனைகளாற் புனையப்பட்டுச் சுவைபடக் கூறப்படுவது முண்டு. சுருக்கத்திற் கருத்துக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படு மாதலால், வருணனைகளை நீக்கி விடுதல் வேண்டும்.

சந்திரனைப் போன்ற பிரகாசமான முகத்தினையுடைய சீதை, மென்மையான மலர் இருக்கையை ஒத்த தன் ஆசனத்திலிருந்து எழுந்து, சுருநாகம் போன்ற தன் கூந்தல் ஆடும் வண்ணம் அன்னம் போல் நடந்து சென்று கயல் விழியால், இராமனை நோக்கி மெல்லச் சிரித்தாள்.

இங்கு சீதை இராமனைப் பார்த்துச் சிரித்தாள்

என்னும் சுருத்து வர்ணித்துக் கூறப்படுகின்றது. சீதையின் முகம், அவளது கூந்தல், நடை, கண்கள் என்பன வர்ணித்துக் கூறப்படுகின்றன. சுருக்கத்தில் இவ்வர்ணனைகள் நீக்கப்பட வேண்டும்.

(4) உவமானங்கள் எடுத்துக்கொண்ட பொருளை விளக்கிக் கூறுவதற்குதுணைவரும் அலங்கார வகைகளில் ஒன்று. உவமானங்களாற் பொருள் விளக்கப்படும் உரைப்பகுதி களிலே பொருளுக்கே முக்கியத்துவம் உண்டு. அதனால் சுருக்கத்தில் உவமானங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

கடல்போன்ற இவ் உலகிலே நீர்க்குமிழிபோல் நிலையற்றது எமதுவாழ்க்கை. கடலிலே அகப்பட்ட சிறுதுரும்பு அலைகளினால்மீண்டும் மீண்டும் கரைக்கு அடித்து வருவதைப் போன்று நாழும் இன்பதுன்பங்களினால் பதப்படுத்தப் படுகின்றோம்.

இதில் உவமானங்களை விடுத்து இப்பெரிய உலகிலே நிலையற்ற எமது வாழ்க்கையை இன்பமும் துன்பமும் பதப்படுத்துகின்றன.

என்ற கருத்தை மாத்திரம் கூறல் நன்று.

- (5) சில வேளைகளிலே உரைப்பகுதிகளிலே பிற்து மொழிதல் எனும் அலங்காரச் சேர்க்கையோடு கருத்துக்கள் கூறப்படுதல் உண்டு இவ் அலங்காரத்திற்கு நேர்ப்பொருளும் நேர்ப்பொருள் சார்ந்துள்ளது குறிப்புப் பொருளும் என இருவகைப் பொருளுண்டு. அவற்றுள் குறிப்புப்பொருளே பொருளெனக் கொள்ளப்படுவதால் கருக்கத்திற்கு குறிப்புப் பொருளெனக் கண்டறிந்து கூறுதல் வேண்டும்.

மயிற்றோகை நொய்மையானது. பாரம் குறைந்தது என்னும் காரணத்தினால் அளவுக்கு மீறி வண்டியில் ஏற்றுகிறோம். மயிற்றோகைதானும் அளவுக்கு மீறி ஏற்றப்பட்டால் வண்டியின் அச்சு முறிந்துவிடும்.

அளவுக்கு மிஞ்சினால் ஆபத்து என்ற கருத்தை வெளிக் கொணரவே மேல்வந்த பிறிது மொழிதல் வந்தது.

- (6) சில இடங்களில் ஒருமுறை கூறப்பட்ட கருத்தே மீளவும் கூறப்படுவதுண்டு. கருக்கும்போது கூறியது கூறும் பகுதிகளை நீக்கிவிடலாம்.

பாலைதீவில் நடந்த படகு விபத்தில் படசில் இருந்த எல்லோரும் மடிந்தனர். எவரும் மிஞ்சவில்லை. ஐயோ! என்ன அவலம் அனைவருமா பரமன் பதம் அடைந்தனர்! கடற்படையும் கழியோடிகளும் எவ்வளவோ முயன்றும் ஒருவர் கூட உழிருடன் அகப்படவில்லை.

பாலைதீவு; கடல் விபத்தில் அனைவரும் மடிந்தனர்.

என எழுதுவதே போதுமானது.

- (7) ஒப்புமை காட்டப்படுவதுபோல வேற்றுமை காட்டியும் கூறப்படும் பகுதியில் ஒப்புமை போன்றே வேற்றுமை காட்டுவதையும் தவிர்க்கலாம்.

இளைஞர்களின் விருப்புகள் பல தரப்பட்டவை சிலருக்கு நலல் நடிகர்களாக வருவதற்கு விருப்பம். சிலருக்கு அரசியல்வாதிகளாக வருவதற்கு விருப்பம் சிலருக்கு வைத்தியராக பொறியலாளராக, சட்ட வல்லுனராக, கணக்காளராக, விரிவரையாளராக வருவதற்கு விருப்பமாக இருக்கும் ஆனந்தன் ஆசிரியராக இருந்து அறப்பணி ட்ரியவே விரும்பினான்.

இங்கு [ஆனந்தன் ஆசிரியராக வர விரும்பினான்] பிரதான கருத்தாகும்.

(8) சில சுருக்கப் பகுதிகளில் பிரதான கருத்தோடு ஒத்துவராத புறம்பான விடயங்கள் பல கூறப்படும். இவ்வாறு அமையும் மற்றொன்று விரித்தல் பகுதிகளையும் சுருக்கத்தில் நீக்கிவிடலாம்.

நாய் ஒரு சிறந்த மிருகம். அது மனிதனது சிறந்த நண்பனாக நம்பப்படுகிறது. நாயைப் பற்றிப் பலரும் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளனர். நாய் நன்றியுள்ள மிருகம் என்று எல்லோரும் கூறுவர்.

இதில் முதலிரண்டு வாக்கியங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய வாக்கியங்கள் மற்றொன்று விரித்தலாக அமைகிறது. எனவே மனிதனின் நண்பனாகக் கருதும் நாய் சிறந்த மிருகமாகும். என்பதே போதுமானது.

(9) நேர் கூற்று வாக்கியங்கள் அவசியமாயின் அயற்கூற்றாகப்பட வேண்டும்.

"நான் உன்னை அழைக்கின்றேன்" என தலைவன் தலைவியிடம் கூறினான்

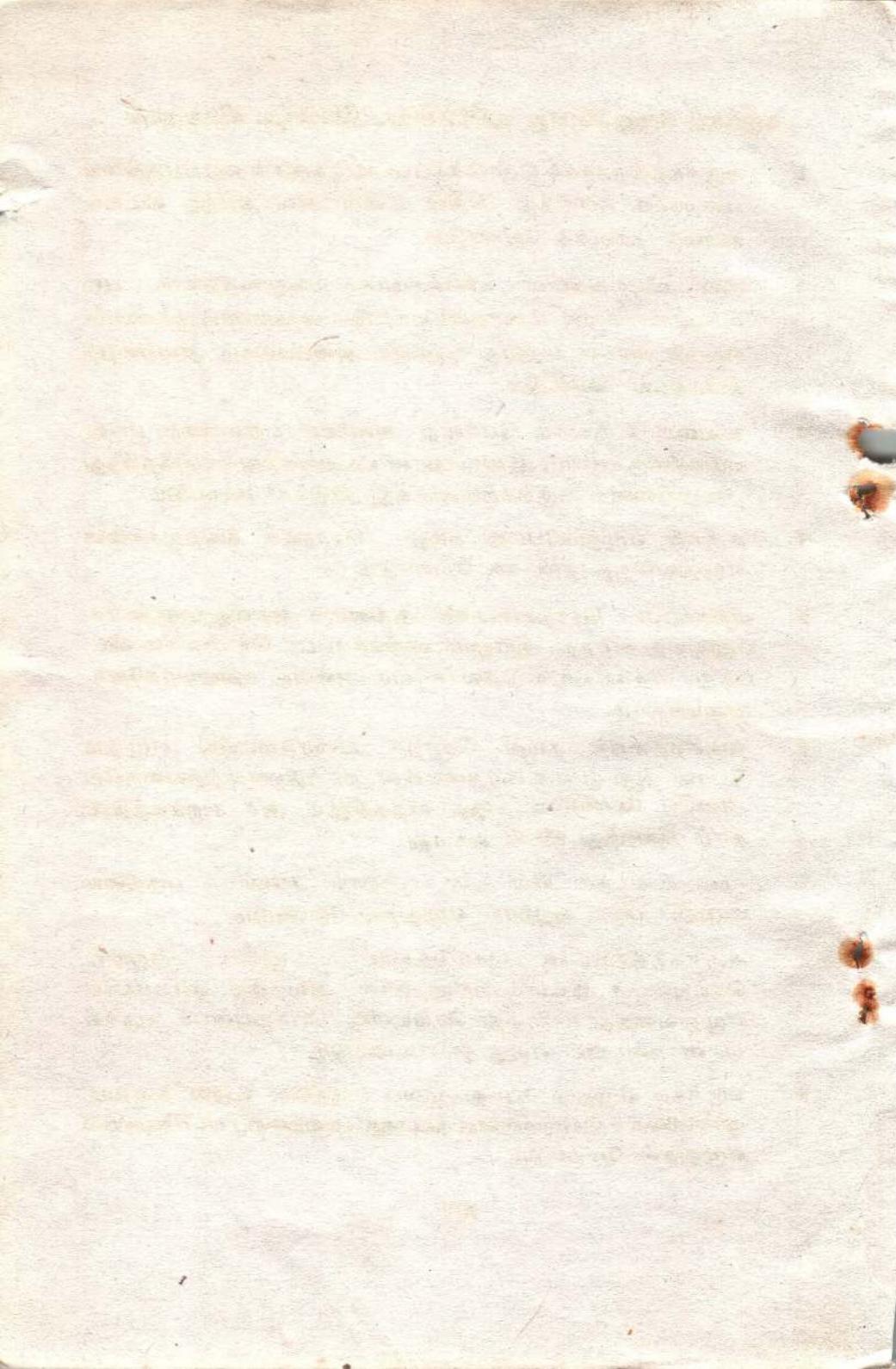
தலைவன் தலைவியை அழைப்பதாகக் கூறினான். எனச் சுருக்கப்படும்.

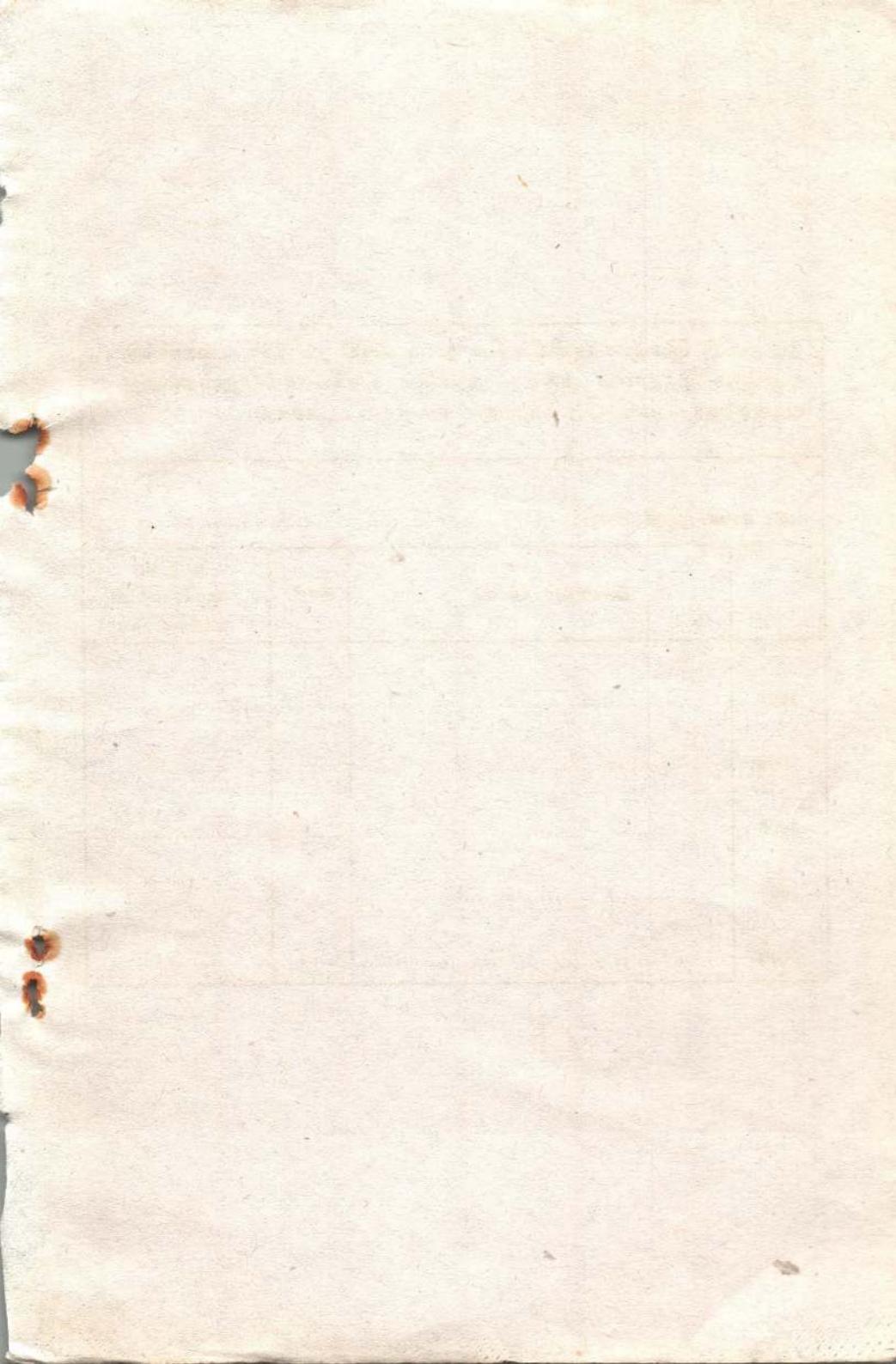
கருக்கம் எழுதும்போது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள்

1. சுருக்கம் எழுதுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட உரைப் பகுதியினைப் பலமுறை வாசித்து அதன் பிரதான கருத்தினைக் குறித்துக்கொள்ளல்.
2. சுருக்கம் எழுதுவதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட உரைப்பகுதி பல பந்திகளைக் கொண்டு அமைந்திருப்பின் ஒவ்வொரு பந்தியிலும் உள்ள பிரதான கருத்துக்களை அல்லது ஒவ்வொரு பந்திக்கும் ஒவ்வொரு தலையங்களைக் குறித்துக் கொள்ளல் அவசியம்.
3. சுருக்கம் எப்போதும் மாணவர்களின் சொந்த-உரைநடையில் அமைதல் வேண்டும். சில சந்தர்ப்பங்களில் மூல உரை நடையில் உள்ள சொற்கள் சொற்றொடர்களைப் பொருத்தம் சுருதிச் சுருக்கத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.
4. சுருக்கத்தினை ஒரே பந்தியில் எழுதுதல் வேண்டும்.
5. சுருக்கம் எழுதும் போது, சுருக்கத்திற் கையாளப்படும் உரைநடை தெளிவாகவும், இலக்கண அமைதியடையதாகவும் அமைய வேண்டும் என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும்.
6. சுருக்கத்தை, வாசிக்கும் போது மூல உரைநடையின் பிரதான விடயங்கள் அனைத்தையும் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும்.
7. உரையாசிரியர் தமது கருத்தினை வலியுறுத்துவதற்காக அல்லது தமது கருத்தினைச் சுவைபடக் கூறுவதற்காகப் பல வழிமுறைகளைக் கையாண்டிருக்கலாம். அவற்றைச் சுருக்கி ஒரு சொல்லில் எழுதுதல் அவசியம். உதாரணமாக நகைச்சவை கருதி சில கருத்துக்களை எழுதியிருக்கலாம். அவற்றைச் சுருக்கி இவ்விடயத்தை நகைச்சவைபடக் குறிப்பிடுகிறார் என்று எழுதலாம்.

சுருக்கம் எழுதும்போது தவிர்க்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள்

1. சுருக்கத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரைப்பகுதியை பலமுறை வாசித்து அதில் உள்ள அவசியமற்ற விடயங்களைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
2. சில விடயங்களை விளக்கமாகச் சூறுவதற்காக பல வர்ணனைகளை உரைநடையாசிரியர் கையாண்டிருக்கலாம். சில விடயங்கள், கூறியது கூறலாய் அமையலாம். அவற்றைத் தவிர்த்தல் வேண்டும்.
3. உவமை உருவகம் போன்ற அணிகள் பலவற்றை பயன் படுத்தியிருக்கலாம். இவ்வாறான விடயங்களை வாசித்தறிந்து அவற்றினைச் சுருக்கத்திலிருந்து விலக்க வேண்டும்.
4. சுருக்கி எழுதும்போது தமது சொந்தக் கருத்துக்களை எழுதுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
5. விதிக்கப்பட்ட சொற்களை விட அதிகமாக அல்லது குறைவாக எழுதுவது கூடாது. ஆயினும், விதிக்கப்பட்ட சொற்களை விட பத்துச் சொற்கள் கூடுதலாகவோ அல்லது குறைவாகவோ அமையலாம்.
6. சுருக்கத்தைத் தமது சொந்த உரைநடையில் எழுதும் போது அது மூல உரைநடையின் தரத்திற்கு ஏற்றவகையில் அமைய வேண்டும். எந்த விதத்திலும் அாச் சுருக்கத்தின் தரம் குறைந்து விடக் கூடாது.
7. மூல உரைநடையில் தன் கூற்றாய் அமைந்த பகுதியை மாற்றிப் பிறர் கூற்றாய் எழுதுதல் வேண்டும்.
8. சுருக்கத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட மூல்ப் பகுதியில் செய்யுள்கள் கீடம்பெற்றிருந்தால் அவற்றை அப்படியே எழுதுவதைத் தவிர்த்து செய்யுளின் பொழிப்பைச் சுருக்கி வசன நடையில் எழுதுதல் வேண்டும்.
9. சுருக்கம் எழுதும் போது மூலப் பகுதியில் உள்ள தன்மை, முன்னிலைச் சொற்களைத் தவிர்த்து அவற்றைப் படர்க்கையில் எழுதுதல் வேண்டும்.





நம் நாட்டு இளஞ் சந்ததியினரின் நலன் கருதி நம் அரசு உங்களுக்கு வழங்கும் இந்நாலை அடுத்த ஆண்டும் உங்கள் சகோதரர்களுக்கு வழங்கத்தக்க முறையிற் கவனமாக வைத்துப் படிக்கவும்.

பாடசாலையின் பெயர்:-

	மாணவர் பெயர்	தரம்	வகுப்பு ஆசிரியரின் கையொப்பம்
2004		
2005		
2006		
2007		
2008		

සිංහල වර්ණ මාලාව

අ	ආ	ඇ	ඈ	ඉ	ඊ	උ
උ	උළ	සෑ	සෑං	ං	ංඩ	
ඌ	ඌළ	ථේ	ථී	ඓ	ඓඩ	
(අ)°	(අ)‡					
ක	බ	ග	ස	ඩ	ග	
ව	ඡ	ජ	කුදා	කුදු	ජ	
ච	ය	චි	ඩ්	ඩ්	ච්	
ත	ද	දි	ධි	න	ද්	
ප	ඩි	ඩ්	ඩ්	ම	ඩ්	
ය	ර	ල	ව			
ශ	ඡ	සි	හ	ප	ං	

දෙමල භාජාව - 11 ගේසය

03FT11-06P